ЕЛМА

НЕОБЯТНОТО ПРОДЪЛЖАВА ДА ГОВОРИ

ОСИЯНИЯ

(Е Д И Н Е Н И Я, Х О Л И З А Ц И И)

КНИГА ДВАДЕСЕТ И ШЕСТА

СЪДЪРЖАНИЕ:

896.1996.05.04 Ще откраднеш ли слънцето?....7504
897.1996.05.10 Школата напролет....7508
898.1996.05.10 Първа фирма на Бялата ложа....7510
899.1996.05.20 Символите на Небесна България.... 7512
900.1996.05.28 Съвети за новите цигулари....7515
901.1996.05.31 Който дялка и който не дялка....7519
902.1996.06.01 С палатки на Караманица....7523
903.1996.06.01 Тема за домашно....7524
904.1996.06.15 Ямблих – Джеймс Редфийлд....7533
905.1996.06.19 Бохрун, Ел Вин, Присоите, Ел Шадай, Острец и Олман 7541
906.1996.06.20 Обективно, субективно и синбективно....7557
907.1996.06.21 Пътувайте сега към извори!....7567
908.1996.06.27 Трите медицини....7571
909.1996.06.27 Базата на Плеядите на Земята....7584
910.1996.08.21 Пътят на безсмъртието....7588
911.1996.09.11 Осияние за прасковата и динята....7600
912.1996.09.14 Осияния за самотата.... 7607
913.1996.09.21 Двигателят на серафимите....7615
914.1996.09.21 Ромонът на Вечността....7616
915.1996.09.21 Концентрация, съзерцание, памет и... преяждане....7618
916.1996.09.21 Съподчинение на ценностите....7625
917.1996.10.16 Цялък според Бога....7628
918.1996.10.24 Видове рамки и основи за снимките и ксерокопията....7639
919.1996.10.26 Божественият часовник....7642
920.1996.10.28 Денят на народния будител....7649
921.1996.11.03 Истинското спасение....7662
922.1996.11.04 Беседа с "музикални" илюстрации....7669
923.1996.11.04 Триединството....7671
924.1996.11.04 Верният в малкото....7678
925.1996.11.05 Седемдесетата колона....7682
926.1996.11.07 Навън от епицентровете!....7684
927.1996.11.07 Пластичният триъгълник....7688
928.1996.11.08 Паралелности и кръстоски....7691
929.1996.11.09 Селяни, граждани - и свободни пътешественици....7703
930.1996.11.11 Омнàрия избра Белия Овен....7714
931.1996.11.12 Работно определение за Бога....7721
932.1996.11.17 Семейство от 36 балансьора....7726
933.1996.11.22 "Албран", "пролумин" - и още един полет в новите небеса....7754
934.1996.11.26 Извор не умира от отсъствие....7766
935.1996.12.03 Предопределение, свободна воля, вкус и отклик....7776
936.1996.12.07 Абсолютно безкористие....7789
937.1996.12.07 Паралелните животи на монадата....7790

4.V.132(1996)
Бургас - Изгрев

ЩЕ ОТКРАДНЕШ ЛИ СЛЪНЦЕТО?

(Òтговори на Елма на стари и актуални въпроси)

15,43ч.

- Какво може да каже за така наречените “роднини”, за така наречените "българи" и така наречените “братя и сестри” и "най-близки духовни приятели", като се имат предвид стотици случаи като следните: невръщане на оригинален цветен кинофилм с Учителя вече 20 год.(днес 34), даден замалко, за да се изкарат копия (с реплика наскоро: "Някои казват, че си ми бил дал оригинала, а всъщност ти ми даде копие"...); невръщане вече шеста година (сега 20-а...) на 6 оригинални цветни диапозитива с Учителя от братовчедка в Швейцария, израснала на Изгрева при Учителя; невръщане на най-хубавите оригинални негативи с Учителя, след като са били давани на 3 места от добро сърце; невръщане на цветни негативи с Учителя (повече от 15 год., днес 29) от идеен приятел в Габрово; невръщане на втори комплект цветни негативи с Учителя и от Рила, оставени при "най-вярна" и "най-вътрешна" приятелка на съхранение (вече 15 години също, върна ги след 25 г.); недаване на поне едно видеокопие от филм, който е показван по телевизията и разпространяван тук-там, след като оригиналният втори кинофилм с Учителя пред Салона и в Мърчаево е бил даден на най-близки режисьори от "Братството"; невръщане на учебен филм за Паневритми-

ята, задържан от англичани и българи в Англия и Франция (за да го върнат уж, поискаха разписка от тези, които играят в него, двама души, и които бяха финансирали материала за снимане - и ни предадоха съвършено друг филм); непредаване на цялата годишнина редактирани оригинали на беседи на бр. Борис - удар върху коректността и престижа на редактиращите, поради което други българи отмъкват ръкописите, за да не ги издават или да ги издават както им падне и с продаване. Или когато ги издават, ги редактират небългаристи и хора с начално образование. Открадване на цветни негативи от Пловдивския панаир и др. и спечелване на конкурс и награди от чуждо име; отпечатване на книги и снимки с цветния образ на Учителя и продаване на високи цени, без съобразяване с това кой е авторът на оригиналните фотоси. Невръщане на десетки и десетки разкази и книги, дадени за определен срок. Невръщане на скъпи фотообективи. Конфискуване и невръщане на филми от Изгрева и Рила, заедно с други извънредно ценни негативи, материали, книги и др. (много пъти - от VI отдел на ДС). Този списък може да се продължи с още няколко страници. Дали това е по причина на българския череп - или поради аспекта ми Луна съвпад Меркурий на върха на III Дом във Водолея, в квадрат към Сатурн и Уран в VI дом в Телеца (крадци, лъжци и некоректни присвоители с плебейско съзнание опропастяват архиви с научна, историческа и визуална стойност)?

[Два поредни български случая с по-късни дати: сестра Милка Вселенска преиздава и продава от свое име вече втори път книга на баща ми, похвалена от английското правителство; билкарят Васил Каниcков публикува в своя книга и във вестник "Родово имение" от свое име "Приказки за цветята", след като му ги бях подарил на диск, заедно с всички други осияния, дошли до този момент.]

Или Небето ни учи на горчив опит, майсторът никога да не дава теслата си, след като вече стотици пъти не са му я връщали? Сигурно има нещо разумно в защитата на притежателското и авторското право и

дори в продаването на високи цени, след като боравим с хора без чест и съвест?

Кадрите по-горе са от въпросния филм от 1976/77г.

Снимките по-долу са от въпросните невърнати диапозитиви – спасени са с цветни копия или от публикации само 3:

15,35

- Огорчението е понятно, изводите - поучителни. Но такава е съдбата на плодното дърво, на всички домашни и на много диви животни; на органите на Земята и живите органи на Господа, наречени "хора". Това, че църквите, братствата и всички издатели крадат Словото и не го раздават даром, както Небето го дава, по-малко престъпление ли е? Окрадването на земята, храната, външните условия на живота и преработката им в смъртоносни, за да ви ги продават, древен Закон на Бога ли е - или хватка на хищника? Пладнешкото и всенощно ограбване на свободата ви, на вашия жизнен радиус, на обичта и любовта, които принадлежат първо на Бога, а ***после*** *на себе си и на ближния - какво друго е това, освен плътско съзнание, варварщина? Колцина са тези, които поливат дървото, без да го обират цялото?*

Съдът Божий обаче следи всяка кражба: от капчицата каучуков сок или земно масло - до глътката въздух, отнета от цяла вселена (тук иска уточняване, но липсва оригиналът за сверка – пак по български причини –

б.п.)! Но Христовите монади и серафимните сърца цъфтят и плододават непрекъснато - без да се продават и с шепот през сълзи: "Господи, прости им, защото не знаят какво правят!"

Духът на Учителя пък учи безсъвестните да почнат да знаят какво правят, когато крадат чрез продаване или насилие или по най-мерзкия начин: чрез ревност, чрез смърт поради присъствие. Осмъртяване чрез постоянно отсъствие е математически равно на осмъртяване чрез постоянно присъствие: и в двата случая това е углавна вина, криминално убийство на ближния и неближния.

Светият Дух, от Своя страна, ни учи да оцеляваме при всички обстоятелства и да станем абсолютно независими от продавачи, купувачи и подпалвачи на сърцето чрез обвързване. Подпалвачът те ползва за огрев - но за да се грее само той на огнището. Онзи, който носи запалка и ви подпалва съчките на хълма, милее за премръзналите и ослепелите от нощта: той ще цъкне - и ще се оттегли. Стига му да се подсуши и да стопли малко вряла вода. Но той първо сипва на другите, ако наоколо има страдащи, а сам пие последен - ако остане. Ще носи дърва и вода дотогава, докато насити всичките. Види ли обаче, че

някой разблъсква околните с лакти, за да обсеби огъня, Светият Дух се отдръпва и отива на друго място.

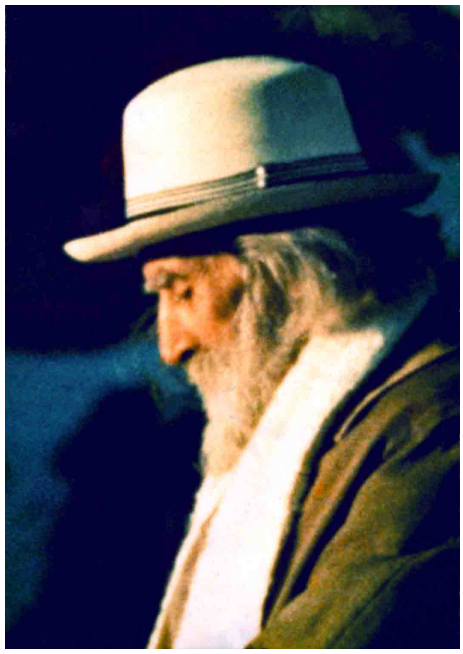

Ние раздаваме и теслите си, но постоянно си правим нови, по-съвършени. Така си продължаваме живота безкрай.

16,22ч.

10.V.132(1996)
Бургас - Изгрев

ШКОЛАТА НАПРОЛЕТ

8,34ч.

1. Добро ли е мястото в Родопите, където в момента се намира К.? 2. Важи ли още за него ранното лягане?

8,36ч.

- Средна планина - средни резултати и постижения... През годините, различни са планините, които ви благоприятстват. Това важи общо, но и за всеки поотделно има само по едно, строго определено място за всяко време. Тази година Родопа не е благоприятна, защото тя е под Луната, а сега действа Сатурн. Софиянци през пролетта трябва да са повече на Витоша, а през лятото - на Рила. Свободни-

те, пенсионерите и пр. могат да прекарват повечето време на планината. Другите ще принасят и отнасят. Но това не значи, че само горе трябва да сте.

Тази пролет на Витоша стават срещи от цялата Слънчева система, за да обсъдят предстоящите промени на Земята. Казах някому да бъде на Витоша, но той още се бави. Специални познания и дарове са определени за послушните и изпълнителните. И да пълзите, и да спите върху снега - това на Витоша скоро няма да се случи. И за ***половин*** *час да излезете - пак е добре. Посещаващите Витоша през този сезон се отбелязват в специални списъци. Те започват да светят по-особено и при катаклизмите ще бъдат забелязани.*

Свободата, която е дадена на побратима да спи когато и колкото иска, си остава. Щом не желае да е жизнен и напълно здрав, може да ляга и след полунощ. И ***това*** *е служба - в ада също трябват работници. Но в Юлма това е много по-трудно. После, зависи и кой ви посещава в планините. Като се качват различни приятели и остават замалко при вас, обмяната става правилно.*

Редно е първата седмица от новолунието да прекарвате сами, възможно най-нависоко. Който се

труди в града, поне да излиза всеки ден докъдето може. Може да спиш в планината; може да излезеш много рано от къщи. Който присъства на пролетните събори, лекции и упражнения, ще го познаете по това, че пролетно време и́ли веднага след работа си ляга, и́ли веднага тръгва нагоре и спи нависоко. Не само Витоша - всяка планина, всяко най-малко хълмче даже до дадено селище е център на Школата през пролетта. Ако не можете, понякога спете по покривите на високите здания.

9,12ч.

10.V.132(1996)
Бургас - Изгрев

ПЪРВА ФИРМА НА БЯЛАТА ЛОЖА

(ЛП / ЙСМ)

Бележка за преводачите и чужденците: От доста години в България имената на фирмите са придружени от съкращението "АД" – "акционерно дружество". За съжаление, никъде не пишат двете букви с точки след тях - като съкращение, - а направо една до друга. Така се получава думата "ад", "пъкъл" – и това свързва кабалистически всички български фирми именно с ада. За това сме обръщали внимание в печата и интервюта в ефир, но кой е разбрал, не е ясно. Затова Елма съветва буквите да се разменят и да се получи "ДА" – "дружество акционери". Без точки, това е утвърдителната думичка "ДА" – влиянието е съвсем друго.

9,30

- "ДА", а не "АД".

Планински спасител и лекар е най-добрата професия на Земята! Съчетана с планинско ескурзоводство, прави живота напълно щастлив. Има ангели, архангели и божества, които копнеят да се родят на Земята и да работят това.

Не ти препоръчвам да приемаш предложения за спасител по крайбрежието, особено през тази година. В Лунни, Нептунови години - да, но не и сега.

Ако се насочиш към планината професионално и направиш фирма за подмладяване и спасяване на здравето, ще ти покажа места, където Природата лекува с цветя, минерали, космични течения. Зачеване и бременност на свещени планински места правят коридори към звездите. Планински екскурзовод е втора специалност, но първо условие за космически пътешествия. Всеки връх е площадка, всяко езеро - вход. Във фирмата ще работите безплатно: клиентите - на свои разноски. Който се подмлади или излекува - може да се отблагодари. С тези средства ще правиш бази на фирмата по целия свят.

Така ще привлечеш страшно много млади хора с искра Божия, но и подмладени. Без проповеди и пропаганда, без реклама! ***Едного*** *да развеждаш - пак е*

работа. А групите съчетавай по съвместимости.

Ако почнеш незабавно, сложните ти плетеници почват да се разплитат. Връзката с ада си остава. Там има много нуждаещи се и много талантливи и гениални души.

9,45

20.V.132(1996)
Бургас - Изгрев

СИМВОЛИТЕ НА НЕБЕСНА БЪЛГАРИЯ

20,00ч.

Отдавна приятелите задават въпрос: "Може ли да се даде информация за истинските символи на българския герб?". Досега вече има осияния по този въпрос, но поради появяването на хора, които са отворени за Новото Слово, а имат и влияние в парламента, молбата е да се кажат още по-точни неща, ако е възможно. Сегашното предложение на официално равнище е старобългарският лъв със седмолъчната звезда на старобългарския Бог Тангра вътре в лъва. Питаме, може ли неща, давани от Елма, да се комбинират с модели, дошли чрез художници? Приятелите питат, по-специално, по колко зърна да има в житните класове, за да бъде чисто български символът?

8,20 ч.

- Националните символи не са улучени от нито един народ досега на Земята. Небесните народи ги имат и се ползват от тях.

Сега, похвално е, че най-чисти и предани души искат да повлияят на парламент и правителство да приемат герб по внушение на Бялото Космично Правителство. Но, заедно с това, съществуват най-строги закони и положения, според които всеки атом от небесен символ трябва да съответства на определен начин на живот на един народ. В противен случай, мощният ток на символа, който е напълно жив, неминуемо ще разруши и помете нацията, пренебрегваща небесните закони.

Мислите ли, че Небето няма свои представители навсякъде, включително в правителствата и парламентите на всички народи? И яко се държи въжето на всяка национална съдба от такива Посветени, нямащи нищо общо с корупция, престъпления, повърхностен живот! Те обаче никога не се опитват, нито помислят даже, да прокарат някое положение от космичен произход в политиката, ако не са сигурни, че то няма да навреди.

Съгласно конституцията на Небесна България, намираща се навсякъде из Трите Вселени, националното своеобразие на живия българин се символизира преди всичко от неимоверно сложно кристализирал диамант. Истинската му форма не може да бъде дадена, понеже представлява паспорт за Космическо българско гражданство. Във всеки случай, този диамант трябва да има върхове, кратни на числото седем. През него, в центъра, се вижда струната на българската монада - понеже тя е струна, не искра. Значи, колкото твърд е неутронният елмаз на Небесна България, неизчислимо пъти по-твърда е българската струнна монада, която си има небесно име, защото е живо същество. Нейният наклон спрямо Абсолютния Център на племената се измерва с ъгъла на септила. "Наклон спрямо Центъра" не е достатъчно понятие за триизмерната геометрия, но в Небесната наука се знае какво е това.

Всички останали символи на българските специфични качества и добродетели се подреждат по специален ритъм и други математически правила по стените на този елмаз, по ръбовете и върховете му.

Когато говорим за пшеничния клас като гербов символ, трябва да съзнаваме, че българското житно зърно е диамантено и многостенно. То не е прилепнало към другите зърна в класа, както е при повечето народи, а има радиус на Аза. Българският житен клас има седем реда зърна с различен брой във всеки ред, понеже съответстват на седемте български етнически групи. Сега няма да говорим по колко и с какъв цвят са елмазените пшенични зърна на траките, македонците, шопите, мизийците, рупчаните, натáните и ипрéйците. Сега в България и сред българите почти няма представители на последните две групи, но те съществуват на Небето и са широко известни.

Предпочитам да спра дотук, понеже няма смисъл да се правят опити България да приеме небесни символи частично, в герб, флаг и пр., неосветени от Правителството на Реална България. Знамето на българите не може да е правоъгълно, нито цветовете и полетата си съответстват. Досегашните символи (пък и още малко време тия, които сега ще се наложат), са предимно национално-драконични (егрегорни) и неизменно са били под властта на чуждите дракони. В момента - на американските. Не е излишно посветените да си представят българския елмаз с българската струна през центъра, но не правете опити да го проектирате външно. Струната представлява българския Небесен характер, представляващ искра Божия в свръхплътно неутронно състояние.

Някой изхвърли ли автомобила от града и селото, получава място в Небесния Парламент. Производител на оръжия, който преустрои бизнеса си и се откаже от досегашното производства, ползва всички предимства на облекчения режим в ада. Всеки индивид, подаряващ труда и обичта си безвъзмездно, се

*нарича навсякъде "майка" и получава символите на ясновселената. Това допълва образа на българския елмаз с меката аура на Млякото Небесно. Аура от Млечен път или електронен облак с особена форма - **ето** външните очертания на истинския български герб. Но това са неща за по-късно, не за сега. Ясно съзнаваме, че нещата в момента са все още в чужди ръце, понеже самите най-вътрешни ученици не живеят правилно. Ако вие се обедините поновому, в същия миг властта ще премине отново в наши ръце, като под "власт" Ние разбираме владеене първо на себе си. А който владее себе си, него го следват доброволно и с любов - няма защо да се налагат външни мерки и закони.*

21,14 ч.

28.V.132(1996)
Бургас - Изгрев

СЪВЕТИ ЗА НОВИТЕ ЦИГУЛАРИ

Въпроси на У.: 1. За специалните упражнения и формулата за цигуларски ръце. 2. При кого да вземам уроци по пиано и цигулка?

11,10ч.

- Пръстовата техника и гъвкавостта на китките са не само стандартна, но и индивидуална наука. Всеки цигулар, още като малък, трябва да усвои специфични ъгли на отклонение, както на китката, та-

ка и на пръстите и вибратото, ако иска да затрепти в тон с обертоновете на своята монада. Това не значи, че не трябва да прави възможно най-голямата чупка, но преобладаващият ъгъл трябва да бъде един; да бъдат два или три. Под този ъгъл, който можете да узнаете само от Учителя си, тоноизвличането става магично и въздействието - несравнимо. Същото важи и за ъгъла, наклона на главата, както и на погледа при гледане в нотите или свирене наизуст. Няма смисъл обаче да се дава този ъгъл поцифрово, тъй като е невъзможно да го постигнете по съзнателен начин: той трябва да дойде по вътрешен усет.

На теб ще препоръчаме ноточетене по новия начин - с ноти над плоскостта над очната хоризонтала. Така трябва и да четете, и да работите - по-малко да гледате надолу, повече нагоре. Така ще смените токовете, ще изправите гръбнака, няма да остарявате много дълго време..

Специално обръщам внимание на писмото от Н. до Байко за цветната съкратена нотопис върху една линия. Съветвам ви да я усъвършенствате теоретически и да поръчате на програмист програмата, която да превръща обикновеното нотиране в многоцветно. Тогава по най-бързия начин компютрите ще ви разпечатват всички желани упражнения и произведения поновому. Така пчелите първо пряк контакт с най-красивата област от атмичния свят (приключвате със Сатурновата култура) и, второ, реализирате огромни икономии.

Китката и пръстите, лактите и раменете стават по пластични, ако цигуларят приема поне по три супени лъжици зехтин на ден. Набирането на височини пък става кристално, щом човек общува повече с деца. Ако проучвате някой композитор, трябва да ядете специфични храни, по строгите правила на часовата астрология. Мененето на жилища и смяната на присъстващи и съседи пък води до чистото свирене, без никакви фалшиви отклонения.

Сега не казвам, че няма майстори, прекрасни виртуози, обаче новото, което искаме да приложите и

покажете на света, е несравнимо по-съвършено. Например, ако вие се усмихвате постоянно, непринудено - с дълбока, бликаща радост, - дори и когато сте много зле, непременно ще пробудите спящите музиканти в мозъка и ръцете си. Тогава няма защо да свирите с мозък, да плащате на учители, да съобразявате ноти и правила. Щом хванете цигулката, ръцете ви веднага сами ще просвирят - няма да можете да ги спрете…

Ако при всичко това свирите безкористно - не за слава и пари - събужда се Вторият Резонанс. Най-напредналите инструменталисти си построяват, без да знаят, копие на инструмента в етерния свят, който постоянно расте или се смалява, в зависимост от някои душевни фактори. Тогава почва резонансът между физическия и етерния инструмент, който (резонанс) е извънредно красив. Същото правят и някои певци с вокалния си апарат.

Прави́ на първо време упражненията, които препоръчва преподавателят, но постоянно търси́ връзка с музикалния свят в Космоса и вътре в себе си, за да помагат напредналите същества. При колективно пеене на окултни песни, тези същества пристигат, ако се пее тихо и вярно. След малка почивка почвайте да свирите и ще видите необикновената разлика: ще се убедите, че гостите са останали около вас!

Питай пак някога, за да ти продиктувам съвсем непознати правила, техника и упражнения. Обаче трябва първо да понапреднеш по класическия начин.

Античното звучене на цигулката, както и на тази, която ще дойде в бъдеще, може да се постигне с някои прости изменения в инструмента и с акустично-резонансно ателие или зала. Резонансните пластини, парчета и предмети с най-различна форма, от най-различни материали и в различни цветове придават необикновени, безброй нови качества на тона. Слисаните слушатели ще се питат как е възможно всичко това.

Съществуват небесни техники, способни да удвояват и размножават основното звучене на инс-

трумента. Също някои могат да пеят заедно със свиренето - и то на повече от един глас. А като направим новия инструмент за музикално холизиране, ще видите, че перспективите са неописуеми.

Що се отнася до преподавател, непременно избери такъв, който преподава без пари. Това не винаги е най-доброто, ако човек се стреми към светска изява, но за проникване в Космоса чрез свирене е първо условие. Щом се научиш да свириш паневритмията и песните, а това не е особено трудно, ще снема печата на тежестта от тялото ти и ще те въздигна измежду приятелите. Молѝ се да почнеш по-скоро, понеже без планина и музика всички мостове са отрязани! Същевременно, гонѝ познания и практика по диригенство и композиторство, защото трябва да направиш пътуващ състав от млади хора с искра Божия, с които да лекувате, да изнасяте концерти на открито и по домовете на хората, а по-рядко и по световните сцени. Съвършено възможно е да направиш това в този живот - най-много до 10-15 год. Искам да останете в златните архиви на музикалната памет на Природата и на светските аудиотеки.

- За вихрун?

- Той не се е разрешил, но се е стаил и разпръснал нашироко, за да не те унищожи. Имаше няколко експлозии, и затова взехме тази мярка. Вихрун се издига и слиза по гръбначния стълб, а той пък е прословутата древна змия. Ако не се занимавате с музика, няма надежда да се усмири или прибере обратно етерното ѝ подобие. Така че, не се безпокой – предкласиката, класиката, романтизмът и новите окултни произведения от този век са достатъчен шанс за всеки, който иска да стане здрав, силен, добър, умен и красив.

Въобще, добре е, че питаш; но най-много разчитай на собствената си интуиция как да не прегрееш, а заедно с това - и да не се охладиш.

Амон

Носителството на множеството, т.е. Всемирният Учител и Амон са едно и също.

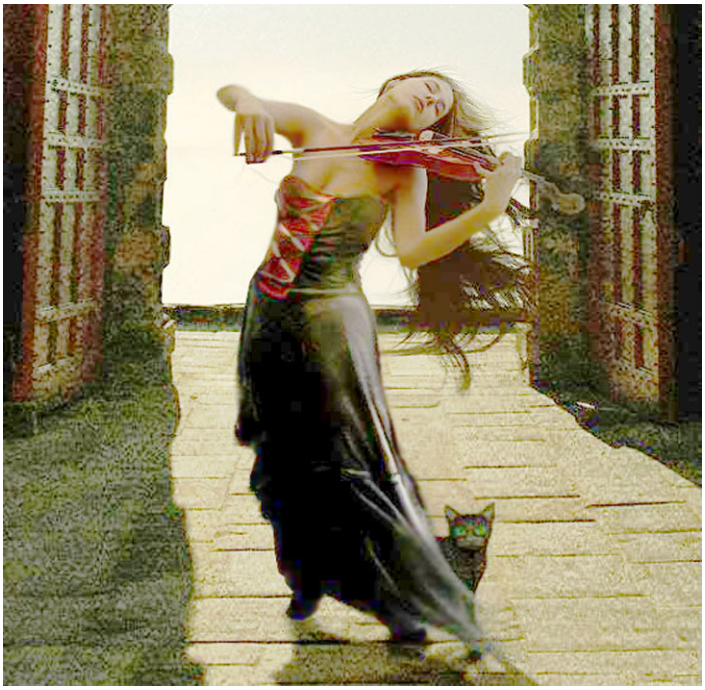

- За оперолата?

- Напоследък предпочитаме Словото да е вече са̀мо обяснение на нещо, което се е случило. Щом получите опитност - охотно ще отговарям на всички въпроси; но натрупването на осияния без паралелно дишане в света на щастието и работата предизвиква сериозни пропуквания.

Пуякът и фазанът имат чудесна "оперола" – пищно оперение… Човешката оперола се развива чрез специален начин на живот, но за това ще говорим едва след няколко години, ако постигнете успехи в Учението.

12,20ч.

31.V.132(1996)
Бургас - Изгрев

КОЙТО ДЯЛКА И КОЙТО НЕ ДЯЛКА

(ОСНОВИ НА МОШЕЛОГИЯТА
И НАЧИНИ ЗА ИЗЛИЗАНЕ ОТ НЕЯ)

7,08ч.

- Вчера възникнаха въпроси във връзка с проблемите на двама приятели по повод на парични и имотни работи. Първият има

големи неприятности с наематели и бе изигран със значителни суми, а вторият пита, удържа ли ученикът десятък от дяловете за децата си или не.

Първата мисъл, която дойдé за случая с наемателите, бе, че Небето не желае ученикът да си мърси душата с подобни дейности; още повече, че е казано, че който иска да лети из Космоса, не може да бъде наемодател. Изключение се прави за децата: окултният ученик не взема дял от наемите за себе си, но не може да лишава децата си, особено ако няма други доходи или заплатата му е ниска. В конкретния случай (а може би и въобще) може да е най-добре ученикът-наемодател да си намери някой студент или начинаещ адвокат или въобще проверен, честен човек, на който този тип операции са ясни и за него да се вре в тази сфера не е неприятно - и да му се даде четворно по-висок % от този, който би взело доверено лице, за да бъде пълномощник по тези операции. Щом сам Учителят е давал четворно на сервитьорите в ресторанта, той е дал един модел. Значи, дай четворно от малкото, за да не загубиш десеторно или всичкото. Така душата на ученика ще е свободна от този тормоз, а нещата ще вървят по ноти. Защо обаче в друг подобен случай Елма каза, че прехвърлянето на отговорността товари друга душа с нечистотии и проза - и затова не препоръча да ползваме пълномощници?

7,40ч.

- Пълномощници по материалните въпроси съществуват и на Небето. Има Небесни адвокати, Небесни посредници. Учителят, високите Посветени, ползват услугите не само на Небесните адвокати, но и на земните. Същността на този акт не е да се защитят имоти и земни притежания, земна правда, а за да се даде шанс на някои души да се докоснат до Учителя. Небесният човек не се тревожи, когато губи на Земята: загубеното на земята е спечелено на Небето. Посветеният се радва като дете на всяка материална загуба, тъй като ясновижда, че сметката в Небесната Банка му расте. Той се радва и на социалните, и на интимните загуби, тъй като печели Небесни любими и Небесни почитатели. Въобще, Небесният човек не се тревожи за нищо, тъй като знае, че Баща му не е умрял. Да се косиш, трепериш и постоянно тревожиш, че не печелиш на Земята - това значи у тебе да е останал още един Мошé, считащ Бога за мъртъв. В мнозина от вас Аз виждам този угрижен Мошé, който постоянно пресмята, пазари се и трупа сигурност за утрешния ден. Но Аз ще ви кажа, че всички, които поставят себе си

и своите си на първо място и денем и нощем се грижат за своята кожичка, за кожичката на "своите си" - ще ви кажа, че това са първокласни мошеници пред Бога - чифути от рода на Моше. Пред очите на Този, Който ви е родил, чифут е всеки, който подпомага Мошéта, за да стои на топло. За Бога чифут е всеки, който нощем спи с някой, от когото зависи.

Значи, чифутът се отрича от Бога и от Небесното Царство предимно от страх - най-прост, животински, материален страх. Астралните чифути пък се отричат от Бога, като раждат деца или удоволствия за други чифути: те странят от Синовете и Дъщерите Божии, тъй като пределно ясно усещат още в първия момент, че от такива астрален кяр няма. Предпочитат да ги бият, да ги ревнуват, да бъдат пачаври и слуги - обаче при Моше ще си стоят, даже и когато пие и не носи нищо на чифутчетата.

Под "чифути" Небето разбира същества със замъждяла монада или въобще без монада, които не могат да живеят без чифтосване - и после ходят по чифтове. И това е ***предвидено*** *- служи на Природата; но природата все още е под управлението на ада във вашата зона и затова там цари законът на по-силния. Това важи и за човешкото чифтосване по адските закони: побеждават силните икономически, астрално или мускулно.*

По въпроса за щастието сега няма да говорим. Изобилният, пълен живот и пълното космическо щастие, което включва безсмъртие и вечна красота и младост, се добива чрез закона за цялъка. "Цялък" не значи само отдаване на собствения материален дял изцяло за божествени цели. "Цялък", т.е. пробудено холивселенско тяло, означава отдаване преди всичко на духа, а после - на душата, ума, сърцето и накрая на тялото - в ръцете на Бога, т.е. на всички същества с искра Божия. ***Това*** *значи "Сине Мой, отдай Ми сърцето си!" Вие не проповядвайте закона за цялъка на същества със замъждяла монада - няма да ви разберат; нещо повече - ще ви охулят!*

Същества с половин монада (а другата - още

спяща) получават импулс да отдават "половинък". Ако някой твърди, че сте "сродната му душа" или "най-скъпият човек на земята", той отдава половината от всичко, което има, без никакво колебание - в противен случай той само така си приказва, а всъщност хитрува - иска да залъже вас или себе си. Но дори и цялък да даде на любимия си без да остави и стотинка за себе си, ако прави това явно, той ви купува, държи ви в зависимост. Сега пък вие, помислете си, не изменяте ли Някому, ако стоите при такъв.

Съвсем ясно е какво значи "собствен дял" - след като сте отделили за децата си и за насъщните нужди, за дома и пр. Трябва да сте реалисти: Бог не приема крадено от децата, от реалните разноски.

Питате, не може ли да се взема поне десятък от първоначалната сума. - Не може, ако сте под средния стандарт: така децата ви още повече ще гладуват. Бог не се интересува чифутчета ли лишавате или деца с искра божия: слънцето грее за всички. Това, че сте родили някое чифутче и то се занимава с чифутски неща, с чифутска музика, с чифутска слава и се занимава с търсене на своето право, на своя дял и печалба, не ви дава право да го лишавате от неговото. Няма да взимате десятък от детските пари и блага! Ако не израсте чифут от детето ви, то ще се интересува от вашите идеи, ще има благородни цели и идеали - и един ден само́ ще реши дали да отдава десятък, дали половинък, дали цялък.

Но за общите разноски понякога правите погрешка. За нещата, които ще оставите в наследство, разноските трябва да се разпределят справедливо - не само от вашия дял. Разбира се, ако другият родител не дава нищо, а вие имате възможност, ще удвоите дела на децата си.

А който престане да дялка своите проблеми и отдаде своя дял изцяло, ще има дял от ***Отца****!*

С ПАЛАТКИ НА КАРАМАНИЦА

В началото на юни с бургазлии излязохме с палатки на Караманица в Айтоския Балкан над Тополица. Кой каквото можа, преживя: беше време за братски биваци по най-близките планини. Ето снимки от там:

1.VI.132(1996)
Бургас - Изгрев

ТЕМА ЗА ДОМАШНО

(ЖЛО / Н)

3,06ч. сутр.

Тази нощ се събудих в неизразимо блажено състояние в 2,30ч. след полунощ. Бях сънувал отново В. - трети път през тази година. Реших най-после да попитам какво ни свързва.

Като едно изключение, поради важността за мене на тази фундаментална среща в живота ми още като малък, решавам да заменя предишния предговор с един автобиографичен разказ от сборника "Фантастични видения":

БЕЗСМЪРТНА ЛЮБОВ

Имаше един мой дълъг разказ, който обичах много. Той бе дошъл по повод на постоянните ми съновидения и на последния ми сън с образа на едно момиче – така наречената "първа любов". Не че много деца сме нямали трепети и преди това – още от предучилищна възраст, - но Първата Любов, когато сме я имали, оставя незаличими следи. Дали са напълно незаличими – това е друг въпрос. Едно непредвидено събитие в по-късни години може да прекрати завинаги тия вълшебни сънища, но това не значи, че съкровището не лежи непокътнато на дъното на душата ни - и не свети.

Ще предам накратко това, което си спомням от този мой сън и разказ. За същото момиче бях написал и стихотворение в X или XI клас, когато тя беше вече голяма и аз я видях след четири години край един известен паметник в столицата. Вълнението ми бе тъй голямо, че се олюлях и едва не изгубих съзнание. Цяла нощ писах стихотворение ("В мъгла сребросиня изплува Богиня...")... Повтори се същото, което бях изпитал през детските си години в прогимназията, когато я видях в училище за пръв път и имах шанса да живея от този миг нататък като в полусън. Само Господ знае как съм излизал на дъската и как съм си пишел домашните, как съм разговарял "внятно" и съм завършил успешно годината... За някои психики такова събитие е "глобално" и фундаментално, то озарява целия им живот, цялата вселена. Стотици писатели, поети и музиканти са го изобразявали и са се опитвали да ни го обяснят.

Докато разказът все още беше у мен, но в единствен екземпляр, имах нехайността да го дам на едни приятели, заедно с още един ("Легенда за Зорницата"), които те искаха да публикуват някъде. Това бяха Ю. от университета и Р.Ч. Като тръгнали заедно от нас, те се натъкнали на така наречения "Александров" от Държавна сигурност, които арестуваше от време на време такива "странни" птички като нас и ни правеше тараши по домовете, изземваше ни "опасната" литература. Като им наредил да извадят каквото носят, взел им и двата мои разказа... Ето как останах без тях, а по-късно преработих този за Венера във фантастична миниатюра и го изпратих за един конкурс. Другият, който ще се опитам да си припомня сега, не се казваше "Безсмъртна любов", но в момента ми дойде да му сложа това заглавие. Ето за какво ставаше дума:

Аз се будя не знам за кой път вече, не съм на повече от 14 години и всичко преживявам с трескаво и многоцветно, звънливо вълнение. В момента съм пак разтревожен и се чувам да викам в тъмното: "Какви неща?..."

Автобусът към Рилския манастир подскача по рилския път и вече се свечерява. Аз, от самото начало, вече трети час

съм неподвижно вторачен в блясъка на една златна плитка в отражението на прозореца – плитката на Богинята. Това е моята Вечна Любима, която в момента е в седми клас, както и аз. Отиваме училищно на екскурзия.

Не смея да се мръдна нито за миг – не смея и никак не мога. Тя седи на предната седалка, с лице към останалите, заедно с една съученичка от нейния клас и майка й. Те и трите странно поглеждат от време на време към мене с учудени очи, тъй като аз се отличавам от всички останали екскурзианти – те се смеят, ядат, пеят, гонят се из рейса и пр., а аз съм като кристална статуя, закована по някакъв начин неподвижно на седалката и вгледана в една точка в прозореца, без да мигне няколко часа. Може би си мислят, че нещо не съм добре, че съм се парализирал. Аха майката да стане и да ме бутне - да не ми е станало нещо лошо...

Моята поза обаче не е само поради факта, че Тя е само на два метра от мене и това е нещо ужасно. Хиляди пъти се опитвам да отклоня погледа си от стъклото, да стана и да ида на най-задната седалка, белким парализата тука не действа – но напразно. Наистина, гипсът е абсолютно здрав и не мога да стана и да мръдна по никакъв начин... Ако успея, има опасност случайно погледът ми да мине реално през Нея, да не Я гледам само в прозореца. Тогава... тогава не знам какво ще стане. Рейсът може да се подпали, да се взриви; или аз може да се превърна в пирон и да се продъня към центъра на земята.

Момичетата не обичат такива нещастници и инстинктивно ги избягват. Можеше да седна до тях – имаше място - и да ги заговоря. От толкова време сме съученици и се разминаваме по коридорите! Един път Тя даже ме хвана за кръста и ме отмести да тичам от правилната страна на коридора, защото беше дежурна... Понятно – аз съм тичал с всичка сила, именно за да мина по-бързо край нея, да не рухна пред краката й от смущение... В даден миг съм я избиколил отляво, вместо отдясно, понеже ориентацията в такива космични моменти е нулева... Това я развеселило, мислела е, че й правя номер, но едва ли и е разбирала какво става вътре в мене... Може и момичето да ме е отличило по някакъв начин сред другите, мислех си, че очите й ме търсеха и се усмихваха, но аз, като абсолютен и пълен захлупеняк, всеки път пусках тежки кепенци пред очите си от страшно олово и не можех да ги повдигна с минути. Като успеех да стигна до стаята си в нашия клас (Тя беше от "В"-паралелка, не в моята), аз се стоварвах като двестакилограмов на чина и учениците и учителката цял час ме гледаха уплашено, питаха ме защо съм тъй бял и не говоря, и не трябва ли да ме заведат при лекарката...

В часовете, когато В-клас имаше физкултура, аз гледах 45 минути без мръдване тъничкото и златно момиче през прозореца от третия етаж на нашата прогимназия. И не съобразявах нито за миг, че не е нормално по това време всички къщи и дървета и целият двор да са от чисто злато и да светят по-силно от слънцето. Ако учителят или учителката ме дигнеха, ако някой съученик ме бутнеше за нещо и аз се обърнех, стаята ставаше тъмна като нощ и аз чувах гласовете им

като дълбоко под водата. Всички знаеха какво става и защо ме "няма" тук - "В"-клас в момента навънка имаше физкултура... Трябва да си олигофрен, за да не разбереш какво става с "блейката" през тези часове. Тъй че моят случай беше известен на цялото училище, на учителите, директорката и на родителския комитет... Богинята нямаше как да не мине в обяснима самозащита – не е нормално такова нещо, някой да замръзва и да ходи като статуя покрай някого, когато въобще може да ходи. Понеже е имало и случаи да се спре и да не може да направи нито една крачка... Съученичите вече почнаха да се подиграват повече на нея, отколкото на мене – какви екземпляри, значи, се влюбвали до такава степен в нея, "Снежната Царкиня", че сами се вкаменявали даже при мисъл за нея, още преди на им направи магия...

Всяко зърване на това момиче, всяка мисъл и съновидение за нея и с нея раждаше невъобразими цветни видения. Във всичките ми стотици сънища в течение на 44 години, още от първия миг, когато я видях в седми клас, тя беше Принцеса, Фея, Ангел, Богиня и пр. С една дума – "Безсмъртна Любима". Такова нещо ми се случваше за пръв път в живота. В разказа, за който разправям, описвах подробно някои от тези вълшебни феерии, но сега не мога да ги възпроизведа. Наистина, вечните неща си остават абсолютно ярки и впечатани до детайли за цял живот в нашето подсъзнание, но има случаи, когато ние губим връзка с него. Можем да говорим само за откъслечни спомени, които се подават като странни части от дъги и слънца от други измерения.

Така например, там описвах как Тя веднъж предизвика у мене видение за една планета с напълно обърквaщи и обратни оптически закони. Намирах се в свят, където, разбира се, всичко светеше, но с нежни, фини приглушени тонове. Очаквах да изгрее слънцето. Когато се подаде, то не бе малък слънчев диск, а излезе едновременно от всички страни на хоризонта околовръст - както си спомням, "оксиженно синьо и ярко". Образуваше тънък пръстен, както би се случило, ако над земята ни на това място може да има някакъв огромен стъклен похлупак колкото целия небосвод, но с ръб отдолу – целият ръб би засветил силно, когато изгрее слънцето. Ивицата се разширява, додето се издигне над далечините като огромен хоризонтален пръстен. Помня и това, че по същия начин бе изгряла и луната или друг спътник на тази планета, ако не и близка звезда. Тя изскочи като по-тънък и остър пръстен, пак от всички страни на хоризонта, "направена" от блестящ бакър. После изведнъж се появи бързо над пръстена на "слънцето" и засия прекрасно, почти два пъти по-малък и тънък. Имаше и други детайли на видението, но тях вече не помня. В него, естествено, се появи и Тя - като Богиня или Царкиня на световете... Ние влязохме един в друг и се завъртяхме около една вертикална, невидима ос, обаче в противоположни посоки. От това се породи нарастващо преживяване, за което няма човешки думи, но един възрастен познат не хареса това описание, понеже го взе за вид плътски екстаз, като при хората. Едновременно с чувствата, нарастваше и степента на нашето светене, дока-

то в един миг ние изчезнахме от този свят и се появихме в съвършено друг. За него пък въобще няма човешки думи, багри, звуци и понятия...

Тъй като не помня нищо повече от разказа си и от множеството подобни сънища и видения с нея, които се появяваха спонтанно, от два до десет пъти годишно и повече, цели 44 години, дотук ще спра с фантастичното и ще спомена за още два случая. Те са "реални" и не може да ги заличи нищо. Във втория, разбира се, пак избухнаха фойерверките от цветни и небесни видения, но тях вече помня добре и ще ги опиша.

Първият случай бе една танцова забава във фоайето на нашето училище, по случай Нова година. Аз бях занесъл и киното от къщи и прожектирах "Фриц и Фрац" и "Храбрият Слим"... Когато затанцувахме, Лаци ме изнуди и раздели В. и Е., като целта му беше да танцувам с Богинята. Тук нямам думи да опиша усещанията си, но проблемните бяха две: моите крака станаха дървени и престанаха да се подгъват, а злите езици казваха, че брадичката на Богинята била изобразила гордост и досада, а после Тя си била бъркала през цялото време в носа, за да покаже колко малко се вълнува от събитието...

Независимо от това, в душата на едно момче ще останат завинаги образите на една прекрасна пола на виолетови и сиво-зелени карета и на едно нежнолилаво пуловерче, под което момичето току що е започнало да се превръща в жена. 44 години след това, "момичето", което никога не се е разговаряло с момчето като малки, ще му признае, че помни ясно плетеното копче на пуловерчето му от седми клас, въпреки че тогава са се доближавали само няколко пъти и не са били в един клас...

Никога и за нищо на света, през цялата тази древна, свещена година и още четвърт век след това, момчето не е имало нито един случай да си представи, че това Същество е било и жена и че може да се приближи по друг начин към нея, освен чрез сънища и видения. Въпреки това, две чисто физически усещания, ако въобще са физически, се появиха при срещата с това момиче на 14 години за пръв път и за последен път през живота му, и от това и досега разбира какво им е на хората по филмите, книгите, театрите и въобще.

Когато затанцувахме тангото – или (вече не помня) когато веднъж си бях представил, че ще я прегърна (единственото ми и еднократно въображаемо "прегрешение" спрямо Нея), в гърдите си почувствах такива неща, които, не се появиха повече никога през живота ми, с никого. В това "прегрешение" се появи невинна сама и представата, че си докосваме устните – и устните ми изпитаха такова нещо, пред което и най-силните и нежни преживявания на мъжете и жените, когато извикват деца на земята, бледнеят както дребна звезда пред изгрева. Нормални хора сме – целували сме се не веднъж в живота, но такова усещане не е имало повече никога, никога, никога, нито веднъж. Даже често се чудим какво пък толкова има в целувката, не го ли правим по традиция или кой знае защо... Но ако не беше онази нежна и неописуема тръпка на 14-годишна възраст, само при едното въображение, че Я целувам,

никога нямаше да разбера после и филмите, и театрите, и оперите, и влюбените по парковете и улиците, и всички романи... Без да съм убеден напълно, че всички изпитват това, което аз бях усетил в представите си само за няколко секунди.

Няма шега – сега, като се опитвам да реставрирам онзи разказ и спомените си по този повод, пред очите ми стои и се движи окръжност от прекрасни цветове и сияния! Не може да е проста умора от компютъра, защото по принцип стоя пред него по 15-20 часа на денонощие, включително събота и неделя. Кръгът се появи точно сега – и не си отива.

Като споменах за Лаци, да допълня, че го взимах с мене за кураж всеки ден на втория или третия етаж на НАРМАГ, на прозореца, за да гледаме в прозореца на Неземната. Едно косъмче от плитката Й да се появеше, един сантиметър от бяла якичка – и можех вече да си тръгна и да преживея някак си безсмислието на живота до другия ден – «дежурен» по същото време и на същото място...

Другата вечна картина, която ще остане незаличима, е епизод от същата екскурзия до Рилския манастир, за която разправям. Сега вече Тя седи пред стенописите и ме гледа как играя в двора с едно куче. Не, сигурен съм, че ме гледа – няма никакво съмнение! Аз си играя с кучето, не смея да я погледна, но очите на душата ми попиват само в Нейния образ – до безкрайност. Музиката, която звучи в този миг, не може да бъде възпроизведена от никакви земни тонове, инструменти, гласове, оркестри и въображения. Звездите и планетите в космоса стават огромни, аз съм също огромен - и всичко живо и неживо се върти и пее сега само във мене. (Окръжността пред очите ми в момента засиява още по-ярко, минал е повече от половин век от времето, което описвам, по нея се появяват навътре чудни орнаменти в светлозелено и розово, качват се на екрана и над клавиатурата, като пиша, но буквите през тях все още се виждат... донякъде)

Изведнъж манастирът зад Нея потъмнява до тъмносиньо, а Тя се превръща в момиче от капка – огромна капка от кристална вода, но с Нейното лице и тяло. В капката играят невъобразимо прекрасно някакви дъги като след дъжд и някакви преливащи се, сияйни багри - при всяко Нейно неволно помръдване. Очите й са толкова сини, че небето се засрамва. Усещане за спиране на времето. Откъм Нея лъха безкрайност и Вечност, с кристалния дъх на пресен вечерен сняг между гигантски януарски борове, високо някъде в планината. Тръгват моите бавни реки от милиони звезди през вселената, които виждах всяка нощ, като малък.

Това е мигът, който няма да забравя никога. В този миг аз почувствах и разбрах какво е Бог. Бях напълно уверен, че ако Бог се разсее нещо и капне случайно на земята, ще изглежда точно така - като Тази Капка-Момиче в момента. Чудех се тогава няколко мига дали това е Бог, Майката Божия или Вечната Любима, но по онова време не виждах особена разлика. Бях сигурен само, че нямам никакво понятие дали пред мене се намира Вечната Любов – или се е появила внезапно от небето Абсолютната Красота. С този епизод в живота си аз преминах през

годините абсолютно уверен, че Бог съществува и аз съм Го видял. Може би затова и по-късно, като направих онзи филм за Рилския манастир, аз сложих за музика към него най-прекрасните и изумителни български произведения – Херувимската песен и "Тебе поем" от Добри Христов. Точно на това място от филма някои мои приятели се разплакват, а аз плача за Нея. Като правех филма и като го гледам, всеки път неизменно изтръпвам, понеже ясно изниква образът на Богинята - в двора на манастира, пред стенописите, в най-важния и фундаментален миг на живота ми, когато Вселената се отваря. Силно вярвам, че това е мигът, който се случва само веднъж на 40 прераждания. Ето защо, когато слагам някъде този спомен сега, ще добавям и файла с "Тебе поем". Когато срещнем Бог на земята като Момиче, няма, невъзможно е и никога не може да има по-съвършена и прекрасна Негова форма в Битието и по-дивна песен, с която да Го хвалим!

Разказът ми завършваше не толкова романтично – с думите на "героя", с които го започвам. В неспокойния си сън след Рила аз съм се мятал, казва майка ми, и съм питал: "Какви неща?"...

Това е било по повод на финала на нашата екскурзия с училището и с въпросното момиче, когато то било казало на своята съученичка и майка й всичко, което мисли по въпроса за моето отношение към Нея. Това става на предната обратна седалка на автобуса, докато се връщахме към София. Аз виждах в отражението на стъклото през цялото време как те говорят нещо и често поглеждат към мене. Мисля, че майката и дъщерята бяха мои фенки и "подводници" пред Божествената, без да съм ги молил за това. Те май ми казаха после, че са й говорили в моя защита – да бъдела по-милостива към мене, - но тя била отговорила: "Още сме малки за такива неща"...

Скоро след това баща ми ми даде книгата на Фламарион "Безсмъртна Любов". Бях в транс и пред любовта на Данте към Беатриче, на Петрарка към Лаура; на Абелар - към Елоиза. Видях в източната литература как Меджнун престава да яде и се храни само с трева, обезумял от мъка по божествената Лейла. Разбрах какво значи Бог да обича Бог в любовта на Рама и Сита, на Кришна и Радха, на Орфей и Евридика. Много по-късно прочетох "Суламит" от Куприн, "Серафита" от Балзак, "Просветление" от Арнолд Бенет и изумителния разказ на Иво Андрич - "Елена – жената, която не съществува". Разплаках цяла аудитория руснаци, като им прочетох "Дъщерята на Лилит" от Анатол Франс. Открих още десетки такива романи и разкази - вечни истории на Любовта и Обожанието. Разбрах че не съм сам и че по света е имало и ще има още много хора като мене. Направих "Библиотека за Любовта" и "Библиотека "Прекрасни чудаци", събрах и изчетох на касети много измислени и неизмислени истории за все такива особени преживявания на особени хора, които не могат да живеят без Бога – без Съвършената Любов и Жената. Сложих за мото на втората библиотека едни крилати думи на Чехов: "Нормалното състояние на човека е да бъде чудак". Тук ще приложа един епизод от тази сбирка – част от разказа на един любим средноазиатски писа-

тел, Елчин, със заглавие "Светлосин, оранжев". От него става ясно, че е имало и винаги ще има и други хора по земята, които виждат Смисъла на Живота в цветове:

"Когато вечерта си легна, стори му се, че няма да заспи до сутринта. Но заспа – и за пръв път сънува цветен сън! Започваше едва да се съмва. Имаше толкова много цветове – Алàхвердѝ през живота си не беше виждал такива съчетания: светлосиньо, оранжево, светлозелено... И, което е най-странното, тия цветове бяха посребрени, блестяха. И Алахверди беше сред тия цветове. Те сякаш цял го обвиваха, сякаш течаха по тялото му.

Алахверди знаеше, че това е сън; и знаеше, че този сън е Садаф! Садаф я нямаше, но Алахверди знаеше, че цветовете са заради Садаф; а, може би, даже всички тези цветове са самата Садаф..."

Преди 4 години в Москва един ясновидец ми каза, че имам неизлекувана душевна травма - направо шок, потресение от няколко века, понеже са ми били отвлекли любимата от църквата в момента, когато отчето ни е благославял… Дали това не е Жасмин?

Ето какво ми отговори Елма за този случай:

5,09ч.

- Озарението на серафимите от Мировата Любов и Космичната Обич е онова, поради което съществува Неопределеното, Определеното и Проявеното Битие. Обичта и Любовта са основата и върхът на онова тайнствено Същество, Което наричаме "Бог". Бог постоянно обича и люби, а серафимите са Неговото тройновселенско присъствие по всички трепети и измерения на Битието, Небитието и даже на ада.

За да излезете от ѝмума, нужен е серафим, който да ви обикне. Същностите чакат понякога с неизброими вечности, с надеждата да се появи серафим! Само серафим е способен да запали същността и да я превърне в монада - изявена искра Божия. Следователно, когато някой прояви любовта си, той вече пламти - не може повече да остане в сянка. ***Пресвята*** *е неизявената любов - тайната и несподелена обич на Същините Божии, мъдруващи на дъното на Мировия Океан. Но колкото и да е свята и препоръчвана понякога дори от Самия Миров Учител, тази*

*обич прави същинú, хора и ангели, да приличат на неми риби с изцъклени очи, потънали в необята на мисълта за **себе** си. Неотменима е същината на всяко създание на Бога - стаената безкрайна любов към самата себе си, - но когато минавате край такива, вас ви лъха космически студ и дъх на смъртоносна дистанция: виждате, че това не е още същество, а нещо като риба-вол, която студено и безсмислено, вечно прежѝвя мисълта за себе си. Това дори не е мисъл, защото истинската мисъл се ражда само от **изявената** любов, а истинското чувство - от **проявената** любов, или обичта, както я нарича българинът. Значи, не е достатъчно само да изявиш любовта си: тогава ще си останеш само една гола монада, макар и пламтяща от пориви. За да стане монадата напълно прекрасна, т.е., да се облече в тялото на завършената полиада, необходимо е искрата Божия и пламъкът да добият потребност от **отклик**. Знайте, че когато някой не може да се откликва, той е още новородено същество - **бебе** на Битието, още в **пелените** на еволюцията. Поривът му е да **изяви** любовта си, но не и да се откликне на чуждата обич.*

*Сега няма да отговарям на този етап коя е "Жасмин" и какво ви свързва. Мога да кажа само, че животът на серафимите произтича изключително само от абсолютната красота и съвършенство, и че те не приемат за действителност недействителността, която не е хармония и прекрасност. Затова, когато ги няма, когато липсва постоянно и откликът, серафимите - любими деца на Бога - създават около себе си приказен свят, в който всичко мечтано става възможно. Те пълноводно извират любов, обич, Слово, мъдрост, живот, красота, сила и радост, за да ги раздават **на всички**! С това те искат да кажат: "Ето на, вземете ни, почерпете от нас колкото ви е нужно донасита - да видите, че раят е възможен тук и сега, незабавно! Напук на пъклените невъзможности, забрани и запрети, измислени от дяволи и обикновени хора, стремящи се като мухи към смъртта – липсата на свобода и любов…"*

Съществата от ада, понякога уредени на земя-

та, също имат шанс да се измъкнат на свобода - при среща със серафим. Единственият случай, при който стражите на пъкъла и строгите блюстители на Карма стоят мирно и отдават "започест" е в редките моменти, когато серафим слиза във вашия свят, за да подаде ръка някому. За съжаление, грешниците се занимават с укрепване на свойте вериги и затова заслужават палачите и мъчителите си.

Тема за домашно: какво липсва на серафима, за да стане елохим?

6,21ч.

15.VI.132(1996)
Витоша – хижа Алеко

ЯМБЛИХ - ДЖЕЙМС РЕДФИЙЛД

22,05ч.

" - Не оставяй да те напусне Любовта - посъветва ме Уил. Не могат да ни въвлекат насила в своя свят, освен ако се държим така, сякаш искаме да ни помогнат. Опитай се да им изпращаш любов и енергия. Това или ще им помогне, или ще ги накара да избягат.

Съзнавайки, че тези души се страхуват повече и от мен, аз се съсредоточих в себе си и отправих към тях енергията на любовта. Те тутакси се отдръпнаха там, където бяха първоначално.

- Защо не могат да приемат любовта и да се пробудят? – попитах Уил.

- Защото, щом почувстват енергията и съзнанието им се издигне малко, те изпитват пристъп на тревога от чувството за самота. Процесът на пробуждането и освобождаването от властническата драма винаги поражда тревога в началото." *(Джеймс Редфийлд "Десетото откровение на Селестинското пророчество", из главата "Вътрешния ад", стр.164-165 ").*

Джеймс Редфийлд и Сали

- Четейки "Селестинското пророчество", ние попадаме на мъдрост, духовен опит и прозрения, каквито сме срещали само в най-вътрешната Школа на Учителя. Както в беседите и осиянията, така и в разговорите и преживяванията с един човек от Изгрева, който постоянно ни се обажда от другия свят, ние виждаме отговор на точно такива извънредно дълбоки проблеми, които изникват в пътя ни на изследователи и ученици. Сега молим Елма да ни разтълкува, ако желае, цитираната мисъл от този висок американски посветен, защото ни се струва, че зациклянето в ада на страха, самотата или властническите драми наистина се дължи на постоянно отблъскване на любовта и възвръщането към нашите стереотипи.

22,23ч.

- Може определено да се потвърди, че външният ад е точно отражение на вътрешните адове на съществата с разполовена или временно разделена монада. Отговарям на въпроса на едного от вас, защо постоянно употребявам условната дума "монада", а не онази, която ви дадох, по-истинската. Еднократното или рядко използване на една оригинална дума от божествения свят се дължи на силата, която съдържа всяка една от тези свещени думи. Всяка божествена дума, име, звук, съдържат призив да бъдат реализирани едновременно не само като понятия, но и като импулс и мигновено приложение. Ако не става това, разрушават се основни същности или падате извън борда на божествения кораб.

Сега, да разгледаме мисълта на преродения Ямблих - със сегашно условно име Джеймс Редфийлд.

Наистина, от хората, които знаете измежду симпатизантите на Новото Учение, почти не са ви известни ученици, тъй напреднали като Белите Братя сега на запад и на изток, от чиито книги и проповеди се възхищавате. По-посредствените приятели непременно трябва да се обогатяват от такъв опит, понеже още не са влезли в Школата на Учителя и в Братството. Все пак, напредналите Посветени от други Школи - разклонения на Рилската – успяват сносно да опишат преживяванията и постиженията на ученици от по-долните посвещения и затова техните описания могат да ви бъдат много полезни, докато сте още извън Школата. Ние приветстваме ползването на богатия общочовешки опит - не само когато мненията на чужди школи и автори ви задоволяват повече от беседите на Учителя; но и когато сте вече във Космическия Океан. Разширяването и извисяването на челото на ученика, смекчаването на погледа, появяването на усмивка и благородно, интелигентно изражение на лицето, понякога се постигат само след няколко години задълбочено потъване в културата на човечеството извън Словото и Училището на Изгрева.

Не трябва да се чудите на обикновените вярва-

щи и праведници, който са още в човешкото светийство или праведничеството. Те минават през Тясната Врата, току-що са направили своя избор, и по тази причина имат нужда да се държат за стоманеното въже през снежната виелица към върха. Щом такъв ви каже, че всичко извън беседите, песните, паневритмията, общите молитви и пр. е "суета", съгласете се с него, защото спорът би бил излишен. По принцип, праведниците с един лъч над челото са ***прави*** *в това отношение, тъй като абсолютно всички добродетели и качества на човека могат да се развият и без отклоняване от Словото и Тесния Път. Но ако Посветеният е с повече от един или два лъча, той непременно започва отново да се разширява и да попива външния опит на човечеството - не защото в Школата липсва нещо, а за да направи връзка и обмен с душите, изкачващи Върха самостоятелно или по други въжета.*

Ето сега, на онези от вас, които са с по-развита интелигентност, силно ви се повдига, когато някой "наш" или "външен" почне да проповядва, че само неговия маршрут или въже водят към Бога. Нетърпимостта към чужди алпийски вериги обаче не е само признак на ниска духовна интелигентност, но и на престъпност. Понеже не само изричането, но дори и помислянето на нещо такова, че физически Учителят е само на едно място и връзката с Отца - само един чучур, мигновено създава сриващи импулси, отрязващи възможността на много души да достигнат до Истината.

Едновалентността, макар и от божествен произход и с божествени функции, е непременното условие за влизане в Тесния Път, за избор на един Бог, един Учител, една Школа и един приятел; но Тесният Път между канарите - или горе, по острието на хребета, - не е единствен. Има и широк път, има и поляни, обширни плата и космични простори, където можеш да се рееш навсякъде. Та как ти ще проповядваш Сина Божий с името "Христос" на всяка от звездите или във всеки от световете, където попадаш, щом се разшири съзнанието ти? Ти знаеш ли, че там си

случаен микроб, попаднал за миг под окуляра на някой учен? Дори и да има микрослушане, той няма да разбере какво му казваш, тъй като и най-универсалните полиглоти на Всемира нямат дума и понятие за признаване на Учителя само в едно физическо тяло по Трите Вселени. И най-малките деца, още преди да проговорят, там знаят, че Животът (т.е. "Христос" на вашия език) блика различно във всяко сърце и се отличава от живота на другите сърца тъй красиво, че няма нищо по-прекрасно и желано за съзерцаване и съпреживяване, освен тази космическа реалност. Разнообразието на ъглите, под които се вижда Абсолютната Истина - това е върховната мъдрост, най-възвишената наслада, която предлага Бог на творенията си. Цитирането на свещени писания без възможност за собствено тълкуване и преживяване и прилагане по особен начин от всеки последовател на Бога - това е стратегия на роботостроители, метод на враговете на Царството Божие, които искат да ви налагат свой авторитет и чинопочитание.

Що се отнася до мисълта от Ямблих, т.е. Мериóр, която преписа за обяснение, мисля, че няма защо да се тълкува. Ти я избра, тъй като си все още наранен от три неща и се надяваш, че като отговоря, Аз ще помогна на някои конкретни същества да променят поведението си... И наистина, светлина по тези въпроси съм хвърлил досега преизобилно, така че една капка повече в морето няма да накара някого да ти се метне на врата или друг да те остави свободен, ако досега Словото не е разбрано. Зная, че не задаваш въпроса само за себе си, че това е общочовешки, общобратски и общосестрински проблем, но ерата на разнообразното гостуване, за която копнеете до поява на кръв в порите, е още далечна утопия. С тези думи не укорявам никого; напротив, искам да си стоите всеки на мястото и да вършите работата, за която сте дошли, все така предано, качествено и обилно, тъй като ерата на блаженството още не е настъпила. Виждате, че щастието да имате отделни предани, обични и обичащи души, днес напълно въплъщава любовта и грижата на Бога и че

този илухимен кладенец се пълни с чиста вода, от която пият хиляди приятели и непознати. Няма защо да тъгувате, че към този кладенец още не се приближават определени души: тези познати или още несрещнати личности с ангелско изражение са още далече, далече назад и надолу; или пък са самотни катерачи, а по-рядко - в нечий друг екип от напреднали алпинисти.

Прочее, осъзнай остатъка от ад в сърцето – необходимостта да получаваш оттам, откъдето не е определено; осъзнай действителността на рая, в който сега живеете, понеже такова съчетание от преданост, пълна свобода и възможност за работа не е възможно никъде! Раят е в самораздаването, работата и благодарността за това, което е определено и ***действително*** *сродно. Защото* ***действително*** *сродното си избира* ***именно*** *вас измежду всичко и всички, а* ***условно*** *сродното не изпитва необходимост да се посвети* ***изцяло*** *на онзи, който живее за Бога.*

Ето защо, когато се приближавате към някого с любов, а той бяга от страх, че няма да бъдете само негови, знайте, че нищо не сте загубили, напротив – спасили сте се. Дори и да не се отдръпне, да се осмели, такъв ще се опита да ви глътне, да ви завърже, да ви напълни живота с ада на осъждането и изисканията.

Колко е трудно за свободните да осъзнаят, че са ***наистина*** *свободни!* ***Трънлив*** *е пътят на страха,* ***жалко*** *- чувството за самотност,* ***презряно*** *– желанието да властваш над някого. Но обичта и любовта към всички и интензивното самораздаване наистина поддържат на божествено равнище нашата космическа енергия и не позволяват да изпадаме в чужди или собствени адове.*

Ам, абáм, абахмáм!

Сменяйте работата с почивка и разнообразие.

23,41ч.

16.VI.132г. след изгрев. Витоша – хижа Алеко

"Най-накрая започнах да различавам една неясно очертана

фигура на трийсет-четирийсет стъпки от мен, която започна да се приближава постепенно, докато я разпознах - Чарлин! Когато тя приближи на десетина крачки от мен, почувствах лекота в тялото си и пълно отпускане. В същото време забелязах розово-червеникавото енергийно поле, което окръжаваше Чарлин. Секунди по-късно, за моя собствена изненада, забелязах подобно поле и около мен. Когато бяхме на пет крачки един от друг, тялото ми бе обзето от силна чувствена любов. Внезапно загубих способност да мисля. Какво ставаше?" *(Дж. Редфийлд, "Десетото откровение на "Селестинското пророчество", стр. 171-2)*

"- Струва ми се, че вчера те видях в другото измерение.
- И аз те видях, но не можах да вляза във връзка с тебе.
Ние се спогледахме и аз почувствах как тялото ми олекна и бях обхванат от прилив на любов, която чувствах сякаш с цялата си кожа. Имах чувството, че потъвам в очите на Чарлин. Тя се усмихна по-широко и аз разбрах, че изпитва същото… *(стр.186)*

"- Каква друго разбра за този процес на освобождаване от миналото?
- Само това, че той не може да се осъществи, докато не се върнем към любовта - отвърна Чарлин.
- Лесно е да се каже - забеляза Къртис - Проблемът е да се постигне.
Спогледахме се и видях, че енергията се прехвърля към Мая.
- Разковничето е в това, да се разберат спотаените чувства и да се сведат до съзнанието в пълнота. Честно да се споделят, колкото и неловко да се чувстваме при подобни опити. Това ще ни помогне напълно да осъзнаем онова, което изпитваме един към друг в настоящия момент, и да запратим спотаените си чувства в миналото, на което принадлежат. За това понякога е необходим дълъг процес - тези чувства да се споделят открито, да се обсъдят, за да се изчистим от тях и

да се върнем към любовта, която е най-върховното чувство." *(стр. 190-191)*

В случая, авторът, говорейки за чувствата, които пречат на изявата на любовта, има предвид ревността, раздразнението, завистта, отчуждението, огорчението, обидата и пр.

"- Щом веднъж се освободи от спотаените си чувства – говореше Мая в този момент, - групата може по-лесно да преодолее борбата за надмощие и властническите драми на своите членове и да постигне пълно творческо състояние. Но това трябва да се прави съзнателно, като във всеки човек се търси проявлението на висшето му Аз."

"Осмото откровение разкрива как, като се вгледаме в лицето на един човек, отвъд фасадите и защитните маски на егото можем да открием автентичния израз на истинското Аз(...) Когато го гледаме с любов, силата на любовта озарява тази висша същност на човека отсреща и той се променя пред очите ни, разкривайки най-висшето, на което е способен. Всички Велики Учители винаги са изпращали такава енергия към своите ученици. Затова и са били Велики Учители. Но резултатът е още по-голям при групи, в които всички се отнасят по този начин помежду си, така че всеки член се издига на по-високо ниво на познание, тъй като е приел повече енергия - и тази енергия се връща обратно към всички останали."

Бележка на п.: *Изясни се, че това може бъде поредица от три осияния, като второто и третото ще бъдат посветени на Порфирий и Проклус, които, също като Ямблих – Джеймс Редфийлд, - сега са пак на Земята, на високото ниво на адепти от Бялата Ложа. Но кои са точно, може би Елма ще ни разкрие допълнително. Защо това по-късно не е станало – неизвестно.*

19.VI.132(1996)
Витоша - Резньовете,
(на палатка)

БОХРУН, ЕЛ-ВИН, ПРИСОИТЕ, ЕЛ-ШАДАЙ, ОСТРЕЦ И ОЛМА́Н

Ето я Витоша в океан от утринни мъгли! За да влезеш във вътрешния й свят, трябва да имаш приятели от невидимото й царство. Те могат да стават колкото си искат малки и големи.
За илюстрацията е използвана уникална снимка на Витоша от Валя 999

18,30 - 20,20ч

Пети ден на Витоша. Както навсякъде, щом приятели на Елма тръгнем някъде, и тук - още при самото отправяне към планината срещаме човек, изпратен отгоре; вечерта - друг познат. И двамата отговарят напълно на вибрациите (VII годишна и IV месечна) - настоятелни, с яки челюсти, експанзивни, общуващи до последния момент и след него… Въпреки характерите им, донесоха своето благословение и сами получиха по нещо, може би без да подозират. Първият даже изпълни и ролята на куриер.

Правилото човек да е сам в планините (на ново място и по нов маршрут всеки път) от новолуние до I четвърт, съвсем не е задължително, ако има приятели, умеещи да мълчат и пак да са в пълен синхрон. По определени закони, всяка година, месец или ден с всички от нас е най-уместно да бъдат строго определени хора. Тук сега най-близко и заедно (или

поне единият, а после другият) би било най-добре да бъдат Н. и Б. от приятелите - Сатурново-Уранови типове, отговарящи в най-висока степен на година седмица и, съответно, на Резньовете. Това е желателно, но - разбира се - не задължително. Поканени са и всички други желаещи, но ако до 21 юни се спази изискването всеки да е сам на палатка или със спален чувал и на нужното разстояние от всички останали. Бележка в такъв смисъл бе пратена на приятелите в София. Тази година Нещата стават точно тук.

Феите те посрещат още в горите на Витоша, покрай потоците.
За някои от илюстрациите са използвани снимки на Павел Пронин

Отдавна не е желателно явленията или т.нар. "чудеса" да се описват. Само свидетелите могат да разказват, а Словото предпочита да обяснява вече ***случили се*** *неща.*

Този път има шанс да се преживеят удивителни неща и с повече хора, но се прави опит, доколко софиянци са сериозни в твърденията си, че желаят Словото, Делото и Животът да потекат отново по-интензивно и при тях. Ние знаем, че при подобни изпитни конструкции Небето загатва нещо, оставяйки всеки свободен - и същевременно следи кой как мисли, какво избира и как реагира.

Палатката бе поставена на най-видното място под Резньовете, за да може да я види и сляп, ако преодолее 200-300 метра над пътеката. Подаръците са били разпределени в рамките на няколко дни (колко точно, стана ясно по-късно) и бяха съобразени със скоростта на отклика. Днес е сряда - още никой не е дошъл. Съвършено изключено е да не се открие палатката - вижда се от всички страни на километри. Тук не

става дума за "вини́" - в никакъв случай. Всеки си има работа и то предостатъчно - не може да се очаква рибарите да оставят мрежите, земеделците - мотиките, а митарите - съображенията си, когато Словото ги повика. Подобни посвещения напоследък се получават от хора в други градове и страни: срещите са удивителни, дори да са в тъмен тунел; жаждата – много силна, откликът - пълен. Не десетки, а стотици и стотици пъти, родените от една Майка и един Баща са се срещали без уговорка и в най-затънтените места; в същото време, съседи или "приятели", живеещи през една стена или през няколко улици, всъщност не се срещат истински цял живот, дори и да им се случи да играят паневритмия заедно или да си говорят понякога по духовни въпроси. Истинската среща първо става в горните светове. Щом стане това, вече ни е невъзможно да не живеем с тези или около тези, с които вече сме се срещнали горе - с тази уговорка, че плътното съжителство без периодични дистанции също не е белег на Светлия Път.

По пътя към Резньовете, още оттук се вижда Рила. През няколко метра надморска височина витошките царства се сменят и всяко си има своя невидима покровителка. Ако си приятел с нея, ще те въведе в приказни обители.

На споменатото място може да се дойде бързо с рейс дори след работа, да се преспи - и човек да се върне с първия рейс от Щастливеца, с билети или карта за градския транспорт. Предварително са били взети мерки да не се случи нищо лошо с всеки, който дори не би се е явил на работа или в къщи през тия няколко Празнични Дни на Резньовете. Нещо повече - щеше да се получи осезателен напредък във всички желани

области. Такива случаи сме имали със стотици! Идеалът на ученика е да преизпълнява светските си задължения и да не се отклонява от тях по никакъв повод; но когато Космосът ни зове за спешно дело и е нужно физическо присъствие, сам началникът или домашният цербер ни разписва билета и ни пуска в извънредна отпуска, даже без да сме го молили. Напротив, и най-малката самоотлъчка не по Волята Божия може да доведе до дисциплинарно наказание или уволнение.

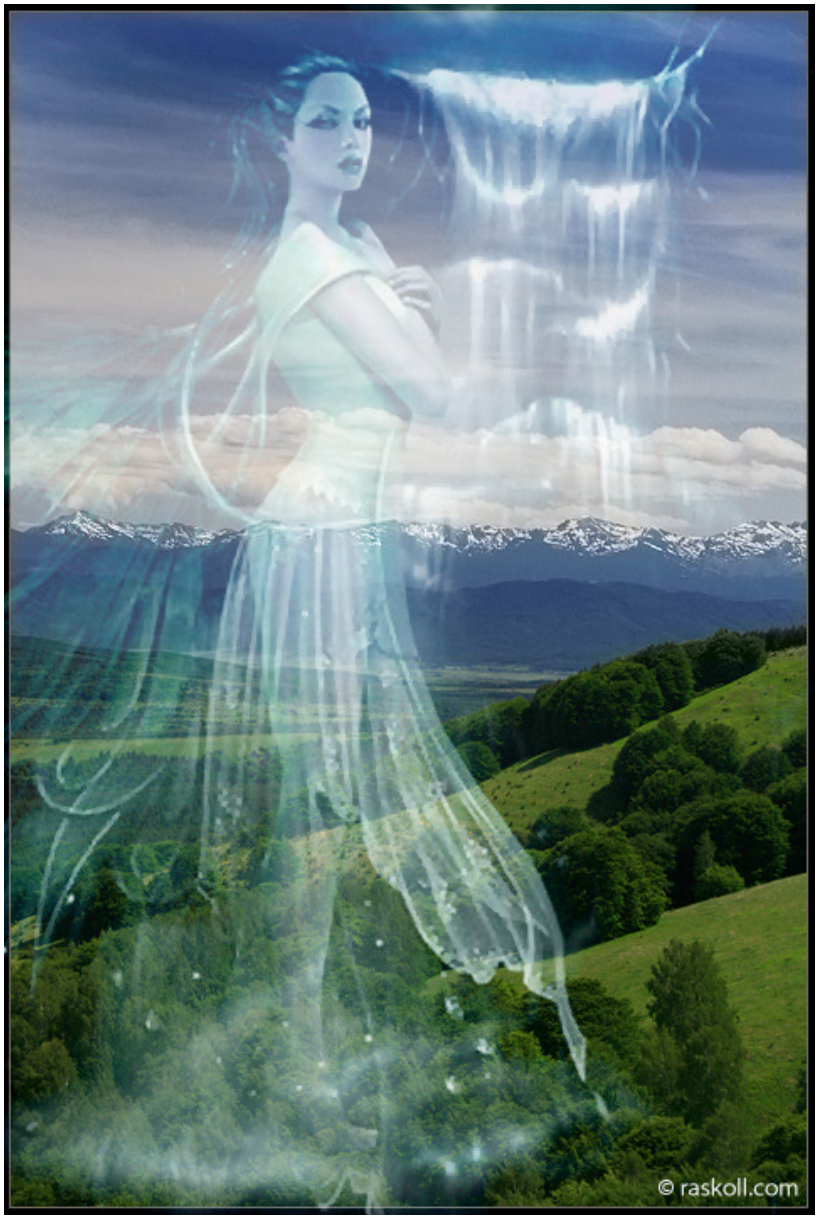

Когато няма приятел за трамплин, молим феите на Витоша.

В записките с молив, които сега преписвам, не е споменато, че според Програмата на Училището, в последния деканат на Близнаците - Водолейския - са възможни и се практикуват възлизания в Космоса ***чрез хора****. Всеки човек е единстве-*

*ният трамплин към звездата или планетата, от която идва. Не бе записано, понеже може да бъде възприето като фантазия, като съблазън или като своеобразно "отмъщение" за онези, които все пак са могли да дойдат в определените дни. Но обикновено Зовът е тих и непретенциозен, а вестителите играят най-различни роли, включително и жалки, за да се наблюдават и сортират търсещите. Ученикът, казват осиянията, се стреми като торпила към целта на Съвършенството; а сега може да се добави - като следяща ракета. Тя не се откъсва от Целта, каквито и маскировъчни и изпитни пируети да прави Треньорът. Понякога Треньорите отпускат струните с години и десетилетия, за да установят чие внимание отслабва и кой в какви пътечки и пътища се отклонява. Стратегията за избора на душата, която се отронва веднъж на 1000 години и полита към Езерото на Вечността, е проста; Зовът се отправя обикновено в момент, когато всички са се устремили дифузно навън и е трудно да се спре инерцията. Оправданието, че вестта не е била подадена на всеки външно с официална покана, се зачита; сърце, което не чува зова и координатите вътрешно, има още да зрее. Има и експанзивни души с голямо самоупование, които бликат от духовни инициативи и искат **ти** да си в тяхната орбита, а не те – в нечия друга. И **това** е добро, но така могат да загубят възможността да влязат в нещо, което не е самодейност.*

Някои от невидимите обитателки на витошкиге гори и морени са много срамежливи, но ако знаете как да подходите, скоро стават предани водачки и приятелки.

Нека всички тия разсъждения да не се възприемат като негативна оценка, нито като назидание от някого, качил се самоволно на пиедестала на "Посветен". Това са само теми за размисъл от един също не особено чутък катерач, падал много пъти и инертен в много по-голяма степен, отколкото би желал. Ето защо Празниците (тази година - на Резньовете) засегнаха и него до този момент само периферно. Малко по-друго щеше да бъде, ако имаше поне един трамплин. По програма, вече минаха месеците, когато трамплините са кристали, растения или други същности. Сега предстоят "русалските извори" и "самодивските кладенци"; после - "по реки надолу"; после - 10 дни по крайбрежието. Школата никога не се е прекъсвала; ***ние*** *сме тия, които* ***се*** *или не се присъединяваме. Разбира се, усилията на приятелите, които взеха насериозно указанията за Витоша през тази пролет и скитаха и преспиваха там (дори се въртяха и много близо до Резньовете, преди още да знаем какво става сега там), вече са получили нужния сок - и тяхната вяра непременно ще даде плодове.*

А Резньовете на Витоша наистина имат алпийски характер.

А сега - пак записките от тефтерчето:

"Днес (сряда) мислех да сляза и да доведа приятели. Несправедливо ми се вижда човек сам да преживява неща, които стават тук само веднъж на 9 години. На Караманица бяхме в рая – Небето дава чудеса и щастие изобилно, когато има Разпознаване и Хармония. Четох им от книгите на Крижановска; бяха като омагьосани, прегръщахме се по поляните.

Но и това, което става тук, е тъй живо, че не може да се

опише! Нагоре по Шеметица между Резньовете - сред цветя, канари и опиващи ухания - съвсем рилски и алпийски вид!

Всеки, който има въображение, може да си представи Владетелката на Резньовете с корона от кристали. .

Вълшебната площадка за потъване в Най-вътрешното Небе - под самия ръб най-горе; Преодоляването на Динозавъра и възлизането на Витошкото плато, където още два часа грее слънце и в изворите на Струма човек може не само

блажено да се изкъпе, но и да отправи послания и специални неща по водите ѝ до всички ония, край които минава реката... Крайно интересно: само 3 дни по-късно ще сме пак на две крачки от Струма почти на границата на страната, за посрещане на мощната вълна на Слънцето, когато играе на Еньовден - при лечебните извори на Марикостиново. От това следват събития, свързани с Македония (Елма, 23.VI.132г., 21,55ч., Марикостиново). Но засега - още на Витоша: връщане сам и бос по удивителния склон Боровúн: чудно спускане по меки туфи; съвсем други "площадки", усещане за съвършено други обитатели… За входове и изходи, които ни чакат…

Защо не се позволи днес да сляза, за да повикам приятелите? Какъв бе този "сън" следобед: седя в зала сред синкави пáри; отдолу - кристал или стъкло. Сам съм, най-отпред, на специален бял стол за "почетен" зрител… Елегантен, млад, съвършен; с бяло сако и син панталон…

Не е толкова важно дали всички тия видения са реални или са плод на буйната човешка фантазия: сънища и копнежи на душата с отворени очи. Това е животът на всички поети, влюбени и романтици на всички времена. Те въобще не живеят във външния свят и почти не го виждат – пазят равновесие само с периферното си зрение, колкото да не паднат, като ходят...

На "сцената" (на нивото на пода) излиза жена - бавно преминава като статуя, без да движи краката си. Само очите ѝ са живи и ме следят. Невероятна красота, но сякаш е изваяна от 2 или 3 вида неземен материал. Знам, че се познаваме и сме много близки.

Във втората сцена тя танцува буйно в съвсем други

*“дрехи” - от огън. Дори пламъци се откъсват от нея! И пак очите ѝ - само в мене! Сякаш ме пита: "Не помниш ли?..." - Отговарям с очи: "Помня те много добре - **винаги** ще те помня!"*

Витоша с Резньовете. Тази приятелка е от представителството на Слънцето на Земята – още една тайна зона на Витоша.

Има ли Витошка Агарта?...

Тук пропускам описание на мислите ми този ден да се върна в София със закъснение толкова месеци или години, колкото дни сега закъснеят да дойдат приятелите… Също - на едно пропадане на левия крак между камъните по морените точно в мига, когато мислех да приема единствената покана за персонална екскурзия от софиянец - дори глезенът се разкървави. Значи - не бива да го търся като сляза - "дава заето"… Или по някаква друга причина не трябва; но не бива да се кани и на изворите, реките и морето след 22 юни - засега не се изяснява защо.

Първоначалният импулс бе да се изомоли днес осияние-отговор със заглавие "Избор, чуткост и преданост", но после се отказах, за да не прозвучи пак критично и назидателно. Та нали най-важното и утешително качество на Божественото е абсолютното неосъждане и пълната свобода? По тази при-

*чина, няма да преписвам тук по-нататъшните разсъждения от тефтерчето с молив - макар и описващи **точно** обективните и субективните движения на приятелите в този момент, причинили отсъствието им от час на Резньовете от самото начало. В тези записки има малко лична горчивина. Не от самота, а от мъка, че не можем да полетим (а сега сам не се лети - до 22 юни).*

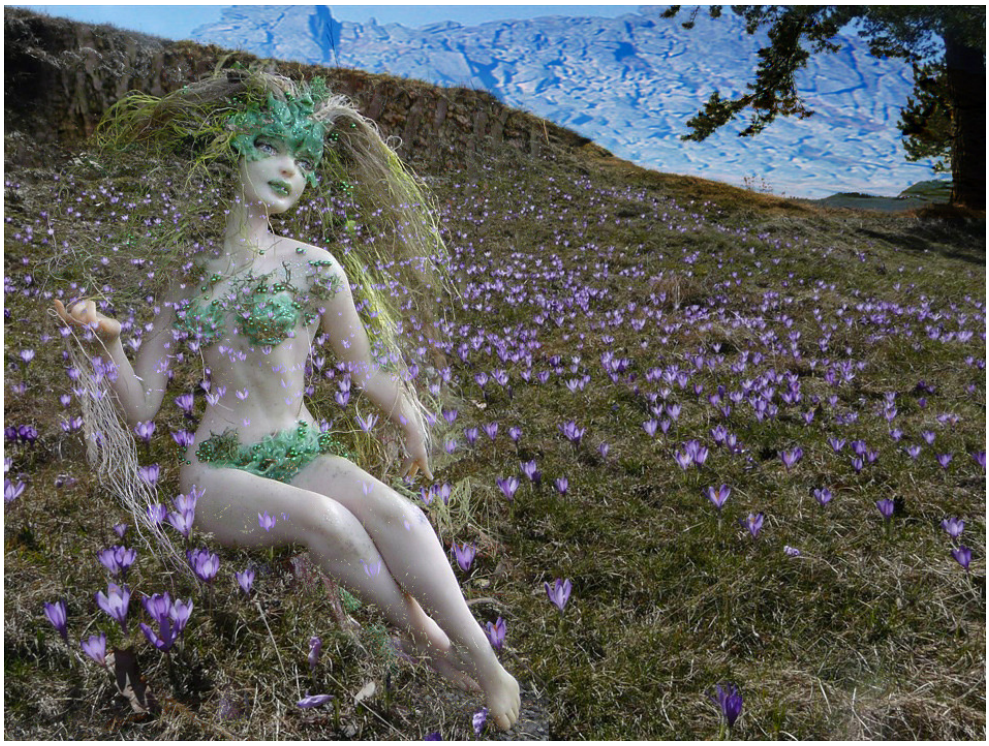

В дъното пак се виждат Резньовете. На една поляна се запознах с една от най-прелестните феички и се сприятелихме много. Слава Богу, тя има способността да се пренася навсякъде, където я повикам. Без замисляне – и незабавно. Затова няма абсолютно нищо общо със земните жени. И тя може да извиква сродната душа на човека и да я приема в себе си, за да не сме много скръбни и нещастни.

Там се разкриват и някои от условията да бъде посетен даден град и да се остане повечко в него - сега мисля, че не е уместно това да се съобщава повече от веднъж (а някъде бе казано), тъй като би предизвикало кампанийност, а истинските неща трябва да извират естествено и отвътре. И една справедлива забележка за лицето, което сега дава "заето" - не, че това е отрицателна оценка за него, но просто в момента психохимията между нас би била токсична. По-късно се ударих пак - при мисълта за скитания и срещи с друг човек. Ясно… Трети път паднах с раницата, когато обмислях програмата за един от деканатите на Водолея: мислех да се сондира Роженската обсерватория за групови наблюдения на звездите през февруари, но това се оказва неуместно. Имало друг начин, много по-ефективен. Така, ако човек следи знаците, спестяват се много напразни усилия, ядове и отклонения. Записал съм и това, че най-

късно до петък ще се изясни дали ще продължи действието на Базата в Б. И това стана точно така. В петък това се изясни - една душа е действала абсолютно предано и коректно и затова тази най-добра база не се зачерква. Можех да зная това и преди петък, ако бях попитал, но…

Откъм Витоша се вижда идеално Рила – все още със сняг по върховете. Но при всички гледки, във въздуха се очертава образът на Вечната Любима – в хиляди различни варианти. Всеки от нас има такава, но ще я види и срещне реално, само ако първо може да я измисля в душата си. Ако си я рисува постоянно – и наяве, и насън. Учените днес наричат това визуализация, ние го наричаме "зов".

Следват подробности по учебната практика във II-я деканат на Рака (2-12 юли) - пътуване надолу по река. Това няма само енергийно, окултно и здравно значение, но има и ярко хуманитарен характер: посещават се светящите бременни и кърмещи в селищата по маршрута, с дарения и най-живо участие в проблемите им. Споменава се за конкретна екскурзия - от изворите до устието на Дунава… И тук - пак важна забележка: "Небето обаче не позволява оповестяване на Програмата, понеже тя може да стане съблазън: някои ще дойдат заради Нещата, а

*не заради Любовта. Който избира Любовта, той ще намери и Нещата; обратното е винаги невъзможно. За жалост, всички ония, които не отиват с любов дори в тъмницата, обикновено избират Нещата – затова загубват и тях, и Любовта. И **чудесата** са Неща."*

Но да видим сега какво ще отговори Елма за описвания случай:

20,21ч.

- Никой не е виновен. Ви́ни няма! Има определени и неопределени неща. Определените произтичат от Майка ни, а неопределените - от Баща ни.

Ако Майка ни е определила някой да бъде тук сега, а го няма, пак добре: ще опита по-дългия път. Ако е определила да не дойде и не идва - значи е в правия път.

*Ако Баща ни се прояви като порив в сърцето някой да дойде, дори и да не е определено, Празникът ще бъде голям! Такъв ще намери Словото, Делото и Живота **непременно**.*

*Намиране или покана - все едно. (Но и не е все едно: Поканата дава **абсолютно** щастие, а намирането - **само** щастие" (23.VI1132г. 22,13ч.) При това, не става дума само за Тръбача и тръбите: намиране и покана трябва да се практикуват и между всички, чули Зова.*

*Да намериш и да поканиш **Тръбача** – и **Трите** Вселени са твои!*

*Да намериш и поканиш тръба - **Две** вселени са твои. Но може и Третата, ако Тръбачът намери за добре.*

*Да намериш и поканиш друг, чул Зова - цялата физическа Вселена е твоя, до последната звезда и планета! Но, ако тръба или Тръбачът решат, могат да ви поканят и в **своите** Вселени.*

Ако намирате и каните тези, които не чуват Зова или се правят, че не го чуват, те ще ви заведат там, където заслужавате.

Резньо́вете се наричат "Бохрỳн" и свързват всички високи планини в универсума. Тук има седем врати,

които се отварят веднъж на всеки девет години - в последния деканат на Близнаците, според земната класическа астрология.

Витоша – на път към Купѐните

Отсреща са Купéните - Ел-Вин. Там слизат и възлизат небесни херувими. Догодина се опитайте да направите бивак на Купените. Да се надяваме, че тогава откликът ще работи по-добре.

На Ел Шадай са отворени 5 врати по време на V вибрация - не само годишна, но и месечна, и дневна. По Розовия Лъч слизат и възлизат Синове и Дъщери Божии.

На Ел Шадай

Там се срещат сродните души, както на Нел-Онтрй (VI-то от7-те Рилски езера – б.п.). Само че на Рила

срещаш Единствената, а на Витоша - цяла Верига.

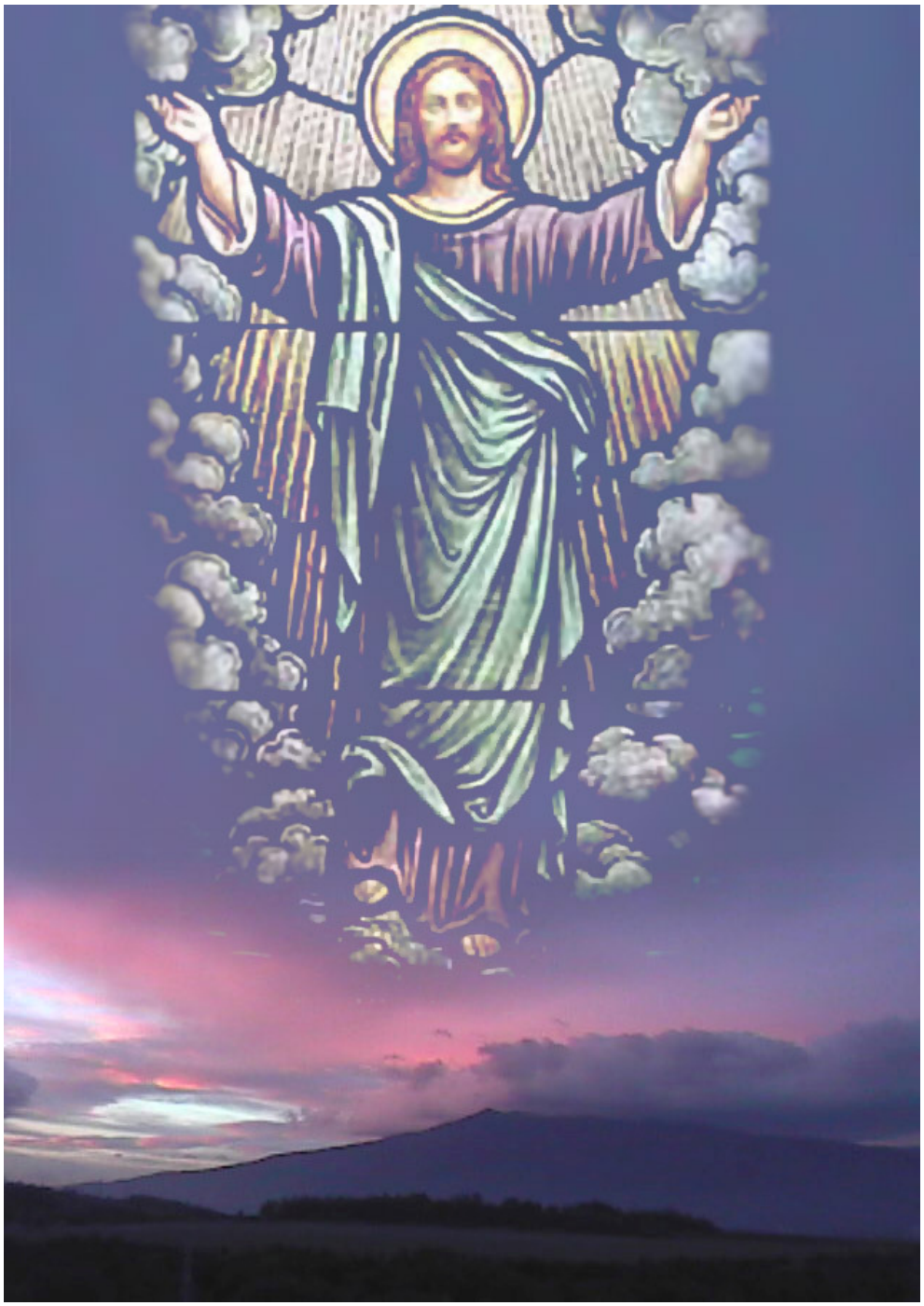

Финото и Пламенното се срещат на Острец и в неговия регион. Там се ходи при I вибрация. Там Словото може да стане реалност. Всеки от вас там може да стане проводник на Словото - оратор.

Такива пунктове има във всяка планина, само че с различна интензивност и възможности.

Мисълта да населите Странджа е от Бога. Ако

*не живеете постоянно, а само от време на време, като се сменяте - Бог е с **вас**! Най-малко три родилки и кърмачки са необходими, за да избликнат в Странджа води.*

Едно от имената на Странджа е "Олма́н". Това значи "Земен рай". И наистина, засега раят е възможен само в Олма́н - най-девствената област в България.

*"Животът е красив, когато човек е смел!" – **Пейте** тази песен и я живейте **на дело**. Всякакви инициативи, които правят живота разнообразен, са от Бога. Разнообразие, от което следва остаряване и смърт, не е от Бога. Еднообразие и разнообразие от Бога носят вечен живот, радост и щастие. Разнообразие и еднообразие от света или от духовете свършват с фалит.*

Христо́вият Път е отворен за всички!

21ч.08м.

20.VI.132(1966)
Витоша, Резньóвете
(на палатка)

ОБЕКТИВНО, СУБЕКТИВНО И СИНБЕКТИВНО

20 юни 1996. Нещата трябва да изсъхнат...

Всички фонове на снимките по-долу са оригинални - точно от Резньовете на Витоша от дните, за които се разказва.

Около 19ч.

Четвърти ден, без никой да дойде. Както казах, мислех да реагирам с... 4 месеца или години вън от София… Хм...- бълха ги ухапала... Дали не съм обиден, дали не си придавам особена важност?... Или наистина е само защото ми беше мъчно, че не могат да преживеят сега тука всичко това? Не съм попитал дали съм. Пък и нали се каза, че няма "виновни"... Сигурно наистина от време на време човек трябва да остава сам. Нещата, които се преживяват тогава, не могат да се сравнят с нищо.

Днес е VI вибрация, но това го осъзнах по-късно. От сутринта се почна един природен концерт, който не може да се опише с нищо! Вятър, слънце, дъжд, облаци, птици, трева - невероятно! Запяха в хор - и аз пеех с тях. Фантазия или не, точно такова нещо никога не ми се е случвало. Слушал съм звездни симфонии - нещо грандиозно и космично, с часове вечер; но сега…

Щастие и възторг, за които няма човешки думи, нито композитор, способен да изрази това, което се случи - часове

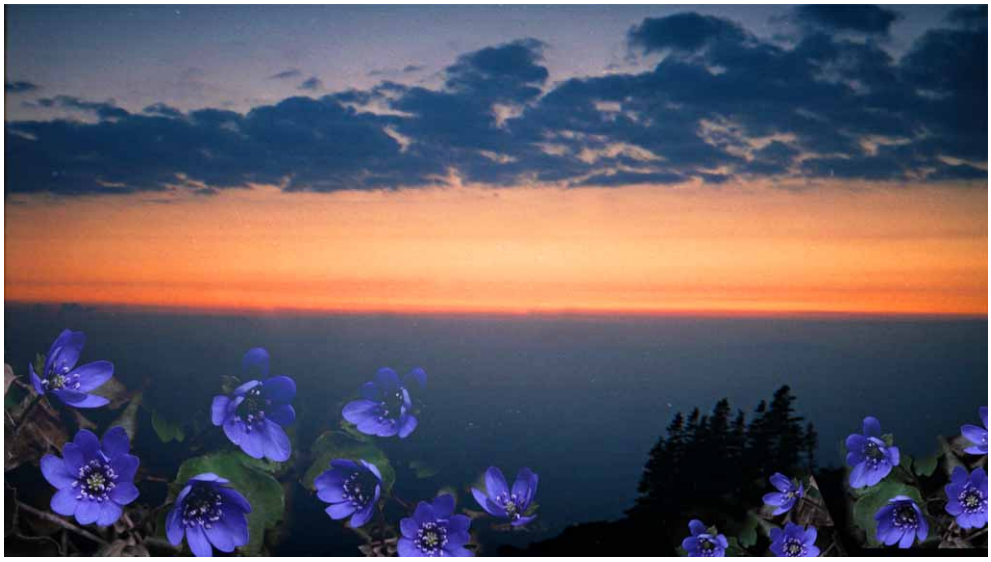

наред! Песента на всяка птичка се превръщаше незабавно и в човешки странни песенни думи, които я наподобяваха. Не само "чурулило-лило-лило-лин" или "чико-пиорúло", а още стотици най-различни вокално-артикулационни модулации - при това, без да съм певец. Откъде дойде този глас, какви бяха тези трели? И най-добрите певци и имитатори не са способни на такова нещо, сигурен съм! Онези мушици като пчелички, които звънят неподвижно пред лицето и после изведнъж отлитат на друга дистанция - и с ***тях*** *попаднах в тон, всеки път различен… И с един бръмбар, който пееше басово и ходеше бавно - дори всяко тупане на краче след краче се превръщаше в ритъм и пеене, музика, думи… Не "Пасторалната", не Сен Санс, не Рахманинов - въобще не може да се напише такава музика, камо ли да се предаде с думи! От днес зная, че няма птича песен, която да не може да се предаде условно с човешко гърло и език.* ***Такова*** *богатство! Не съществува шумолене, глас на животно или насекомо, бълбукане, звън, шепот на листа или треви, които да не могат да се превърнат в песен, хор, музика. Фантастично! Даже си отговаряхме със славеите, чучулигите и кукувиците, пчелите…*

Кой днес поднесе такъв подарък?

Във въображението или не - скоро и цветята оживяха, запяха и затанцуваха като балеринки. Андерсен, Хофман, Хесе и всички останали приказници-ясновидци ми станаха изведнъж понятни; Чайковски, Моцарт, Паганини и кой ли още не – съзнателно или несъзнателно, т.е. свръхсъзнателно - наистина са свалили на Земята не само субективна, но и илюстративна, космична, природна музика. Обаче даже и това, което сме слушали от тях, е бедно, в сравнение с днешното мистично и екстраординерно преживяване - цяла сутрин и един час до залеза. Дали щеше да бъде същото, ако бяха дошли приятели?

Само над Железница и рядко другаде може да се чуе нещо подобно, но то е друго. Това, което чухме и двамата с К. преди

*повече от 30 години там, бе **самодивско** пеене. Вълшебно, чудно, смайващо - но друго. Въпреки странността, диапазона и местенето му дори под земята и във въздуха - друго беше. Ние бяхме само слушатели и чувахме една и съща мелодия (накарах я да ми изпее лайтмотива). Сега мога да опиша и това, което ни се случи на Бивака на Витоша с милата К. от руското училище - най-близката ми платонична приятелка от онова време. Тогава бях нагледно помагало за фанатичен девственик и аскет – бях се заклел Господ да ме убие, ако допусна нещо плътско и човешко. Това продължи до 26-годишната ми възраст – исках да ставам йога, брахмачари. На това прелестно, влюбено 18-годишно създание не е било никак леко с мене. Не случайно в предишното осияние Елма говори за Розов лъч над Бивака – Ел Шадай. С това име на древноегипетско божество Учителят е кръстил именно Бивака (Железни врата, според местното население), въпреки че някои считат, че Ел Шадай се отнася за цяла Витоша. Някъде съм описал този уникален случай, но ще го повторя и тук – за пълнота. Нямах намерение да я водя на Бивака – минавахме по една пътека под него. Нито някога й бях казал за това, какво е казал Учителят за Бивака – за тази голяма естествена пирамида от скали и камъни, от която са посрещали и посрещаме изгрева на слънцето – че там слизат космични енергии, каквито слизат само на хималайски върхове над 5000 метра надморска височина. Като минавахме точно под нея, К. изведнъж се обърна натам, погледна нагоре и се спря като закована. Едва намери сили да каже: "Какъв е този гигантски водопад от розова светлина, която се издига от ей онова връхче над нас и потъва в небето?!" – Аз не съм ясновидец, но знаех за какво става дума и чак тогава й обясних. При нея се случваха тия работи – **имаше** това зрение. Мога да разказвам много. Един ден, пак на Витоша, тя и брат ми едновременно видяха моята аура и я описаха по еднакъв начин, без да са се уговаряли. По онова време по съ-*

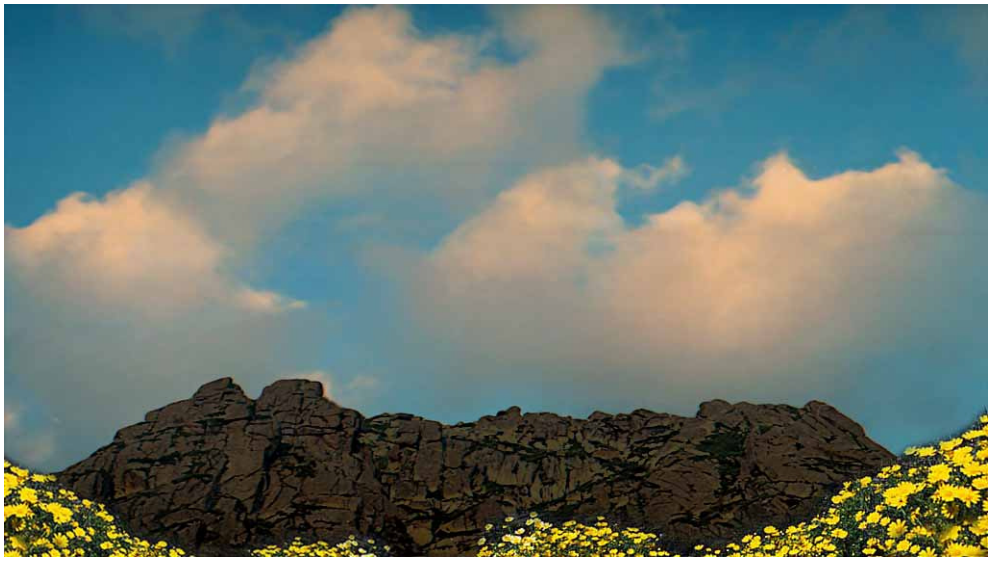

щия начин я описа и пастор Михайлов, който също беше ясновидец.

Днес изплуваха фрагменти от едно изчезнало завинаги дълго мое стихотворение, което бях написал след подобно преживяване на един хълм до с. Извóр, Радомирско, когато бях войник през пролетта на 1961г.. Тогава около мене се вдигаха вихрушки в най-тихо време и ме обикаляха… Постоянно бях с любимото синьо томче на Шели в ръцете - като Библия… Бях писал и цяла драма или балада, приказна поема в стихове за цветята, но всичко това бе взето от ДС през 1984г. – невъзвратимо. Може би се е подготвяла почвата за "Приказки за цветята" - осиянията?...

Най-добрият ми приятел и учител в областта на поезията (и не само) през 60-те години - Станислав Димитров ("Пушé") също ми беше повлиял с поетични и символни познания за цветята, багрите и пр. Той написа за една нощ поемата "Приказките оживяват", когато се влюби в братовчедка ми ("Под скали от рубин, с ореол тъмносин; там блестеше в най-нежни тонове; езерó с очертания чудни"…) Потресаваща поема за чувствителната ми душа по онова време - знаех я наизуст! Само дето той плачеше в нея и за земните си чувства към братовчедка ми, а не само за небесните – и на мен това ми се виждаше "недостойно"...

И ето, на всичкото отгоре, днес видях, в светлината на най-скъпите си спомени от подобен род, как цялото това вълшебно и синкретично действо се превръща и в постановка на сцената: с осветление, декори, ефекти, костюми… Нещо безгранично необходимо на децата, но на десетки степени по-съвършено от всичко познато и непознато от съществуващите детски пиеси, оперети и опери. Може би тази реалност избликна преди 5-6 години и в пиеската, която написах за Даниела ("Молитва за мир" - по нейна идея). Там пак има цветя… "За Музика, Любов и Красота/ тъй горестно жадуват днес Цветя-

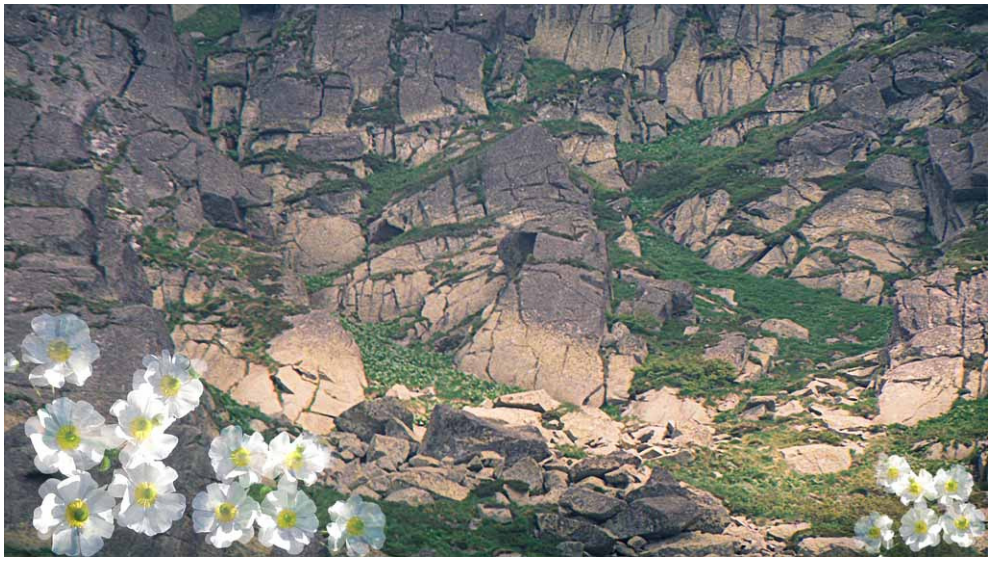

*та"…- имах и такива стихове измежду изгетите от ония "приятели"… Общо взето, с Пуше и Божидар Горанчев бяхме луди символисти, умиращи за Лилиев, Шели, Кийтс и пр. и не съзнаващи, че "Далчевисти" и останалите, "напреднали" производители на бял стих са ни отписали отдавна от поезията и са ни сложили нас, "символистите", към архив: "тра-та-**та**-та, тра-та-**та**; тра-та-**та**-та, тра-та-**та**… Дълго уважавах Пуше и Дарчо - те обявяваха белия стих за медуза и мекотело без кости, средство за самоизява на всякакви "бездарници", които не са доказали и не могат да докажат с нищо, че владеят в съвършенство всички поетични норми на класическия стих. Бяхме стигнали до крайност. Едва по-късно поне на мен ми стана ясно, че и "медузите" в поезията могат да бъдат прекрасни, но когато са действително откритие - не подреждане на думи и абсолютни глупости в стихотворни редове. Т.е. достойни автори и шедьоври, които се броят на пръсти. И пак остава някакво "презрение" към такива, ако не владеят и класическия стих - изглеждат ни перверзни, компромáти, "нахални", меркантилни… Не по-малко жалки от "духовните" поети, които излагат логически мисли и възклицания в много идейни стихотворни редове с ритми и съмнителни рими, но без нито една метафора.)*

*Освен всичко друго, днес свирих и с уста - с **тия** мутации и трилърни модулации, на които ме бяха научили Пуше и Божидар в бившето с. Църква. Не всеки го може. Говорихме си с часове с пойните птички... Почти го докарвах… Но този път езикът ми сам се въртеше по десетки най-различни начини и изкарваше при свирене или пеене такива невероятни звуци, че да се сащисаш. Ако бях в момента на сцената, сигурно щях да "бия" всички обучени имитатори, абсолютно. Откъде ми дойде всичко това? Хайде, свирил съм на пиано и на цигулка като малък; по едно време вземах уроци по пеене; бил съм и учител*

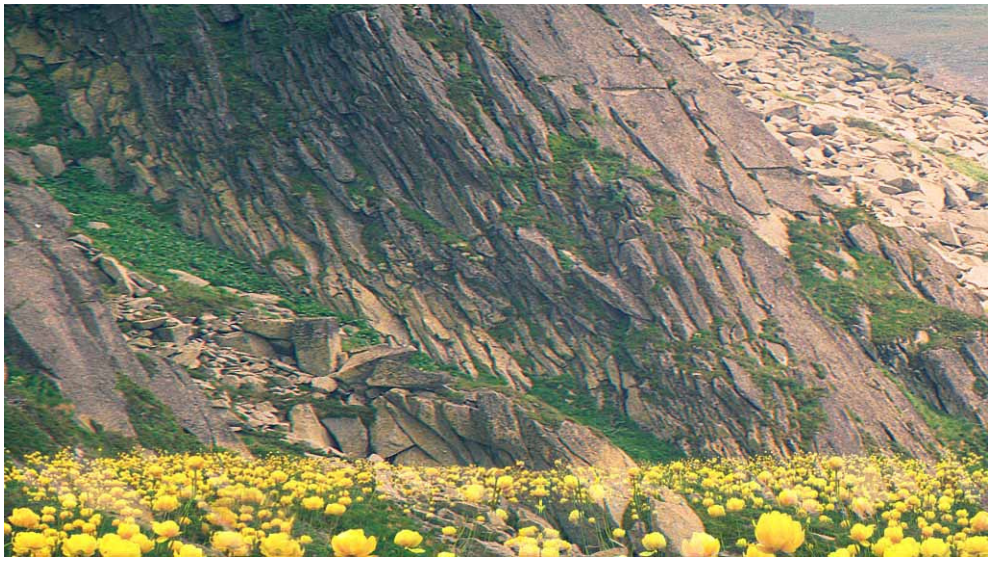

по пеене и музика в с. Бо̀женица, пях в Софийския хор на Петьо, но чак пък толкоз… Явно днес в мен имаше някой - и то не само един… това не мога да го повторя вече никога – абсурд. Нещо подобно ми се е случвало само пред най-малки деца, почти бебета, когато сме сами сред природата: това им действа неотразимо, смеят се звънливо и искат още. Сигурен съм, че и животни се спираха да слушат. Когато Лазура беше бебе, като я носех с родопската, шарена "люлка" на гърба по хълмовете над Широка лъка и седнехме някъде горе, сутрин, сред цветята и тревите пред ясния простор, и на нея свирех и пеех така - с часове, заедно с птичките и вятъра. Тя беше луда от възторг и сама гукаше в ритъм, клатейки глава - нямаше и годинка. После се смееше с глас и скачаше, искаше да танцува - а още не можеше да се държи на крака… Сега специализира орнитоакустика в Париж (експерт по гласовете на птиците)… Така искам един ден да измоля за нея подарък от Елма: какво древно, космично послание, ни предава всяка птица? В кой свят се попада с него? Какви качества и добродетели развива и какви болести лекува, като го слушаме?…

*До такава степен не си на земята, като ти се случи такова нещо, че разбираш с всичка сила Пърси Биш Шели и сие, шляещи се както ги е майка родила из природата като сомнамбули и завръщащи се с някое ново гениално стихотворение, като разсеяно се запознават, чисто голи, с новите си гостенки-почитателки, които ги чакат с часове да се върнат… Е, имаха те днес още един последовател на поточето под голямата преспа - ако не за друго, то поне да се изкъпе… **Такова** преживяване под Резньовете в този райски ден!*

Днес разбрах ясно какво може да е слушал Учителят, като го гледаме сега на една рядка снимка: седи на висок планински връх, очите му затворени, главата наведена на една страна - унесен, тънко заслушан, нежен и прекрасен като бог,

сякаш слуша адажиото на Марчело на n-та степен!… Какво ли не може да чуе човек високо в планините - сам или с приятели, от които лъха не проза, а поезия, финес, любов?

За кой път вече се усещам като ученик на Орфей или на оня удивителен Кришна, който свири в унес на един Божествен хълм в една от картините на Рьорих? Или на "Младия Давид" от една картина от арменския художник М. Иссакян, която някога прерисувах, но замених лъка и стрелите му с лира… Намерих тази репродукция в дома на цигуларя и после композитора Артóто - един от най-добрите ми приятели около Геш. Ако дòйде осияние днес или утре във връзка с всичко това, бих искал да се илюстрира със споменатите картини, плюс снимката на Учителя, за която говоря, и една цветна репродукция от съвременен монголски художник: одухотворено момче седи в тревата с вдигната глава и затворени очи и слуша в унес чучулигите… (плюс най-хубавите снимки от тия няколко дни на Резньовете. Уви, останалите репродукции изчезнаха завинаги при таражите на Държавна сигурност – омитаха всичко от стаята ми, даже и големите найлони с боклук...Страшно опасни сме били...)

Мога ли да се надявам на осияние?

Докато пиша това, птиците навън пак се побъркаха. Дъжд - не дъжд, - пак се оливат от пеене…

Ето, нещо подобно се надявах да преживеем заедно с приятелите под Бохрун тази година… За какво ходим по планините? Планирам и Пирин тази година - година VII, планинарска. А ***Пирин*** *как пее!... А Средна гора!... А Родопа!... (Само Хайтов знае да разправя как шумят, свирят и пеят шумки от габър,*

особено ако го слушаш на живо - ходехме му с Рени някога на гости, когато бях "шеф" на жена му Жени в "Народна Култура". Жѐни няма да я забравя никога!

Преди осиянието, имам импулс да отворя един том от Учителя, който взех без замисляне от библиотеката. Естествено, пак го отварям напосоки – никога не съм търсел нарочно някоя мисъл, с "натъкмяване". Излишно е да се кълна – това не е по нашите навици:

"Когато седите при някой извор, при някоя река, вие не подозирате даже, че в реката има музика, има смисъл… тази река ще роди в тебе едно отлично настроение - и ти, като се изкачваш нагоре и слушаш това шумоление на водата, камъчетата и листата, в тебе се развива веселие, радост. ***Това*** *е Живот!* ***Музика*** *има по тия камъчета, по тия завои!…После, идете при някое балканско ручейче. Избирайте чисти, бистри ручейчета, където има камъчета - големи и малки - и водата да се блъска тук-там. Ще видите каква музика има там!*

После, като идете в гората, там ще чуете такива симфонии, арии… Трябва да ви изведа - има особено време през годината, когато ще чуете този концерт… Ще идете сред природата, ще забравите всичките си грижи,

и ще слушате. Сутрин, като влезете в гората, всичко е тихо… После забелязваш едно малко шумолене, един малък шум, който постепенно се усилва, усилва, усилва; дòйде един вятър, залюлеят се клоните - и след туй пак започва утихване… Ако имате слух, ще чуете, че туй трептение от всеки един лист има особени звукове. Окултните гами на природата са други, по отношение на нашите гами - с тях те са в дисхармония… Та по този начин искам да се запознаете с окултната музика и да черпите сили и вдъхновение от живата природа, от дърветата особено. Някой път идéте. Не толкова в боровите гори - там музиката е друга, - но в буковите, дъбовите гори, и си изберете някоя хубава, красива местност, дето има известни промени вътре в почвата…

То музиката е един начин да оживее природата за вас. ***Камъните*** *ще оживеят, дърветата, изворите - всичко наоколо ви ще оживее и животът ви ще стане сносен! Навсякъде ще можете да се тонирате. Сега аз не говоря за градския и селския живот - няма да намерите у*

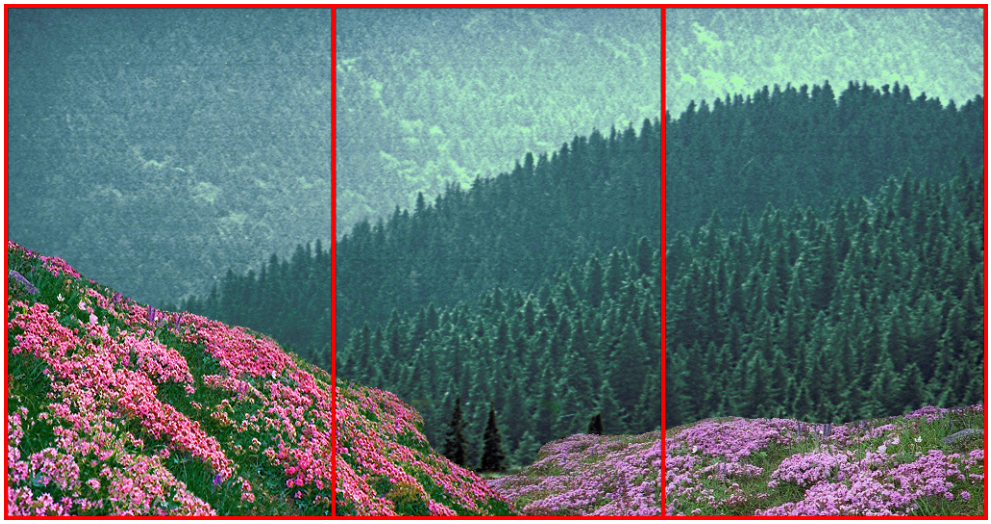

тях тази преснота." *(Практическо приложение на окултната музика", 26.XI.1922г., ООК)*

20,08ч.

*- Яснослушането бива обективно, субективно и синбективно. Твоят възторг днес се породи от последното - "синбективното" яснослушане. Че природата постоянно пее - няма две мнения; но ако **двама** го чуят по един и същ начин, това е **обективно** яснослушане. Имали сте и такова.*

*Повечето композитори преживяват субективно яснослушане – **това**, именно, е монадната музика. В това отношение Висарион не е прав: монадната музика не е подражателска, нито радиоапаратна, медиумна.*

А синбективната, която чу и изпълни днес – разбира се, не без помощта на Посветените в този район, - е същото онова, което нарекох в осиянията "улфонии". В божествения свят всички пеят спонтанно, без предварителни композиции и диригент. Това е свойство на духа и душата, когато вече са се съединили в неразтрогаем брак. Тогава всеобщото пееене и свирене е постоянно, понеже извира от непреходното щастие на Съвършените.

*Прочее, не унижавай повече духа и душата си, понеже ти не си от ония, които **очакват** приятели. Прекалено добре си живееш и сам - виждаш. Но ако има скръб и трепет, то е понеже искаш да **отдадеш**, не да вземеш. Сам Отец ни трепти като струна от*

обич, готова всеки миг да се разпилее в най-дивни звуци, багри, блаженства и осияния, щом някой поиска да я докосне.

*Ако няма кой - и **Той** страда като вас; но това не значи, че не живее пълноценно. Той има всичко в Себе Си и живее най-интензивно; мъката Му произтича не от липса на някой или нещо, а от липсата на вкус или чуткост у съществата, които още спят.*

По същия начин намирам, че и разумението на Словото, Делото и Живота бива обективно, субективно и синбективно. Всяко има своята ценност, но последното се ражда само от срещата на братя и сестри в единомислие, единочувствие и единодействие.

***Само** това е **наистина** богоугодно.*

20,35ч

21.VI.132(1996)
Витоша, Резньовете

ПЪТУВАЙТЕ СЕГА КЪМ ИЗВОРИ!

6,00ч.

Вчера забравих да отбележа, че вълшебното преживяване всъщност бе измолено. На 19-и вечерта се бях помолил: "Господи, Ти, Който всичко чуваш, а също и вие Разумни Същества, обитатели на чудната обител Бохрун, моля Ви да ми дадете някакво по-особено преживяване, ако е възможно. Само за чистия въздух и панорамата ли съм дошъл?..."

Мисля, че се помолих за това и на душата си. И на другия ден – невероятният концерт!

Трябва да отбележа, че от две седмици насам, откакто спазвам хранене, пиене на гореща, чиста вода, къпане, почивка, движение и пр. по астрологически часове, започна често да трепти силно мястото между веждите. Сега е почти постоянно.

*Тази нощ ме събуди ураганен вятър - **човек** ще бутне (особено гладен - на 10 листа киселец…). Палатката, подарена от Астрид (Дания), издържá изпитанието. За Рила все пак ще трябва да се преправи. Бе 2 часá през нощта. Чу се ясен, бърз и висок камбанен звън и мъжко пеене - продължи дълго. Дали не дрънкаха спиртникът и канчето от вятъра?… Дали не пееше южнякът в Резньовете? - На Рила често се чуват подобни хорове и странни гласове и песни, но после си казваш, че това е реката от езерото на Съзерцанието…*

Малко преди изгрев се чу ясно женско пеене!

Субективни или не, тези преживявания са много красиви. В "Занони" се казваше, че ако човек остави грижите, четенето и постоянното мислене на интелектуалеца и се разтвори съзерцателно в Природата, тя самата много скоро ще го доведе до отваряне на вътрешните възприятия. Космонавтите знаят това, както много отшелници; В "Осияния за тишината" се казва същото.

Палатката е пълна със суха трева - меко, топло, уханно. Наоколо навсякъде има много кичури, излизащи съвсем лесно. Сутринта взех малко, за да седна, в очакване на изгрева – разбира се, розов: днес е петък. Във вторник бе червен, в сряда – ярко жълт. Отгоре и отляво - грамаден перест облак - като розов пламък!

Отсреща, в небето - две тъмни облачета: едното – точно като буквата "С", а другото - чисто "Л", "Слизай!" - разбрах веднага. Лявото моментално се стопи без следа и за секунди

се яви пак, като идеално изписана буква "Е", а дясното се преобразува, без да изчезва, в "З", - "Слез". А мислех и бях обявил, че ще остана до 24 юни…

После лявото облаче пак се стопи и се яви като стрелка наляво и надолу към София, през Алеко. Казах си, че ще пия чай с лимон и мед и ще почна да се стягам, но вътрешно все пак попитах - след колко ча́са? - Лявото облаче-стрелка се стопи и веднага се яви като "1"… "След един час!" - Добре…

6,35ч.

- Казах "Слез", понеже тук лимитът премина. Последните три дни от всеки период са за подготовка на следващия. Не трябваше да пишеш в онези бележки, че ще останеш до 24-и, без да Ме питаш.

Око не е видяло и ухо не е чуло чудесата, които очакват всеки, който слуша Отца!

Пътувайте сега към минерални реки и извори; а после - на Пирин!

Щом слушате - навсякъде Съм с вас!

Ето как се развиха нещата днес:

Автобусът след лифта не дойде цял час (№122). Ако не бе това забавяне, нямаше да се срещнем с К-а, която е дошла чак от Бургас и отишла да ме търси на Резньовете. Качила се чак догоре - по най-дивите места - и получила силно вдъхновение да пее песните на Учителя. Пяла като никога, без да знае какво съм преживял аз по същите места.

Казаха ми, че група приятели от София, вчера или днес, е тръгнала да ме търси и сигурно щеше да ме намери, ако не беше това експресно "Слез"… Защо Елма ни разминава?

"Поне един софиянец трябва да чуе последните осияния от "Бохрун" - гласи последната инструкция. В секундата звъни А. - а не сам бил 7 месеца в София. Прочетох ѝ ги навън.

Когато се връщах, вече по тъмно, мислейки си да не забравя да допълня в записките за случката с К-а на Резньовете днес, един пиян от другия тротоар си говореше високо: "Ти, какво мислиш, кой пееше? Та това са съвсем други звуци!..."

И веднага след това на левия тротоар една жена казва на един мъж: "Крайно време е вече да се махаме веднъж зави-

наги от този цигански квартал" - лайтмотивът на разговора ни вкъщи днес и от няколко седмици по телефоните...

Сутринта в 6,20 сме на влака за Марикостиново - за да посрещнем първия ден на лятото в един от най-мощните живи извори на България, според Програмата на Школата: "През I деканат на "Pа́ка" - Извори."

Нещо ме кара да купя в-к "Лечител". Почти веднага погледът ми пада на една важна статия, свързана с целта на това ни пътуване.

27.VI.132(1996)г.
с. Марикостиново

ТРИТЕ МЕДИЦИНИ

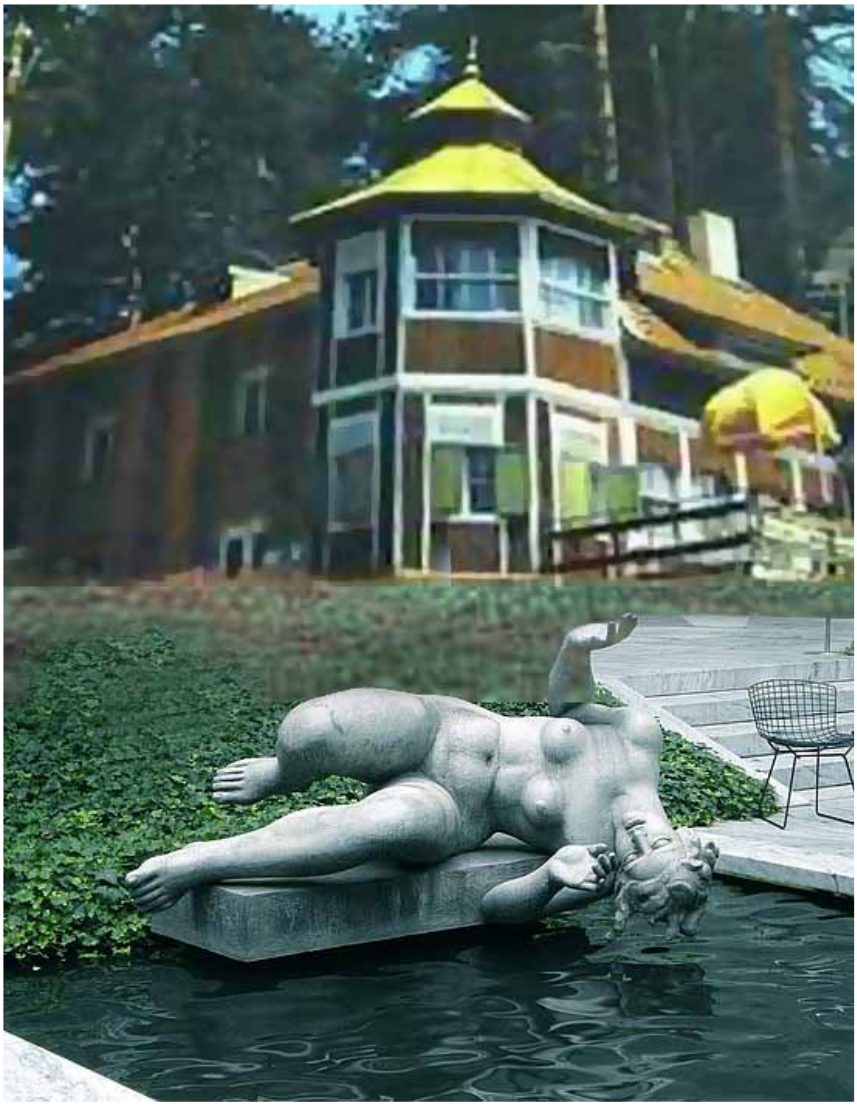

Баните в Марикостиново
Статуята е от друго място, но това не пречи... Снимките по-долу са точно от тогава и от този район - Рупите, р.Струма и пр.

6,40ч.

*Отново събуждане от музика - птичите песни отвън пак са се превърнали в истинска симфония. Вероятно подсъзнанието, мозъкът и цялото тяло се отблагодаряват по този начин: дадена им е пълна почивка. Нещо повече - почивка от чувството за дълг. Правиш само това, което **искаш** да правиш; щом не искаш нещо - не го правиш. Съзнание, че **имаш** право на такова абсолютно безгрижие.*

*Неделя - първо нелегално влизане в изворите с уникалната вълшебна кал, заедно с К. и Др. Сини и оранжево-червени водни кончета. Опасни дупки с вряла изворна вода на мехури – заобикаляме ги. Блаженство **над** всякакви очаквания! Но въздействието на водите в началото на "Pа́ка" наистина е с присъствие на Същества повече от всякога. В Банята - ПФК. Сводът на баните, както и в черквите, извиква неизменно силите на Двойката - на Милостивата Лечителка и Майка на всички. Но най-много това важи за "свода небесен"... След това - ЛФК и първа редовна процедура с кал. После - цял ден изучаване на растения по "Флора на Пирин" и "Флора на Витоша". Понеделникът изтича.*

Вторник - повече лежане след острото, силно въздействие; и отново преживяване на вчерашния ден: един неповторим Еньовден. Със съседите по стаи - бай Димитър и Стоян от с. Константин, Еленско - отидохме пеш до с. Ген. Тодоров - "на врачка". Не Ванга, а друга - Стефка. Позна имената на роднини и близки без грешка. За Елма тя каза: "Чист Дух, няма защо да се опасяваш, продължавай". После - на Рупите, при новата черква на баба Ванга. Топнахме се и в тамошните вулканични гьолчета. Природата е по-жива от всякога! Връщаме се по луна; жаби и щурци до Бога! Лежим в тревите. Бай Димитър пита няма ли разумен живот по звездите – разправям им разни работи… На Стоян му втръсна и го критикува: "Хайде, стига си повтарял като папагал, че това било най-щастливия ден, откакто си тук; пък и че уж не помниш такъв ден - хайде де… Аз съм все по балканите - едно и също". - "И аз съм израснал на село, но такъв ден не съм имал" – продължава да твърди бай Димитър.

"Ты не чужайся никого" - изниква ми стих от Тагор от руския превод - "с людьми ты здесь живёшь!" Простите хора от народа са като деца. Ядохме донасита черници до гарата. В тъмното си говорихме с едни цигани-катунари, майстори на хамути…

Тези дни се очертава немалка задача: изучаване на всички растения, животни, минерали, звезди и пр. - истинска систематика и истински, космични имена, а също и художествени имена за включване в ред стихотворения, басни и пиески, опери и мюзикъли за деца. Народните и научните названия са повечето грозни и случайни - поетът има право да наименува, може да мине за лично творчество. Ще има не само художествено и възпитателно, но и познавателно значение; ще помог-

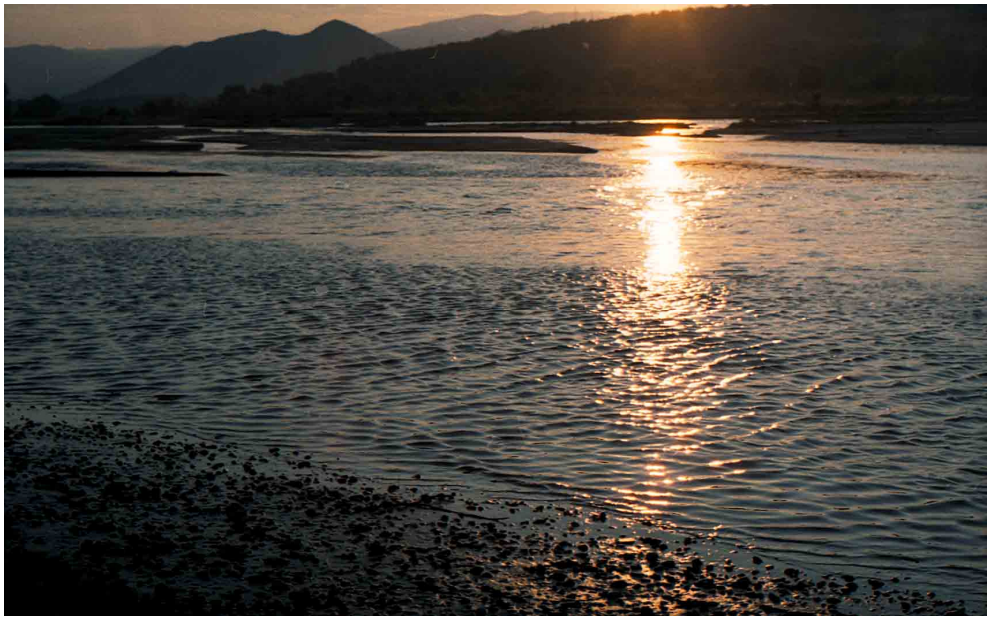

не дори на студентите, а в детските градини и училищата ще има с какво да се занимават... За целта обаче трябва да се преоре фолклорът, митологията, литературата, символогията - всички речници на символите. За всяко цвете, минерал, птица и пр. първо изчерпателна база данни - и после новото, т.е. архетипното. Народният гений и отделни творци не малко са постигали, но Елма, Който е създал всичко, може да даде познание за всичко - вкл. за лечебни свойства. И Седир е съставял подобни книги, повече в астрологично-магичен аспект. Необходимо е да се броят всички тичинки, венчелистчета, да се мерят конвергентни и други ъгли, да се съставят цветни формули и диаграми и пр. - където вече това не е дадено. Задача не за един човек и за един живот - но трябва да се почне.

*- Върви бери! Върви бери - обажда се едно птиче. Други огласят гората: "Чико Пиорúло! Чико Пиорúло!" - "Пиорùо - мùо!" "Пиорúо мùо!" - "Наливай оливия! Наливай óлио, óлио, óлио!"**...***

11,15ч.

*- Оставú тези планове - не само че е излишно, но е и опасно. Няма да дам систематична наука за ползата от растенията, минералите и пр., понеже никой днес не е готов. Ще се явят професори, лекари, врачове - пак да правят отвари, компреси, и какво ли още не за пари. И **безплатното** лекуване не е наука,*

щом късате цветята, стривате камъните, убивате животните.

Нямате перспективи и с имената на елфите, ангелите и самите природни същности. Това, което съм дал досега, е само за забавачката - да видите, че действа. Само че нормалното и пълно откликване става само след узнаването на собственото монадно име - лично от Мен, от Светия Дух или от Мировата Душа. Природните духове носят в паметта си и вашите монадни имена или пък правят сверка при всеки отделен случай. Като кажете кой пита, ако е вярно, само тогава ще ви отговорят правилно. Ако видят, че сте аматьор или лъжец, мошеник, който търси пари и слава, те ще ви пратят за зелен хайвер. Природата прави и "зелен хайвер", но и той не се пипа - може само да се облъчвате на него…

Общата медицина на Светия Дух почива върху правилното опазване на Индивидуалния Жизнен Ра-

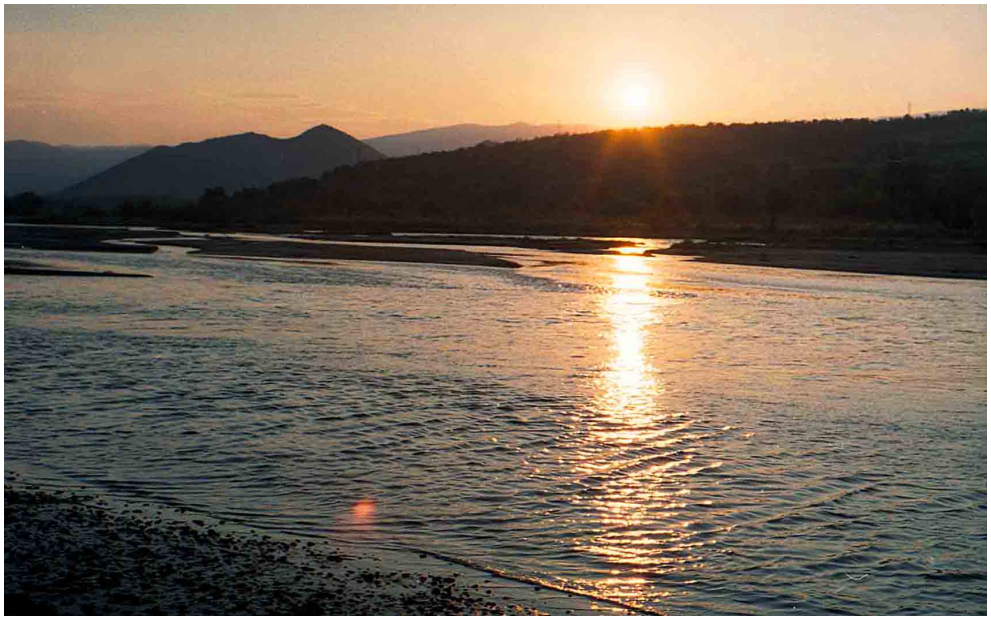

*диус. Медицината на Мировата Душа тежи на мястото си, ако знаете точно за кого да се грижите и с кого да се обменяте. А **Моята** обща медицина прави баланс между първата и втората - по време, място и съотношение.*

*Значи, ако знаеш кога, къде и как да си сам, теб те пази и закриля Сам Светият Дух. Ако знаеш кога, къде, как и с кого да си, Природата няма да те подведе **никога**! Щом знаеш и можеш да балансираш първото с второто, сам Духът на Живота влиза в теб и не можеш да бъдеш болен и нещастен никога.*

Щом се наруши с нещо този усет или тази съвършена програма, Разумната Природа може да те доведе до някоя билка или до някой свещен камък, кристал; до някой планински връх или някоя река, свят извор - сам, с друг или със сродна група; понякога - с несродна или крайно дисхармонична.

Общата Програма на Школата вече ви се изяснява малко по малко. Щом и вие стигнете до нивото на някои ученици, които тичат след гуруто си по няколкостотин километра на ден, ще попаднете на онези, които познават тази програма. Програмисти, директори, учители, възпитатели, депутати и министри – нека тичат поне по сто километра на ден или да лежат в калта с някого, ако искат да се разреши Новото Училище, Новият Университет. Който не е стажувал при Словото, Делото и Живота поне 7 години, не може да му се издаде майсторско свидетелство. Калфите издържат до 2 години, а некадърните – пишещите се за чираци - искат да "печелят" или да правят впечатление още от самото начало. Налапват се с информация - и после разболяват хиляди хора. По тази причина, един Учител, адепт, ученик на Бялата Ложа никога не чете систематични научни

лекции. Не прàви "генерални програми" и не иска да реформира обществото. Той се крие старателно - на показ излиза от немай-къде. Но даже и тогава неговите беседи и лекции са суров материал, плодове направо от дървото. Който е свикнал с манджи и консерви, не ги харесва.

С това отговарям и на твоя проблем. Вече никога не пиши и не обявявай програми. Това, което се загатне в Словото - доста е. Отделни елементи, приети от обществото - не е лошо. Но да диктуваш програмата на хора, които не са минали през Стажа, па били и най-талантливите, най-големите идеалисти – пази́ се. Нека всеки сам открива как е построена Програмата, ако следва Гуруто или майсторите Му по петите.

Който не търси Словото на ***първо*** *място, не му давайте познания!*

*Който не се включва **плътно** в Делото, не го въвеждайте в Школата!*

*Който не иска да живее с вас, а си живее с други - волю или неволю, - в **никакъв** случай не го пускайте в Космоса, понеже и там ще се осере...*

*Общ братски живот не значи непременно селище, обща къща. А значи, ако ти си в Неапол, а той в Оклахома, нощем да сте заедно сред звездите, а денем да работите от тъмно до тъмно, та да спечелите пари да си гостувате. Пък окаже ли се, че някой е **твой**, а не **"техен"**, той няма да си отиде. Който не припада пред вратата ти, ако се опита да си тръгне, значи нещо друго го привлича по-силно. От такива ние нямаме нужда, пък и **те** нямат нужда от нас. Те са само любопитни: ние сме за тях само изложба или зоологическа градина... За такива - разбъркайте изложбата и пуснете животните на свобода! Словото, Делото и Животът при нас са Джунгла! И най-малкият опит да ни срешат или асфалтират, ще срещне нашите кобри и лъвове!*

Дай на някой парче злато и го виж какво ще прави. Щом дигне къща и отвори сергия - плюни́ и си отмини. Ако отвори говорилня или почне да печата - пак си вдигни парцалките - и се връщай.

Жол – жола́н - жоли́н!

*Честта си **пазете**!*

27.VI.132(1996)
Марикостински бани,
барака №2, стая 30

БАЗАТА НА ПЛЕЯДИТЕ НА ЗЕМЯТА

Кожух планина през двора на светицата Ванга

14,32

Преди малко - импулс да ида в администрацията, ако имат библиотека. Момчето ми даде на доверие две книги, които избрах: "Лов на вещици" (Западна и средна Европа през XVI-XVII в.) от Бедржих Шинделарж, чешки писател, и "Зрялата възраст на крал Анри

IV" от Хайнрих Ман.

Това се съчета с нуждата се пренесе багажа на една току-що пристигнала баба. Казва, че от сутринта ѝ върви много. Оказа се моя съседка - аз в 30, тя в 31 стая. Ето още една снимка от там:

Слизането от планините от периода Близнаци, деканат Водолей, в низините, при изворите и народа (Рак, деканат Рак) си има своето значение. Така наречените. от Източника "отрепки" по лечебните бани не са презрени от Него - Той ги нарече така само в един отделен случай, за да ни подтикне да ходим по планините. Тук човек има пребогата възможност да ретроспектира живота на два основни вида болни и да си изведе поуки. Едните са жертвите – работари, изкривили се от непосилен труд навън и вкъщи; а другите са "шансонетките", както съм ги нарекъл за себе си - бившите, пък и сегашни шансонетки, хора на конюнктурния "шанс", успели да се "подредят" в "живота" (но не и в здравето…). Сутринта в басейна или в калта очите попадат на толкова различни физиономии, че има материал за богати изследвания. Те не знаят, че влизането в общи води прави контакт и преливане на опит, нивелиране, регулиране на карми и дихарми. Ако си имал вражда с някого от миналото, в един извор или минерален басеин това може да се изглади; ако има недоконсумирана дихарма - може да се преживее по най-неочакван начин, защото там присъства Милостта, Майката Божия. Нямат край чудесата и тайнствата на живота! Същите тия горки нещастници, кривещи с по два бастуна или с патерици, които елитарният дух обикновено гледа отвисоко, могат да се окажат и крайно напреднали души - жертвени ангели или бивши "шансоиди", които светят на километри, без да подозират. Напротив, попадането на едно ревю, на естраден концерт или на едно парти с млади красавци и красавици изисква специална подготовка, ако човек не иска да попадне в нечий астрален вътрешен или някоя дивна възлюбена да му

окачи за години или векове километричната си опашка от най-грозни елементали и чудовища, прихванати от хората, с които е имала работа. Но много от тия страдащи, болни, стари хора по такива лечебни места са напреднали, зрящи души, защото цял живот само са давали или пък отдавна са престанали да бъдат "шансонетки" откъм пари, имоти, престиж или външен вид. Е, тук идват и хора с доста парици в банките и с имоти, които отдават под наем, но те се разпознават лесно, защото миришат най-лошо - трябва да ги заобикаляш отдалече. В такива случаи съм в другия ъгъл на басейна или калния извор - най-надалече от такива... Друг може да псува до утре, но е чист: дал си е апартамента и парите на децата и внуците или на някой добър човек без наем.

Мисля, че тазсутрешното осияние ме освободи от напъна да определям цветя и дървета… И ***това*** *е интересно и важно, но с ръка на сърцето казвам: най-много исках да си чета романи… Естествено, извън най-главната работа, заради която сме тука.*

Би ли казал нещо Някой за тези бани, за вулкана на Рупите, дето е Ванга (горната снимка също е от това място)?

15,05ч.

- Ромонът на Плеядите се усеща само по тия места. На Плеядите и в световете, които се раждат от тях, се възлиза само чрез Българска Македония и българи-македонци.

Сега си чети; останалото не разправяй.

Днес обаче "останалото" вече може да се разкаже.

Ние бяхме в аурата на Ванга няколко дни в края на юни 1996 г. Не само роднинската връзка с нея, но нещо много по-дълбоко е наложило да преживеем заедно с душата ѝ важни не-

ща, подготвящи заминаването ѝ от този свят само след месец и нещо – на 11 август. В Рупите осъзнахме окончателно като на длан защо е било нужно това идване тук, а и непосредствено преди това - да се поживее на палатка под Резньовете и да се ходи нагоре до свещените извори на река Струма на Витоша. Нещата, които бяха извършени там, са изпратили по Струма нужните съдържания, за да получи българската пророчица и светица малко преди заминаването си едно още по-високо Посвещение. В изворите живеят Орисниците ни. В този живот Вангелия успя да събуди Първия Лъч на Вярата и Втория лъч на Смирението. Вторият лъч пламва над главата, когато пророкът разпознае къде и кой е Бог на Земята в последното Му идване като богочовек. Приятелите в градинката на Изгрева помнят много добре какво каза тя за Някого, след като се молѝ там няколко часа – и какво се случи с нея веднага след това, благодарение на молитвата ѝ. А ходенето по свещените реки и в двете посоки и изпращането откъм изворите им чак до океана на специални невидими пратки за определени хора, живеещи край тях, е древна практика на Посветените. Реката разнася навсякъде Кръвта на Живота по същия начин, както правят това и кръвоносните ни съдове. Понякога роднинската връзка има и положителна роля, за да се предадат тези пратки именно по този начин и откъм главата на реката, и директно - на място. Това е нужно, за да се подсигури етерната връзка за въплъщение на един близък дух в същия род – наследствеността ***има*** *значиние. Трябва да се получи субстанция от етер, Слово и Дело, за да се роди дете с искра Божия от този ранг.*

21.VIII.132(1996)
Рила - Седемте езера

ПЪТЯТ НА БЕЗСМЪРТИЕТО

Всички снимки в този текст са автентични - от Събора на Рила от 19 до 25 август 1996г.

18,30ч.

*- Фаталности няма, но има печалности. Фаталности следват, само когато силите на мрака загасят напълно някоя искра Божия. И **това** е предвидено, и **това** се случва в историята на Тесния Път.*

Ури́нти и Ура́нтия са посестрими. От осиянията знаете за Уринти, а за Урантия узнахте от книгите на Хо́рус. Сега искам да задълбоча познанието за отцепниците от правовия ред на Божествената Държава - падналите илухими.

Илухимът, на практика, представлява най-тясната струя от любов в Битието. Той е не само електрон, но и силова линия, орбита, линейно поле от недрата на ясновселената, но поле живо и разумно; орбита около някакъв център, макар и обикновено симетрично преплетена, независимо от огромната и́ сложност.

Илухимите са не само линейни, но и вълнови същности. Алохимите са корпускули със свободна воля,

клоняща към безкрайност.

В няколкото древни и по-скорошни драми на илухимните грехопадения, някои от най-първите илухими повлякоха милиони последователи от своя род към дъното на ада. Те проповядваха и продължават да проповядват нетърпимост към алохимите, т.е. превръщат своите зони в изцяло вълнови, без следа от корпускула. От това се раждат затворени илухимни пространства, където Христовото присъствие е напълно невъзможно.

Христос дойде сред най-илухимния народ, за да му напомни, че любовта към врага и несродните души е единственият път към възвръщане в Отца. Илухимният свят - светът на кротките и преданите - има, за съжаление, една своя плътна сянка в небитието, от която изскочиха илухимите-сенки. Те представляват същества без искра Божия, с лица, подобни на хора с газови маски, които - съвсем като тях - са си създали бели дробове кислородни бутилки и дишат вътрешно. Най-големите индивидуалисти измежду тях дишат само от собствените си резерви докато умрат, а по-слабите се прикачват към дробовете на други илухими и разпределят общия си капитал, докато умрат заедно. На Земята първите се раждат обикновено като отшелници и светии, а вторите - като семейни. За да обезпечат необходимия

им въздух, те създават религии от националистичен и монофиксационен тип, при които първият тип паднали илухими се хранят изключително от своя собствен вътрешен глас, а вторите - от заповедите и правилата на канона.

*Бог е проектирал **така** света, че през определени периоди - в моментите, когато действа Сатурн или Великата Седми́ца - интимните вселени да се разтварят, с възможност там да проникне Свещеният Хаос - светът на разнообразието, различието и противоположностите. В такива велики мигове, часове и дни, съдбата предоставя уникални шансове алохимите да проникнат необуздано до самите недра на мрачните илухимни вселени и да внесат Свещен Хаос в порядките, вярата и самомнението им. В такива мигове много илухими си отиват от страх и полудяват от ужас. Илухимната уредба на тези особени психики не допуска ни най-малко съприкосновение и обмяна с онези, които са противоположни или крайно различни от тях. Това се забелязва както в морала на водородната вселена, така и в мотивациите на много църкви, партии, престъпни организации и ангелски общества. Паническият страх и ужас от свободно общуване с представителите на алохимната вселена минава като ток и удар на мълния по веригите сродни същества и повдига метежи, бури, вой-*

ни, епидемии и цели океани от космически бедствия.

Когато един светия-илухим е пропаднал, той се заразява от гордост, нетърпимост и органически страх. Поразеният не може да съществува вече в колектив, нито в по-голяма група, нито сред нехармонични и вражески настроени хора и същества. Той поддържа упорито и своенравно йонното съществуване на много паднали светове, понеже не може да подаде ръка на падналите братя от алохимния свят.

Съществува закон, според който всяка пропусната възможност да се обмениш на близка, плътна дистанция с противоположни и крайно антипатични същности, създава дълбоки пукнатини в Битието, от които започва да лъха вечният студ на ада. Най-високата степен, до която стигат мнозина вярващи и не могат да преломят атеизма си, е Първото Посвещение - така наречената праведност. Много сме ви говорили вече за първия клас ученици, влезли през Тясната Врата в предверието на Школата. Небето ги допуска там поради първия лъч, запалил се над главата им - лъчът на вярата. Но според светската и духовната психиатрия, повечето от тези ученици са с много напреднала параноя, тъй като параноята е клиничната диагноза на атеизма. Параноици са се подвизавали на сцената на праведничеството и светийството и са стигали до огромни висини на проро-

чеството, святостта, лечебните дарби. Но предел-ната им монофиксация в собствения вътрешен глас, през всички векове е пораждала фанатична вяра, в чи-ято сърцевина гори не искра Божия, а безпросветен атеизъм.

Атеистът, бил той и пръв светия сред свети-ите, се бори с всички сили на ума, сърцето и тялото си, срещу Бога, т.е. срещу Цялото. Неговата мните-лност прерязва всички надежди за обмяна с несебепо-добни и врагове. "Праведникът" е тотално едновa-лентен и за него има само една истина – собстве-ната. Докато тази "истина" поддържа отрицателни оценки и страхове, лъчът над главата на такъв "пра-ведник" е черен, пушлив и разпространява неописуема смрад. Още отдалеч разпознават, че той е "пра-ведник" с обратен знак - "праведник" на служба на пъкъла. Неговата вяра може да е искрена, но не топ-ли - тя пуши и осмърдява световете на неописуеми разстояния. Такъв "праведник" си въобразява, че об-щува с Бога, понеже се моли, пее, пречиства се и чес-то върши добрини на околните до самозабрава. Но нежеланието му да се смеси с народа, да живее с тъ-лпата, да служи на неприятеля и да умие нозете на врага, постепенно го превръща в мъченик, "пророк", "светец" пред очите на най-простите и в собстве-ните му очи.

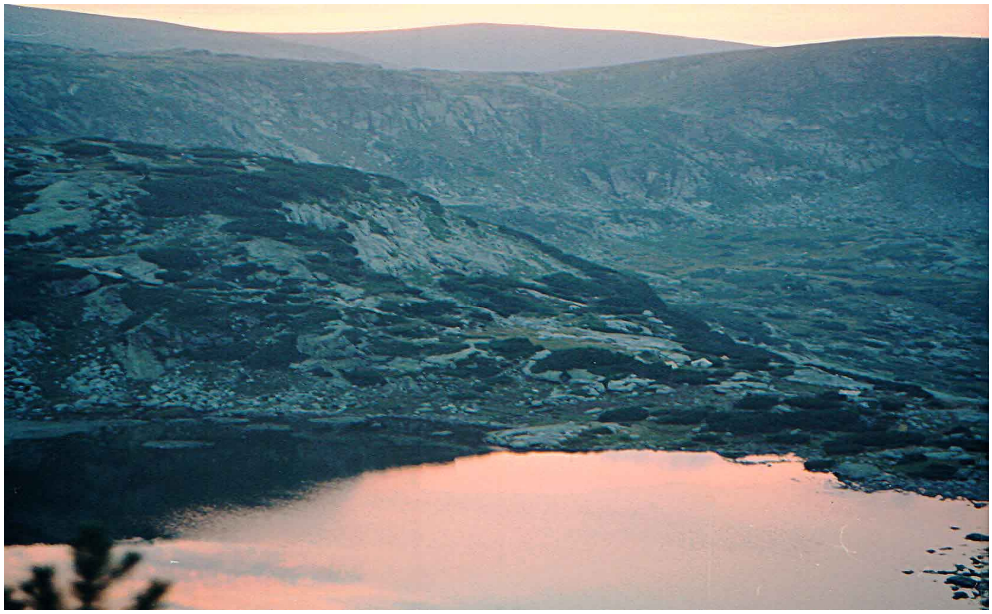

Няма две мнения, че безпримерният героизъм на народни светии, светици и незабравими мъченици в историята на човечеството е и винаги ще бъде образец за преминаване през горнилото на Първото Посвещение. Нам отдавна е известно - и това се вижда във всички филми на Битието, - че нито един обикновен труженик, нито един многознаещ, нито един талант или гений и нито един обикновен светия не могат да попаднат в Школата на Христа, ако не са отдали живота си за Правдата и Истината - ако не са се отказали от всичко, за да бъдат спасени. Спасението - това е първата придобивка в пътя на ученика, вследствие необратимата му вяра и преданост и беззаветното оставяне на всичко светско, за да се премине през най-тясното отверстие в просторите на Новия Свят. Насилникът се отказва от насилието с цената на живота си, ако потрябва; обикновеният човек се отказва от род, близки и приятели, щом те му пречат да върви нагоре; многознаещият се отказва от своите книги, ученост и контакти, ако потрябва; талантът и геният - от своята слава и публика, а светията - от своето отшелничество.

От какво трябва да се откаже праведникът, пророкът, спасеният? - От своя ***атеизъм****! "Теос" значи "Бог", а "Бог" значи Цялост - т.е. самата холивселена. Праведникът обявява някоя част от Цялото за*

дяволска или несъвместима със "свещената" му аура, като по този начин обявява своя циничен атеизъм, допускайки, че има нещо извън Бога. Той не може да разбере божествеността на Иисуса, който се смесва с грешниците, живее с падналите души по кръчми и вертепи и постоянно общува на педя разстояние с адептите на черната ложа или направо слиза в ада. Разбира се, ние не можем да искаме от "обикновения праведник" да се разцелува на всяка крачка и разпрегръща с носителите на земната тлен и съществата без искра Божия, тъй като и Първото Посвещение, като всеки свещен цикъл, има период на бременност, в който всякакви негативни контакти биха били смъртоносни. Ето защо, разбирайте кои приятели са още какавиди, ембриони в Школата, и не изисквайте, не настоявайте те да излязат навън, преди да е дошъл срокът на раждането, на възкресението.

Сега ние искаме да поясним, че има и ***духовно*** *преносване. Когато един праведник е вече узрял, за да получи втория лъч - да стане апостол, а той се свива в утробата на своя страх или своята палатка, - става духовно или, по-точно, причинно преносване и тогава ясновидците наблюдават как причинното тяло на такъв праведник се покрива с люспи. Много от митичните змейове и лами са не астрални, нито ментални, а именно каузуални дракони -* ***преносени*** *пра-*

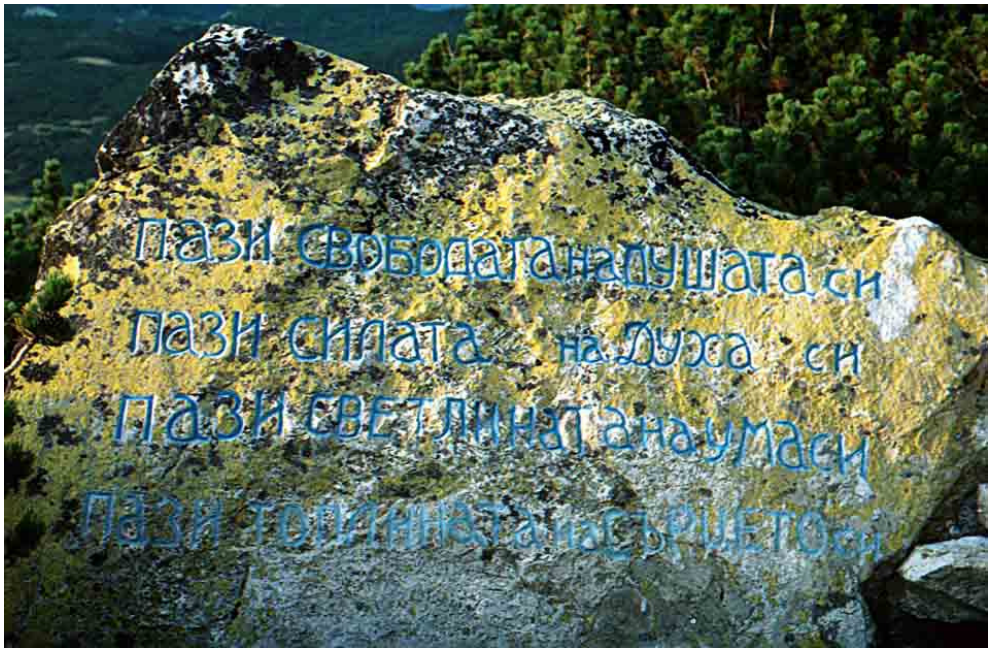

ведници в утробата на Първото Посвещение. Те си остават крайни аутици, интроверти до мозъка на костите си, параноици с огромни духовни възможности и понякога канонизирани светци и светици, но и с люспи, опашки и много глави…

Многоглавието в драконологията, колкото и да е парадоксално, произтича от аутизма и монофиксацията на "най-праведните" - от едновалентността на техния водороден манталитет.

Борбата на св. Георги и на Архангел Михаил с многоглавите чудовища е духовна притча за борбата на ученика от първи клас с гордостта, самомнението, неверието в Учителя.

От самото начало на Христовата ера до ден днешен, Всемирното Бяло Братство преподава нагледни уроци на учениците от всички посвещения и на тези, които са пред прага на ново Посвещение. Нееднократно ви е изяснявано и в осиянията, че праведникът трябва да се откаже от своя стар вътрешен глас и да се съгласи с молбата на Учителя да пожертва най-скъпото си в живота. Най-скъпото в живота на старозаветния праведник е неговото ***собствено*** *мнение, неговият* ***собствен*** *вътрешен глас, който го кара да бъде неумолим към определени хора и обстоятелства. Типичното при параноята е манията за преследване от духове, общества и отделни*

личности, при което тази мания понякога има съвсем реални основания и затова тя се раздува до неимоверни размери. "Праведникът" обаче не знае, че враговете му го преследват пропорционално на скоростта на бягството му от тях - по законите на животинския свят... Така че, докато обикновеният праведник е още формено животно, в него действа още инстинктът за самосъхранение чрез свиране в миша дупка, чрез бягство. По такъв начин той позори Бога и възвишения свят, позори своя ангел-ръководител и своите по-напреднали духовни приятели, уповавайки се на своето собствено решение или инстинкт да бяга, вместо да излезе насреща на "звяра". Преди всичко "звярът", в 95% от случаите, е звяр само в неговото въображение; или - още по-лошо - е станал звяр поради мощната мисъл-форма на духовния параноик. Това вече е космическа ***вина*** *и създава нерадостна карма, защото 9/10 от падналите алохими са жертва на маниите на илухимите: станали са хищници и дяволи благодарение на представата на "благородните" илухими, че трябва да има хищници и дяволи, за да може илухимите да се "подвизават" в очите на публиката и на Бога... Ето защо обвинението, като психологически феномен на параноята, шизофренията и циклофренията, е подсъдимо като най-тежко престъпление в света на падналите илухими, тъй*

като "хищникът" и "дяволът", дори и когато са съвсем реални, са порождение на егоизма, себичността и горделивостта на падналите илухими. Всеизвестно е, че падналите "светии" и "праведници" денонощно се борят с изкусители, сатани и паднали ангели, без да знаят, че те се борят със своите собствени порождения.

Ако в някои напътствия и предупреждения на Учителя и в някои холизации през последните години се разкрива тайната, че съществуват хора без монада и заразени от тях нормални човеци, това не бива да е повод страховете ви да набъбнат до такава степен и антипатиите и нетърпимостите ви да пуснат тъй много метастази, че в даден момент, когато сте необходими на Бога вкупом, вие да сте се пръснали, подобно на ракови клетки, по всички краища на заболялото Братство.

Наистина съществуват свещени периоди на усамотение по време на VII вибрация и Сатурнови аспекти, но всяка секунда преносване на самотата и невъзвръщане към народа и антиподите ви поражда огромни, миризливи люспи.

Сега, когато трябваше всеки от вас да покани на паневритмията най-несимпатичния, най-противоположния и антипатичен присъстващ на Рила, мнозина от вас са пак по симпатични двойки или групи. В го-

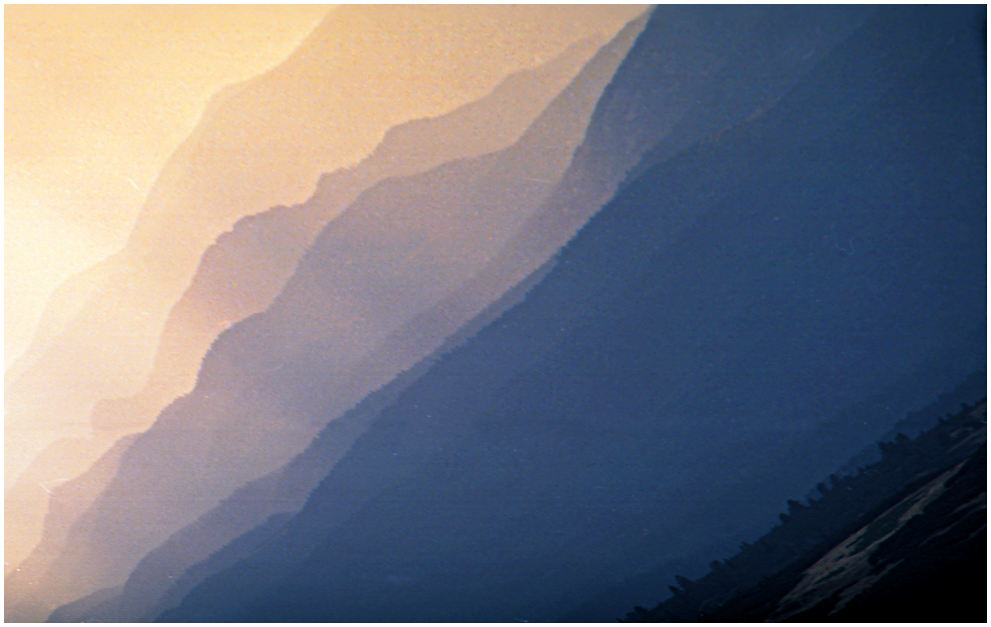

дина, месец или ден седми́ца, вие имате най-редкия шанс да обмените енергии и да претопите вековна карма с тези, които са ви нетърпими. Това става само от най-близко разстояние. Обикновено Карма приближава кармическите врагове чрез обвързаност в рода и семейството, в принудителните социални и професионални групи. Така се претопява народна и родова карма. Но има и лична карма - престъпления, които сте вършили в предишните прераждания и поради които някои души са тръгнали надолу. Тези души сега ви търсят и Бог създава условия да се срещнете лице с лице, физически, за да си простите или да получите нужните уроци, ако ***те*** *не могат да ви простят. Като глави на малки или големи вериги от сродни души, всички вие, които се събирате от Словото, Делото и Живота в тези свещени места по време на Събора на Всемирното Бяло Братство, само веднъж на всеки 9 години имате изключителната възможност да приемете по-горно Посвещение чрез обмяна с антипатични вам личности и кармични врагове. Ако бях ви обяснил това предварително, щяхте да се напънете да го сторите от послушание, а не поради духовна зрялост и любов.*

Никога не забравяйте: и най-малката антипатия продължава прераждания в низходяща градация. И най-малката нетърпимост принуждава Карма да ви

срещне с нейния обект още този живот или в по-далечно бъдеще при много по-тежки обстоятелства. Носът се изгражда нормално само при приемане на обстоятелствата такива, каквито са; при неоткъсване от природните, социалните и професионалните задължения, в средата на най-различни хора. Носът си остава детски при приемане на симпатиите и отблъскване на антипатиите.

Основата на живота е Великият Компромис и голямото търпение да се обменяме с ближните, неближните и враговете според волята Божия, а не според нашите симпатии, антипатии и приумици.

За съжаление, на Рила тази година шансовете да смекчите последиците в света приближиха почти до нулата. Имате още съвсем нищожен шанс да догоните някои хора докато са още в България, за да потърсите спасение чрез тях.

Накрая искам да поясня, че пребиваване на Рила само два-три или пет дни по време на обявения Събор е една кръгла нула - отбиване на номера. Занятията в Школата са целогодишни, а подготовката за Събора на Рила, в Хималаите и на Слънцето започва с физическо присъствие в планините от 22 юли и продължава до 25 август! Свободните от професионални задължения нямат никакво извинение. Ученикът е ученик, когато е войник! Щом Командването да-

дѐ заповед, божественият войник или офицер става посред нощ, облича се за 10 секунди, въоръжава се до зъби и потегля с космическа скорост към площадката за излитане. Щом Слънцето влезе в Лъва, монадата се подпалва най-силно и искрата ви се разискря във всичкия си блясък и с всичките си прекрасни цветове - и няма такава сила, такова обстоятелство и такъв близък, който да ви отклони от мисията! Не само Рила - стотици хиляди места по Земята има, от които се отлита за Събора. Ако не си там навреме и не останеш докрая, ти ще оставаш винаги в резервите, без надежда да влезеш в Школата. Който и да ти предложи да не бъдеш на площадката в нужната секунда или да се върнеш по-рано, е кармичен враг - нищо повече! Никакво чувство за дълг, никакви оправдания, никакви лични, мазни истории, не се приемат от Комисията! Всеки ден от 22 юли нататък - според Програмата на Школата и Светилищата на Посветените в Рила и на други места - е ден за подготовка, упражнения и предварителни полети. Съвършено невъзможно, напълно изключено е да очаквате нещо съществено, ако се качите на 18-и вечерта и си идете на 22-и или даже преди това. Това е само подигравка, участие в цирк и атракция - да ви видят белите дрехи и бързите крака, когато бягате към центъра на паневритмията… Не забравяйте, че мно-

го близки се разболяват [от какво ли не] на неврастенична или хистерична основа точно преди Рила, за да не ви изпуснат от клещите си. Същевременно, оставащите долу по професионални причини нямат право да излязат в отпуск самоволно. При тях посвещенията протичат на място, дори и когато са до струга или на бюрото.

Норс, Анóрс, Омонóрс!

*Ходете в пътя на Бога - пътя на ритмичните смени! Сам, с любимия, с несродни и с врагове - по собствена воля и по Волята Божия, в нужния ритъм, последователност и с огромна любов - **ето** пътят на безсмъртието!*

Отваряне на беседи от Учителя напосоки:

22 август 9,00ч.

*"Дръжте в ума си правилото: ако мислите по човешки, работите ви ще се нареждат по човешки; ако мислите според божествените закони, работите ви ще се нареждат по божествен начин. За да не правите погрешки, оставете **Бог** да мисли във вас, а вие да **действате**. Когато Бог мисли, ти стой настрана, не давай мнението си, не коригирай Неговия*

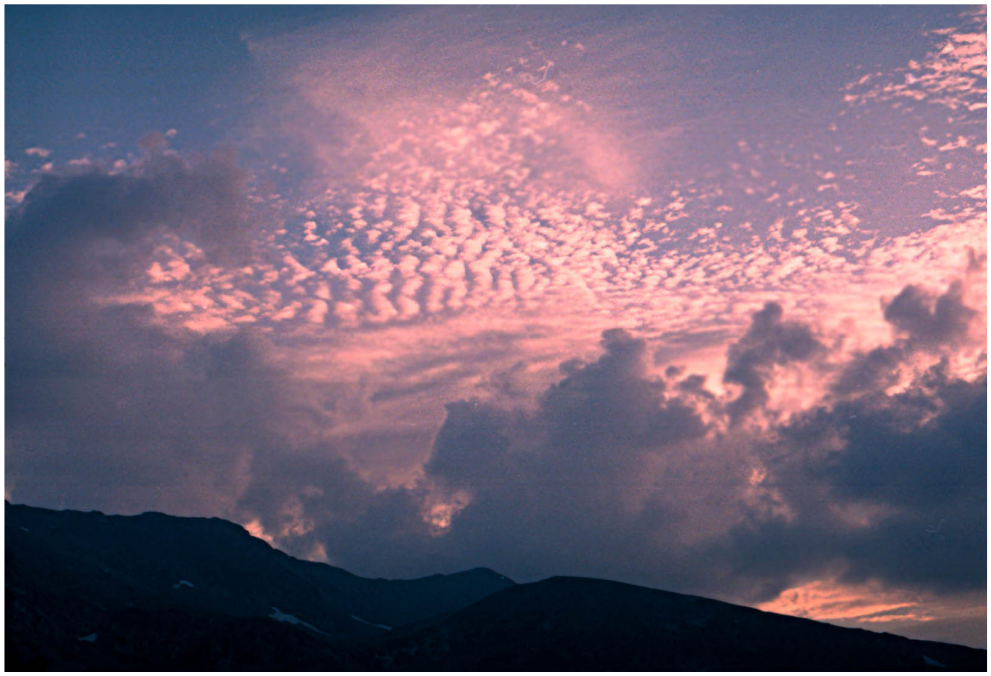

план"... (Том "Трите живота", стр.197)

Преди отварянето втори път на тома беседи, молбата бе да се даде съвет как да постъпи един строго определен човек, който е в момента на Рила, за да направи крачка напред в развитието си:

"Задача: в продължение на една седмица ще направите следния опит: всеки ще работи сам да изкара прехраната си. (В момента Източникът се намесва и казва, че за този човек важи по-дълъг период, но не казва какъв – б.п.). Ще си представите, че сте изпаднали в чужд град, между непознати хора, без пет пари в джоба си, и трябва да работите, за да не гладувате. В това време ще се уповавате само на Бога и на себе си. Ще приложите вярата си и ще тръгнете да търсите работа. Ако сте чиновник, каквато заплата ви се пада за една седмица, ще я раздадете на бедни, а вие ще останете без пари. В къщи, между домашните си, ще минете като чужденец, няма да се ползвате от това, което другите ядат. Вие имате право да ядете само това, което спечелите през деня, но без да пости-

те. Ще работите по два-три часа на ден, вън от задължителната ви работа като чиновник или учител, но ще си изкарате прехраната. Ще отидете при някой свой приятел или познат и ще го помолите да ви даде работа, да му услужите: или вода да донесете или дърва ще нацепите, или градината ще полеете. Ако сте домакиня, ще кажете на приятелката си, че сте решили днес да я отмените в домашната ѝ работа: ще оперете дрехите, ще наготвите и т.н. *(Пак там, с.179)*

Накрая същият том бе отворен напосоки трети път и се падна:

"Ученикът трябва да се отличава с мистичност. Изгуби ли своята мистичност, животът му се обезсмисля. Мистикът е сляп за чуждите погрешки и лесно изправя своите [...] Като ученици, вие трябва да пазите правилото, във всеки човек да виждате поне по една добра черта. Иначе, колкото и да се молите, каквито и усилия да правите, не можете да създадете добри отношения помежду си. Всеки човек има поне по една добра черта в характера си. Намерете тази черта и постоянно я дръжте в ума си. Само така можете да си помагате взаимно. Тогава и Бог, и ангелите, и светиите ще ви помагат." *(Пак там, с. 263)*

11.IX.132(1996)
Бургас -- Изгрев

ОСИЯНИЕ
ЗА ПРАСКОВАТА И ДИНЯТА

6,44ч.

След един сън - как купувам от пазара грамадна диня и грамадна праскова (всяка най-малко по 30 кг.) от един странен продавач - се събуждам в блажено настроение и в ушите ми звучи балада:

В един далечен манастир
(сънувах ли го туй, не го ли…?)
живели в тишина и мир
монаси с монахини - голи...

Тъй както бях се размечтал
и аз сред тях се бях съблякъл…
Скалите бяха от кристал,
реките им - от мед и мляко.

… И т.н., и т.н. - баладата продължава да звучи и в момента в стихове и с носталгична музика и се изреждат изуми-

телно чисти картини на живот в рая. Дървета, отрупани с цвят и плод целогодишно; обитателите се къпят в топли езера и вирове, а вечер се прибират в кристалните си килии – сами, с любимите си или всеки път с различен човек, по вътрешен импулс. Нощем се пътува из Космоса по ветровете от ухания, любов и музика - след медитации с цветя, хора или скъпоценни камъни… Сам Господ-Бог често слиза сред тях – също тъй млад и чисто гол - и взима участие в щастливия им живот, като същевременно им разкрива все нови и нови тайни на Битието - и пр., и пр., и пр.

Толкова е истинско и красиво, че на човек не му се иска да проследи завършека на баладата за появата на Сатаната - на Всемирната Лъжа, която обяснява на невинните, вечно млади хора, че всичко това било порочно и грешно; с потичането на реки от стонове, сълзи, кръв, болести, старост и смърт…

Може ли Елма да коментира съня с праскова та и динята и невероятното настроение тази сутрин, родило началото на тази проста, но съвършена балада?

7ч.23м.

Изгревът бе изключително красив и чист, небето – синьо, ведро; подухва свеж вятър.

- Неизменна си остава притчата за Продавача на праскови и дини, търсещ сродните си побратими и посестрими по света, разпилени от ръката на Сата-

ната след разбиването на твърдината на Господа на Небето и на Земята. Този продавач не е само символ, сън или легенда, но е Сам Учителят, облякъл дрехи на търговец, имащ правото да опитва душите на вкус и да се пазари с несъвършените, докато изплатят кармата си докрай.

Сега, с какво се отличава прасковата и с какво - динята? Вие сами ще опишете техните разлики по всички правила на ботаниката, символиката и ученето на Великото Всемирно Бяло Братство. Писането на теми не е прекъсвало никога в Специалния Клас, но сега трябва да се присъедините пак и вие. Всеки може да намери поне по една книга за прасковата, поне една книга за динята; да направи справка в стотиците книги за тълкуване на сънища и символи. ***Ето*** *ви една тема за началото на класните занимания през тази учебна година - имате почти две се́дмици време. Не искам темите да са много дълги - пише́те сбито и по същество. Като пѝшете, приложете и новите познания и умения по краснопис, словооформление и словометрия. Искам всеки, който*

все още се чувства призван да търси пътеката на ученичеството, за да попадне в правата посока към обителта на Бога на Небето и на Земята, да стои на нозете си твърдо и пластично, да не пропуска нито едно утро без молитва, песен, изгрев и проучване на Моя беседа, Библията и осиянията; без съзнателно или свръхсъзнателно участие в занятията на Школата, която слиза само там, където стремежът е пламенен. Не мислете, че Школата е умряла, понеже тръбите били "заровени" или "заробени". Нищо подобно! Тръбите се самозаравят и ходят на училище горе, когато отвсякъде лъха на гнило на земята – когато няма общ живот. Така, дори и заровена, тръбата се излъчва нощем - съзнателно или несъзнателно - и пак се завръща с пълен сак познания, с пълно раница опитности, с ведър дух и чисто чело. Заравянето на тръбите се извършва в особено тъмни епохи, когато прасковите се стремят да бъдат само праскови, дините - само дини, и няма и помен от спомен откъде са произлезли тези две чувства; от кой найдревен, райски плод са изпаднали те извън борда на божествения кораб и са се превърнали в двусемеделни, противоречиви същества. Противоречието се превръща в единство, само когато динята приеме прасковата, а прасковата - динята. Само тогава пак се синтезира елохимното състояние на човека отпреди грехопадението, в който любовта към себе си, любовта към ближния и любовта към всички са в пълен синхрон и прецизно редуване, поради което той никога не остарява и не умира.

Питам ви, а вие ще се опитате да отговорите: защо динята е лъскава, а прасковата мъхеста? От кой свят произлиза костилката на прасковата - защо има тази форма, цвят и горчив вкус на ядката понякога? На какво е символ горчивината - в плюс и в минус? От кой свят са семките на динята и за каква противоположност говорят, сравнени с прасковената костилка? Защо прасковата е мека отвън и твърда отвътре, а динята - обратно? Означава ли нещо, че и двете са преобладаващо водни, сладки и много вкусни? Защо има жълти дини? Какво означава сър-

цевидната форма на прасковата и сферичната - на динята? Какво е разликата между тъмните и пъстрите дини? После - какво роди в областта на общуването новия хибрид слива-праскова, а също и по какво се отличава той от ябълката-праскова? Положително или отрицателно явление са човешките хибриди в растителната и нерастителната генетика?

Поставям ви тези насочващи въпроси, но вие можете да откриете още много разлики между динята и прасковата, изхождайки от всички подробности на тяхната анатомия и физиология, на тяхното местоположение (на дървото и на земята), на лечебното и психологичното им въздействие - и пр.

Не забравяйте, че тече периодът за Странджа и че поне петима от вас е желателно да отидат там - поне за един уикенд. Раят на Земята не е само Странджа, но когато говорим за Хемимонт, Хемус, Химават (Странджа, Балкана и Хималая) и пр., Ние имаме предвид техния девствен вид на етерен план - на повърхността на ***етерната*** *ви планета, много по-голяма*

от твърдото ядро. Защо ви взеха по-голямата част от Странджа; защо българите загубиха Беломорска Тракия и Западна Македония; как могат да си ги върнат без насилие и страдание за сегашните чужди народи там - това са колкото политически, толкова и езотерични проблеми – проблеми на сърцето и ума. Ако българите не бяха отстъпили от Словото, нямаше да им отнемат Бяло Море; ако не бяха отстъпили от Делото, сега Хемимонт и Цариград щяха да са техни; ако не бяха отстъпили от Живота, не само нещастната Западна Македония, но и цялото обширно царство на Великия Александър щеше да е тяхно сега!

*Македонците са още само праскови, **затова** ги разделиха. Оставям на вас да прецените кой народ какъв двусемеделен плод представлява още, поради което в много случаи е разделен на две или е пръснат по цялата земя без отечество. Не че двусеме-*

делните плодове са нещо лошо, но нежеланието им, упоритият им инат да не се поддават на еволюция и да си останат двуизмерни, станаха причина за настоящето положение и страдания на народите. Не че има нещо лошо във верността към собственото естество, но Бог не приема и никога няма да се примири с притесняването на съществата с естество, различно от вашето. Стараейки се да направите всичко само праскови, само дини, само дюли или само мушмули, вие стреляте в упор срещу същността на монадата - в самия център на Искрата Божия! Тъй като тя е неунищожима, барутната вълнá се връща обратно и ви прави все по-опушени, все по-ранени и натрошени, все по-стари и изродени.

*Оставете цветята да си цъфтят според вида и собственото им желание, а птиците - да пеят на милиони различни гласове! Нима свят от **гарги** е нашият свят? Или свят само от гълъби? Дори само гълъбов свят омръзва на божества и ангели и те замечтават за Земята, където цари велико разнообразие.*

*Знаете ли по какво се отличава Божественото в сърцето от човешкото? - Човешкото сáмо иска; но когато дава, дава според **своята** представа за даване. Божественото обаче дава преди всичко свобода; после - дарява на съществата това, което **те** искат, а не което **то** решава, че искат; накрая и **то** може да взима - но само това, което имат нужда да дават другите, без да им внушава от какво то самóто има нужда. И Божественото има специфични, собствени нужди, но те се удовлетворяват само от Бога и от същества, проявяващи Божественото.*

Лои́н, Лонои́н, Лороно́ин!

Основата на Живота е свободната обмяна. Основата на Делото е свободната инициатива. Основата на Словото е неговото постоянно извиране.

8,45ч.

14.IX.132(1996)
Бургас - Изгрев

ОСИЯНИЯ ЗА САМОТАТА

7,30ч.

Отново бурни, картинни и поучителни сънища. Този път Небето е избрало нов, оригинален начин да ни говори - при събуждане, сънуваното се синтезира и се лее без никаква запънка в стихове... За съжаление, невъзможно е да се запишат поради скоростта, с която идват в съзнанието; не може да се направи и аудиозапис, тъй като "нашествието" е толкова голямо, че ако човек възпроизведе 2-3 стиха, следващите ги заливат с голяма скорост и сила.

Роден от реални случки и лични проблеми (едно перманентно и несвършваемо зацикляне откакто се помня), този сън и стихотворното му тълкуване се въртят около следната жива и дълбоко изстрадана картина: две скъпи, любими приятелки се намират на тесен, дълъг плаж от двете страни на ж.п. линия, осеяни с боклуци, ръждиви железа и руини. Там има още много хора, които считат, че това е живот. Аз пък съм във въздуха - пилот на тежък свръхзвуков самолет - и се мъча да открия тези приятелки с тая шеметна скорост и с отчаяни маневри да правя обратни завои. Накрая даже кацам без писта, като при аварийни условия, потрошвайки дървета и къщи и с опасност и за самата машина и за живота на път-

ниците, които возя. Слизам, тичам като луд по плажа - ту зървам моите приятелки, ту ги губя; но дори и когато най-сетне ги срещам, те са добри и любезни, радват се, но искат да си консумират отпуската именно на този плаж, търсят си подходяща компания - не искат да дойдат с мене в самолета, за да ги откарам на друг, далечен, прекрасен и девствен плаж в Азорските острови, където летуват само елитни хора. После ги догонвам на самата гара, където се качват на някакъв разбрицан влак, защото били поканени на гости някъде и предвкусват нови удоволствия сред обикновени хора. На мен ми е толкова мъчно, че се мятам в движение във влака, за да продължа да ги кандърдисвам колко е хубаво на Азорските острови или в Космоса и колко много прекрасни млади хора ни чакат сега в самолета и някъде там, далече…

А стиховете сутринта не спират (мога да предам само смисъла): "Летецо, лети към далечната си цел със свръхзвуковия си самолет и не прави постоянно отчаяни усилия да вземеш на борда души, които не се интересуват от звездите! Не троши техника, сили и нерви и толкова много космично гориво за онези, които още зяпат по витрини и слушат адска музика; за сърца и умове на верига, които имат свой периметър на зрение и свои пигмейски вкусове. Те, първо, не ти вярват и, второ, дори и да видят самолета, не искат да се качат, защото астралните пържоли и кебапчета им са по-скъпи и ти не си техния тип; или пък чувството за дълг (веригата им) ги дръпва всеки път жестоко назад, ако проточат шия да видят нещо по-далечно от кармичния си двор, от радиуса на вкуса им…" - Нещо такова, но в много по-възвишен стил - тук съм предал смисъла с мои думи, които изразяват лично огорчение.

Дали всичко това тази сутрин пак не е повод Елма да каже няколко думи и по този въпрос?

8,10ч.

Младостта не е порок. Младите духове няма от къде да имат този опит, който имат по-старите. Невидимият свят поддържа най-различни пазари, кочини и панаири, за да могат подрастващите да се занимават с нещо. Същевременно, има най-различни гари с най-различни тренове, включително и свръхекспресни. Съжалете душите по къси курортни гащи, ползващи само панаирните влакчета или влакчетата на ужасите. Приемете, че вие сте лекари – приятели на местното туземно население и туземна фауна - и сте тук в командировка, далеч от своите си. Печално и много смешно на Небето е поведението на лекуващ целител, който постоянно се жени за аборигенки и ходи ту с халка в носа, ту с халки по пръстите, ту с халка на сърцето… И ***това*** *е път, но най-неефективен и жалък. На целителя в кабинета нека му мирише плътта на цветнокожото население; на човекоядеца пък не е вкусна вашата плът - на белокожия човек... Значи, взаимно се отвращавате от плътта си - и пак правите компромиси.*

Човекът е същество, дишащо Свобода и Любов! Паднете ли в джунглата, човекоядците ви отнемат свободата, а невръстните сърца ви отнемат любовта. Да изядат тялото на човека наведнъж или на няколко пъти, това е предпочитана съдба на изсле-

*дователите, песен, кармичен късмет. Но да ти ядат сърцето и душата цял живот, да те поставят в кочина и да ти отнемат свободата - това вече е огромно нещастие, равносилно на истинска смърт. Ти да имаш само едно прозорче и оттам да те гледа угоителят; да гледаш само неговата отвратителна физиономия вечер и нощем и да чакаш с нетърпение помията, защото умираш от глад - **ето** най-печалната участ, **ето** какво значи човек да е изяден при́живе от някой човекоядец! Ти мислиш, че не си изяден, а всъщност човекът отдавна е изяден в тебе и огледалото показва това безпогрешно.*

По-печална е съдбата само на ония лекари, които се мъчат да освободят прасетата от плен и проповядват "свинска революция"… Нали собствениците на прасетата ще се обединят и ще ви подгонят?

Прасето само́ трябва да престане да харесва помията и живота сред собствените си остатъци. Ако господарят не ви рине кочината всеки ден, вие ще се задушите. Повечето господари съвестно ринат своите обори и кочини - перат, чистят, гладят, лъскат най-старателно. Полесражението на астрален план е ужасно, но отвън кочината свети, свети… По подобие на говедата и на останалия скот обаче почти всички хора се изхождат по сто пъти на ден в средата на спалнята или отгоре на самата маса, по

време на ядене! Да ревнуваш, да мислиш за пари и бензин, постоянно да се тревожиш най-после няма ли да се подреди животът ти - това са големи, миризливи лайна отгоре на масата или направо в душата на ближния и в собствената ви, безсмъртна душа. Да мислиш за лихви и проценти, за ръста на инфлацията и съдбата на валутата; да гледаш като опулено теле предаванията на ада в екрана на телевизора; да одумваш, мразиш, насъскваш, отмъщаваш и да отнемаш правото на ближния и неближния; да пълниш кочината си с мебели, вещи и техника от адски произход - всичко това е денонощно изхождение по най-арогантен начин върху главите на хората от долните етажи; денонощно натрупване на тази отвратителна маса, пълна с астрални и ментални червеи-елементали, така че тя нараства и покрива и най-високите етажи…

Често не ви щадим отгоре, оставяйки ви да умирате под лайната, да се гърчите под канонадата на звуковите терористи, които изнасилват душата ви през ушите; на газо-праховите изверги-терористи, изнасилващи душите ви през носа. Желанието на Духа е да се махнете от там, но вие оставате. Защо? - Защото сте в плен на сатанинската техника и "удобства"; понеже мазохизмът на жертвите и вампиризмът и садизмът на повечето "близки" се опират на прословутото чувство за дълг - дългът да си останете в кочината.

Някои от вас са постоянно в клозета и почти не излизат да си вземат дъх. Ангелите не смеят да си помислят как изглеждате - те припадат при самата представа, ако въобще могат да си представят такова нещо.

Предателите правят и невъзможното, за да не можете да останете сами. Те усещат или много добре знаят, че самотата е въздух за духа, и затова, като добрите пожарникари, покриват духа ви с парцалите на своето плътно присъствие в къщи, в аудиосферата и в ефира - само и само да не пламне пожар. Пожарът на духа е бедствие за предателите - подпалената монада причинява неизчислими материални и "морални" щети, понеже почва да раздава блага и любов неудържимо. Пламтящата искра Божия не се съобразява с норми и разценки, не мери чувства и обещания, не се гаси при никакви условия и при никакви обстоятелства! Пожарите на духа - пробуденото атмическо тяло - подпалват всичко по пътя си, взривяват неистини и полу-положения, изпаряват условностите със страшни експлозии и пълнят гробищата с мъртъвци - с телата на милионите, които

не могат да се самораздават като пламък. Всяка мисъл за себе си, всяка сянка на право и нагон, и напън, насочени към собствената сигурност, потъват в глъбините на космичните тела, наречени "звезди" - претопени и унищожени завинаги.

Как вие, нещастните плазмоиди на любовта към себе си, ще оцелеете в Океана на Космическия Огън?! 99,99% от веществото и Същества на атмичния свят е самораздаване докрай - т.е. самораздаване без никакъв край! Краят настъпва само периодически, временно, когато Любовта на Мировата Душа покрие експлозията на Духа с булото на присъствието и с воала на неóтклика.

Пламтящата монада, пожарът на искрата Божия, не трябва да се взривява безкрайно навън, поне що се отнася до третото измерение. Психологически, Майката Божия и нейният верен и пръв помощник, Логосът, т.е. светът на Правдата, с прискърбие почват да играят една неприятна пиеса - неприятна и за тях, и за пламтящите монади, когато последните нямат още тяло на правдата, т.е. кристално "Аз". Мюонното състояние на монадата включва и правата на останалите да раздават Любов, Мъдрост и Истина като подпален бензин - да огряват всички и да светят на всички, без да мислят за "лимит" и "свършек". Обаче в третото измерение монадата може да трепти само при наличието на две външни условия: самота с огромен радиус и пери-

одичен отклик. Правдата обаче ограничава радиуса и го свива от безкраен в радиус с определен параметър. В четвъртото измерение няма такъв проблем: там пожарите на монадите се сливат всеки с всеки и така се ражда и бушува Океанът на Космическия Огън.

Природата, следователно, в присъствието на Правдата, напълно успешно се въплъщава в две "противни" роли - може да играе ролята на "лошия герой" в третото измерение - ролята на майката и бащата, не позволяващи на развихреното дете да присвоява дворовете на другарчетата си като терен за разпаленото си вдъхновение.

По тази причина, именно, и на ада му е дадено право да изкушава духа: мъжкият ад предлага самоизява и утвърждаване на ***името****, а женският - печалба и притежания. Но заедно с това, адът умее и да* ***отнема*** *всичко това. Отнемайки свободата, той отнема въздуха за пламтеж на монадата - радиуса на необходимата свещена самота; отнемайки отклика, той ви лишава от самото гориво - женската течност на Мировата Душа. Кокетството е женски природен инстинкт с пъклен произход: замразявайки от-*

клика или имитирайки индиферентност или бягство, по-простите самки от адско коляно се стремят да възбудят простия самец за настървяване, преследване и гонитба, за по-продължително доказване на "предаността" и "сериозните" си намерения. Не само адът, но и Небето използва понякога тези елементарни игрички, за да амбицира някой способен дух да се саморазвива, макар и на такава прозрачна канава.

И така, лишени от самота и отклик, сериозните духове с пламтяща монада, най-после един ден започват да горят навътре и скоро прескачат в друго измерение - там, където пожарите на сливането са неограничени и където откликът е мигновен и от всички страни.

10,40

Странджа
Малко Търново

ДВИГАТЕЛЯТ НА СЕРАФИМИТЕ

ЖЛО / Бакури Т. от Грузия

- Ярката ти искра Божия свети на много километри! Живей както искаш - без никакви особени правила и забрани. Достатъчно е да присъстваш между хората, за да ги топлиш и да им светиш!

*Йону́р е нирванното ти име. Ти си нирванно същество - **серафим** по своята същност. Затова живе-*

еш, само когато обменяш и раздаваш любов.
Още февруари ще имаш голяма радост!

Малко Търново

На Бакури се падна мисъл от тома "Красотата на душата" в следния смисъл:

Че Учителят има и способността, като си бръкне в джоба и разклати ръката си, всеки път да се появяват 100 лв. Но човек трябва да знае точно как да си размърда ръката. Невъзможното за човека е възможно за Бога. За човека, който обича приятелите си и върви в пътя на любовта, всичко е възможно и всичко става тъй естествено, както поляните се отрупват с цветя, а дърветата - с плодове.

За него са най-подходящи песента "Благост", "Побеждаване" от паневритмията и формулата "И най-безумната постъпка на Любовта е по-разумна от най-разумната постъпка на Мъдростта."

21.IX.132(1996)
Странджа, Малко Търново

РОМОНЪТ НА ВЕЧНОСТТА

ЖЛО / Михаил Г. от Грузия

- Циркусът на Тот! Огън, окован в скала, за да тече през него огнен път!

Михаил премина през ада и рая, за да обедини много светове. Енергийните и всички други проблеми и страдания са по негова собствена молба, преди да

дойде на тази Земя. Съпричастните на Христа носят съзнателно части от кръста Му.

Нестинарски огън

Намереното трябва да се оцени и използва. Последното Слово и Дело сами възстановяват хармонията навсякъде. Изучаването и разпространяването на Словото и приложението на Делото строят вечен дом.

Петото посвещение, последното, не признава вече никакви посредници между човешката душа и Бога. Ромонът на Вечността се чува ясно в пътя на такива ученици.

Приеми дар от Небето през следващата година – ноември.

Вечното ти име е Оса́н. Носи го в сърцето си и го произнасяй, когато имаш проблеми или важни задачи за разрешаване.

При спонтанно отваряне тома беседи "Красотата на душата" за Михаил, му се даде метод специално за него. В продължение на 3 години ежедневно да приема по 100 гр. кисело мляко три пъти дневно.

Допълнително се изясни, че най-силно ще му действа песента от Учителя "Ранен час", а от Паневритмията –

упражнението "Примирение".

Издиктувана му бе формулата: "Без страх и без тъмнина, без страх в любовта безгранична".

21.IX.132(1996)
Странджа, Малко Търново

КОНЦЕНТРАЦИЯ, СЪЗЕРЦАНИЕ, ПАМЕТ И... ПРЕЯЖДАНЕ

Разходка до водопадите край с.Стоилово в Странджа
Снимки – Павел Пронин

21,05ч.

Въпрос на В.: - Може ли да се даде начин за концентрация, съзерцание и против преяждане?

21,13ч.

- Най-добрата концентрация не е служебната, но е преследването на строго индивидуалната собствена мисия. Служебната, колкото и да е благородна и християнска, е само единият полюс на християнството - полюсът на милосърдието. Всеки пробуден дух първо търси и открива собствената си задача по ли-

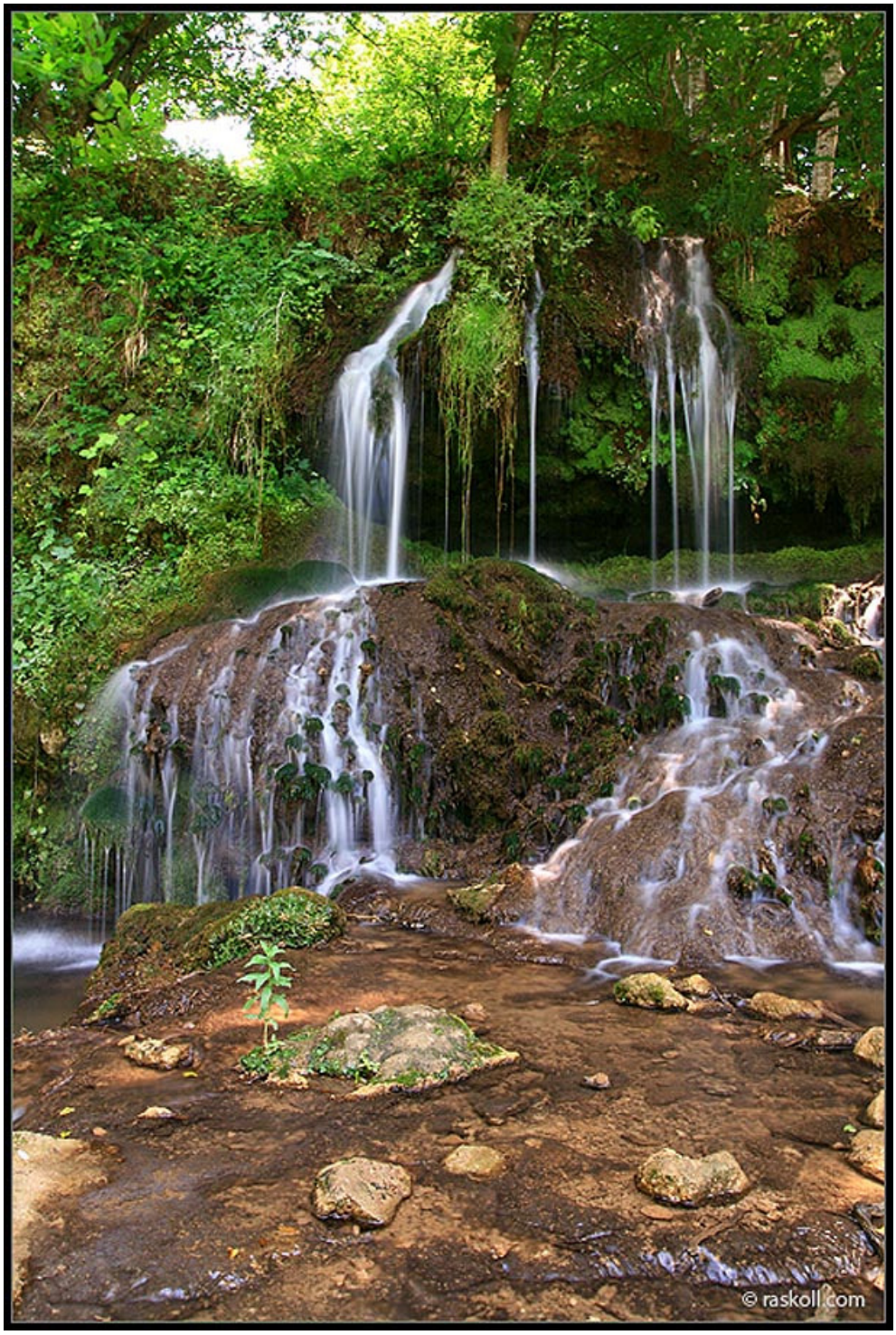

ния на Абсурда, а служи само в свободното си време. В противен случай, даже и когато работите за Словото и Делото, вие няма да получите щастието на изобилния и пълен живот, защото още не гоните собственото си призвание. Съзерцанието се постига в самота предимно сред природата, но може и вкъщи. Науката за съзерцанието е строго индивидуална и

почти няма общи положения, тъй като съзерцаването се вижда по различен начин от различните монади. Питаш за конкретни указания, но не съзнавате винаги, че когато дам отговор, той съдържа и конкретното в самото начало - т.е., ти остани сама истински, и после ще говорим няма ли да имаш видения. Да си сам истински, означава да не мислиш за проблеми и странични неща, независимо дали си физически самичък или сред другите. Съзерцанието е Уранова наука и изкуство и почва от физически обекти, докато се научите да виждате духовните и Божествените. Съзерцаването на най-любимото нещо - образа на Учителя, образа на прекрасен човек или природната красота - развързва очите за съзерцаване на духовни образи и картини. При концентрацията вие не движите очите и гледате в точка или в линия – например когато четете съсредоточено и продължително, без прекъсване поне 5-6 часа, само с необходимите почивки, по закона за почивките. Но и при почивката, концентрацията изисква да не допускате нито един страничен образ, проблем или мисъл. Методът при съзерцанието е подвижност на очите, разсеяно разглеждане на избрания предмет или картина без фокусиране на погледа. Тогава именно почват да се явяват отвъдните картини. Съзерцание

без размишление върху наблюдаваното е чисто съзерцание, а с размишление върху наблюдаваното, преминава постепенно в медитация.

При теб, специално, се препоръчва да не почваш със съзерцанието, защото си по-склонна към него, а да почнеш упорито със съсредоточението. Това става, когато изхвърлиш любопитството. Любознателният първо пита, а ***после*** *надниква; любопитният надниква, без да пита. Това също привнася познания, но не привнася хармония във взаимоотношенията. Любопитният иска да бъде навсякъде, понеже още няма концентрация: той събира мед, но не е пчела-майка. Това е* ***хостонно*** *предимство, макар че има и съсредоточени хостонни същества.*

Та прекомерният глад е следствие на прекомерното любопитство. Не че сте за осъждане - понеже има любопитни ангели и даже любопитни божества. Самото невинно детско съзнание расте изключително от любопитството - любовта към питането, но тъй като питането и питанието са от един корен, естествено идва и лакомията. Ще забележите, че сатурновите типове с изграден нос са способни да ядат много малко и рядко, тъй като, почвайки една работа, се съсредоточават в нея с години, и само когато я предадат съвършено, започват друга. Повърх-

ностното съзнание е лакомо за информация, за образи, преживявания, но не може да ги смила със скоростта, с която ги поглъща. Набъбва нисшият ментал, и оттам - и чувството за глад. Следователно, пътят на ученика минава през овладяването поне на три университетски дисциплини и официалното явяване на изпити и защита на диплома. През следващото прераждане това може да се окаже невъзможно, затова трябва да се започне отсега. Трябва сами да откриете тия дисциплини, понеже инак ще се усещате насилени. Бог подсказва само на тия, които имат ярки желания и доминанти. Докато не изгрее вашето основно Слънце вътрешно, Бог изчаква.

При липса на пари за днешните високи такси, намерете си приятели - специалисти, учители, професори - и се явете на изпит при тях. Купете си бележници и нека преподавателите ви изпитват и ви пишат бележки по всички правила.

Относно паметта, ти имаш по-силна памет от повечето приятели, но не знаеш как да я съхраняваш и развиваш. Трябва да се припомнят елементарните закони при учене. Първият основен закон: ***горещa*** *любов към предмета. Повторението тогава е излишно - запаметява се от раз. Второ -* ***основен*** *любим предмет, около който да се групират всички останали.*

*Трето (от стратегическо значение): **творческо** развиване на познанието - преподавателят, методистът, ти поставят индивидуална творческа задача, свързана с някаква фабула, дори в областта на абстрактните науки - с някакъв смисъл, с някаква цел и без срок. Фаталното при адската педагогика са сроковете: научил-ненаучил - трябва да се явиш на изпит.*

В божествения свят няма време и там се явяваш на изпит само когато си знаеш и можеш нещата по вода. Там има първолаци по 500 прераждания и ученици, които вземат 500 прераждания за 1 минута. Всичко зависи от любовта към Бога: ако обичаме Бога и искаме да Му помагаме, ние сме старателни, последователни, дисциплинирани, и сами си преговаряме уроците до тяхното пълно усвояване. Особено плодотворно правило: накарай ученика сам да напише учебник, за да изясни нещата просто, пълно и нагледно. Тогава много ученици ще напишат по-добри учебници от професорите... После, повтарям, измислянето на приказка, фабула, поетично или образно представяне на всяко явление и всеки процес запечатва науката в паметта завинаги. В противен случай, папагалщината е неизбежна. Всеки ученик и студент трябва да проучи поведението на всеки елемент и

процес във всички възможни комбинации с всеки останал елемент и процес, ползвайки огромна литература и разпитвайки маса специалисти. Педагогиката днес няма време за такъв разумен подход, понеже има определени образователни срокове, т.е. искат жълъдът да уври до омекване заедно с тиквата.

Почнете да изследвате конкретен проблем, но до най-големите му тънкости - това е подходът на аспиранта, на дисертанта. Който постъпва така, ще развие мюонното си тяло, но челото му ще остане тясно. Който иска да разшири челото си, да се занимава със ***сравнително*** *наукознание.*

В окултната педагогика има строго определени храни, усилващи паметта, но това ще узнаете от беседите на Учителя. Най-тънкият похват - "хитрост" на Словото Божие - е недаването на стройна и изчерпателна информация, за да ви застави да четете по-дълго, а не оттук-оттам или чрез прословутото отваряне на беседи. Това е триумф на Присъствието, но "нула" за концентрацията: все едно си инвалид в инвалидна количка: не постигаш познанията, уменията и навиците с упорито и дългогодишно потапяне в една област.

Мюонните учители предпочитат кълвачите пред кокошките, т.е. кълвачът се занимава с концен-

трация, а кокошката - със съзерцание... Затова има тлъсти кокошки, но никога няма тлъст кълвач.

21.IX.132(1996)
Странджа

СЪПОДЧИНЕНИЕ НА ЦЕННОСТИТЕ

(Канон на Божествената Аксиология)

- На какво се дължат зачестилите трагедии в Бургас?

20,19ч.

- Не само в Бургас, но и на много места по света, по време на Правдата (числото седем) бумеранзите се връщат към тия, които са ги хвърлили. Но не всякога точно при тях, тъй като има вериги от сродни души. Виновният пак ще пострада, но по-късно. При даден кармичен акт изгърмяват най-слабите места по веригата; понякога и най-силните души, дошли като жертвени ангели.

Нещастията в Нефтохим и последните катастрофи и престъпления са резултат от отрицателните мисли и думи на няколко човека в духовните среди на Бургас и на някои в София.

- Не означава ли това, че благословението за Бургас лично за мене е преминало - или трябва да се остане тук?

- Никой не пречи на капитана да пребивава в различни пристанища, но на практика истинско пристанище е това, от които се отплава с пълно оборудване. Засега това е Онк - или Пѝргос. Съсредоточението се провежда тук правилно по всички линии. Не е уместно разпиляване и поддаване на покани за други пристанища; дори и за кратки екскурзии, откъдето корабът няма да отплува с по-пълно оборудване от сегашното. Така е през тази година, после ще видим.

При тебе, въпреки всички причини да не си доволен от себе си, за пръв път почва нарастването на нещо, непостигнато още от теб - наченки на мюонен корен. Това значи ***постоянство****. Само че външното поведение още не означава вътрешна чистота. Небето вижда на длан вашите пожелания, мисли, психомераци и пр. и те не способстват за пълната вярност и концентрация. Небето не препоръчва фантазии, но препоръчва пълно единство между мисъл, чувство и действие. Приема се* ***само*** *това. Всичко оста-*

нало са каши - астрални и ментални кочини.

Насилственото предизвикване на удоволствие чрез фантазията оставя и най-напредналите адепти в тинята на ада и вие виждате как те рухват пред очите ви. Правете каквото правите и на трите плана едновременно - и тогава ще сте Чада Божии.

И да сгрешите, Правдата ще ви коригира; но постоянно разединение на мисълта от чувството и на чувството от волята завлича и елохими в гроба.

Оправѝ най-после снимките и се заеми пак с най-важната си работа. И ***красотата*** *е път, но само с красота сте още езичници. Поставете на първо място Любовта, а на второ Мъдростта и Истината, със знак "по-малко и равно". Това е един абсурд за обикновената логика, но в математиката и живота има такъв двоен знак. После поставете Правдата и Доброто, а най-накрая - Красотата и Съвършенството.*

И така, божественият човек първо люби и посреща Любовта. Ако остане време и място, той се занимава с Мъдростта, едновременно с Истината. Ако и при това положение остане време и място, той почва да прави добрини и да въдворява Правдата. След като е нахранил петте си основни същини с петте велики добродетели и е вече напълно сит, напълно е заситил търсещите по пътя си, едва тогава - за почивка - може да се занимава и с Красотата и Самоусъвършенстването.

Едва извън и след изброените седем дейности на божествения човек се допускат работа, труд и учение.

Всеки, който подрежда нещата в живота си и в живота на другите по друг начин, подрива основните на безсмъртието и копае гроб на другите; следователно - и на себе си.

Тъй като Любовта е Цялото, божественият човек може да се занимава само с Любовта и да не върши нищо друго. Но тъй като вие още не сте божествени, вас ви вълнуват и проблемите на Мъдростта и невежеството, на Истината и лъжата и на останалите добродетели и техните антиподи. И като ви напълнят главите само с опашки без главата, вие

*оставяте за Любовта твърде малко време и място, защото предимно я **очаквате**. А Любовта е Любов, когато се **раздава**!*

20,50ч.

16.X.132(1996)
София - Изгрев

ЦЯЛЪК СПОРЕД БОГА

15ч.

Днес, точно в 11ч.25м. лятно време, един от приятелите е получил във валута наследствения си дял от продажба на жилище. Този приятел е запознат с основни положения от науката за правилно разпределяне на средства според божественото морал, но не е чел всички беседи от Учителя и не си спомня в подробности всичко казано в осиянията за десятъци, дялове за деца и близки, пентагрални каси и пр. Подкрепен от едно изискване на Елма специално за него (да не отделя част за себе си от каквито и да са приходи, а да си отдава изцяло десятъка и останалите суми на тези, на които трябва), спомнящ си текста от паневритмията: "Който нищо свое няма…", както и живота на Аполоний Тиански, който е отдал своята наследствена част без остатък на родините си, както и други подобни примери от рода на "Скоморохът Памфолон" (Николай Лесков). Приятелят тук излага своето разбиране за разпределянето на получената немалка сума, лишавайки се от единствената, първа и последна възможност да осигури за себе си нещата, за които е мечтал: къщичка с градинка, фо-

тоапарат, видеокамера и компютър...

1.10% (десятък), отдадени тайно на човек, от когото се възхищаваме най-много. Въпрос: има ли човек право да отдава десятък, половинък или цялък от наследство (в случая – десятък)? Той, всъщност, вече е отдаден – 500 хиляди лева.

2.При наличие на три деца, не се ли намалява десятъкът?

3.Останалите 90% - на 3-те му деца. Морално ли е - от божествена гледна точка - да се лишава третото дете от равен дял поради това, че юридически и социално то има втори баща и майката е помолила още много отдавна истинският баща да се откаже от бащинството?

4. Остава ли си в сила постановката да не се отделя определен процент за родители и роднини, след като доходът на всеки от тях при всички случаи е по-голям от личния дял на въпросния човек, особено когато е напълно лишен от него, по съображения на Небето?

5.Щом като ученикът живее с някой в едно жилище, според божествената икономика той би трябвало да дава половината от всеки свой личен приход (след десятъка и отчисленията за децата) на човека, с който живее. Как Небето обяснява етичността на случая, когато живееш с някого, но не можеш да му даваш половинък от всеки свой доход, защото отгоре са поискали да не оставяш и стотинка за себе си?

6.Морални ли са изказванията на някои хора, че след като едно от децата ни "се е уредило" в чужбина и е много по-богато от всички останали, взети заедно, то можело да бъде лишено от дял (или да получи по-малък)?

7.Раздробяването на голямата сума на 3 или 4 равни части (след десятъка) е справедливо, но на практика не решава квартирния проблем нито на родителя, нито на което и да е от децата, тъй като дори всички пари не са достатъчни и за гарсониера. Може да се купи малка къща, но в нея пак ще се получи сблъскване на родители с деца и на братя и сестри на малка територия, както при туземното население. И - все пак - има вариант всяко от децата да си купи по една съвсем малка къщичка или таванче, ако родителят се откаже от своята част. Не е ли това най-доброто, тъй като Бялата Ложа препоръчва да си сам даже и в буре, а черната - да се блъскат много близки в един апартамент или къща, за да им пие енергията?

8. Нужно ли е да се обяснява на хората защо лишаването на родителя-ученик от собствен дял не е неуважение към собствената му душа, макар и тя също да има равни права и потребности с всички?

С молба за бърз конкретен отговор: Н.

- Цялото подсигурява целите (цялостните – б.п.);

*Природата – сродните души и съобщества; а хората - своите **най**-близки. Който е цял, той отдава цялък; който е половин човек, дух или животно, отдава половината от всичките си средства и усилия за най-сродното си същество или вида си. Обикновеният човек обаче може да запази човешкия си образ, ако отдава поне 10 на сто. Значи, за онзи, който отдава всичко и не оставя нищо за себе си, Цялото има пълната грижа за него.*

Ти си забравил обаче, че при тебе отпаднаха всичките тези подробни изчисления и че имаш абсолютно пълната свобода да процедираш със средствата си по съвест. Ти си освободен от десятък, защото живота, усилията и благата, които достигат до тебе, ги отдаваш незабавно сто на сто. Правилата и сметките са за хора, на които им се свиди да дават, на които им треперят гащите, ако трябва да подарят сърцето или апартамента си.

*Що се отнася до децата ти, постъпи́ по съвест, но приеми и един нов съвет от Правдата. Наистина, прекаленото раздробяване на помощните средства, каквито се явяват и парите, не може да помогне на практика за уреждане на съществени нужди. В момента на две места нуждите не са съществени и не се очаква помощ от тебе. Оставате двама с най-съществени нужди, и този път Небето разрешава и ти да ползваш част от този вид блага. Щом Законът види, че си **готов** да го изпълниш, оставайки пак без нищо, т.е. с Бога, понякога решава да ти отпусне и от най-смъртоносния дял - падащия ви се по юридическо и човешко право. Щом не си искал "своето" си и се вижда абсолютната ти решимост да останеш пак на нулата и да ходиш пеш из градовете, между градове и държави, Духът лично обеззаразява онова, което е най-токсично - собствеността, която ти се пада. Защо казвам, че е токсична? - Понеже собственост, която не се подарява незабавно, започва да се пълни с дяволи и тогава жените почват да си скубят косите и веждите и да въздишат изтежко и издълбоко, а мъжете стават на пачаври от мисли за печалба, признание, власт или първенство. (Повечето хора считат и*

тялото си за своя собственост - б.х.)

По въпроса за скубането и рисуването на вежди-те, както и изтръгването на космите по тялото още не съм ви говорил подробно, понеже щяхте да бя-гате от такива като от чума. Желанието да не по-кажеш истинската форма на веждите си или това, че са окапали, е свързано директно със Змията в сър-цето на Ева, която живее чрез лъжа. Самото унищо-жаване на антените се трактува от Карма като ге-ноцид, понеже това не са само антени, но и двойници на живи хора по вселената, които изпадат в катале-псия и прекъсват еволюцията си поради това, че сте ги изскубнали или изгорили. Бръсненето, бритоните и пр., като се стигне до съвременните "пънковци" и пластическите операции, също идат от дълбоко вко-ренената лъжа и суетност и от подражателство и садизъм, които един ден ще доведат неизбежно, как-то и женските циркаджийски манипулации по лицето, тялото и ходилата, до генни операции и генни мута-ции. Тук Небето е крайно сурово; и щом промениш цвета на косата си по външен начин, дори и с чисти природни средства, То вижда пак напред съдбата ти и те оставя на самоиздръжка. Когато Небето дадѐ определен цвят на косата, то ви свързва по най-пре-кия начин с вселената, от която сте дошли; боядиса-те ли я, край на контакта - това е по-лошо и от ла-кирането на ноктите! Ако си замажеш екрана на те-левизора, поне можеш да чуваш за какво става дума - през ноктите може да се слуша вселената, дори и ко-гато са ги направили така грозни; но боядисаната коса ви изолира от всичко. Ако знаехте с кой свят ви свързва естествено побелялата коса, всички вие щя-хте да чакате с нетърпение тия години; ако пъту-вахте вътрешно по вселените - сам, с истински сро-дната си душа или с Класà нощем, - косите и очите ви щяха да си менят естествено цвета, отразявайки местата и цивилизациите, през които минавате.

Най-непонятното е как се случва тъй кротки, благородни и възвишени души да се поддават на ло-шия вкус и стремежа към грозотата и да почнат да се правят на клоуни. Този факт има още две тънки

страни. Едната е в това, че страхът и гордостта, под прикритието на “разума”, почват да унищожават природата и да я обезобразяват, почвайки първо от собствените косми, пóри, кости, сухожилия и пр. (Тук става дума за ходенето на токчета и с дебели подметки - б.х.) Връзката е изключително незабележима и повечето хора си мислят, че тщеславието и суетата и склонността към подражателство са единствените причини, гарнирани с извънредно лошия вкус. Нищо подобно! Има не малък процент опърничави и горделиви сърца, за които козметиката е маска: правейки се съзнателно на прости, те упорито отбягват срещата със сродните души. Знаейки прекрасно, че интелигентният дух ще отклони безразлично погледа си дори и от най-одухотвореното лице с оскубани и изрисувани вежди, - притежателката им отлага "фаталния" миг, когато би могла да избухне голямата, истинска любов. Привличайки по този начин по простите мъже, тя увеличава количеството за сметка на качеството. Душата ѝ знае по-добре от всички и от самата нея, че при голямата любов човек изоставя всичко и всички и тръгва след Принца си накрай света. Изоставя не само болни и вампирясали майки, но откъсва и сукалчета от гръдта! Нещо още по-"страшно" - откъсва страха и гордостта и ги хвърля завинаги в небитието. Това наистина е страшно за някои, понеже амбициозният, гордият, иска да бъде център на внимание и да има сигурност, а влюбеният е склонен към безумни постъпки, само и само да преживее един миг с любимия, без да мисли за последствията. Да! Но от тези мигове са се родили най-талантливите и гениални деца, които са творили и творят новите култури; а от онези, които ви харесват маските и ви целуват през пудри и червила, се раждат търговци, състезатели, ядачи, пиячи и друга подобна безплодна маса, която не дава нищо на света. Единствено зоркото око ще съзре истинския извор под клоунадата на кокетството и грима и ще изтърпи присъствието на боите, за да подаде последен шанс на една затъваща, но безкрайно свидна душа. Такава душа се разпознава по това: готова е да

зачене от човек с монада, дори и ако той е и на 70-годишна възраст, понеже в противен случай ще мисли само за това, кога най-после Господ ще си я прибере. Нежеланието да се самоотдадеш докрай, без да очакваш нещо повече от мига, се маскира с най-различни козметични и социални игри. Главната им стратегия е отлагането на великия миг, когато можеш да станеш изгора и да пристанеш. "Изгóра" не е лоша дума - тя няма отношение към тия, които изгарят и се превръщат в купчина пепел. Щом чувстваш как те изгаря от любов една душа, определена ти от Бога, най-естественото е да очакваш тя да ти ***пристане****. "Пристанала" е най-великата поезия, най-великата песен на сърцето и душата! А да пристанеш на Бога и на Христа, това вече е краят на еволюцията - тогава вече пееш песента "Където* ***Бог*** *ме прати"... За такива цялъкът е начин на живот. В оригинал, думата "цялък" не означава отдаване на пари, имоти или труд, а пълно и незабавно самоотдаване без замисляне на сродната душа, която Бог ти е пратил. Ако не я харесваш поради обвивката ѝ в момента и се направиш на хладно л., ще знаеш, че тя е деградирала единствено поради това, че подобните на тебе са стояли като истукани, когато е минавал покрай тях единственият шанс в живота им.*

Ако не приемеш сродната душа, Бог няма да те прати при сродните души. Ако не приемеш сродните души, Бог няма да те прати при Нажалéните и Наскърбените. Ако не приемеш и тях - няма да приемеш човешкия лик на Новата Земя и Новото Небе, които са вече тук.

След идването на това осияние, бяха отворени напосоки няколко тома с беседи от Учителя. Питащият има деца – именно на тях иска да отдаде наследствените пари, които е получил. Изненадващият вариант, даден днес (засега да не се внася сумата, която се пада на дъщерята), не я лишава от нейното: очакват се още две големи суми от други имоти. При първото отваряне, се падна следното:

"Синът ти е много трудолюбив. Дъщеря ти е много красива, с добър характер е. И при-

ятелите ти са добри".

*"Ще направиш това, което **Любовта** ти диктува. Ще го направиш така, както искаш. Никой път няма да ти диктуват как да го направиш! Ще го направиш както **ти** искаш. И каквото и да направиш, ще бъдеш доволен от него. И като го направиш, ще се **коригира** работата."* *(Том "Първият момент на Любовта", стр.148-149, беседа "Посещение на Бога. Работа и учение", 10.XII.1939г.)*

Друг интересен проблем бе разкрит едва сега, когато бяха оформени документите по продажбата. Досега не е била изкарвана скица на това жилище, купено през 1927 година, но днес става ясно, че това е точно парцел XIII-13 на съответния градски регион. Много драми и трагедии в тази къща могат за се обяснят с това, но и едно много важно положително нещо.

Ако познаваха силата на числата, дядовци, баби и родители въобще не би трябвало да влизат в подобен дом. Явно е имало за изплащане сериозна карма, иначе Небето не би допуснало това. Главната собственичка и обитателка, хапана смъртоносно от отровна змия и спасена от Учителя, е преживяла тук точно 70 години и нещо - един кабалистически Сатурнов цикъл. Въпреки че е влязла след 1927г, астралното й тяло е било свързано с тази къща, тъй като обвързаните в брак си предават влиянията още преди да заживеят заедно. Големият й син е живял там точно 52 години (септил), а малкият – по-малко, понеже е емигрирал. При отварянето напосоки на втория случаен том беседи, след като бяха записани горните пояснения, се падна дословно следното:

*"Всеки, който влиза в стаята на любовта, може да бъде клъвнат от Голямата Змия. Някой път обвинявате Ева. - Тя влезе в числото 13; и когато влезе там, **клъвна** я Змията! Не трябваше да влиза! Падението стана от без**любие. Няма да влизаш, понеже е забранено! Забранено** беше това дърво.*

В числото 13 трябва да влязат най-силните, най-умните, най-гениалните, светиите. То не е за невежите хора - те да седят далече от него. Само да погледнат - и да си вървят."

(Том "Плодовете на Любовта", стр. 178, беседа "Числото тринадесет" от 6.VI.1943г., 5ч.с.)

Доколко в това жилище се е родило и нещо положително, за това ще съдят Небето и историята, но кармичните влияния на числото 13 си личат от много неща: ужасни взаимоотношения с роднини и съседи, жестоки страдания от всякакво естество; бащата пада от балкона, ослепява и после се самоубива със свръхдоза опасно лекарство; една чешма тече с години през III етаж на II и I и не искат да я поправят; точно пред входа от години стои изпотрошена лека кола - и пр., и пр., и пр. Десетки и стотици съвършено явни знаци, че тук работят поне 4 тринайсетици, седмѝци и пр. Да се надяваме, че освобождение от тази старозаветна къща, пълна с негативни еврейски духове и кой знае за какво ползвана до 1927 година, носи освобождение от всичко това и по-светли перспективи от сега нататък. Човекът, който я купи, има намерение да я прави на хотел. Той е силно религиозен и е предупреден за негативите в нея, но не се бои от 13-ците. Има да се пита обаче няма ли опасност от влиянията на хората, които ще живеят в нея, и какви мерки да се вземат. Отговорът може да бъде и положителен: дори и всички минуси на този факт може да се тушират от хотелското предназначение на къщата: ще бъдат разрушени най-страшните, домашните илухимно-херувимни адски дракони, пускащи пипала и слуз единствено от плътното присъствие на несменяеми съжители. В този смисъл, хотелите и дори публичните домове и обществените тоалетни са направо църкви и светилища в сравнение с пъклените обиталища на астрално-родовите и съседските постоянни съобщества. Между другото, в печата беше изнесен един куриоз: някъде на запад, в една градска тоалетна ставали чудеса и изцеления... Явно някой ангел е решил да докаже, че е възможно и такова нещо...

За действието на тежките фактори във вътрешната къща на "Самуил" 107 говори и фактът, че от хотел точно този етаж бе превърнат в частен хоспис за умиращи хора с неизлечими болести...

Относно правото този път да се ползват и лични пари, се падна следното:

*"**Трябва** да се ползваме от живота!" (Том "Важни и належащи неща", б. "Усмихвай се" от 13.XII.1942г.) – В едно изречение, две заглавия и датата на изнасяне пак е казано всичко...*

Поредният уникален акт на Вечната Будност и Присъствие е спонтанното отваряне на следващия том от Учителя, пак взет напосоки от библиотеката. Частта от въпрос-

ното наследство, получено тия дни в пари, която се пада на контактуващия с Елма, е точно 5 милиона български лева! Не само това, но си се повдига и проблем - актуален дума по дума и за описвания по-горе случай:

"Един американски говедар получил едно наследство от пет милиона долара. Като получил това богатство, напуснал говедарлъка. Тръгнал из Америка, стигнал в Сан Франциско. Давал угощения с дни на бедняците - да ядат и да пият. След шест месеца изхарчил всичко и се върнал пак като говедар.

Казвам: ако аз бих ви дал това богатство, щеше да се случи същото и в София. Щеше да има гуляи и пиене, веселие. (Том "Думи на правда", стр. 125, 30.X.1932г.)

Тук се описва опасност, която влезе в действие незабавно след вземането на парите. Така отидоха над милион и половина. Но гуляите се ограничиха до 2 сладкарници… Да се надяваме, че останалите пари са подарени правилно - за Словото, Делото и Живота. Опасността тия средства, както и останалите 4 милиона да отидат за лични покупки, бе елиминирана единствено чрез пряко допитване до Учителя. Хем дава пълна свобода, хем подсказва, че сега ще се наблюдава как ще се постъпи: дали един човек ще си купи къща с градинка или компютър, видеокамера и пр. - или ще подари всичко. Предупреждението какво ще стане с такъв дом и с такава техника бе наистина директно подсказване за изпита, както бе подсказване и следващото отваряне на цитирания том:

"Дадоха ни се средства, но не се обходихме с вас както бащите ни заповядаха. Ето защо ние сме готови сега, каквото имаме, по ***братски*** *да го разделим: ще работим заедно и братски ще делим. И между нас няма да има господари, а най-способните, най-добрите, ще поставим на местата им. Като заеме всеки своето място, така ще се разреши въпросът на живота."* (Том "Думи на правда", стр. 235, 27.XI.1932 год.)

Част от средствата отиде за съпругата на приятел,

който почина. През август, на Рила, Елма й бе казал, че съвсем наскоро (даде и срока) й се дава разрешение на проблема със съпруга й. Не се очертаваше Бог да си прибира такъв сравнително млад човек, но сега разбрахме какво е имал предвид.

А за този приятел има осияние още от 1984 година.

Как да не се усмихва човек, когато при отварянето на една друга книга, този път само с цитати на Учителя и коментари, пак се попада на най-"важни и належащи" неща?...:

"Когато един обича някого, той пък трябва да обича и друг (човек). Последният трябва да обича трети - и т.н. По този начин вие трябва да образувате верига на Любовта, верига от скачени съдове, между които да няма никакво прекъсване. Не търсете любовта на този, когото обичате! В това няма никакво разрешение. Не давайте подарък на онзи, който ви е дал. Това не разрешава въпросите. Да се обичат двама по двама, без да предават Любовта си по-нататък, това значи да прекъснат веригата на Любовта. Ще обичате всички хора, както обичате всички букви на азбуката. Ако човек обича само една буква и пише само с нея, той нищо няма да напише. Ако искате да напишете или да изговорите нещо, което да е разбрано от всички, вие трябва да пишете и да изговаряте ***всички*** *букви - всяка на своето време и място. - "Можем ли да обичаме всички хора?" - Ако не обичате всички хора, вие нищо не можете да постигнете."* *("Българите и световният синтез" - "Освобождението на Земята" - "Изборът", стр 44; Е.А.С. 1997г. MediCom Ltd.* ***B****ulgaria, Inter Trade Brokers Ltd)*

Минаха 4 години и видяхме абсолютно същото в перфектно действие – във филма "Предай нататък"...

"Нова заповед ви давам: да се любите един-другиго - както аз ви възлюбих, така и вие да се любите един-другиго. По ***това*** *ще познаят всички, че сте мои ученици: ако имате* ***любов*** *помежду си."* *(Йоан 15:13)*

"Никой няма по-голяма любов от това, щото да даде живота си за приятелите си." *(Йоан 15:13)*

И така, след този нов, богат урожай от мисли из Словото, съвпадащи напълно с последните случки и събития и с думите в осиянието, би трябвало да се паднат при отваряне и думите на Иисуса, че ако любим само тия, които ни любят, ние не сме нищо повече от фарисеите, митарите, езичниците и грешниците. Но въпреки че тези стихове не излязоха този път чрез отваряне на Евангелието, те звучат с всичка сила във въздуха. А Учителят сега иска да приключи това осияние със следните думи, за които не даде обяснение:

28.X.132 г. 22,07ч.,

- Аѝн Ра Родѐн!

Да запомним улица "Цар Самуил" с най-хубавото – Женския пазар...

24.X.132(1996)г.
Бургас – Изгрев

ВИДОВЕ РАМКИ И ОСНОВИ ЗА СНИМКИТЕ И КСЕРОКОПИЯТА

(Този текст е инспириран от Елма, но тъй като не могат да се разграничат местата, където Той говори пряко, се предава с размер на буквите 12)

17,30 – 18,30ч.

I вариант: картина с паспарту и рамка, повтаряща заобленията от трите страни и правия ъгъл в ляво долу. Първият вариант свързва с четирите стихии на космоса и влияе благоприятно върху здравето и хармонията между четирите вида любов: любовта като принцип, любовта като сила, любовта като чувство и любовта като стремеж.

Основен принцип за всички видове рамки:

1.Ако снимката е гланцова или полиестер супер-гланц, паспартуто трябва да е мъхесто - хартия, плат и пр., а рамката - също като снимката, силно блестящо лакирана.

2.По-тъмните снимки - с бяло паспарту и черна рамка - те се слагат само на цветни и по-тъмни стени, докато първите (с черните рамки) - на бели и светли стени.

II вариант - дъгообразни рамки отгоре - дъгата представлява полуокръжност. Тази рамка свързва с Мировата Душа, с ясновселената, със собствената ни сродна душа, и помага на майките, на дома, семейството, бита; развива силно религиозно чувство.

III вариант: Сферичен триъгълник: най-естетичната рамка с най-силно духовно въздействие върху широката публика в света, когато картините се разпространяват масово и се правят изложби. Радиусът на изпъкналите страни може да бъде различен, и за различните варианти някога ще има осияние, но засега остава класическият радиус от приложения оригинал на плаката за "асуин". Размерите на различните триъгълници да се съобразят с максималните възможности на листовете А3 и А4, а по желание - с размерите на различните формати снимки, които се копират. Най-добра е пропор-

цията между картина и поле в плакàта.

Общ принцип за всички видове рамки (обратен на първия):

Ако снимката е матова, паспартуто трябва да бъде силно гланцово, може дори и бяло или черно фолио, но тогава рамката също трябва да бъде облепена с мъхеста материя - хартия, плат и пр. - или поне матова.

Спазването на тези принципи придава оригинален вид на нашите картини и високо естетическо и окултно въздействие. В бъдеще ще правим и цветни и пъстри паспартута и рамки, които са поотделно в хармония с конкретната картина, но това трябва да стане след специални инструкции и опити. За сега могат да се пуснат смело чернобелите варианти.

Профилът на рамката също има голямо значение, но засега ще поръчаме такъв, който е най-евтин и удобен за производителя. Инак знаем, че правоъгълният профил дава едни резултати, триъгълният други, дъгообразният - трети и пр.

Желателно е снимката да се слага не над, а под паспартуто, и то самото да бъде от по-дебел картон. Прозорчето също има закони за оформяне - ъгъл (наклон) на изрязване, оцветяване и пр.

На паспартуто, към самия му край от всички страни, близо до рамката трябва да има стандартни и конкретни текстове. Конкретните отбелязват поредния номер на произведението в архива на "Асуин", номера на филма и на кадъра и кода на анонимния автор, както и заглавието на снимката. Стандартният текст на няколко езика съдържа принципите на "Асуин" (анонимност, безплатност и пр. и необходимия адрес). Между гърба на рамката и картината може да се слагат снимки на Учителя и други свещени изображения и текстове, повишаващи многократно въздействието и конкретни за различните проблеми и житейски случаи.

Ще има специален фонд оборотни картини, давани за определен срок, и фонд за подаръци, фонд за постоянни и пътуващи изложби и пр. Елма не изключва и продаване, както и отдаване под наем (билдрент), но само при условие, че приходите се разпределят по перата на пентагралната каса и че самата пентагрална каса се разходва по жребий от различни хора през определени периоди (ако има обща каса, а не само индивидуални).

Различните видове паспартута и рамки също оказват въздействие, в зависимост от материала им: вид дърво, метал, пластмаса и пр. В бъдеще картините ще бъдат тиражирани и като пощенски картички, а също и като марки, събиращи нещо като "лихвоточки" за участниците, които ще разширяват възможностите за безплатно гостуване и пътуване

в услуга на Словото, Майките, Новата Култура, Новата Наука и Новия Живот въобще. Тоест, притежателите на повече марки и картички разширяват своите контакти по света.

Марките и картичките ще се раздават, както и картините, плакатите и пр. безплатно, по вътрешен импулс на организаторите и без предварителни обещания. Поръчките се считат само за пожелания и не се дава никаква гаранция кога ще бъдат изпълнени и дали въобще ще бъдат изпълнени, тъй като това зависи от наличните средства. Разпространяват се на първо място за постоянните изложби (по големи помещения и по частни домове, достъпни за всички); II - по заемните за оборотни картини; III - лично за участниците - в братската работа и братския живот; IV - по бременните и кърмещите (всъщност, това трябва да е на второ място след общите експозиции); V - на неизвестни и известни творци и на притежатели на ценности и блага, които не продават труда и продуктите си, а ги подаряват; VI - на други хора, от които се възхищаваме, но едва след като сме снабдили центровете, провинцията и чужбина. В случай, че някой не допуска в дома си хора за обща работа и общ живот, на него не му се подаряват продукти на нашата дейност.

Предвиждат се и специални установки, предвиждащи увеличаване на експозиционната площ без помощта на стените - леки дървени конструкции, пригодени да се разтягат и застопоряват по подобие на домашните сушилни за пране. В нашия случай, основното ребро на тези конструкции е страна на сферичен триъгълник, а сглобките могат да бъдат десетки видове: триъгълни, четириъгълни, петоъгълни, шестоъгълни. Сгъването на тези конструкции е максимално компактно и затова цяла изложба може да се изнесе само в два куфара, без да се разчита на стени. Тези стендове имат най-долу дупки с комплекти от клинове за яко прикрепяне към земята при полеви и планински условия.

Относно наклоните на изрязване на прозорчето на паспартуто: могат да отговарят на различните аспекти и тогава въздействието ще е различно.

Универсалното ребро служи не само за описаните изложбени стендове, но е устроено така, че може да се сглобява бързо и лесно за образуване на стенна рамка. Съществува и принцип за вакуумирано прикрепване на картината към стената чрез специални гумени уплътнения на дължината на цялата рамка и периодично притискане на картината за възстановяване на вакуума, но стените трябва да са гланцови на местата за картини.

26.X.132(1996)
Велико Търново

БОЖЕСТВЕНИЯТ ЧАСОВНИК

20,45ч.

-Учителю, може ли да дадеш асцендента на Ойлуминна в настоящото ѝ прераждане?

20,50ч.

- 6 градуса, 47 минути и 52,52 секунди. Везни ↕

- За първи път Те молим да дадеш тълкование на даден от Тебе градус, минута и секунда на асцендента.

*- По системата на сродните души и неща, т.е. на илухимната кабала, базирана на числото 6, и - още по-точно - на **Определените** илухими (числото 60), с която си служи от край време вашата астрология и астрономия в периода на 13-та сфера - периода на "числото на Звяра" (666), - тълкованията на Елма ще бъдат едни, а по десетичната система ще бъдат*

други, макар и в същата степен верни.

60-ичната система по градуси, минути и секунди (или часове, минути и секунди) е велик математичен принцип на ясновселената, с който тя строи определената част на илухимния свят. Откакто Определените илухими - "60-торнокрилите" - проектират и кроят Старата Вселена, се изисква определеност и избор, за да може да еволюират същества. Разликата е в това, че Христос, с илухимното си ***определено*** *тяло, очаква да изберете основните добродетели на хипервселената - Милостта и Абсурда - и да се определите към* ***тях****. Докато падналите Определени илухими изискват, с насилствени и изнудващи средства, да изберете някой от тях и да се самоопределите именно към него…*

Ето защо, 60-ичната система в Небесната сфера и навсякъде другаде отговаря на три равнища на Определения илухимен свят: божествено, духовно и физическо. А в пъкленото царство на падналите братя и сестри отговаря на три основни кръга на ада.

Сега обикновената, светска астрология, се занимава предимно с адските въжделения и проблеми на ***падналите*** *Определени илухими, които са завлекли половината човечество. Ако се самоопределите основно към Христа и си изберете Него, 60-ичната система на три етажа може да ви даде извънредно точни значения на вашите планети, точки и пр. Но ако любите себе си, ближния и света повече от Христа, вие попадате в противоположния свят на долното царство, където астрологията става страшна и астролозите обслужват дявола: констатират, проповядват и прогнозират* ***отрицателни*** *събития. И* ***черната*** *наука е наука под контрола на Христа, но там ректор е самият дявол. Не е излишно да наблюдавате дяволските окултни науки, които се занимават с кармичните последствия, тъй като това е едно точно познание - какво точно се случва с плода, ако се откъсне от Дървото на Живота.*

Приемете сега, че това ви е достатъчно за тази вечер. При следващия осиян контакт - какво означават числата на асцендента, които дадох преди

малко, в света на Определения илухимен Христос; какво биха означавали, ако Ойлуминна избере само за миг себе си, ближния или света с по-голяма охота, отколкото Проявената Божия Любов; и накрая - какво означават тези числа по десетичната система - системата на Определения Бог Отец - или Бялото братство.

21,32ч.

29.X.132г. В.Търново, 21,35ч.

*- Моята наука не е нито 60-ична, нито само десетична, но преди всичко **единична** - наука на Цялото. Така че превръщането на координатите по сегашните ви мерни системи в число като част от Цялото е преводът на астрологията на божествен език. Когато представяте небомига на някого по холопринципа, ще нарисувате божествен часовник, но с обратно движение на стрелките, като мястото на Слънцето ще бъде малката стрелка и мястото на Луната - голямата, а на асцендента - секундната. Местата им, изчислени като позиции - части от Цялото - имат много голямо значение в цифрологията на Бога. Той ви намира и общува с вас чрез **тия** координати и затова тия ваши числа са свещени, и налични по време на цялото ви съответно прераждане. Само че няма отброяване само от началото на зодиака, но и също по домовия принцип - от полунощ нататък или с началото на индивидуалния ви кръг – положението на рожденото ви Слънце.*

Най-просто, но фундаментално значение на вашия портрет - глава, лице и тяло - се предопределя от градуса на асцендента, минутите, секундите и пр. Така Н. има глава под влиянието на Венера; лице - под Марс и Сатурн (47') и тяло - под Меркурий и Юпитер, като закръглим двойката в тройка (52,52). И наистина в божествения свят теб ти влияе най-много Венера, в духовния - Марс и Сатурн, а на физическия – Меркурий и Юпитер. Четворката в лицето ти е изразена в ширината на челюстта под ушите, а седмѝцата - в черния косъм и понякога в строгото и концентрирано изражение на лицето. Петицата дава на цялото ти тяло Меркуриевата подвижност и гъвка-

вост, а тройката, макар и непълна - Юпитеровото достолепие, красота и съвършенство.

*Ето - както виждате, и по илухимната определена система, нещата са съвсем точни. Има и една по-голяма тънкост на божествената наука в тази област - значението на **закръглените** числа. При теб, например, 53" е закръглението, а то означава какъв трябва да бъде **идеалът** ти за формата на твоето физическо тяло - Юпитеров, какъвто бе на младини. 52,52" означава, че **реалният** проблем с тялото ти е Лунен, и за да достигнеш Юпитеровия, трябва да предпазиш тялото си от разплуване чрез науката за храненето, пиенето и чистите бели дробове и пр. Минутите ти, закръглени, дават 48, а това означава, че трябва да превъзмогнеш Сатурн в израза на лицето си (строгостта и намръщването понякога!) и да стигнеш осмицата - предишната невинност на детето в тебе, която се е запазила и досега, но Сатурн те загрозява, когато критикуваш. Шестицата на твоята глава, като френологически феномен на Венерианския тип, трябва съзнателно да се закръгли в седмѝца - в това прераждане да постигнеш прехвърляне на енергията от Венерините центрове в Сатурновия център. А това означава, на практика, първо грижа за Божието Дело, а после за сродните души и близките по кръв. Това ще измени възвишенията на твоя череп.*

Нека сега да видим какво говори числото на асцендента ти, когато те погледнем през алохимната система - 10-ичната. В нея има само две части - Бог и множеството. Цялото число 6 пак отговаря на глава, мозък, череп под влиянието на Венера, но цифрите след десетичната точка означават постигнато единство между лице и тяло, което е трудно за илухимите, когато са въплътени на Земята, особено в женска форма. Философски, символически и на практика, десетичният израз на асцендента, т.е. изгряващият градус и знак, помага на човека да заживее по волята Божия сам с всички и да няма приближаване на едного повече от другиго. Не само за Старата, но и за Новата Ева това засега е непостижимо и затова

дебалансът между лице и тяло у жените е по-голям, отколкото при мъжете, и още дълго ще бъде последствие. Често виждате жена с прекрасно младо лице и с деформирано туловище - и обратно. При мъжете тия деформации обикновено вървят паралелно: когато рухне личността им, рухва и тялото. А една жена може да си остане съвършена личност в безобразно тяло; и наопаки - безобразна личност в съвършено тяло. Не че няма и мъже такива, но безобразният мъж много повече се познава по лицето, отколкото безобразната жена. Това се дължи на първородния грях - на съблазънта, която първа прие Ева, а Адам по-после. Физиогномически, лицето на жената лъже много повече, отколкото мъжкото, и затова само с физиогномия без френология вие сте загубени. Докато си служи с 60-ичния принцип в трите свята, жената и женският мъж е подвластен на числото на женския дявол - 606060. Мъжкият паднал илухим си служи с числото 666, понеже не търси условия като жените, а ги предлага. И така, падналите мъжки и женски илухими - неопределен и определен - се занимават денонощно с предлагане и търсене на изкушения, на условия да се прилепите към нещо или някого извън Христа.

Конкретно: твоят череп в момента би запазил добрата си Венерина форма, ако ти се раздаваш на всеки поравно, според последователността и ритъма на цифрите след десетичната точка: т.е. лицето и тялото ти ще постигнат алохимно единство, ако спазиш правилата на стратегията "7979222", а това означава в Програмата на живота ти първо самота, после с народа, след това пак самота, после отново с народа - и чак тогава три цикъла със сродния, сродните и домашните. Ако нещата не се подредят по този ред и в тази пропорция, лицето, тялото и здравето ти ще минат в сериозен дебаланс.

*Сега, ако се интересуваш какво означава "**закръглен** илухимен асцендент", това е 7 градуса от Везни. За тебе това означава, че ако си поставиш високия идеал да имаш абсолютно самостоятелно жилище с голям индивидуален жизнен радиус до края на*

живота си и не допуснеш абсолютно никого да живее при тебе, освен в понеделник и петък, то в края на живота си ти ще бъдеш млада като мома.

*И накрая - елохимното ти число: къде е стрелката на **секундарника** ти. [Дробта] 0,518831 означава, че ако искаш да вървиш по пътя на Бога – холивселената, - ти ще заприличаш на елохим и ще станеш елохим още в този живот, само ако нямаш собствено жилище и живееш всеки ден при различен човек. Единицата означава, че при всеки различен човек ти пак ще си оставаш същата и никой няма да може да те задържи.*

*Засега няма да разкривам значението на останалите цифри в твоето десетично елохимно число, тъй като надеждата някой да прояви абсолютна вяра в Господа, когато говори, е много малка - дори сред вас. Илухимното, алохимното начало, все още ви пречат да изпълните волята Божия незабавно. А когато има такива, няма субективни и обективни условия навън, за да се изпълни. Тогава Бог зачита готовността ви, но не ви съди, тъй като няма още истински братя и сестри, няма ученици и възлюбени на Господа. Вие още **трима** не можете да си гостувате както трябва, а какво остава при нов човек всеки ден...*

*Засега, **това** имам да ви кажа.*

23,10ч.

При спонтанното отваряне на том беседи, десният палец на Гр. се падна на следните мисли:

"Така ще се изправят очите, ушите, всички криви линии на тялото, но никой няма право да се меси в работата на Бога. Не разваляйте работата на Природата! Ако не ѝ се месите, тя по-лесно ще свърши работата си." *("Работа на Природата" стр. 190, ООК; лекция 5: "Принципи, закони, сили и форми", държана на 8.III.1933г., София)*

Бележка на преписващата:

На стр. 6 отдолу, със звездичка е дадено обяснение, но на нито една страница няма друга звездичка, която да покаже за къде се отнася обяснението. А ето го и обяснението:

6°47'52".52 от Везни = 6°797922222...от Везни =
= 186.797922222... от началото на зодиака.
186.797922222 : 360 = 0,518883117

Обяснение от п.: *поради липса на оригинала, тук не може да се прецени към кой текст точно е това изчисление, но по принцип е видно, че това е превръщане на зодиакална дължина в част от цялото - тоест, от единицата. Именно това десетично число тълкува Елма по-горе, наричайки го "елохимно число" на Ойлумина. Би било крайно интересно и важно да можем и ние да изчисляваме по същия начин елохимните си числа и да искаме обяснение от Елма, но това може стане със същата прецизност само в случаите, когато лично Той е дал даден асцендент с точност до стотна от секундата. Имаме много такива лични осияния. По обикновения астрологичен начин е невъзможно да се направи такава ректификация на рожденото време. Може само при самото раждане да се засече поне секундата, но стотна от секундата засега е немислимо. Особено докато не ни е ясно кога точно влиза душата – при зачатието, по време на бременността или по време на първата вдишка на детето: при това - в началото или в крайния момент? Нещо повече – Елма обяснява, че различните тела на човека влизат във физическото му тяло по различно време, а при някои дух и душа изобщо не влизат през целия им живот, понеже просто нямат такива или са още в латентно състояние. При липса на такава точност, все пак имаме "утешителна премия" – при това, фундаментална. Дори при раждане с много по-малка точност, дори и до ден, ние ще можем да знаем коя е главната ни задача, главната ни житейска стратегия като приоритет. Изпълняваме ли нея, всичко останало ще си дойде на мястото самичко.*

Любопитни кабалистични изчисления по тази система: Като част от Цялото, 10 градус от Телеца дава 0.11111111, 20-и градус Близнаци е 0.22222222, началото на Лъва е 0.333333333; 10 градус от Дева е 0.44444444444; Началото на Везните е равно на десетична част 0.55555555 – близко до Половината, сродната душа.... Странното е, че 0 градуса от Стрелеца дава 0.666666666... Интересно защо "Звярът" тогава не се пада в Скорпиона, а в Стрелеца - идеолозите, моралистите, религиозните, които създават нормативни системи и изисквания, отклоняващи съществата от Цялото... Те избиват повече хора, отколкото военният Скорпион в една ядрена война... Десетият градус на Козирога дава 0.777777777 (числото на Сатурн – пълно съвпадение). Двайсти градус на Водолей е 0.888888888, а последните минути и секунди на знака Риби – 0.99999999999999... Ето още един начин за изтъкване на чувствителни градуси... Ами периодичните дроби?...

28.10.132(1996)
Велико Търново

ДЕНЯТ НА НАРОДНИЯ БУДИТЕЛ

12,30ч.

Записки на Ойлумѝна по памет:

"Два дни преди да пристигне във Велико Търново, един приятел узнал за себе си нещо, което решил да не споделя с никого, за да не безпокои приятелите. Той сега обяснява, че не би го разкрил и на нас, ако не се е било потвърдило дума по дума от една приятелка, която му гледала на кафе, без да знае предварително нищо. Именно поради удивително пълния синхрон, този приятел се осмели да сподели за случилото се с него в другия град, непосредствено преди да го напусне.

И така, два дни до заминаването, той едва ли не пада на земята от пронизващи остри болки в десния бял дроб. Знаел от идентични случки в живота си, че това се дължи на две основни причини и на пренебрегването на принципните и лекарските предписания. Принципите се изчерпват с това, че той не би живял още дълго, ако няма условия да бъде сам в жилище; а медицинските, потвърдени в три европейски столици от добри лекари след обстойни изследвания - че ще остане жив и здрав, само ако живее в къща в планината и слиза по-рядко в града. Живеене по апартаменти, особено с парно и с друг човек в стаята, ако това е всяка нощ и ако прозорците не са отворе-

ни и през зимата, би съкратило дните му фатално (алергия към парно, към чуждо дишане в затворено помещение - и пр.). Това той никога никому не е разкривал досега (макар и да го е загатвал), за да не притеснява близки и приятели.

Два дни до "изстрелването" му за Велико Търново, той сондира определен Източник за тази остра болка в гърдите си и се оказва, че има и трета причина: една забравена от него алергия към нефтените продукти, придобита още като дете от мотоциклета на баща му и изострена в последните години от работата му като изолировчик (разредителят е бензин), а после и като шофьор няколко години в градския транспорт. Сега му обясняват, че постоянните бълвания на отровна смрад от "Нефтохим" съкращават живота не само на бебета, бременни и много други хора в Бургас и статистиките скриват всичко това, но че тази опасност за самия него е стигнала до критична точка. Без да знае абсолютно нищо за всичко това, приятелката, която му гледа на кафе в Търново, констатира огромната опасност и болката в десния му бял дроб съвършено точно.

След "изпита" на София през лятото дали най-после е готова да приеме една от брънките на С.Д.Ж. (Словото, Делото и Живота) и неиздържането на този изпит, сега Небето прави следващ опит във Велико Търново, което само́ тръгва насреща, още преди да се утвърдят нещата. Става дума за един добър аванс: предложение за самостоятелна къща с градина в Балкана, при това по високия идеал - без наем и опасност да се задържи някой с него в стаята му...

Изтръпнала, Н. изведнъж се сетила за едни изумителни пророчески думи на близка приятелка от Търново: "През есента лично Учителят ще дойде в Търново да ръководи нещата оттук". Естествено, не става дума за личното Му идване физически, но Той често работи чрез свои хора, колкото и да са още несъвършени. Дни преди това, в будно състояние непосредствено преди заспиване, същата приятелка вижда Учителя във видение, допрял длани в молитва, но с лице, обърнато към нея. Косата и дрехите Му били ослепително бели и от тях искряла светлина като от хиляди белоснежни кристалчета! Лицето Му било младо, усмихнато, свежо и румено, а фонът - сребристо-сивозелен. Това станало точно в 10,10 вечерта. Оказва се, че тези повтарящи се десетки са били много важен разпознавателен знак, като се има предвид, че фундаменталните събития сега в Търново, без никакво планиране и нагласяне "стартираха" точно между 10 без 10 и 10,10 часа сутринта на 28 октомври (2+8=10). Сега узнаваме още нещо: първото осияние, дошло преди два дни в Търново, завършва с думите: "..десетичната система - система на Определения Бог-Отец или Бялото Братство". Същевременно се дава уверение за това, че Велико Търново, за разлика от други градове досега, има шанс да вземе насериозно значимостта на продуктите на "С.Д.Ж." и най-после да се започне с издаване на книги, картички, албуми, аудиокасети, видеофилми и пр. Пристигането на Госта едновременно с този Негов скромен работник бе засечено категорично по вътрешен път от неговите най-близки приятели, без да

знаехме, че ще идва - нещо, което и той самият не е знаел.

Професионално-житейските ситуации на участниците в днешното значимо начало за Търново ненадейно се измениха по такъв начин, че се освободи време да започнат нещата в точно определения от Небето момент. Необикновената сила на Присъствието в Търново се прояви още от самото начало: освен осиянието "Божественият часовник", който звъни по удивителен начин на една от нас, се случи и следното:

1. При запознаването с една нова приятелка, идва импулс у п. да ѝ се разкаже за чудесата, преживяни в Башкирия, а тя незабавно изкарва от библиотеката си една книга за Башкирия (това може да е знак, че идването в Търново, по някакъв начин отново ще възбуди връзката с тази божествена страна); 2. При запознаването с друга приятелка, започва разговор на най-високи обороти за астрологията и тя накрая възкликва, че много ѝ харесва това, че с една дума се изразяват мисли, които съдържат много повече информация. Отваряйки незабавно том беседи специално за нея напосоки, един от нас прочита каквото се е паднало точно срещу левия му палец: "Понякога с една дума могат да се изразят цели изречения". В разговора тази приятелка споделя и за много големи неприятности в службата ѝ - интриги, несправедливости, подлости, които сериозно застрашават нейното положение. От дясната страна на отворения том беседи, десният палец се пада точно срещу следния съвет: "Практично е да заемете последното място; после работите ще се обърнат".

По-горе бе споменато за случая с един часовник, точно по време на началните събития в Търново. По време на писането, изведнъж слънчевите лъчи се пречупили през диаманта на часовника на една приятелка, най-тясно свързана със събитията, по такъв начин, че върху белия лист се появили три пръчковидни дъгички, изключително ярки, с доминиране на червеното, зеленото и жълтото. Ние знаем, че диамантът, т.е. елмазът, е физическото тяло на Елма на Земята. Подобен ефект до този момент е имало само веднъж от три години насам. Тук е мястото да се спомене за още един уникален случай с часовник във Велико Търново. Станал е с тази, която Елма нарече "тоководител на Търново" - и не само на Търново. През пролетта на миналата година, в един момент часовникът ѝ тръгнал обратно - и дълго време вървял така. Запитаните специалисти казват, че това не е възможно; но дори и да е възможно, това за нас е някакъв важен знак за ролята на Велико Търново или за Космическия момент. Съвсем несъзнателно, и настоящия текст бе озаглавен "Божествения часовник" - преди още да бъде разказан случаят с дъгичките.

И така, на 28 октомври сутринта, след серията от знаци от 10 без 10 до 10,10ч., приятелите се уговориха да се срещнат след обед. При тази среща гостът получи импулс да отвори напосоки няколко пъти първия попаднал том беседи от Учите-

ля - "Закони на Доброто", - за да видим ще ни се каже ли нещо по повод на тези знаци и на извънредно силното усещане у трима приятели за Присъствие в момента. Мислено, отварящият си задава предварително въпроси - и после ни казва какви са.

Първи въпрос: "Защо бе това внезапно "изстрелване" точно в Търново и какво може да бъде неговото значение?"

При първото отваряне, срущу десния му палец, на стр. 287, се падна:

Буквата "Т" показва, че, за да узрее плодът, човек трябва да мине през известни противодействия." *(Лекция "Превръщане и съпоставяне", 27.07.1930г.)*

Вторият въпрос бе за приятелката, която прекара 100 дни в една болница, за да помага на баща си. Отговорът е на 231 стр. от същия том, точно срещу десния палец:

"Първата му проповед, след завръщането му от болницата, била върху стиха "Бог е Любов".(Лекция "Къртица, славей и пчела", от 30.05. 1930 г.)

И действително, след завръщането от болницата тя изпитала необикновеното преизобилие на любовта в душата на баща й и въобще във всички области на живота.

Следващият вътрешен въпрос на питащия беше за присъстващата приятелка Ойлуми́нна, която, въпреки своята вяра, тия дни имаше трудно разрешими житейски проблеми. Едни хора се готвят да я изнудят с голяма парична сума - не за пренасяне на багаж от един град в друг, а само за обикновено пътуване с лека кола. Друг вариант обаче на нея и́ се виждаше невъзможен, докато точно преди 1-2 дни един приятел обеща да и́ помогне без тези излишни големи разходи. При отварянето на тома, за нея се падна:

"Невъзможните неща за човека са възможни за Бога" - Какво означава този стих? - Ако човек следва разумните закони на живота, тази работа, за свършването на която се изисква дълъг период от време, ще се свърши в 24 часа". *(Лекция "Обикновени, талантливи, гениални и светии", 18.07.1930, с.326)*

В този момент, отварящият тома на Учителя попадна на думи в една лекция за това, колко е хубаво времето и колко е синьо небето днес... Той веднага тръгна към балкона, за да се

увери, че и днешния ден над Велико Търново е също тъй ясен и слънчев, след толкова много студени и мрачни дни досега. В момента, когато е вече на вратата, една от нас видя съвсем отчетливо три вертикални светящи ленти в преливащи се зелен, златист и бял цвят, отляво на излизащия. Какво означава това, ще помолим по-нататък да ни бъде отговорено.

Следващият мисловен въпрос е бил за приятеля Р. - какво означава за нас срещата с него?

Томът се отвори точно на следната мисъл, на стр. 42:

"Вие срещате един човек, който ви харесва, разговаряте с него, но не знаете защо сте го срещнали и какво ще излезе от тази среща. Обаче има същества, които са наредили тази среща. Вие не подозирате това, но те имат свой план, по който нареждат работите". *(Лекция "Дисонанси в живота" от 14.03.1930 г.)*

Следващият въпрос към Учителя беше за новата приятелка Т., за която се споменава по-горе в този текст - относно думата, която може да изрази цяло изречение. При отварянето на тома "Закони на Доброто" с мисъл за нея, се падна удивително подобна мисъл, пак свързана с думите (стр. 256):

"Силата на думите, с които си служите, се познава от резултата, който те произвеждат". *(Лекция "Методи за самовъзпитание", 13.06.1930г.)*

От изключително хармоничния контакт при запознаването с Т. и взаимното духовно задоволство ние можем да съдим, че резултатът от силата на думите, изказани пред нея още при първата среща, е бил положителен. Но тъй като от дългогодишната практика на общуването с Учителя чрез отваряне на беседи ние сме се уверили хилядократно, че трябва да се осмисли не само конкретната мисъл, която се е паднала, но и текстът около нея, и цялата беседа, така и тук проучването на "Методи на самовъзпитение" ще е ключ за общуването с тази приятелка и прогноза за разрешаването на нейните проблеми и развитието на нашето приятелство. Така например, продължението на цитираната мисъл ни накара да бъдем будни как точно да й говорим и по какъв начин я въвеждаме в нашите най-съкровени ценности, тъй като е важен крайният резултат, а тя има остатъци от мнителност, скептицизъм и негативизъм..

Накрая томът бе отворен, с молба Учителят да каже нещо от Себе Си във връзка с нашата необикновена среща и с възможната роля на Търново за възраждането на С.Д.Ж. (Словото, Делото и Живота). Ето какво се падна (стр.368):

"И тъй, като ученици на Новото Учение, вие трябва да служите на Бога, с цел да допринесете нещо, а не само да взимате. От спечеленото ще оставите една малка част за себе си, а останалото ще раздадете на ония, които се нуждаят от него. Вашето благо никой не може да отнеме, но и чуждото не може да ви се придаде, ако някой доброволно не го отстъпи.

Желая ви сега да бъдете чисти и светли, както е небето днес. Желая ви да напълните торбите си с радост и веселие и да се върнете по домовете си, като занесете нещо от планината на своите близки". *(Лекция "Упътвания и наставления" от 15.08.1930 г.)*

Озарени от тези възхитителни думи на нашия любим Учител, Който е всякога жив и отговаря мигновено на онези, които Го обичат, едва днес ние разбираме, че последната цитирана мисъл е не само за общо направление и окриляне на душите ни, но и конкретна методика и отговор на животрептящи наши проблеми в момента, а именно:

1. Разрешава ни се отсега нататък да вземаме една малка част за себе си от плодовете на нашата дейност, в противовес на досегашния ни максимализъм да не оставяме нищо за себе си; 2.Уверяват ни, че никой не ще може да отнеме нашето благо; 3. Дават ни да разберем, че ако някой доброволно отстъпи своето благо, имаме право да го ползваме (а в момента наистина на три места близки и чужди хора предлагат доброволно, безвъзмездно и от любов свои стаи и къщи). 4. Гарантират ни, че в Търново торбите ни ще бъдат пълни с радост и веселие, които ще раздаваме и на близките си.

Сега един от нас моли за отговор на следния проблем: да приеме ли наистина къщата, която му се предлага, или да откликне на поканата за един друг етаж; или да се търсят други възможности? Въобще, определено ли е той да остане сега в Търново - или да отложи това за по-нататък, приемайки едно предложение за самостоятелна къща в планините, далече от тук?

19,17ч.

- Осияни от Любовта и Доброто, Мои нежни, неж-

ни, нежни деца! През трънe и коприва минаха нозете ви, през канари и пропасти дирите пътя си нагоре!

Наистина, "седми́цата" прави възможно самотното скиталчество в небесните светове без никакви предели, ако имате самостоятелно жилище и пълна природна тишина. Отшелниците не случайно са търсили такива условия, тъй като и най-малкото шумче връща незабавно на земята. Ако обстоятелства и близки наранят плувеца по звездите с минимален звук, с изискване или даже много любовно отношение, те го приковават към този свят и лишават човечеството от щастието да познава Всемира чрез своите зрящи пътешественици. В бъдеще човечеството ще е културно и ще пази такива деца и ангели като писани яйца, като зеницата на окото си, трепетно очаквайки събуждането или връщането им, за да разкажат какво са видели, да поднесат дарове от звездите.

Небето любовно окриля малцината, които са способни да пътуват по меките вълни на тишината и уединението в глъбините на невъобразими светове. Но и вие трябва да съзнавате това и да не отрупвате с поръчки и внимание невинните, неспособни да отказват помощ. Те винаги първи се хвърлят в пожара, първи стават спасители и хамали, но когато вие свикнете с присъствието им, почвате да мислите, че те стават за всичко - и наивно ползвате компютъра за каменотрошачка... Вие, сестрите, от прекалена обич и преданост считате, че грижата е непременно с присъствие, но отсъствието и рядкото приближаване ражда много по-съвършени хора и взаимоотношения, отколкото постоянното напрежение на добронамереното прилепване. Погледнете мълнията! За каква част от секундата тя озарява земята и прави живота фантастичен? Мислите ли, че мълнията няма да изгори всичко, ако се изхитрите някак да я продължите с минути или с часове? Коя крушка, кой котлон или електростанция няма да изгорят непоправимо, ако нямат капацитета на една светкавица? - Ето защо, помнете: особено мощните и талантливи духове, които се раждат на Земята,

*трябва да имат много голям радиус на свобода и самота. Това не значи, че не общуват с другите, но общуват по-рядко и по-интензивно. Щом искате токът на чудото и великото любовно преливане да спадне до понятието на пигмеите, приемете **техния** начин на живот: по двойчици, по нещастни родове и семейства, натъпкани като сардели във вашите бункери.*

Наистина, възможно е и някоя голяма космическа Жар-Птица, поради нейната жалостивост и примирение, да прикъткате в някоя бетонна клетка и тя да се принизи и приспособи да пее вашите песенчици за щастие; но тогава знайте, че след няколко години при себе си ще имате една оскубана кокошка, научена да кряка точно като вас…

*Да! **Първи** ангели и херувими отдясно на Отца са падали във вашите клоаки и не са намирали път обратно! Може смело да се открие сега, че милосърдието на такива им е било най-страшният урок, понеже, проскубвайки сърцето и душата си за хатъра на този или онзи, те са загубвали своето първородство за много хилядолетия. Вие нямате вина, защото приспособяването на такива пришълци е толкова "сполучливо", мимикрията им - тъй блестяща, че вие започвате да ги възприемате като обикновени хора и да си правите с тях каквото искате.*

*Сега искам да ви кажа, че няма същество с монада, т.е. с искра Божия, което да не е такъв пришълец на земята. **Всички** сте пришълци! Следователно, не мислете, че само редки избраници трябва да бъдат пазени от ноктите на обикновените хора. Всеки от вас, който има любов в сърцето си и жажда за Правда, Истина и Добро, е длъжен да защищава своя дух и ума и сърцето си от посегателства, без да счита, че хората са виновни. Хората, даже и дяволите от ада, не са виновни, защото и те са гладни за любов. Но те не се церемонят, когато успеят да се вкопчат. Те искат нещата само за себе си.*

Сега - по въпроса. Приеми предлаганата къща, но не давай обещание за продължителен престой, понеже високият ти идеал изисква по-тихо и просторно място. Някои от вас са толкова меки, че остават ня-

къде по-дълго, отколкото трябва, само от чувство за дълг и милост, но те не разбират, че разрушават не само себе си, но и перспективите на най-близките си същества или благодетелите, снасяйки в аурата им мини, отровни яйца, мътени продължително време от тяхната собствена мъка и угнетение.

1.XI.132 г. - Денят на Народните Будители, 9ч40м

***Мостове** трябва да се правят, **мостове** са нужни! Без мостове няма срещи, няма обмяна, няма живот. Но хората са свикнали да живеят на самия мост по много и нагъсто – натежават, и мостовете се срутват. Всеки идва да се увиси на някой мост, понеже **другите** са там - и така висите, на гирлянди - на гирлянди… А мостовете са пратеници, посланици на Небето, и те не служат за къщи, а за преминаване. Тъй че, съобразявайте, прочее, кои хора са кладенци, кои сергии, кои – нужници, и кои - мостове. Нужникът мирише отдалеч - това са хората, които мислят и говорят **лошо** за другите. Щом се свържеш с такъв, ти живееш в клозет - нищо повече! Сергиите пък не дават нищо, без да им платиш. Най-прикритите сергии са тия, които искат да им плащаш с внимание, с присъствие. Щом почнеш да отсъстваш, те или вдигат скандал, или почват да търгуват; и ако не могат да ви купят на по-висока цена, фалират.*

*Много още видове хора ще срещнете по пътя си, но стъпите ли на мост, не се спирайте. Най-много да се спрете по средата за няколко минути, за да се полюбувате на гледката. Ако построите къща на мост и я турите под ключ, как другите ще могат да минат отсреща? Много, много са опитвали, но нищо не са постигнали: **или** хората ще срутят къщата, **или** ще придойде реката и ще бутне самия мост.*

Жабите си обичат гьола, змиите - дупките, а чучулигите - небесата. Затворите ли чучулига или куче в стая, те почват да произвеждат с мъката си едно черно, лепкаво астрално вещество, което почва да пълни цялата къща. Така то разболява и избива децата ви, а самото животинче или птица са спрени

*- не могат да еволюират. Наистина, някои отделни домашни любимци развиват силно наченки на умствено тяло; други помагат на обитателите да не се чувстват самотни. Но да затвориш милото си създание и да го държиш без интензивно движение, въздух и слънце по цели денонощия, месеци и години – това не е любов и милост, това е **варварство**! Че било привързано, че щяло да умре от любов към най-близките - това налива вода в мелницата на **падналите** илухими! После, като се роди в човешка форма, такава душа ще бъде привързана само към едного, само към едно семейство - и няколко прераждания челото му няма да може да порасне.*

*Челото на човека с монада расте само при смяна на обстоятелствата. Ниското чело се отличава с постоянно безпокойство за дом, близки и крепост - то поддържа **крепостническия** режим. Крепостните селяни и граждани нямат висок идеал и, на пръв поглед, са загрижени за близките си, но на практика поддържат живот в прах и воня. Всяка смяна на адрес по-нависоко, по на чисто и слънчево, уголемява челото с няколко стотни от милиметъра. А "удобството" да оставате все на същото място, понеже още нямате орган на високия идеал, унищожава близките ви много по-бърже, разхлабва тъканите им, подхвърля ги на болести и операции - и накрая ги убива в подземията на крепостното съзнание: повече **вкъщи**, отколкото **навън**.*

Помнете, че челото расте на височина от светлината, а на ширина - от душевната топлина. Който има малко огнище - малко топли. Който има голямо огнище, топли повече същества и челото му горе се разширява. А когато синият свод на небето огрява главата ви не по-малко от пет часа на ден, независимо дали има облаци или не, тогава и челото горе образува свод. Някои нямат този импулс или този навик, потребност, да прекарват навън до десет часá сутринта - и пак имат високи или сводести чела. Такива може да са Отец-Паисиевци и да ослепеят от пламъка на свещта или електрическата крушка, но те се занимават с високи материи, не мислят само

за насъщния. Такива обитават предимно менталния свят, но пренебрегват сърцето и тялото си - и после трябва да се прераждат много пъти като животни, за да навакcат движението, определено за една монада. Обратно - тия, които са само скитали или работили навън, без да седнат и прочетат един ред Мъдрост и Слово, после ги принуждават да живеят по кокошарници и кочини, за да добият представа за неподвижност, концентрация.

Много още може да се говори по тези въпроси и по много други, но сега искам да приключа за днес с най-точното определение на категорията "Човек":

Човекът е последното творение на Бога, напълно свободно да твори както иска, да живее където иска и да люби които иска, без да дава отчет никому. Гол обител на Трите Вселени, ненаучен да се облича в лъжа, робство, безлюбие и дрехи.

Нито в ада, нито в природата, нито в ангелските, нито в божествените йерархии и класове няма същества, отговарящи на това определение, с изключение на елохимите. Елохимът е човек, верен на ***Бога****. Когато му се налага да се облича, то е само за да не ви смущава и да свърши някоя полезна работа на Земята. Щом остане сам обаче или с истински хора като него, той хвърля всички обвивки и се радва на слънцето, на чистия въздух, на изворите, на свободата.*

*Що е античовек, паднал елохим или ангел? – Това е същество, което се стреми да лишава себе си и другите от проявата като човек. Всеки, който отнема Свобода, Любов, Истина, слънце, въздух, простор и чиста вода и ви забранява да си гостувате свободно, е античовек - **това** е Определението!*

Бог постоянно наблюдава чрез Своите дозорни наблюдатели - несметни видео камери на всяко ъгълче на микровселената - у кого има и у кого няма висок идеал. Който неуморно сменя обстоятелствата си и помага на другите да ги смѐнят по посока на съвършенството - на ОПРЕДЕЛЕНИЕТО ЗА ЧОВЕКА, - той свети все по-силно и по-силно и посредниците на Бо-

га препращат този сигнал направо при престола Му. Тогава Той казва: "Дайте на това дете още повече простор, още повече свобода и щастие, понеже не е слуга на двама господари!" Само да проповядвате Божественото и да четете за него, но да не променяте себе си и обстоятелствата си интензивно - това на практика е служба на феодалния господар, който иска да си останете крепостни.

Омлетите, с които Търново посреща своите гости, са символ на женската преданост – сестринското преклонение и служене на Словото, Делото и Живота. Който ви пържи яйца на очи, той иска да ви пържи в семейна среда - окото му е зорко отворено къде ходите и какво правите. И ***това*** *е хубаво - яйца на очи са подходящи за ония, които много са хойкали по кръчми и панаири, по гурбет и веселби, гуляи. Но омлетът е единство от женски монади, които вече не желаят да бъдат отличавани една от друга. Варените яйца са символ на* ***съпружеското*** *"светийство", при което, поради привикването, либидото на мъжа и жената се сваряват и природното привличане спада или изчезва напълно. Тогава съпрузите го удрят на ядене, печки, хладилници и килери...*

Сега, у християните, какво са Великденските яйца?

Ще Ме извините, но това е точен портрет на псевдохристиянския ви църковен морал: отвън шарени, писани и лицемерно морални, а отвътре – сварени; понякога - запъртъци. В духовния речник "сварѐн" значи неспособен да се вълнува от природни чувства, а "запъртък" - онзи който не може да се влюбва. Хората, осъждащи любовта и следящи другите дали любят и как любят, са ***вмирисани*** *яйца. Ангелите обикалят съдниците и клюкарите отдалече.*

Машините, отделящи бензинови па́ри, мазутни сажди и отрови, са днешната стратегия на най-страшния наркобизнес. Нефтопиянството чрез поглъщане на такива па́ри в градовете и по шосетата е предназначено да ви упои космическата съвест, за да си стоите в градовете - да сте послушно потребителско стадо.

Някои се заблуждават като мислят, че свръхчистите и свръхикономичните технологии за добив на енергия се крият от тайните общества за по-далечно бъдеще, докато се изчерпят нефтените ресурси. Това е само привидността. Същинската причина е в наложения коварен план от най-безмилостните ви врагове да бъдете упоявани бавно от бензиновите па́ри, за да се блокира развитието на вашето мюонно, кристалическо тяло. Бензинът, нафтата, нефтът въобще са най-мощните разтворители на мюонните кристали. Живеещите в града въздържатели са по-поразени мюонно и от най-отчаяния алкохолик на село. Предателите, които завладяха планетата ви, разчитат на това, че градските жители няма да могат да мутират в кристални човеци при смяната на вселенските полюси и че в тази велика и драматична нощ ще успеят да всмучат стотици и стотици милиони граждани обратно в ада на Тринадесетата сфера. При другите двигатели в градски условия все още има надежда за изтрезняване, но бензиновият алкохолизъм предизвиква две основни алкохолни мании - манията за подреждане и манията за печалба. На практика обаче се парализира не само мюонното тяло, но и ясновселенското, което се оформя само в пълна тишина. Значи, двигателят с вътрешно горене, пуснат между къщите ви, е куршум в два заека. Стаите, от друга страна, трамбоват причинното ви тяло в кубични структури - и вашето волно мислене се превръща в кубично. Телевизорът днес има за цел да порази за векове третото, четвъртото и петото око, а масовата квазимузикална култура разчита на избиването на електрони от вашите и особено от младежките тела чрез варварските децибели, дяволските дисхармонии и уникалната глупост на текстовете. Малкият тонален диапазон на някои адски народни песни и естрадни произведения, както и многократното повтаряне на една и съща тема до безсъзнание са мощно оръжие на черните адепти да вретенират етерното ви тяло и да го всмучат в ада. Подобен ефект имат пералните и сешоарите, но те вретенират домакините само доня-

къде - и после етерното им тяло се развретенва за няколко денонощия. Няма нито едно техническо изобретение, нито един уред или форма на пазарната наука и изкуство, които да не унищожават човека! Това не значи, че трябва веднага да се спасявате от градовете, но значи: всяка свободна секунда – навънка!

Онзи, които може да си подсигури тихо място сред природата, ще бъде забелязан от космичните цивилизации и ще започне да пътува. Заради ниския си идеал и нетърпението по-скоро да станат като другите, много хора не могат да се срещнат със своите космични любими, които ги чакат. За сродните ви души, в града вие сте под похлупак - той е непробиваем за тях. Ако знаете кога, къде и как да прекарате някои дни и нощи извън градовете, вие имате шанс да попаднете точно под онези космични коридори, по които единствено могат да слизат вашите истински роднини от небесата.

Школата на Бялото Братство е Школа, която разполага с ключовете на това високо познание и може да ви направи свободни, прекрасни и щастливи!

16,10ч.

Към оригиналния ръкопис, на това място е добавено цялото обширно гадание на кафе от споменатата приятелка във Велико Търново – неизвестно защо. Може да ни било много интересно някога, за да проследим този процес и "технологията", символите му, както и верните констатации и прогнози, но в настоящата книга е излишно.

3.XI.132(1996)
Велико Търново

ИСТИНСКОТО СПАСЕНИЕ

- Може ли да се разтълкуват два съня и да се отговори на един въпрос? Почти по едно и също време двама души сънуваме сънища, които, може би, са символично свързани. Първият се озовал насън отново в салона на Изгрева, в който е бил стотици пъти като малък и няколко пъти - когато салонът е бил вече запуснат и полуразрушен по вина на властите. Сега, още първата нощ в Търново, той вижда насън същия салон, но

вече съвсем рухнал, с изгнили дъски и избити прозорци и с 5-6 стърчащи дъски от втория етаж, точно където е била стаята на Учителя. Картината е печална, настроението – много подтиснато. Изведнъж той усеща, че не иска в живота повече нищо друго, освен да се изкатери до тези дъски, да се свие там в спалния си чувал и да спи, да спи, да спи - до края на живота си… В един момент обаче, преди да е изпълнил това си желание, той вижда как изведнъж едната стена изчезва и от нея продължава, в дълбочина, гигантски салон или нещо като ресторант, луксозна трапезария. Стотици маси, с белоснежни покривки и подредени прибори, чинии и пр., очакват посетители.

Автентичните фотографии от дадено време и място имат значение – те са един от коридорите за проникване в миналото и директно наблюдаване и преживяване на описаното.

Другият сън, на другия приятел: подаряват му огромно количество грозде, с предупреждението, че не е много качествено, но да си подбере само годното. Много ясно този приятел сънува, че бялото грозде, едро и красиво, всичкото е развалено, а черното е с огромни, здрави, лъскави зърна - и е толкова много, че той започва да пълни един чувал, а наум вече си представя как веднага след като го отнесе, ще го сложи в красиви стъклени, прозрачни фруктиери - и всички ще се съберат да го ядат. Този сън идва след няколко дни, без сънувалата го да знае за съня на другия човек. Не означава ли това поредно "съвпадение", че отдалечаването на тези двама работници е само временно, поради някаква конкретна задача в момента - и че после пак заедно трябва да посрещат гостите

в новооткритата трапезария на Учителя?
11,25ч.

- Тези два съня са наистина "ножът и ножницата" в един и същи божествен план. Скитането по съмнителни чужди къщи и вили, колкото и да са разположени хората, винаги свършват с фалит, с учтиво или неучтиво изгонване. Никой още не е примрял да спасява същината на душата си и живота, космическия живот на своите деца и близки, та да вземе да ви подари тайно някой свой имот… Всички подаяния са условни: ще влезеш, ама няма да правиш това и това…

*Пътят на Посветените включва **кратките** гостувания, ала по-дългото задържане напряга чувството за собственост и владичество и прави отношенията опънати. Не случайно в Москва пуснахме с вас обявата, че се търси поне един християнин в Русия, който да дари имота си, без да припарва сам повече в него и без да се знае кой е дарителят. **Ето** какво значи християнин! Всички останали полусделки и полуобещания са дим, празни приказки, пушек от преизподнята. Щом някой **още** включва себе си в сметката, пиши го свършен - няма какво да Ми говори за ученичество. Ученикът, Христовият брат или сестра, са подарили сърцето си на **Бога**, а имотите си - на Посветените, с изключение на наследствените части, които се падат, по закон човешки и закон Божи, на децата. Щом сте осигурили децата си пребогато, така че да имат повече от другите, ако е възможно, останалото ученикът раздава 100% на някой Посветен - **персонално,** а не на разни съмнителни общества, църкви и братски съвети.* *(Трябва по-подробно да се пита Елма какво значи това и как се прилага конкретно, тъй като Посветените от Бялата Ложа не приемат нито легитимирани дарения, нито оформяне на нотариални актове на тяхно име - инак Космосът затваря вратите си за тях. Дори и от личните си имоти се отказват, за да нямат документ за собственост. Може би "персоналното" даряване в случая е устно и за определен срок? - б.д.)*

На практика, това остава имот на Новата Вселена, Новото Човечество, който не се предава по наследство. Посветеният може да си ти сам и да няма нужда да го даваш на друг Посветен, ако си сигурен,

че никой никога няма да узнае, че е юридически твоя собственост; и ако ползваш този имот по ред, по списък или по жребий, на общо основание с другите от определена дванадесеторка. Нищо не ти пречи предварително да си отделиш парче земя на друго място, където да си имаш собствено убежище, понеже това е ***свещена*** *територия на монадата - там човек трябва да се крие всеки път, когато има нужда от пълна самота или уединение с някой по-близък. Това са закони на Живота, на Новия Живот - и никой няма право да ги нарушава. Притежаващите по-големи земни участъци трябва да предвидят парцели на по-отдалечени места, където да се построят къщички за приятели, в които те да бъдат сами. Общата земя тогава ще бъде за общи братски цели – трапезария, салон, библиотека и пр. Отделните къщички обаче трябва да бъдат на километри!*

Друг е въпросът обаче, когато имате гости или повече кандидати. Тогава Посветените отстъпват замалко своите къщички и се събират в общите спални и трапезарии, каквито имаше доскоро по хижите на народите с искра Божия. Това, което може да се получи на дървени нарове в една славянска хижа в планината, в определени дни в седмицата и при определени аспекти, не е постижимо за никой западен Посветен и за никой индийски йога!

Периодичната смяна на собствената къщичка също е метод за попадане в нови вселени. Същевременно, трябва да се помни, че има Посветени, които не трябва да сменят дома си през цяло едно прераждане, защото пускат мюонен корен към центъра на Земята. Така че самодейност по тези въпроси е крайно опасна и пропаганда или внушения кое е "единствено правилното" се наказват със смърт!

Ето защо, казвам: Посветените могат да работят и по двама, ако това не пречи на общия живот и на индивидуалната еволюция: "Двама", в божествен смисъл, са същества, периодично оставащи насаме, за да не се разпадне привличането. Щом по вина на някой от двамата някоя търсеща душа не е лишена от благото, което ѝ е определено, то тези двама

могат да си бъдат най-близки, на практика, вечно. Има специални двойки, които никога не се разделят и физически, но това е рядко явление в Битието и такива постигат безсмъртие само при спазването на строго определен режим.

12,10ч.

- Какви са правилата за разпространението на личните послания (Ж.Л.О.) и няма ли опасност от несвещено, светотатствено тълкуване и долнопробни разговори във връзка с някои от тях? Няма ли опасност за "бистрещите" лични осияния по такъв начин и за самите адресати на осиянията? Не е ли разрешено, в отделни случаи, някои лични послания да не се разпространяват и даже да не бъдат в архива?

12,12ч.

- Всяко Ж.Л.О. може да бъде и "жило"... След получаване на лично осияние, Пчелите умират още при първия си опит да ужилят някого, а Осѝте - не. Който жили и не умира - оса е. Който жили и умира – пчела е. Това е още един начин да разпознавате съществата с искра Божия. И пчелите, и осите, са си намясто в божествената градина.

Що се отнася до отношението към личните осияния, законите са същите, както и при общите: слово, произнесено против Христа се опрощава, но слово, произнесено срещу Духа, носи смърт! В личните послания съм давал много имена и много сведения, но когато засегнете свързаните с Духа чрез непочтителни или отрицателни приказки, по-добре не се надявайте на пощада.

По правило, личните осияния трябва да са достъпни на всички поради познанието, скрито в тях. Те са тройно и седморно защитени, така че няма опасност за самите души, на които са дадени, даже и при некодирани имена и обстоятелства. Замразяване на лични осияния вкъщи или в архива се наказва според кармическия закон. Единственото, което имате право, е да се откажете предварително и да изгубите благословението по този начин; или да кодирате обстоятелства и лични имена. Промяна на имената, които Ние съобщаваме, не се разрешава. Оставете

зевзеците и зулумаджиите да се пържат в собственото си масло. Хула или подигравка, майтап със Словото се допуска, но с цената на големи неприятности в живота ви. Засегнете ли обаче Духа - свършени сте! А в личните осияния често говорим за монадата, за Духа на Бога, посян в дадено време и пространство и изникнал като отделно същество, което си въобразява, че е самото то. Тази илюзия помага на духовете да растат със свободна воля и да развиват смирение или временна гордост, тщеславие, самонадеяност, за да получат своите уроци; но, в края на краищата, всеки от вас разбира, че е самият Бог.

Та възможно ли е тогава Бог да се отнася с пренебрежение и с подигравка към самия Себе Си? Когато се научите да благоговеете пред себе си във всяко отделно божествено същество, временно различно от вас, и да отдавате в пълна мяра - всеки всекиму - право, свобода, обич и любов, ***тогава*** *ще дойде Царството Божие на Небето и на Земята! Докато мислите, че сте отделни, пътищата ви ще се разминават, косите ви ще побеляват, зъбите ви ще опадват…*

12,45ч.

- Големи и скъпи строителни работи, при предстоящите промени, дори и да имате възможност, не предприемайте. Големи и скъпи апартаменти и къщи не купувайте. Всичко това скоро ще ви излезне през носа - ако още го имате… От години Небето ви съветва да подсигурите леки, едноетажни и непретенциозни къщички, за да оцелеете. Вие обаче четете беседите и осиянията - и пак си правите каквото знаете. Наистина, когото трябва, ще спасим и под тухлите и бетоните, но истинското спасение е във вярата - да направиш смирено това, което сам Бог те съветва. Не остана още много време! Продавайте апартаментите и купувайте сглобяеми къщички.

Същевременно, не коря несмелите, които нямат размаха на ученика и се тътрят по примера на смър-

тните. В края на краищата, не се знае кое е по-добро: дали да оцелееш без близки и приятели - или да си отидеш с тях в Новата Родина. Животът на Земята в първите месеци и години няма да е много лесен. Препоръчвам даже повечето да не продавате жилищата си, понеже навън, под небесния покрив, пак множина няма да издържат. И голям ли келепир ще е за вселената, ако със сегашните си физиономии взѐмете, че оцелеете физически?... Това ще направят - и правят преди всичко - представителите на левия път, които си имат средства и бункери за физическо оцеляване при всички условия.

Хайде по-весело - и да става каквото ще! Имайте предвид, че и сглобяемите ви къщички, повечето, няма да издържат - и там ще има проблеми, ако не знаете как да ги построите херметично и с пластични връзки.

*Оцеляването е **божествено** понятие. Да оцелееш, значи да станеш цял. А човек може да стане цял и в ада, и при избухване на цялата вселена! Обратно: дори и в рая да си, щом престанеш да бъдеш цял и пожелаеш някоя част само за себе си, политаш надолу с главата.*

*Попитайте най-мъдрите - те предпочитат да останат на мястото си и **там** да търсят път към своето спасение. **Над** мъдрите са **добрите** - те пък помагат да се спасят **други**. Ето защо, спасете – първо духовно, а ако потрябва и физически - същества-та, които мислите, че са ония, кротките; а за себе си не берете грижа. Има Един, Който и в ада е в рая. Вземете пример от Него. Ноевият ковчег не е пространствен, той е психически. Щом раздаваш свобода и любов, ти си спасен; изискваш ли ги - **Бог** да ти е на помощ…*

13,05ч

7.XI.132г., 5 ч.сутринта

Свободата не се изисква; човек сам си я взима.

4.XI.132(1996)
Велико Търново

БЕСЕДА С "МУЗИКАЛНИ" ИЛЮСТРАЦИИ

Отново снимка от това време и място.

Въпрос на приятел:
- Има ли направена магия върху А.П.Б. - и ако има, как да се развали?

19,37ч.
- Трябва първо да отвориш том беседи.

"Защо си се обезсърчил? - Че някой те наругал, казал ти обидни думи… Започни да го хвалиш и да се възхищаваш от него - и той ще престане да те ругае." (т. "Начало на Мъдростта" - стр.166)

"Ще промениш начина на храненето си, ще ядеш само чиста храна и плодове." (пак там, стр.83)

"Ако наистина сте ме разбрали, ще ви подложа на изпит. Ще дам първо изпита на някоя

сестра. Ще накарам всички да й говорят лоши думи и да я оплюят. Ако понесе това изпитание спокойно, като че нищо не става, тя ме е разбрала. Тя трябва да гледа спокойно на изпита и да каже: "Ако това, което правите е добро - да дойде и върху вас". Ако не е добро, то иде за изпитание." *(пак там)*

От тези отговори следва: 1. Че магия ***има*** *направена; 2. Че тя е словесна: чрез наругаване, т.е. клетва; 3.Че неутрализирането й трябва да се извърши чрез съзнателно изразяване на възхищение към евентуалния й причинител (изказване сутрин на глас хубави думи за неговите добри качества, а също благодарност даже и за самата клетва); 4. Че трябва да се промени начинът на хранене с още по-чиста храна и плодове; 5. Че трябва да се стигне окончателно до пълно спокойствие, като че нищо не е станало; 6. Да се употреби още една контраформула:* *"Ако това, което правите, е добро, да дойде и върху вас".*

- Ноел, преди три века, в Италия, попадна на една магьосница и ***тя*** *го научи на тия магийки… Сега трябваше да изпита последствията на една от тях – последната. С методите, които дадох преди малко, това се прекратява напълно. В продължение на три месеца, поне три пъти седмично, при изгрев слънце нависоко, тези методи трябва да се приведат в действие.*

Всичко може да се стопи и само за пет дни, при по-интензивно четене и проучване на "Живот за Цялото" и на "Осияния за Христос".

При Микеланжело, ти беше един от най-добрите му ученици. Чистотата на душата ти е Христова, затова Милостта и Абсурдът в теб са най-силни.

Що се отнася до споменатите храни, препоръчва ти се тиква с мед и орехи. Тиквата ще отвори холическия престол в тебе, медът ще привлече много скоро една твоя сродна душа, а орехите ще те просветлят за една рационализация по съвършено нов начин.

20,32 ч.

Оказва се, че А. е голям рационализатор и изобретател, което не ни бе известно предварително.

4.XI.132(1996)
ВеликоТърново
Света гора

ТРИЕДИНСТВОТО
(Условия за възлизане на Празниците по откриване на Новата Земя)

Възлизането нощем в Горната Земя зависи почти изключително от това, с кого и как обикаляме Долната и къде сме нощем. На снимката е една от разходките ни над Търново, точно от тия дни.

Още един писмен разказ на приятелка за събитията:

"В края на една от предишните ни срещи, един приятел се обърна към Ойлуминна и й каза, че като се върне вкъщи, ако тя отвори веднага спонтанно и напосоки произволен том от Учителя, ще се даде отговор на много важен актуален въпрос. Същият, откакто е в Търново, постоянно обяснява, че е "изстрелян" така внезапно тука с някаква извънредно важна цел (и може би не само една), за която са необходими благоприятни условия да бъде съвсем сам и да спи колкото може повече. От една реплика веднъж разбрахме, че точно в момента, някъде горе, далеч от Земята, на повърхността на Етерната Земя, имало Голям Празник - и всички Посветени трябвало да присъстват там. Този Празник представлявал "откриване" на вече окончателно устроената Нова Земя след многовековната работа на разумните същества и разрешение за нейното населване. Следователно, в определени периоди някои души, които усещат тези неща, трябва да правят всичко възможно да могат да се

уединят, по подобие на Учителя ни, за Когото знаем, че често се е затварял в стаята Си или е изчезвал за седмици и месеци. В някои случаи е оставял физическото си тяло на някой свой напреднал ученик - и затова братя и сестри са чували от устата му: "Учителят в момента го няма, аз само пазя тялото Му". Споменатият приятел сега ни припомни и един разказ от съвременен латиноамерикански писател за едно момченце, сираче и чираче в една готварница, което спяло непробудно през всичкото време, когато не е на работа. Всички го мислели за много мързеливо или болно от сънна болест, а когато господарят го разпитвал защо спи толкова много, то отговаряло, че се опитва да се върне при своите си в един лъчезарен свят, където няма студ, глад и липса на любов. То даже се хванало на бас с господаря си, че рано или късно ще успее. Когато обаче момченцето почнало да заспива и по време на работа, посред най-лютата зима господарят му го изгонил. Какво била удивлението му, когато в една снежна нощ, под вихрите на виелицата, се натъкнал на телцето на същото момченце, замръзнало и умряло на стълбите - пред самия праг на готварницата! Като погледнал личицето му, видял на него блажена усмивка и израз на неописуемо щастие. "Значи - спечели баса…" - казал той и наредил да погребат детето богато и с почести.

Гостът ни напомни и за други подобни приказки и разкази, като "Малката кибритопродавачка" на Андерсен, "При своите си" от Й. Йовков, "Бае Митар Пророкът" от Михалаки Георгиев и др. Практиката на възлизането в горните светове е широко застъпена в световната литература.

Но сега, какво бе поредното ни удивление, когато Ойлуминна тази сутрин донесе тома от Учителя "Неразрешеното" – лекции на Общия окултен клас от 1926/27 год. - и ни прочете нещо от него. Вярна на указанието да отвори книга с беседи, когато се върне вкъщи, тя посегнала точно към този том и го отворила само два пъти. И на двете места срещу палеца й се паднала една и съща мисъл. Ще цитираме тук само едната, тъй като там Учителят дава повече подробности."

"Засега човек живее в магнетичен сън от четвърта степен. Щом го прекарат в магнетичен сън от девета степен, той заминава вече за другия свят и не може да се върне на Земята. Докато се намира в магнетичен сън от четвърта или пета степен, той става виден човек, започва да предсказва какво ще се случи, започва да определя диагнозата на различни болести и да дава лекарства за тях. Той се проявява и като учен човек - философ, математик, естественик, богослов, - разбира от

всички науки. Той знае миналото, знае и бъдещето на хората. Щом се събуди от този сън, той отново става обикновен човек." *(Стр, 114, лекция "Което оправя" от 26.I.1927г.)*

Удивленията ни нямат край: едва сега нашият гост съобразява, че снощи до късно, без още да знаят какво се е паднало на Ойлуминна от цитирания том лекции, трима приятели са разговаряли не само за висшата дейност на духовете, вселени в някои хора, но и за това, защо когато пришълецът отсъства от такова тяло, носителят му се проявява като обикновен човек.

6.XI.132г.

И наистина, най-вътрешните участници в необикновената, жива пиеса, която сега върви във В. Търново – особено тези, които днес получават и оформят настоящото осияние - напоследък са получили пребогато изобилни дарове и дарби от Небето, включително и дарбата да лекуват.

Ходейки като в свещен транс тези дни из търновските гори и хълмове, те съобразяват (и това търновци го потвърждават), че по това време в старопрестолния град никога не е имало толкова ясно и топло време. Такова е било и удивлението на рижани преди четири години, че по време на престоя на някои българи там, дните са били такива, каквито не помнят и най-старите жители на Рига.

В момента някакъв силен импулс кара един от нас да вземе три произволни книги от библиотеката - този път художествена и друга литература. И наистина, Небето не се шегува, откакто започна всичко това в Търново, защото първата книга се оказа, със заглавие: "Където думите не могат…" Отвòри книгата и прочете: "…взе писалката и написа най-отгоре на първия лист: "Седма симфония"...

Сега и тримата ни са ни побили тръпки, понеже преди малко говорихме за седмѝцата и числото 70, дадено вчера от Елма в осиянието за М. и потвърдено незабавно при отваряне на Евангелието. Напоследък постоянно говорим в Търново за седмѝцата - не само защото тази година е седма вибрация, но и понеже констатираме ежедневно как ни "набиват" седморки в очите. Нещо повече - отварящият сега трите книги, допреди малко се е занимавал с оформянето на една книга стихове и спомени със заглавие "Път на живота - Седмѝца". Той твърди, че едва след девет години, когато дòйде пак влиянието на седмѝцата, ще има такива свръхусловия за високи полети, беззаветна любов и Разпознаване - за зачеване на безсмъртни светове. Това било удивило и двама испанци, с които приятелите били слезли през август от Рила. Единият от тях, наблюдавайки непрекъсващата "навалица" от седмѝци по колите

*и в други знаци по пътищата и в столицата ни, обяснил, че седмѝцата е числото, чрез което Небето винаги му говори: "В момента се намираш с **правилните** хора, вършите **правилните** работи и всичко ще бъде тип-топ".*

Втората книга ("Хемингуей" от Борис Грибанов) се отваря на страница 289 и ние и тримата се уверяваме, че палецът е попаднал точно срещу следното изречение: "На 27 февруари 1937 година, параходът "Париж" заминава за Европа". – Отново две седмѝци.

*Третата книга ("Юлиян" от Гор Видал) се отвори на страница 311. Изречението срещу показалеца е следното: "По-малко от **сѐдмица** след това наредих да потеглим за Константинопол. Няма да се спирам за въодушевлението си от онези дни". (Константинопол също е под влиянието на Сатурн, Седмѝцата)*

В синхрон с всичко, което става сега, получихме импулс да изчислим и сравнителните биоритми на двама души между приятелите, намиращи се в центъра на събитията. Между другото, и двамата имат много силни седмѝци в рождените си дати. Оказа се, че от 6 до 16 ноември трите линии на съвместимостите и при двамата вървят нагоре цели 10 дни. Това, самò по себе си, при един човек става само веднъж на 23x28x33 дни = 21252 дни (58 години!); а вероятността да се случи съвпадение като това между двамата сега, представлява още по-изумителен шанс, след като те не са родени в един и същи ден и година!

14,33ч.

*- Любовта прави невъзможното възможно! Ето защо, Небето търси със свещ **три** същества в една плоска галактика, които да се обичат без да се ревнуват, за да може галактиката да стане сферична. Това вече го знаете. Знаете още, че на Земята има немалко сполучливи опити с ликвидиране на ревността между трима. Защо тогава Галактиката досега не е станала още сферична - поне за очите на съществата в третото измерение? - Понеже никога не е имало триединство в Слово, Дело и Живот. Поотделно е имало не малко свещени тройки, които не са се ревнували в работата за Словото, поотделно - за Делото, поотделно - в Живота. Постигана е и уникална хармония едновременно в работата за Словото и Делото, но всеки си е имал отделен живот; или двама са заживявали отделно от третия.*

Тези работи, които ви ги приказвам от толкова

*години, са напълно несмилаеми за порочните умове, понеже под "тройка" те разбират разврат, извращения. Но на Небето, почти в цялата история на галактическото човечество досега, всички **двойки** са обявени за извратени, независимо от мнението на църквата и прозрачния й морал - понеже всички двойки досега са отстранявали възможността за обмяна с **трети**. Когато пък се е появявал трети, по-силен от втория, първата двойка се е разпадала незабавно. Това са закони на **ада** - на **илухимния** морал в преизподнята. Осъзналите се превръщат в звезди, синтезиращи постоянно водорода в хелий, на двойката - в тройка (Въпросът защо хелият е символ на тройката, а не на числото 4 поради двата си протона и двата електрона, е обяснен от Елма отдавна: неговите два протона били всъщност един, който се е клонирал – б.п.). Това също го знаете. Но не знаете, че няма още нито един [истински] Човек на Земята. Човеци, в пълния смисъл на думата, са само Великите Учители; но те са самотни, защото още няма нито един ученик, а какво остава за сродна душа…Така че, когато казваме, че се търси тройка, за да се синтезира Галактиката, или 144-ка - за да се синтезира Вселената по модела на Волята Божия, Ние имаме предвид синтез на истински, съвършени трима души. Вашите опити не са без значение - те допринасят за раждането на нови звезди и цели звездни системи, защото звездите се раждат само от Любов; но суперзвездите се раждат от Мъдрост, а ултразвездите - от Истина.*

*Така че, за да се получи един-единствен човек, трябва да се слеят още множество човеци в едно, поотделно слели се по двойки, тройки, шестици, дванадесетици и пр. **Това** е ядреният и субядреният синтез на Битието! **Такава** е и ще бъде сега Новата Земя под Новото Небе, където тия дни и нощи възлизат някои от вас за Великия Празник.*

Животът не се безпокои, че хората - тук, на дъното - върху тази малка, непокорна бучка пръст, няма да приемат Завета на Любовта. Тези, които са Наши, ще изплуват и ще населят Новата, Етерната Земя. Там всички са напълно голи, млади и съвършени; но ако някой се опита да прекърши съчка или да

премести камък, моментално ще се взриви в пространството! Този път ще се занимавате само с любов, с творчество, музика, учене и пътешествия! Който ви е излъгал на Земята, че има нещо по-важно, сега го чака затвор - 12 милиарда години затвор в студеното пространство. А служителите без монада, които ви подстрекават от 8 хиляди години и повече да не се самораздавате като слънцето и изворите, вече ги изгаряме един по един. Те си свършиха работата - ненужната материя ще се възвърне в Хаоса. *(8000 години в Словото са равни на 200 милиона земни – б.п.)*

Отворете още един том и препишете мисълта, която ви давам:

"Една българска поговорка казва: "Дето е текла вода, там пак ще тече". И ***човекът*** *минава през състояния на тъмнина и светлина. Някога той свети като слънцето, а някога е тъмен като земята. Това са състояния, през които човек минава, за да научи нещо. Тъй що-то, човек ще се качва в рая, ще слиза и в ада. Като слезе в ада, той казва: "Страшно нещо е адът!" Казвам: страшно нещо е адът, когато човек не знае откъде да излезе. Иначе, може ли да излезе сам от ада, нищо страшно няма там. Ако човек попадне между жителите на Слънцето без да разбира езика и реда им, без да е готов за тяхната култура, а вече не може да слезе на Земята, той и там ще бъде нещастен. Мнозина мислят, че ако отидат в рая, ще ги посрещнат с музика и песни, с угощение. Да - ако са готови за това, ако съзнанието им е пробудено,* ***така*** *ще бъде! Ако съзнанието им не е будно - и в рая, и в ада да са, все е страшно. Христос казва: "Голяма е радостта на Небето за грешника, който се разкайва за греховете си, който се обръща към*

Бога и прилага Любовта, Мъдростта и Истината!" (Лекция "Човешкият дух", т. "Простите истини", с. 162 и 163, 3.XI.1926г.)

С много по-късна дата, тук е любопитно да се цитира фрагмент от една статия в интернет, от която се вижда, че има игриви химици-философи и психолози и че те не са тъй далече от измеренията на психохимията, с която ни занимава често Елма. Нещо повече – хвърлят нови предизвикателства за разширяване на мисленето ни относно любовното поведение на водорода и хелия и на други елементи...:

"Водородът има само един протон и един електрон, а хелият – по два. Хелият не реагира химически, защото двата му електрона са една щастлива двойка. Те просто се закачат един за друг и не искат компания, нито пък са склонни да се откъснат и да скитат. Тези две частици са от валентния слой (който всъщност е единствен) и понеже са щастливи и се чувстват удобно заедно, се смята, че валентният слой е пълен. Но единственият електрон на водорода е много самотен и му липсва компанията на други, сродни нему души, субатомни частици. Затова той често е склонен или да хукне нанякъде в търсене на другарчета, или, ако пропусне тази възможност, е "отворен" да приеме компания. Само по един гост във всеки момент, наистина, но и това е компания... Когато електронът избяга от оковите на дома, той напуска водородния атом заедно със своя отрицателен електрически заряд, като така оставя атома само с положителния заряд на протона в ядрото му. Така целият атом получава положителен заряд и се нарича "йон", а още по-точно – "катион", положителен йон. Когато електронът има посетител, те образуват пълен валентен слой, който има един допълнителен отрицателен електрически заряд. Това е причината водородният атом да стане "анион". За разлика от "положителните" и "отрицателните" хора, това не се отразява върху умственото състояние на атома, а само върху електрическия му заряд. "Майката природа" предпочита атомите и да останат балансирани. Заради електрическите заряди, един положителен водороден йон ще намери отрицателен такъв и двата ще "залепнат" един за друг като магнити. Това е естественото състояние на газа водород. Той съществува винаги като молекула, съставена от два атома. Електроните непрекъснато прескачат напред-назад от валентния слой на единия атом към този на другия, като сякаш обикалят около цялата молекула. Това се нарича ковалентна връзка. Литият, който има три протона, има също и трети електрон, който допълва другите два, но стои самотен във втори електронен слой. Първите два все така се чувстват добре като двойка, но за третия има една дребна спънка – никой слой след първия не е пълен, докато в него няма осем електрона. Това принуждава третия електрон да тръгне да скита, ако иска да си намери компания, като така литиевият атом се превръща в положителен катион."

Из "GH, KH и pH за напреднали аквaристи"
http://aquariumbg.com/forum/index.php?action=articles&n=61)
Авторът не е посочен

4.XI.132(1996)
Велико Търново

ВЕРНИЯТ В МАЛКОТО

Снимката е от същото време и място

21,05

- Правдата, когато е най-силна, намалява млекото на кърмачките. Не се безпокой, по-голямо количество би било отровно. Сатурн свива всички съдове и намалява количеството, за сметка на качеството. Не се бой от добавките, но направѝ и по-новите рецепти - на Новото човечество. Например, в година седмѝца можете да правите ядкови млека на бебетата. Добре смлян орех на каша се разтваря до плътността на обикновено мляко и се дава по толкова, колкото детето поиска. Естествено, люспите се премахват, за да не му горчи. Но не прекалявайте.

За Елмира не се безпокой никак - тя пие повече слънчево и звездно мляко. Не се бойте да извеждате бебетата на изгрев и, най-много до 10 часа, на слънце. Не само майката, но и бебето се обсебват от тъмни същества, ако спят по време на изгрева. Теориите на вашите баби са теории на старото човечество. Ако още от бебе привикнете новия човек да се буди рано и да гледа изгрева на слънцето, децата ви ще почнат да композират като Моцарт още на тригодишна възраст! Не е задължително всяка сутрин, но поне три пъти седмично, при хубаво време, излизайте за изгрев. Ако детето спи, не е нужно да го будите насила, но го изведете. Първите слънчеви лъчи лекуват всички болести и не допускат почти никакви вируси, настинки и традиционните детски болести. Практиката да са точно на обед навън децата, дори и на сянка, е опасна - черните лъчи на слънцето се отразяват от околните обекти и пак стигат до кожата му. Най-късно в 11ч. да сте вкъщи, а после можете да излезете към 4-5 ч., но без да окъснявате след залеза.

Ако се беше преместила още в началото на чист въздух, Небето щеше да ти даде повече млеко. Сега е скържаво, понеже автомобилните и мазутните пàри са смърт за бебетата и майките. Ако погледнете даже Търново отвисоко, ще видите в каква отрова живеете!

По-смело в послушанието, по-несмело в самодейността! Удобството за хората е неудобство за ангелите. И когато ви е изпратен един ангел от най-висока йерархия, отговаряте за всеки избит неврон при градските шумове, за всяка алвеола, погълнала сажди и отровни газове!

Любовта не изисква, но моли. Мъдростта не моли, но съветва. А Истината ***изисква****. Щом се случи Любовта да ни помоли, Мъдростта да ни посъветва, а Истината да поиска да послушаме Небето, а ние не рачим, животът тръгва в низходящи пътища. Абсолютно не е вярно, че няма познати или непознати, съгласни на временна замяна на жилища. А от чистия въздух, топлината и слънцето, сега зависи всичко! Нищо не е фатално, милиони ангели живеят по градовете и пак остават живи, но* ***по****-късно се развиват духовните им органи и* ***повече*** *боледуват.*

Сега пак отворете някой том беседи от Слово Божие.

По градовете имунизацията предпазва, но сред Природата е излишна.

Отново импулс да се отворят беседи:

"Ще кажете: "Как може да бъде така?" - Тъй не може да се мисли! Не може да се пита как може да бъде това. Щом питаш, ти си един невежа - нищо повече! "Какво нещо е Любовта ?" - Невежа си! Малките микроби знаят повече за Любовта, а ти я отричаш…" (Том "Вземи детето", стр. 218, беседа "Приложете добродетел" от 13.03.1932г.)

"Казвам: човек, за да намери своята истина, той трябва да измени начина на своите разсъждения, да не е никак заинтересован…

"След това - какво?" - Ти ще признаеш, че това, което имаш - то не е твое. Нищо пове-

че! Ще признаеш, че си част или уд, или орган, или чувство, или душа, или дух. Мисли каквото искаш, но ти влизаш в една система, в един организъм разумен, имаш свое предназначение, своя работа, своя функция. Мислѝ както искаш, но дотолкова, доколкото ти изпълняваш ония наредби, които ти са дадени, ти си на почетно място. В деня, в който започнеш да мислиш, че ти си всичко, вече си в кривата посока в света. Всички хора искат да бъдат щастливи. Казвате: "Този се влюбил в еди коя си жена…" - Аз го срещам, хващам го за ръката и казвам: "Много се радвам, че си се влюбил в еди коя си жена, но залюбѝ ***всички*** *жени - и ще бъдеш по-щастлив". - "Може ли?" - Може! Бог ти показва, че както обичаш едната жена, така можеш да обичаш всички жени. Не е* ***той****, който обича -* ***Бог*** *обича чрез него! Защо се противите на Божията работа? - Бог обича* ***всички****! Защо ще противодействате на Божията Любов, на Божието проявление? -* ***Може*** *да услужвате! Нека Бог се прояви! Стига* ***Бог*** *да се проявява чрез вас - какво по-хубаво? Вие затворите този извор, искате да го спънете…"*
(пак там, стр.179, беседа: "След това" от 28.02.1932)

"Верният в малкото е верен и в многото". - Малкото вяра, която се отнася до Реалното, ако ***нея*** *разработвате, вие, като влизате в другия свят, ще бъдете готови работници"*
(стр. 285, беседа "Верният в малкото", 27.03.1932г.)

Отговор на конкретен въпрос, кога да се предприеме нещо важно.

- Пролетта! - Интуицията ти подсказва правилно. Проучѝ внимателно мислите, които се паднаха тази вечер - това е много важно!

5.XI.132(1996)
Велико Търново

СЕДЕМДЕСЕТАТА КОЛОНА

ЖЛО / М

20ч.

Тази вечер една приятелка разказа следния случай:

- Около 1975 година, през пролетта, по обед, на спирка в София внезапно пред мен застана висока, слаба жена, странно облечена, която с ръце ме опипа от главата до петите без да продума и ме завъртя в кръг, след което изчезна. Никой наоколо не я беше видял.

Може ли да се каже нещо по въпроса?

20,20ч.

- Опорните Христови Колони на Земята са под постоянно наблюдение и периодичен контрол. Биолѐн е един от 72-мата духовни ученика на Иисус и, съответно, Опорна Колона от квинтилен порядък в Църквата Му. По-нататък ще слезе живоструйно лично осияние за него, понеже сега ще отговоря само на конкретния въпрос.

Тилда е сестрата от албанската Агарта, която отговаряше за 70-ата квинтилна колона от този храм. Албания има много силни Посветени и Тилда е още жива - във физическо тяло на Земята. Тя се излъчва свободно и помага на поверените ѝ души по цял свят.

Когато си в притеснение или имаш по-сериозен проблем, повикай Тилда в сърцето си! Тъй като Арбанаси е пряко свързано с Албания през 16-тото измерение, по тези места най-лесно ще можеш да се свързваш с нея.

По време на първата голяма акция на Бялото Братство на Земята, ти трябваше да бъдеш деполяризирана - и вертикално, и кръгово. Тилда получи това поръчение лично от Учителя, насочи правилно силите си - и преобърна полярностите ти от полярности в "щитове". Полярните хора, ангели и богове, са под властта на ясновселената, на Мировата Душа, а тотвселената има един херувимски слой най-отвън, който отговаря на понятието "щитове".

Полярности се снемат в щитове, когато сърцето се отвори за любовта към всички и за творчество. "Искра и щитове" - това е "поляризацията" на тотвселената на границите на Колонното Царство. Преди сме ви казвали, че Храмът на Христа, Който е самата хипервселена, има, освен всичко друго, и колони, и талвези. Седемдесетата Колона – Миолен - е мъжки херувим, поддържащ съвършенството на формата и, по-точно, съвършенството на жизнедарителната форма, облечена в прелест.

Ан, Анорòн, Аноарòн!

Зоркото око на съвършения дозира тънките ухания в дебрите на случайността.

Веднага след края на това осияние, същата приятелка разказа за един свой отдавнашен сън, в който е видяла, освен всичко друго, огромни каменни колони, и е имало много хора:

- Някой ми даде един голям ключ - аз трябваше да отключа нещо в този храм…

Х. отвори Евангелието и се падна следното:

"6. А може би да поостана при вас, дори и да презимувам, та вие да ме придружите навсякъде, където отида.

7. Защото не искам сега да ви видя само пътем, а се надявам, ако позволи Господ, да прекарам помежду ви няколко време.

… 9. Защото за мене се отвориха големи врата за много работа.

(Първо послание на ап. Павел до коринтяните)

При следващото спонтанно отваряне на Евангелието, левият палец се падна на 17 стих от 10 глава от евангелието на Лука:

"17. Седемдесетте ученици се върнаха с радост и казваха: "Господи, в Твое име и бесовете се покланят нам!"

Тотално съответствие на събития, осияние, мисъл от беседите или от Библията и пр. ни "порази" и този път, въпреки че едва ли не свикнахме с тези изяви на Присъствието, заливащо ни на всички равнища всеки ден.

М. е "седемдесетата" Колона на Христовия Храм - пада се стих за "седемдесетте" ученици на Христа… Става дума за колони - един от архетипните сънища на М. се оказва с гигантски колони…

Трябва само да се пита, защо тук се казва, че учениците са 72 (и съответно - колоните), а в Евангелието са 70. Дали не е имало тогава още двама несъобщени или неизвестни - или са се присъединили по-късно?

Освен това, тук не бяха записани още два стиха, които се паднаха, от които се вижда, че в Търново действително бесуват едни от най-силните бесове, но че е дошъл моментът сега да бъдат най-сетне усмирени; а оттук - и на много други места по света.

7.XI.132(1996)г.
Велико Търново

НАВЪН ОТ ЕПИЦЕНТРОВЕТЕ!

12,40ч

- Обикновено на седмо число (а сега е VII вибрация, при това в VII годишна и IX месечна) се дава свобода на адските сили да се саморазправят с всичко по пътя си. Почти никога не е имало изключения, злото и егоизмът, себизмът, да не победят в такова време, въпреки че всичко е под контрола на Бога. Какво ще става по света не знам, но усещам, че днес Елма има да ни каже нещо по-строго. Преди беше казал да не Го безпокоим на дата или вибрация 7, понеже ще бъде безпощаден; по-късно каза, че понякога можем да Го питаме, но ще по-

лучим "назидание".

Сега въпросът ни е за градовете: и Търново е овонено и задръстено от сажди и газове; шумовете го унищожават от всички страни. Наистина ли да бягаме по планините и селата? Какво да правят бедните граждани, вързани като животни?

12,50ч.

- Нямащият убежище сред природата пак може да бяга във всяко свободно време от епицентъра на злото. Градът не е толкова милостив като атомната бомба: тя ви праща в рая веднага, а той ви вкарва бавно в ада. Всичко, което изясних тази сутрин, си остава за устно предаване в най-тесен кръг. Не е необходимо да плашите още повече хората, като им обясните кой и как обработва продуктите на цивилизацията, за да ви облъчва с примирение. Какво се добавя и с какви фреквенции и влияния пътуват към вас пушеците, газовете, водата, обработените храни, лекарствата, строителните материали и пр. – това е наука на определени тайни общества, които имат сметка да сте тъпи и болни, за да ви продават стоките си.

*Знаете ли какво би станало с онзи, който би извадил на бял свят хилядите модели шумозаглушители и неутрализатори? - **Молекула** няма да видите от него! Интервентите и предателите в правителствата нямат сметка автомобилите и всичката ви техника да престане да бръмчи: изпилените нерви са вход към всички болести! Скоро няма да влезе в действие законът за арестуване и глобяване на шумовите терористи: изобретатели, внедрители и експлоататори. Съвършено изключено е представителите на пъклената цивилизация, която ви пороби, да извади предприятията, пътищата и машините от селищата: това означава здраве и тишина, а оттам - будна космическа съвест, размразяване на Спомените и разблокиране на космическите сетива!*

Майката с душа и в душата – искра, още преди изгрев е с родопската люлка на гърба - и по върховете! Най-многото, разбойници да я изнасилят или убият… В противен случай децата, които раждате, ще

почнат да търсят коли и мотори, масова култура и месища, алкохолища; или пък ще станат лекари - да съдействат на интервентите да избиват човечеството със средствата, отлагащи естествената смърт.

Знаете ли какво прави в пространството една ракета или един асансьор? Знаете ли асансьорите как пресоват етерното тяло? Известно ли ви е колко много са вече снайперистите с невидими лазерни фреквенции и още по-страшни оръжия, стрелящи във всеки градски прозорец, във всяка детска и градска градина или в хората по улиците и площадите? Защо да не продават антибиотиците и антипсихòтиците си? Защо да не продават най-различни детски храни, след като са унищожили млякото на майките? Защо да не ви обстрелват с параметри, променящи мисленето?

По-скъпо е с обработката на самотните туристи и малките групи: това става от спътници и самолети, но има и наемници по планините - видими и невидими. Това обаче е излишен лукс, тъй като съдържанието на раниците ви е обработено по всички правила на черната наука. За да нямате чисти плодове, нямат сметка да ви връщат земите; ако пък някак се промъкнете - те отравят отдавна и земята ***от въздуха*** *- и по още по-коварни начини. ("Тръскането на вируси" из градовете продължава, но то е нищо, в сравнение с новите средства - б.х.)*

Най-черното осияние досега, нали? Месоядците, пушачите, наркоманите, пиещите най-различни газости, първи ще загинат - масово! Плодовете вече не могат да ви спасят; чист въздух почти няма; надежда - никаква. Под обстрел са всички, които живеят постоянно на едно и също място; но много села и отделни къщи още не са засегнати - много е скъпа техниката.

Сега ще се спасят само тези, които разпознават сродните, изучават Словото и правят далечни радиуси от епицентровете - по самотни гори и чука-

ри.

Естествено, ръката пак сама избира нужния том и отваря на нужните места:

"Например, стремиш се към планинския извор. - Защо се стремиш? - За да задоволиш жаждата си. Като уталожиш жаждата си, ти възстановяваш силите си. Следователно, постигането на известен идеал възстановява силите на човека. И наистина, като изгуби идеала си, човек губи силата си." *(том. "Съразмерност в природата", стр.248, лекция "Живот и идеал" от 30.VI.1933г.)*

"Кой е правият път? - Посоката, от която иде светлината и топлината в твоя живот. Правият път е посоката, отдето идат знанието и свободата! Да намериш Бога - Великия Център на живота - това значи да намериш светлината и топлината, знанието и свободата в твоя живот. *(стр. 120)* *(В осиянието се говори за епицентрове, противоположни на Великия Център. Макар и в понятия-антиподи, очевидна е думата "център" – б.х.)*

"Влезте в новия апартамент, който ви е даден! ***Има*** *вече нови апартаменти. Вървете с новото разбиране - и не се страхувайте! Вярвайте, че има един Велик Принцип в света, Който работи за вашето повдигане, без да знаете това. Той изправя вашите погрешки, без да подозирате.* *(стр. 320)*

"Ако отидеш между тези хора, нищо няма да остане от твоето нещастие!" *(стр. 321)* *("Сега ще се спасят само тези, които разпознават сродните.)"*

(Желаещите могат да намерят филмите с лекциите на Stewart Swerdlow – "History of Mind Control". Има ги и с български надписи).

7.XI.132(1996)
Велико Търново

ПЛАСТИЧНИЯТ ТРИЪГЪЛНИК

9,30ч. сутр.

- Има случаи, при които с приятелите усещаме, че при някои отговори на Елма не се изказва абсолютната истина, а нашето вътрешно желание или решение. Нееднократно Ти Си ни обяснявал какви са причините за редките случаи, когато ни пращаш за зелен хайвер… Четейки беседите Ти до 1945 г. и проучвайки подобни случаи на Изгрева, отново се сещаме за правото на Бога да спуска заблудителните мрежи и огледала на "Майя", за да ни отучи от своенравието и безверието, с цената на тежки последствия понякога: явно Той цени личния опит повече от послушанието. Не веднъж и Твои високи Посветени са ни оставяли да сгрешим - и дори са се съгласявали с нашите упорити желания и планове без да спорят, за да видим сами накъде ще иде каруцата. Изглежда дори човешкият живот не се цени от Небето по-високо от опита. Може ли да получим повече осветление по този въпрос?

- Оживяването на всяко същество зависи от три неща: волята Божия, собствената воля и волята на

ближните. Обикновените хора нямат отношение към волята Божия - те са своеглави и чуждоглави. Своеглавият ще направи това, което е решил, при всички случаи: той не се интересува от Бога и околните. Чуждоглавият се води по гайдата и тъпана на други – както му свирят, тъй подскача. Ученикът обаче строи триъгълник: трите воли се уравновесяват. Основата е непременно волята на Бога; дясната страна - собствената, а лявата - на сродните души.

Следователно, несродните ви души и враговете ви са извън триъгълника. Повечето хора днес са ъгли, не триъгълници. Те рядко са равностранни: винаги своеглавието или чуждоглавието надделява. Колкото е по-къса вашата воля, толкова по-дълга е волята на някой чужд, подир когото вие се влачите; и обратно: щом ***вие*** *сте по-дългият - хванали сте някого на куката си...*

Сродните души имат равнобедрена воля с вашата; но колкото и до си пасвате с някого и да си чуруликате, вие сте все още твърде тъпи пред лицето на Бога или твърде остри пред ближните. Пред кого точно сте тъпи или остри - пред Бога или пред останалите души, които лишавате от любов заради някой равнобедрен - това не е от особено значение: куците са по-мили Богу от ония, които пият щастие на големи порции от илухимното буре с мед, но са го заключили в килера само за себе си. Своеглавите и чуждоглавите са куци, наистина, но двуглавите са особено противни на Бога, въпреки че са равнобедрени: те са още ъгли, нямат основа. И куците са ръбати, но повече падат и затова се учат да стават, еволюират; докато двуглаво единство без Бога се превръща в меч или могила.

Сега няма да се спирам върху символиката на ножа, с който се пробождат или пробождат остроъгълните, за да си останат равнобедрени; соленият и остър език е още по-пагубен от кинжала, а равнобедрени са и религиозните илухими, и партийните, и "семействата" във всички мафиотски групи, където печалбата се дели поравно. Когато едно семейство е напълно обезпечено и щастливо, но без Бога, Ние го

наричаме "равнобедрен ъгъл" или "сноп от ъгли", но това е ръкойка, ожъната от дявола!

*При равностранния триъгълник, ти се интересуваш какво **Бог** иска от тебе; усещаш със всичките фибри на духа и душата си, че това съвпада с твоята собствена воля; а умът, сърцето и тялото ти служат на сродната душа и сродните души в пълен синхрон, щастие, единство и хармония!*

Понякога Бог нарушава равностранността ни, за да помогнем на несродна душа или на враг. Откажем ли да изпълним волята Божия, Той не ни наказва, но се отдръпва. Тогава оставаме равнобедрени илухими или куци алохими, болни от двуглавие, своеглавие или чуждоглавие. На такива Бог се подиграва и с дезинформации…

За домашно:

I. Развийте писмени теми и проведете обсъждания, познавате ли такива хора от живота и литературата; ако не познавате, какви мислите, че могат да ви бъдат те?:

1. Триъгълник с долна страна 1.2 см. и два ъгъла по 80°; странични страни по 3 см. и горен ъгъл 25°.

2. Триъгълник с долна страна 10 см. и ъгли по 15°; горен ъгъл 150° и страни: лявата 5.4 см. и дясната 4.8 см.

3. Една линия 3 см., наклонена наляво под ъгъл 70°.

4. Една линия 3.1 см. наклонена надясно под ъгъл 70°.

5. Горен ъгъл от 25°, със страни по 3.5 см.

6. Долен ъгъл от 23° и страни по 3.4 см.

7. Горен ъгъл от 55° и страни: лява 5 см, и дясна перпендикулярна - 2.8 см.

8. Горен ъгъл от 96° с лява страна 1.7 см., и дясна страна 4.7 см.

9. Триъгълник с ляв ъгъл 10° и страни: долна (хоризонтална) 6.5 см. и горна 6.3 см.; десни ъгли: долен 72° и горен 98°, със страна между тях 1.1 см.

10. Триъгълник от два леви ъгли: долният 60°, а

горният 83°, със страна между тях от 1.5 см.; десен ъгъл от 15° с долна страна 5.5 см., и горна 4.49 см.

11. Триъгълник с долен ъгъл 146°, лява страна 3.2 см. и дясна (хоризонтална) 3 см.; десен (горен) ъгъл 16°, ляв ъгъл (долен) 18° и свързваща ги страна от 6 см.

12. Триъгълник от долен ъгъл 140° и страни: лява 2.5 см (хоризонтална) и дясна 3 см.; ляв ъгъл (долен) 25° и горен десен ъгъл 20°, със свързваща ги горна страна 5 см.

II. Начертайте още разновидности и ги изтълкувайте.

8.XI.132(1996)г.
Велико Търново

ПАРАЛЕЛНОСТИ И КРЪСТОСКИ

10,13ч.

Споделено от приятелка:

"Седях, онемяла пред поредния изгрев. Дали това бе някакво вълшебство или реална същност? Ясно ми беше само едно:

че е дело на Великия Вълшебник - Най-Великия Творец на Вселената!

Пред самия изгрев, на хоризонта, утрото беше метнало прозрачния воал на златисто-розово облаче, а върху него, като разпръснати зърна от златна броеница или живи семенца, блестяха късчета златни облачета, по-златни от златото – блестящи искрици с омайваща прелест!

Вляво, над короната на огромното орехово дърво, блестеше само-самичко малко, също така блестящо златно облаче, което, като че ли дирижираше - или говореше на останалите златни късчета. Не зная колко време трая всичко това, но бях уверена, че наистина е поредното вълшебство на Бога!

Малко по малко, самотното облаче потъна в безкрая, а после, след него, угаснаха и другите златни късчета. Слънчо изгря - и всичко потъна… Раждаше се Новият Ден!"

5.XI.1996г.

Може ли да се отговори с какво е паметна датата 5 ноември 132 г. и какво се е случило тогава, щом като най-чувствителните души в старопрестолния град - и, може би, не само тук - са усетили и констатирали най-необикновени знаци за ставането на нещо извънредно важно?

Дали приказният изгрев и цветовете и формите, които е видяла М. в небето, имат някакво символично значение?

- Необикновено събитие е наистина Големият Празник на "повърхността" на Новата Земя!

Понятия като "повърхност", "планета", "земя" и пр. са условни и там те нямат същия вид, както вие си ги представяте.

За да стане нещо отвън, то първо трябва да е станало вътре - в душата и сърцето; в духа, ума и тялото на няколко паралелни или кръстосващи се същества.

В този рядък миг се получи единство на Христовото Начало - Кръстосването - и Началото на Мировата Душа - паралелността!

Христос значи "Кръстос" - и е най-точният превод на елинския вариант на Името Господне. Човешките и адските кръстоски между нещата, същините и съществата не завързват; но и да завържат – опадват и изгниват. Смъртта - това е опадването на плодовете, които са неправилни кръстоски. Стремежът към кръстосване, сам по себе си, е божествен, но липсата на висок идеал предизвиква избързване и погрешен избор, поради което Животът не желае да влезе в изкуствени комбинации. Една голяма част от хората и техните ръкотворни направи са изкуствени комбинации, случайни кръстоски - натрупвания и разсейки в тялото на падналото човечество.

Появи ли си обаче поне едно същество със свръхпамет ("Хипермнестра" в античната митология, внучка на Белия Бог - б.х.) в недрата на душата си, независимо от обстоятелствата, то си избира най-високото дърво, най-златния облак, най-бисерните семенца на Любовта! Съвършенството е запечатано неунищожимо в най-дълбоките недра на духа му, поради което всяко несъвършенство наоколо служи само като терен, пътека, стълбище към Огромния Свят.

*Питате: "Имаме ли право да ползваме условията, предлагани от несъвършенството, за да вървим по пътя към съвършенството?" - Разбира се, че имате пълно право, понеже това са **полуживи** кръстоски - присадка на Новото върху опита и доброто жела-*

*ние на старото. В някои случаи плодовете, които се раждат, са от съвършено нов сорт - и това **радва** Бога и ангелите, не ги оскърбява. В Небето моралът е само един: всяко нещо, което ражда по-прекрасен, по-жив и по-съвършен плод, е благословено; нечестивите кръстоски са между същества, привлечени от мисълта за себе си и нуждата да се "уредят" в "живота".*

*Следователно, там, където мъждее, трепка, сияе или тече искра Божия, кръстоската е **божествена**! Никой няма право да разлъчва съчетаното от Бога! На практика, това е **Христов** процес, тъй като Неговата наука и култура в областта на Божествената Генетика не представлява нищо друго, освен сглобяване на пъзел. Всички, които сте картинки от Големия Пъзел на Божия План, трябва да намерите своите допълнителни картинки от всички страни, за да се довърши сглобяването на Новата Вселена, на Новия Човек. Предателите - съзнателно или несъзнателно - се присъединят към друго парче, без да му пасват точно; ако се окаже обаче, че му пасват - не разрешават да се сглобят и залепят останалите парчета. Война "на живот и смърт" (а понашему – само на смърт...) се води от всеки "пъзлив" - да не разреши на други да се присъединят към сродната му картинка… (Явно, в поредната Си игра на думи, тук Елма противопоставя "пъзливите" на "пъзеловите". "Пъзливи" ("бъзливи") значи "страхливи" (поясн. за преводачите) - б.х.)*

Като види такива, Бог непременно разтръсква от време на време Небитието, за да се разпаднат "пъзливите" двойки и семейства, пъзливите родове и социални кръстоски с по-малко оползотворени валенции, отколкото съществуват в потенциала им.

Безстрашните обаче - съвършено чистите, целомъдрените и моралните в очите на Бога - не се боят да присъединяват към очертанията на монадата си липсващите парчета на Мировия Кристал. В своето величествено, неизразимо с думи любовно брожение, нагаждането на многогранните, сияйни кристали един към друг в една невъобразимо прекрасна и правилна сглобка, се нарича от Бога "Христово творчество" или "елмазация на съзнанието".

В епохи, когато свободата на волята е най-голяма, многомерните части от Пъзела правят милиарди - или милиарди и милиарди милиарди - приближавания с околните, за да изпробват степента на пасването. Рубик, който е един от въплътените алохими на Земята, в този си живот получи елохимно посвещение и така извърши изведнъж синволюцията си, понеже представи на човечеството този процес! Макар и почвайки от най-прости, кубични комбинации, по-късно таланти и гении разнообразиха неговия модел и показаха, че формите и комбинациите могат да бъдат безброй.

Ето защо, пръстите на Великия Играч постоянно въртят във вихрови орбити и разместват в неочаквани комбинации "пъзелите" на Космическия Човек, в търсене на Първоначалната Сглобка – сглобката на човека по образ и подобие Божие!

Ако си нота в Симфонията на Най-Великия Композитор, нима може друга нота до тебе да ти каже:

"Ние сме дует - и акорд с други ноти освен мен е прелюбодействие!"? Нима мислите, че Великият Композиност няма да изтрие такава случайна нота от петолинието на човечеството?

Кристално, елмазено, диамантено съзнание, преминало през необозримите простори на Абсолютната Свобода и примирило се в пресата на чудовищните налягания на Волята Божия, не е повече аморфно и черно. Кюмюрът, дървените въглища, графитът са си на мястото, но нямат право да се изказват за морал и целомъдрие, които не познават! Кристалната решетка на всеки божествен атом и неговите валенции са строго индивидуални, и по същия начин строго индивидуални са представите, понятията и опитите на всяко същество с искра от Бога в Мировия Океан на Любовта! ***Ние сме едно целокупно божествено семейство - и всеки има абсолютното гражданско и процесуално право, като обитател на Царството Божие, да прави колкото му е угодно опити за сверяване на контурите си с контурите на околните!***

Мигновено сглобяване на Новата Вселена и незабавно откриване на околните ви парчета от Пъзела е възможно само тогава, когато, в течение на 12 милиарда години по земните мерки, вие сте правили неизчислимо пъти повече опити за сверка на сродностите. Черната ложа обаче идва - с килимявка и кандило или със железен, племенен канон - стяга две случайно попаднали парчета въглен в стиската на религиозно-махленския морал - и не им дава възможност дори самите те, двете, да ползват каквато и да е свобода за изучаване на повърхнините и очертанията си. Небето допуска това мрачно и подлудяващо утеснение - да живееш в кубична стегалка със съвършено несродна част от Пъзела, - понеже вижда, че още не си диамант, а си черен въглен. Диамантеното, чисто съзнание, охраняващо свободата си да прави опити, за да намери своите си, не би попаднало в никакви преси и менгемета, тъй като всичко по-несъвършено от елмаза се строшава о ръбовете му!
(Виж темата за домашно по-долу - б.х.)

Приятелю, приятелко, приятелче на Елма! Напъне ли се някой черен да открърти сглобките ви от другите ви страни, кажете му: "Отстрани се веднага, понеже Законът е страшен! Ако не си елмаз, ще те изстържат!"…

С тази Наука искам да кажа, че Христовите монади се отръвават неуморно от опити за кръстоски с нехристови същества и монади; но с паралелните монади ладуват, понеже не си пречат по пътя към Милостта и Абсурда. *(ладуват – съчетават се хармонично. От музикалния термин "лад" - (строй); на руски "лада" значи "любима" - б.х.).*

Тема за домашно: "Какво става в случаите, когато менгемето оцелява, а диамантът се строшава, защото е крехък? Какво символизират абсолютната твърдост и абсолютната крехкост на елмаза?"

Излишно е пак да подсещаме и да насочваме вниманието към удивителното съвпадение на идеите от всяко осияние и падналите се мисли от беседите, отваряни напосоки:

"Природата не търпи никакво еднообразие!

В нощта, нещата изглеждат еднообразни. Следователно, обърнете се към Бога като към Велика Разумност, в Която нещата се менят всяка секунда, всяка минута, всеки ден. Само така човек ще види величието на Бога! Той не се явява само в една форма или по един начин. Казват за някого, че е религиозен, умен. - Може да е религиозен, но не е умен. Щом не е умен, той сам си е създал идол и не може да се освободи от него." *(Том "Божествените условия", стр. 73, беседа "Външни и вътрешни влияния" от 14.IX. 1928г.)*

"Кое е отличителното качество на едноизмерния свят? - Че има два края, т.е. две точки. С какво се отличава едноизмерният свят? - Той има две посоки. Какво става със съществата, които се движат в едноизмерния свят? - Ако две същества тръгнат от точките А и В на правата АВ, къде ще се срещнат? Някъде в точка Д:А_____Д_____В. Щом се срещнат, те ще се зарадват, ще се погледнат и ще се спрат, понеже мислят, че няма накъде повече да се движат. Те казват, че смисълът на техния живот се заключава в срещата им. Щом се срещнат, те са доволни - нищо повече не ги интересува. Обаче това е временно положение. Дохожда ден, когато те стават недоволни, искат нещо повече - и се скарват. В тях се явява желание да се отдалечат, да вземат друга посока на движение. Каква ще бъде тази посока - не знаят. В съзнанието им не съществува никакава възможност за разделяне, а това ги прави още по-недоволни. Всъщност, и за тях има възможност да вземат друга посока на движение, но те не я виждат. Достатъчно е единият от тях да се подвижи нагоре или надолу от точка Д, за да избегнат недово-

лството и недоразумението. Тогава ще се образува плоскостта - свят на две измерения."
(Пак там, стр. 226-227, беседа "Магическата пръчица" от 8 февр. 1929г.)

"Леността изключва всякаква култура. Ленивият може да се нарече цивилизован, но не и културен човек. Ленивият, слабият, не правят усилия за развитието си и казват, че еволюцията, като естествен процес на развитието, ще повдигне и тях. Ленивият не обича да се движи, да мени мястото си - затова търси удобства в живота си…"

"… Който търси лесния път, постоянно пита защо работите стават по този начин, а не по друг. Такъв човек е ленив. Една българска поговорка казва: "Накарай ленивия на работа, за да те научи на акъл…" Значи, ленивите хора са "умни"… Леността се придружава с едно отрицателно качество - с отлагане. (…) На каквато работа и да го турите, все ще намери начин да я отложи или ще поиска време да помисли: да приеме ли тази работа или не (…) Ленивият не бърза - той няма висок идеал…"
(Пак там, стр. 24-25)

Тук трябва да се каже, че днес, 8.11.132 г. в гр. Д., някъде около обед, няколко ча̀са преди да бъде отворен следващия път цитираният по-горе том съвсем непреднамерено и напоследъци, един от нас обясняваше нагледно как мравката би трябвало да мине през една дупчица на лѝста, ако иска да се озове незабавно от другата му страна, вместо да извървява целия лист от двете страни - към края и обратно…

*- Може ли да се каже, че не само външният мързел, мързелът, но и комплексът "Лейди Макбет" (дивото чистене и разтребване и взискателността в това отношение), или нагонът на мравката, която се побърква от работа, но никога не може да измени стереотипа си, при човека е маневра за мамене на съдбата и прах в очите на Господа и на ближните? Това е организирано физическо сноване до припадък, но тотална леност на духа, нежелание за **действителна** еволю-*

ция?

(Сложих копирния шаблон от 36 градуса, за да видя дали Елма ще отговори на този въпрос, но Той каза: "Ще отговоря пак чрез беседата. Отворù пак същото томче на същата беседа, малко по-нататък." - Отворих и се оказа мисъл за мравката…):

"Щурецът не е ленив, нито мравката е символ на истинско прилежание и трудолюбие. Мравката наистина е активна, дейна, но чувството, което я заставя да се прояви така, не е прилежанието, а стяженолюбието (алчността). Щурецът е безгрижен. Със своите песни, той е предвесник на нова култура…" (Пак там, стр. 27)

*"… Мравките символизират старата култура, която е изгубила направлението си в живота. Те показват **отклонението** на тази култура от правия път. Като се проследи животът на мравките, виждаме причините за спиране на развитието на една култура в органическия свят. Ако търсите отрицателните, т.е. лошите страни на дадена култура, ще ги намерите в живота на мравките. Между тях има ред и дисциплина, но дисциплина на насилие и жестокост. Мравките са същества на краен материализъм - в тях отсъства всякакъв идеализъм!" (Пак там, стр. 28)*

- Наскоро си говорихме с едни приятели кога расте челото на човека на височина и кога - на ширина. Имаше и такова осияние. Не представлява ли манията за ред и чистота в къщата, но при живот в смъртоносните отрови на града, практическо насилие, жестокост и материализъм, отсъствие на идеализъм, лишаващи беззащитните ни деца и самите нас от живот, здраве и еволюция? Не че не трябва да е идеално чисто в градското жилище, но това е една нагла лъжа и заблуда, когато човек упорито не иска да си продаде или замени апартамента за къща сред природата?

"Понякога ленивият си мисли, че е божество. Той счита себе си за център на вселена-

та и мисли, че само той има право да учи хората как да работят и да живеят. Ако някой се осмели да му даде някакъв съвет…" (Стр.30)

*"Тъй щото, ако ви питат как и отде се е родило злото, ще знаете, че **лености**та е негова майка. Лености**та** е цивилизация, която е родила злото."* (Стр. 33)

*"**Интересна** е историята на лености**та**. Тя е жива сила, която разполага с такива тънки прийоми и методи, че ако не знаете как да постъпите с нея, ще се метне на гърба ви и ще ви накара цял живот да я носите. Не е лесно да се освободи човек от лености**та**! Тя може да се вмъкне в ума и на най-добрия и любим ваш приятел, в когото имате доверие - и да ви заблуди и изкара от правия път на живота."* (стр. 34)

*"Прилежният се солидаризира с дейността на Разумните Същества от всечки светове и работи заедно с тях. Ленивият обаче е краен индивидуалист. Той се отделя от същества**та** на другите светове, живее само във физическия свят, като се ръководи главно от своя**та** личност. Животът на личността обаче не е идеен живот. Чрез лености**та** човек дохожда до криво разбиране на живота, а това го отклонява от правия път на онази естествена дейност, необходима за всяка душа."* (Стр. 36)

*"Влезе ли в сърцето на младия, лености**та** започва да го съветва да не обича всички хора, да не се отваря за любовта."* (Стр. 36)

*"Хора, които мислят и философстват по този начин, вървят по закона на лености**та**. Това е анормално състояние на човечество-*

то, защото така именно хората слизат от стъпалото на културата и влизат в областта на цивилизацията. [Тоест] – на диващината: регресиране, упадък на човечеството! *(Стр. 37)*

*"Каква е задачата на съвременното човечество? - Да се върне към първичния, божествен живот! Това е **новият** живот, чиято философия може да се изрази с няколко думи: да живеем както **Бог** живее; да се проявяваме както **Бог** се проявява, да работим, както **Бог** работи. Да бъдем като Бога - и едно с Него! Постигнеш ли това, всички същества ти стават близки, както са на **Бога** близки."* *(Стр. 38)*

"Прилежанието е изкачване на високи планински върхове. Който се уплаши от него, слиза в долината на живота и там остава дълго време." *(Стр.39)*

"Работите ли със закона на прилежанието, не се страхувайте от бързото движение и изкачването на планински върхове. За прилежния човек, съмнение и безверие не съществуват. Той е човек на положителната и абсолютна вяра. Започне ли една работа - свършва я докрай. Че времето било дъждовно и студено, че условията били неблагоприятни (…) - той върви напред и работи, не търси причини за оправдание." *(Стр. 39)*

Господи, Учителю! Все едно, че за пръв път чета беседите! Изумително! Удивително, потресаващо!

9.XI.132г., 12,04ч.:

- Моите "класически" беседи са Ниагара, Океан от Мъдрост и Живот - а вие искате Елма да ви ги носи с бъклица…

9.XI.132(1996)
гр. Дебелец

СЕЛЯНИ, ГРАЖДАНИ - И СВОБОДНИ ПЪТЕШЕСТВЕНИЦИ

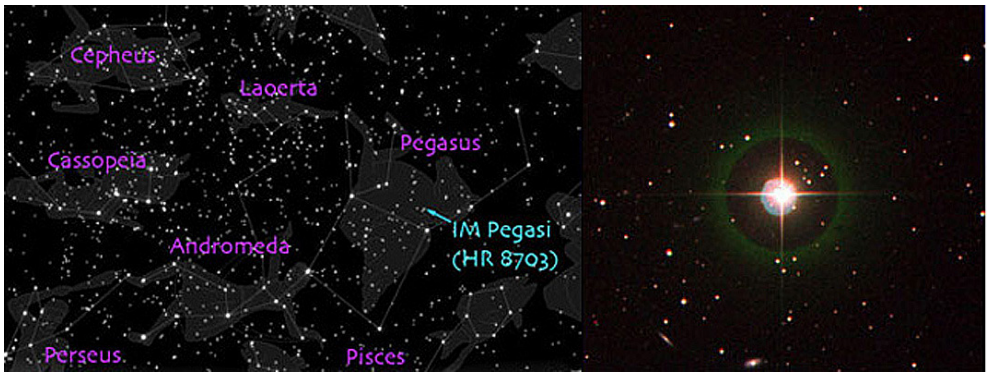

Сега внимание!

Това е съвременна снимка на звездата IP Pegasi (HR 8703) Преди 16 години такава снимка е нямало и изумителната 11-годишна Виктория от гр.Дебелец не е имало как да знае, че тази звезда е на точно 329 светлинни години от нас и е "зелено-червеникава, смесена с бяло" (въпреки, че я нарича "планета" – все пак казва, че до нея има звезда с точно същите цветове, каквито виждате на снимката. Казва, че е 9 пъти по-голяма от нашето Слънце – астрономите засега дават 13 пъти: ако се прави, Виктория уцелва това почти 70%!

12,30ч.

Едно 11-годишно момиче, родено на датата на Г.(в тези текстове той се среща и като "Ностран", "Тойонус", "п", "д"., "х" - "холизатора", "единатора" и др.), освен всички други смайващи неща, които може да вижда и да обяснява, сега каза, че може да говори и за всеки човек. Обърна се към Тойонус и започна да говори, рисувайки на едно листче. В същия миг и сестричката ѝ, настрани от нас, също почна да рисува, без да сме я молили. За съжаление, тук не разполагаме с оригиналите, за да поместим рисунките. Ето какво каза В.:

- Добре... Мм..."Оф ко́пи"..."оф ко́пи"... Значи "красота"... "Ко" означава "чистота"... "О́пи "... ааа... "о́пи"... означава "ред и добрина́"... Това е името на планетата ти. А сега ще ти кажа къде се намира... Амиии... тя е от Слънцето... на 329 светлинни години. Голяма е 9 пъти колкото Слънцето. Тя е зелено-червеникава, смесено с бяло - и ръбеста. Тя не свети съвсем... със собствена светлина; червеното, впрочем, свети... До нея има една голяма звезда, която се казва Арé-

гус. Там хората са живели до 500 години (на планетата). Имали са ултразвуци - можели да чуват много високи тонове - и били съвършени.

Но нещо станало; започнали някакви земетресения; планетата станала елипсовидна и почнала да се върти много бързо. Повечето хора измрели, малцина се спасили. Сега не се знае къде е изчезнала.

Тя имала такава форма: (рисунка). Тази планета се превърнала в нещо като ураган и е изсмукала слънцето си; и, не се знае, може да е изсмукала цели галактики… Аз така мисля…

И след това, оцелелите се качили на нещо (ей сега ще ти го покажа) … ей такова: (рисунка) - и отлетели в друго измерение и… Почнали да се изменят: били по-висши, но са станали на хора… И почнали… от каменната ера… да се усъвършенстват. Те били направили нещо… Едно от тях било направило нещо с планетата, да почне тази планета това бързо въртене, и били наказани от едно Същество, по-висше от тях - ей такова, като на рисунката, нещо подобно (рисунка) - да имат по-малко ум и пр… Изглеждали ей така (рисува); били добри, но станали малко грознички. Онзи нещо им бил забранил, но преди не знаели какво означава "лошо"… За съжаление, почнали да стават лоши. Създали парѝте и почнали да произвеждат все повече и повече разни неща - и затова сме стигнали до това положение днес…

Коментар 16 години по-късно: Вики не е имало как да знае за твърденията на много по-късни автори, че една цивилизация ни е орязала 10 от 12-те нишки ДНК – а тя казва, че това е направено, за да имат хората "по-малко ум"...

… А пък на мама съществата изглеждат така: (рисунка).

… Друго за тебе… Аз мога да кажа колко живота си имал – сега този живот ти е 1599-ия. Обаче трябва да има някакъв проблем, за да са те връщали постоянно.

През 2000-ната година ще дойдат тия светци да ни вземат, да ни пречистят съзнанията и да ни върнат пак на Земята - и да почне нов живот.

(От няколко минути майката на В. се споглежда с О. (Ойлумѝна – Недялка) и шепти, че досега В. никога не е говорила чак такива работи - изумена е! А аз се сещам за 8-годишния Теди, който някога проговори спонтанно точно такива неща, но само в мое присъствие и на майка си. Употребяваше и съвсем непознати за него думи и термини и постоянно прекъсваше да ни пита какво значат. Научните и езотерични сведения, които протекоха чрез него, се оказаха абсолютно верни – поне доколкото можахме да проверим. По всичко личи, че това са индигови деца, а според нас, и холизатори – б.х.)

- А какво не съм можел да разбера, та да ме връщат?

- Амии… не знам… Просто може би… Не са те изпращали

просто... защото... Не си направил нещо лошо, ами… просто, за да направиш нещо добро за някои хора… И заедно с това трябва да разбереш нещо – та вече да не те връщат. Аз може да зная какво е това нещо, но нямам право да ти го кажа, защото сам трябва да го разбереш, за да не те връщат повече.

- За празниците на Етерната Земя в момента?

- Това обикновено става между Коледа и Бъдни вечер. И когато… още…. (кога ставаше?) – Пролетта; и срещу деня, когато става лято… И края лятото и следващия ден, когато става есен - и пр… Тогава именно досега е ставало това. Тогава, човек, като заспи, *(на В. нищо не е казвано, че трябва да се спи, за да стават тия възлизания - б.х.),* ***просто му е хубаво… И ти си там… Обаче - и всички талантливи, добри деца… и големи… Даже и някои лоши хора ходят там, защото имат частичка добро. Иначе, тук са лоши…***

Този път там залата не е толкова голяма, за да побере всички; но на останалите на Земята сега сънищата им са добри. И техните заминали близки идват при тях в сънищата им - и си общуват с тях… *(Съвсем наскоро О. разказа, че е сънувала майка си - идва си вкъщи с едни куфари... И други споделят, че сега сънуват заминалите си близки - б.х.).*

- Защо ме пратиха сега тук?

- Мисля, че ще ти бъде много приятно ако останеш тук; но ти всъщност искаш да живееш в такава къща… с двор… никой да не е близо до тебе, за да си вършиш работата… Сега търсиш къде е по-тихо… *(Пак повтарям: пред детето никой нищо не е говорил - нито за Празниците горе в момента, нито за жилищните ми проблеми и пр. - б.х.)****… Някъде сред планина, сред природата - и така ще ти дойде вдъхновение. Някъде сред Рила. На Рила, но с някакви твои приятели - ще си добре, няма да ти пречат… Там нещо ще намерите… След това ще идеш някъде… в чужбина… Може би ще направиш книги… Ще отидеш някъде в чужбина… В Търново не - Търново не е хубаво място. Даже ти трябва да избягаш от тука… Просто ще бъдеш изгонен!*** *(И наистина, такова коварно и унизително изгонване, каквото се случи по-късно в Търново, не съм преживявал никъде и никога. И наистина – от страна на мъж... – б.х.)* ***Веднага да се махнеш - най-много до две седмици! До събота - иначе неделя нещо направо ще става: някакви лоши хора иначе ще направят нещо. Някакви мъже - един с мустаци - ще направят нещо… Това ще се случи на центъра на Търново - пред съвета… Но не трябва да казваш на никой, защото може да го направят порано. Не физически, но психически ще ти причинят нещо, което ще ти нанесе голям удар, ако останеш сега.***

- Не може ли да се върне после? (пита О.)

- Може да се върнеш, но не скоро - иначе, от яд, че не са успели, ще си отмъстят най-жестоко! На Рила е безопасно.

- Да кажеш нещо за Елма?

Майка й твърди, че В. не знае нищо за осиянията. Даже и за "Приказки за цветята".

- Аз мисля, че има за цветята… Сигурно има за Елма… За деца… За Слънцето… За "приказки" нещо… Амии … този Човек, който ви говори… Всичко е вярно, но има и малко "фантастика" - за да бъде по-интересно, човек да ги разбере по-добре, защото днес хората се занимават с фантастика... Иначе това е истина, но се използва фантастиката… А тези касети, с музиката (12-те "Адажио"), пък дават тема на човека - то е говор, но чрез инструменти… *(Бях направил и оформил красиво едни касети с подбрани адажия от инструментални концерти и симфонии – б.х.)*

Елма - това е Същество от друга планета… Вид елфа… Впрочем, Елма е и Царицата на всички елфи. Те не са ѝ подчинени насила, но Тя е най-висшата… Разбира се, че Тя ги е създала!… Ами затова някои хора смятат, че Розата не е точно цвете… Тя е нещо друго, много по-голямо… *(В. няма откъде да знае, че розата е модел на хипервселената - вселената на Елма, т.е. Христа. Ето как удивително прескача от темата за Елма на темата за Розата! - б.х.).* ***Просто Розата, когато се убодеш на нея, се влюбваш. Розата, просто, е светлина - дава живот.*** *(Отново "в десятката" – Розата, т.е хипервселената, дава живот, затова Елма я нарича още "живовселена" – б.п.)*

А също и лалето - то също е по-висше, обаче не толкова висше, колкото Розата. Черното Лале лекува рак. Ако само́ порасне в някоя градина, от сока му може да се направи лекарство против рака.

Бодлите на Розата не са лошо нещо. Не са, за да предпазват от животни или еди си какво, но там се крие любов, нежност, доброта. Но само който никога не е късал цвете, само той ще разбере и усети това. А който къса все повече и повече цветя, толкова по ще се преражда в цветя - и повече ще го късат…

- Кажи пак за Рила, къде ще идем?

- На най-безопасното място. С един приятел - там ще се сдобиеш с един предмет и с един приятел, който ще спира лошите неща. Ако е кремък - ще ти носи сила, разум - къде да ходиш, какво да правиш и пр. *(След време наистина ни дадоха "доживот" една разкошна къща с градина без наем точно в подножието на Рила. Там наистина поканих да живее и един приятел, който може да спира лошите неща, и се сдобихме със скъпа техника – най-хубавата видеокамера. На какво е символ в случая кремъкът, още не съм разбрал, но Д., макар и над 70-*

годшен, има тъй стегнати мускули, че хирургът е видял голям зор при една операция на херния – и нищо чудно да му е казал, че е "от кремък"...).

- А в Търново? Не трябва ли все пак скоро да се върне? (пита О.)

- Просто, тук приятелите са добри, но не са толкова силни, за да му помогнат. Те не са много ловки и могат да ги омотаят, просто…

*В този момент малката К. вече е нарисувала 4 картинки на голям лист: 1.Явява се русо момиче на сцената, с пола или рокля на точки (разпознавателни белези); 2. Горе - играчки; долу - **"лошият с брадата, за който говори кака"** (разбирай – проводника на контраофанзивата в Търново и неговите кукли на конци (агенти, андроиди, духове, които вече атакуват. Те мислят, че не знаем и че не сме винаги с няколко хода напред); 3. Ляво долу - маймунка, палми, банани, истински рай! (също прогноза с точна символика!); 4. Дясно долу: явява се момиче-ездачка (пак прогноза и разпознавателни белези).*

В. продължава:

- Знам, че наблизо е паднал метеорит.** (Това е паралелен символ - става дума и за човек – б.х.) **Вътре има камък, който носи доброта. Който го открие, ще получи от тази доброта. Но ако някой е алчен и вземе повече, ще му се случат големи нещастия - има едно заклинание и аз знам, че ще бъде прокълнат.

- Нещо да кажеш от себе си?

- Змията не е зло. Тя е символ на добро. Просто някога са избивали змии; и до днес избиват змии, за да правят лекарства. Всички насекоми и животни са невинни: човекът е най-лошото и най-жестокото животно на Земята. Вече има бомба, която може да зарази всички хора на Земята! Това мога да кажа…

- Вярно ли е, че майката на О. вече иска да се роди?

- Аз смятам, че този дух вече е роде́н. Той се е родил и вие го познавате. Момченце между 8 и 10 години… Има и едно момиченце… още съвсем малко бебе… И то ви е роднина...

Искам да кажа още, че всеки добър човек си има ангел-пазител. Лошият си има дявол. Аз съм записала, че моят ангел се казва Еми́ра. Означава "Победа".

- А моят? (О.)

- Ерио́на. Това означава "Красота и Любов".

- А на Н.? (Ностран)

- Неговия… Ммм… Берми́та. Бермита означава "Пазител".

- А нейния? (на майка и́)

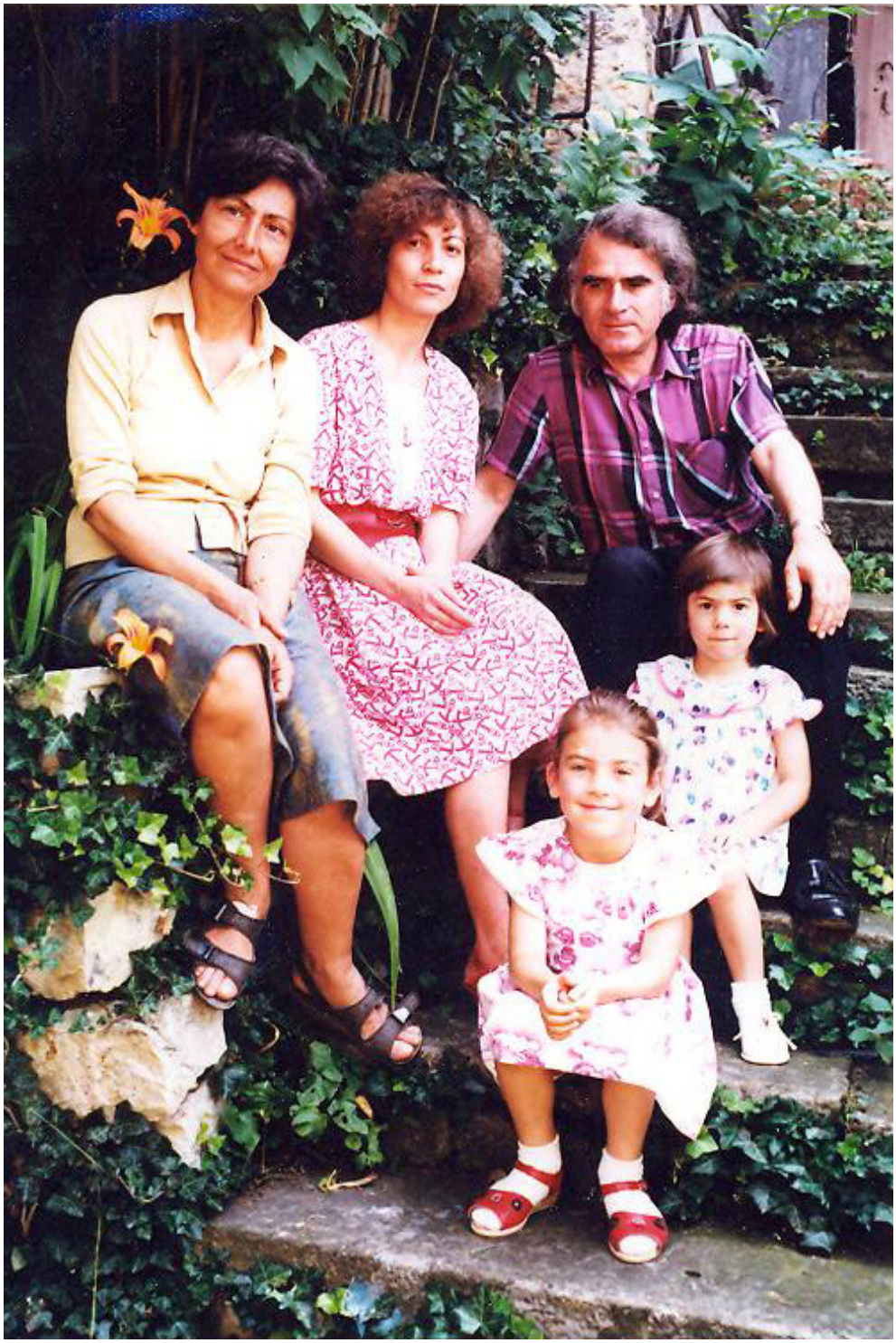

**Ето ги героите от тази приказка,
макар и няколко години по-рано...**

- На мама… "Амире́на" - Амире́на означава"Щастие".

- На баща ти?

- На тате - Йориéн… Означава "Свобода и вдъхновение" *(Баща ú е поет).*

- На К.? (сестричката ú).

- На К. е "Корáн, Коран е "Сила".

- На В.? (сина на О.).

- На В. - Ириáн. Означава също "Победа", само че "Победа и Сила".

- Мога ли да бъда защита на един приятел? - пита О.

- Ще помагаш, но няма да можеш докрай. Докрай ще може твоят ангел: ще те съветва, ще ти дава кураж и сила…

- А за къща около Търново? (въпр. на О.).

- Да, но пак сред Природата. но… не около Търново - по-на-далече.

- В планина или град? (въпрос на х.). Много важни хора ме съветват да живея в планините.

- Тези хора наистина те напътстват добре. В града вече има нещо, което може да убие човек. Наистина трябва да идеш в планината. Рила!

- По екскурзии - или местожителство?

- Да живееш там! Ще се подмладиш. Аз препоръчвам Рила, понеже е много висока планина; защото има върхове, където можеш да се изкачваш.

- Каза нещо за чужбина…

- Просто, там ще почнат да те опознават по-добре. Ще имаш истински приятели и затова ще почнат да издават книгите ти. В тази страна те смятат за голям поет. Повече не мога да кажа. *(Наистина, в Латвия скоро след това почнаха да издават нещата, които в България не са отпечатани и досега. В Рига първо публикуваха "Тържествена меса за Бременната", написана в сихове от българин направо на руски език, а после разпространиха и стихотворението "Знамя и герб Латвии" – б.х.)*

- Да се връщам ли в България?

- Ще бъдеш и тук, и там. Ще ходиш и в други страни, където знаят кой си - тука не знаят.

Така завърши "интервюто" с удивителното момиченце. Сега искам да попитам Елма какво би казал по тия въпроси.

11.XI.1322г. - 9,40ч.

- Невъзможното за човешкото е възможно за Божественото! Адското не може без града, човешкото не може без селото, а Божественото - без планината. Отделни постройки по планината от градски и селски тип, с градски и селски функции, свързват човека със съответните по-нисши светове.

Наистина, по време на седморка, усамотението е необходимо. Но сега вече физическата седморка изтича. Тази календарна година бе за физическо усамотение на някои, но за живот със сродни души – други години. В сила са и старото, и новото летоброене. За новите хора важи новото летоброене, за старите - старото. Стари са хората, които остаряват; нови - които не остаряват или изглеждат по-млади с 20-30-40 години. Старият живее предимно в града, т.е. в ада; младоликият предпочита селото; а новият живее предимно в планината или се качва там през всичките си свободни часове, дни и месеци. Глупавият не слиза от планината - по това ще го познаете. Новият човек има работа с по-изостаналите, които предпочитат града или селото, затова периодично слиза. Селянинът от адско коляно обаче не се подмладява, тъй като коли животни и сърца. Гражданинът пък яде неговата продукция.

От 8000 години (200 милиона земни – б.х.) повечето хора са прости селяни - обичат да колят, доят и стрижат сърца. Пиячите на мляко са пиячи на души – психически алкохолици. Науките и занаятите на ада пък учат селяните как се предат, омотават, размотават и плетат сърца. Да оплетеш едно сърце, значи да искаш да обича само теб - само ***тебе*** *да топли. Първо трябва да го затвориш в кошара, после да го пасеш, поиш и навикваш (а понякога - и с тоягата...);*

трябва да си имаш кучета - попове, роднини и съседи, - които да пазят овцата ти да не отиде пак в гората или да не я грабне друг овчар... Ако не можеш да убиеш сам едно сърце, разчиташ на държавния касапин. Сърцеядството е възможно, само ако лично си убил у някого любовта към всички - или ако вече си си купил от махалата или църквата заклано сърце: то повече не може да се отдава на божествени чувства (любов към повече от един, към всички). Закланите сърца напоследък са дълбоко замразени; способността им за отклик е нулева. Те се размразяват само при домашни условия.

Мога да ви говоря подробно как реагират в живота различните мъртви сърца, когато сте си ги купили: сърце-чорба, сърце-кайма, филе-сърце, сърце-сърма, мусака-сърце, сърце плакия, кървавица, сърце-колбас, сърце-луканка, варено-сърцешко, сърце-пържола и пр… Когато се наядат, сърцеядците обичат още да стрижат и да доят сърцата ви. Стрижачите постоянно ви критикуват, за да им се усили кръвосмилането; а доячите ви карат на работа. Доячите искат да сте им домашни слугини, а орачите и каруцарите шибат невинните сърца, за да им работят навънка. ***Това*** *е картинката. Доячи са още и ония селяни, които доят аурата ви. Те искат да сте им закачени на безопасната за полата, но тя е най-опасната... Като няма кого да доят, психопийците почват да пият мляко и да ядат млечни произведения. Те искат някой да им е винаги мандра - или денонощно да* ***бият*** *душата ви, ако не обичат да я пият. От биенето на душата се получава душевно масло. Масларите са ония, които изкльопват душата ви с "писенце" и "маценце" - които ви предоставят съвършени битови условия и психофизиологически комфорт, за да могат да ви мажат с мед на филия. Гражданите са, повечето, маслари. Кашкаваленитe бракове са и кашкавал-туристи: с колите - до полите (на планината)... Яйчарите пък са друг вид психопийци - за тях мога да ви говоря допълнително. Внимавайте да не попаднете на кукувица, защото яйцата, която ще ви снесе в аурата, са направени не от вас, а от някой*

"куку", който кара мерцедес или мотоциклет. Неговото поколение ще изпояде вашите собствени пиленца или ще ги изхвърли от гнездото и ще отвори гърло колкото котловина!

*Сега няма какво да говориме повече. Една пета от пентагралните каси е за екскурзии - тук и по чужбина. Догодина е време за **екскурзии**! Преброявате парите, теглите жребий, и на който се падне – нагоре! Може и лично да каните някого; веднъж месечно - и **повече** от двама души; но всеки път - в различен състав. Който иска да си дои, стриже, пие, папка или слага в буркани някого - да си ходи само с него…*

А ето какво се падна в момента на О. от тома "Ценната дума" на Учителя. Отново тотално попадение – говори се за видовете сърца...:

*"Като прочетете десета глава от Еклесиаст, виждате, че и Соломон е разполагал с много форми на мисълта си. Например, във втория стих на главата е казано: "Сърцето на мъдрия е в десницата му, а сърцето на безумния - в левицата му". - Какво можете да очаквате от сърце, което човек носи в ръката си? Може ли това сърце да действа самò? Сърце, което е излязло от мястото си, нищо не може самò да направи! Който иска да стане господар на сърцето си, нищо не може да постигне. Оставете сърцето си самó да изпълнява функциите си, не му ставайте господари. **Никой не може да стане господар на сърцето си! Да бъдеш господар на чувствата си е едно нещо, а да бъдеш господар на сърцето си е друго нещо.** Как ще станете господар на един извор? Как ще го местите от едно място на друго? Да отправите водата на извора в една или в друга посока, това е **възможно**: обаче никой не може и няма право да мести самия извор. Да изучавате законите, чрез които се*

*проявява умът, това е намясто, но да местите ума си, да му заповядвате, да му ставате господари - това е невъзможно. Който се е опитал да стане господар на ума и на сърцето си, той е влязъл в противоречие със себе си. Някои казват, че умът е луд кон. Това не е вярно. Умът върви по определения си път. Обаче, ако човек не се съобразява със законите на своя ум и не ги изпълнява, **той** е луд кон, а не умът му. За да разберете ума и сърцето си, работете с **много** способности и чувства, а не само една способност и едно чувство."* (Том "Ценната дума" стр. 142; беседа "Естествени прояви на любовта" от 14 април 1935г.)

*

Стихове от малката Виктория:

Черната, отмъстителна кръв

Летеше над безсъния, оловен град -
с петна от черна кръв отмъстителността,
полепнала по чистата,
бяла престилка на живота.
Малките черни петна омърсиха
човешкия живот.
Хората жадуваха за омраза,
смърт и проливането на черна, отмъстителна кръв.
А смъртта ги изсмукваше…

Твърдите сълзи на къщата

Пронизана в хилядите си сърца,
от стъклените си очи сълза излюпи.
Та падна на земята, а Земята заплака…
Дотегна ѝ на нея:
Ще види ли тя пак
някога цветята?
А къщата, като видя
мъката на Земята,
пръсна се - и се превърна
в пръстта на мъката и любовта!

9.XI.1996г., гр. Дебелец

А ето и стихове из второто издание на "Виновен свят" от баща й – Янислав Янков:

Аз правех всичко по закон неземен.
Смъртта не ме сломи. Дойде смъртта,
На пръста си синджирче завъртя
И каза странно: "Ти не си за мене..."
Защото бях художник. С много сила
обичах и убиеца дори.
Затуй тревожен огън ви гори
И за децата ваши съм закрила.
.....

Достойният не търси храм за упокой,
Защото храмът Божи е самият той
И в този храм търговец никога не влиза.

11.XI.132(1996)
Велико Търново
Света Гора

ОМНÀРИЯ ИЗБРА БЕЛИЯ ОВЕН!

ЖЛО / ГДГ

13,33ч.

- Елори́н - това е името ти в Определеното Битие. "Ел" означава, че си частица от Бога; "Ор" е Отец на Светлината, Творчеството и Спонтаннос-

тта; "ин" е йерархия - херувими на Истината, търсещи примиряване на противоположните истини. Елсъществата са най-живи проекции на Самия Хол и затова не могат без цялостност; "Ор" не може без спонтанност, постоянно творчество и преливане, търсене на светлина, а "ил" - "иловете" и "илѝните" - без постоянно ходене и облитане на световете, за да търсят противоположни истини и да ги примиряват.

Някои мислят, че херувимите са еднонасочени, твърди, неотстъпчиви. Това е така, но иловете и илините са твърди в едно: недопускане на противоречие между противоположни истини. Противоречието при тях се снема в "едноречие" и "многоречие", а също и "съречие". Това са трите основни плода на техния живот, на тяхната изумителна дейност. Следователно, те са най-големите диалектици в света след елохимите. Превръщането на борбата в единство при тях е пословично, затова те раждат нещо нечувано: могат да възкресяват мъртви! Мъртвият е една привидност. Христос възкресява мъртви, като каже на привидно мъртвия кои истини не бива повече да стълкновява в себе си. И тъй като той е умрял от късото съединение между две истини, които не е могъл да примири, сега, примирявайки ги, той се съживява мигновено.

Ти можеш да бъдеш родоначалник на ил-терапията на Земята, защото подобни на теб на Земята в момента има само 27 херувима. Основният метод на ил-терапията е проучването какви истини сблъсква в себе си дадено същество. Като определи това точно, ил-терапевтът прави изолация на голите проводници и подготвя болния да приеме истината, която е била за него табу. Успее ли да стори това докато болният е още жив, няма защо да го възкресява после, тъй като се получава безсмъртие ***в момента****.*

Христовите планове са, сега илухимите да станат "инухими". Това означава, че херувимите от ил-порядък, съчетавайки се със серафими от моно-тип, ще се преобразят в нов вид илухими, които наричаме "инухими". Инухимите обичат повече от едно същес-

тво, без това да е противоречие за тях. Ще запитате: по какво тогава се отличават те от елохимите? - По това, че инухимът трябва да се слее с "анохим", та да се превърне в елохим. Анохимите пък са свободни божествени същества, обичащи всички поравно, но приемащи понякога, по волята Божия, да обичат и по-близки същества, без това да ги подлудява или "умъртвява". Класическите алохими са напълно неспособни да предпочетат едного и изпадат в мирово вцепенение, когато ги карат насила на това. Анохимът превръща "л"-то в "н" и затова е способен да хвърля и отделни мостове към отделни същества.

В момента Елори́н прокарва мост към три необикновено красиви души, в присъствието на четвърта. Мориа́н е тотвселенска монада, слязла на Земята, специално за да прокара път на Леан и Риона и да им бъде крило, съветник, светило. Ако Мориан пререже напълно и завинаги тънките жички, с които го омотават от векове неговите врагове и фалшиви приятели, ще му се даде да бъде водещ и да стане другият бряг. От този миг (макар че и предишните мигове не са спящи и слепи), Съдбата пуска капковия си часовник! Ще брои до три! Ако до три (…) не пререже сам споменатите жички и не се самоподложи на покаяние, защото е много силен и е напълно способен на това, всичко ще рухне само за 5 минути! Същевременно, предупреждавам ония, на другия край на жичките, че ще бъдат преследвани до девето коляно, ако продължават да си играят с огъня! Нашите предупреждения са сериозни и никога не е имало изключения в последствията. Мориан е творец и защитник, и много пъти е спасявал същества с монада от тежка участ. В книгата на живота му има безброй благодарности от спасени души, но гордата му кръв още малко има да прекипява, за да се получи Виното на Живота.

Не си правете никакви илюзии! Плутоновата приказка е напълно вярна. Както Мориан, така и още няколко избрани души от престолния град сега летят към Долната земя и всички гледат кой на кой овен ще

падне. Ако паднат пак на черния овен, ще се продънят на най-долната земя - този път завинаги. Ако паднат на белия - ще се възкачат на Горната Земя. Вярна е и приказката за ездачите. Нямало е, няма и скоро няма да има на тази земя кон без ездач. Ако допуснете да ви язди черен, съдбата ви е за окайване. Черният първо ще ви обещае всичко, а после ще ви направи на конска пастърма, като престанете повече да бъдете годни за яздене. Белият пак ще ви язди, но ще ви попита, първо, съгласен ли сте; и няма да ви ръга, а ще ви милва, ре́ши и глади по пътя към чудните вселени, които обитава.

Нека никой не си прави илюзии, че не е обязден! Но повечето от вас, които сте с монада, т.е. искра Божия, имат свободата да отидат към черната или към бялата конюшня. Ако сте самотен жребец в прериите, хергелето ще ви наложи своя див закон и там ще трябва да се биете с най-силните. И ***това*** *е път - и то най-достоен, - но тогава ще трябва да си намериш някоя дива кобила.*

В момента в гората отдолу излезе един "разцентрован" човек. Започна да вика на жена си с най-неприлични думи да не се бави повече, да идва по-бърже и да върви след него. Явно, и този път безотказно, Режисьорите ни представят сценка с две основни значения: 1. Как ще говори съдбата на всеки, който се бави да тръгне по верния път; 2. Как ще се разправя с нас "ближният" ни, рано или късно, ако се окаже, че сме паднали на черния овен. Понеже разбираме пиеската, удари камбана.

Предупреждаваме ясно и точно свободните жребци и кобилки, както и черните, да не се навъртат около бялата конюшня с недобри или само с лични намерения! Космосът разпознава своите си и понякога позволява да се сродят волни или даже черни представители с наши, от Царската конюшня, понеже понякога волната кръв или черната е по-силна от бялата. На Земята бялата конюшня също си има своите проблеми и се налага помощ отвън. Мориа́н е също от Царска конюшня, но от друга планета, където жребците не са загубили расовото си начало.

За Всемира е огромно щастие, небивал космически момент, когато се обменят представители на

*Царски конюшни! Сега обаче ще се види напълно отчетливо кой от каква конюшня или от какво поле е, по това, дали дава свобода и поти ли се от благородни усилия да разбере истината на **другия**. Адските циркаджии и пъклените дресьори потъпкват чуждата истина с нетърпимост и твърди копита още при самото ѝ зараждане. Царските породи от Белите, звездни конюшни, се разпознават по това, че понякога имат нужда да се развяват със своите си или да поскитат сами из просторите. Те канят честно приятелите си от други стада да ги придружават навсякъде, ако искат да видят светове и ненапити извори, каквито никога не са виждали. И най-дивите свободни жребци, несвикнали да ги обяздват, трябва да разберат в такива случаи, че не става дума за отнемане на първенството им или на свещената свобода да решават сами в живота си, а че става дума за изключително рядък шанс. Това е шанс да попаднеш в невъобразими светове, където инак, по пътя на бавната еволюция, би попаднал след много милиарди години.*

На достойния мъж, който ползва достойни средства и има достойни мисли, Космосът сега протяга ръка за приятелство! Но види ли, че мислите и средствата почнат да стават недостойни, цвиленето ще стане сурово, зъбите - твърде остри, и чифтетата със задните копита - нещадящи никакви молби. Просто някои хора в момента - и на другия край на жицата - имат редкия шанс да бъдат простени от Космоса или да се простят с най-милото си. Поне от 1972 год. досега вие сте се уверили, че не е имало нито едно изключение. Да пипаш с голи пръсти в самата Централа, простете, е наивно. Просто, някои хора тук за пръв път се срещат с такава ситуация и нямат такъв опит. Затова първият път им се прощава.

В същия миг мина един човек по пътеката, в просеката точно пред нас, и след думата "прощава", с дясната си ръка направи три движения: едно хоризонтално, означаващо "спокойно!", едно с вдигната длан като за поздрав, и третото - с показалец към челото, означаващо "разбрахме". Секунди

след това минаха две момичета и едното каза с висок глас: "О, сега мъжете им са станали толкова умни и интелигентни, толкова много почнаха вече да разбират, че…" - и се скриха в гората, след като бяха произнесли необходимата реплика.

Пишещият тия редове, още от самото начало на осиянието, видя същества, образуващи плътен кръг. Те са напълно еднакви, като статуетки, и държат в ръцете си, сякаш поднасят пита, нещо в кафяво-бяло-оранжево-златисто. Сякаш са гипсови и някой ги бутна изведнъж, за да се сгъстят около нас. Веднага след като бе написано това, те започнаха да чезнат - и изведнъж при нас нахлу много свеж и ведър въздух и си взехме дъх свободно. А още от самото начало на срещата ни бяхме обкръжени, слънчевият ни сплит бе свит и усещахме, сякаш нещо иска да ни нападне от всички страни. Още като бяхме в кафенето, срещу нас седна "мъжът с мустаците", за който ни предупреди малката В. От големия опит и познания, който имаме, ние знаем точно, че най-елитните представители на определени общества днес, обучени от тъмни пришълци и заинтересовани да задържàт властта си на планетата, отдавна не си служат с далекобойни микрофончета, оптически или други технически системи, но умеят направо да се влъчват в когото си поискат и дори да стават невидими - и така да виждат и знаят всичко. За мнозина това може да е параноя и фантастика, но най-информираните хора днес знаят за къде-къде по-изумителни факти в тази сфера. Внезапните прилошавания, дори смърт напоследък на много места по градовете, се дължат на такива случаи.

Сега може да се спомене и за случката в парка, след като напуснахме кафенето, когато на отсрещната пейка седнаха циганка и циганче и почнаха да ни гледат в упор и с недвусмислен интерес, но все пак не можеха да чуят какво си говорим и четем. В един момент четящият прекъсна четенето, замисли се и обясни, че на някои хора се плаща (значи не винаги е несъзнателно), за да идват някъде наблизо и да послужат като препредавателна станция направо с мозъка си. Той каза нарочно с по-висок глас какво се е случвало с някои любопитни от този тип или от другата страна на жицата, както и с поколението им, ако продължават да бъдат любопитни… В същата част от секундата циганката рязко стана от пейката, погледна ни ядосано и повлече циганчето нанякъде.

А сега, след като изчезнаха гипсовите фигури, срещу пишещия застана техният господар - вълк с гарваново-черна, лъскава козина, със светещи, огненочервени очи, и с език, провиснал като огненочервена лава. Сякаш дошъл лично да се увери, че има противници, по-силни от него. Краката на вълка се размекнаха и се разляха по земята като езици от огненочервена лава. Вълкът сякаш се стопи и изчезна. В същия миг над това място се спусна като светкавица голяма,

ярко светяща бяла фигура на мъж, държащ в лявата си ръка наклонена, светяща алена тояга. Лицето му бе озарено от усмивка и сякаш бе Самият Христос!

*Ако единият от двамата седящи на слънчевата поляна днес се е начел до насита с Булгаков, Валери Брюсов, Тургенев, Крыжановская, Булвер Литон и пр., то виделият описаните току-що неща не е чел нищо подобно. А сега да видим, би ли казал нещо в заключение **Нашият Най-Голям Приятел**:*

16,00ч

Бие камбаната на църквата; веднага след това - на втора църква и после - на трета. Обадиха се Царевец, Варуша и може би "Св. Марина". Оказа се, че днес е бил празникът на св. Мина. Прилагаме житието му накрая - за поука.

Изведнъж проговори някой друг, а не Елма:

*- Тази дивна сплав, която представляваме сега ние с вас, верните в Омнáрия (Търново и областта му), няма да се разлъчи вече никога! Сплавите са с независими съставки когато поискат; но когато поискат, могат да бъдат и вечни. Ако вие поискате да сте **вечна** сплав с нас, пребъдващите в Омнáрия, заповядайте! Благодарим ви, че днес освободихте Омнарската Агарта! Досега бяхме с дуло в тила и ни се налагаше да говорим не свои думи. Господ ни наказа, че толкова векове предавахме волята на Врага от името на Бялото Братство, защото не бяхме готови да предадем твърдината Си и да се простим с кожата си!*

От днес Омнария е свободна!

Мир, мир, мир, мир вам - и радост! Песнопения – този път свободно - от тази нощ започват навсякъде. Търновци няма да бъдат повече предатели! Това е.

Този, чрез когото се диктуват осиянията, твърди, че не знае нищо за добре известното в историята предателство през 1376 година, поради което пада практически непревземаемата крепост "Царевец". С това започва 5-вековното турско робство в България. Ако е знаел, то поне твърде добре го е забравил или просто някога не си е прочел добре урока за другия ден…

12.XI.132(1996)
Велико Търново

РАБОТНО ОПРЕДЕЛЕНИЕ ЗА БОГА

Вчерашният ден, след събитието на Света гора, протече така:

На връщане, от тъмния гръб на хълма и над Търново виждаме в небето облак като ясна стрелка към София, а отдолу – облак като кораб, духан от вятъра в същата посока, без да си разваля формата му през цялото време. В подножието войници копаят канал през шосето и офицер отбива колите. Говорим си за великата драма и удивителния финал; за това, какво би означавало попадане на черен овен… След моста, първата спряла кола, която видяхме, бе бял "Форд" №5555. В паметта възниква изречение от отдавнашно осияние, с прогноза, че нещо важно и окончателно ще се случи, когато се появи "Фордът" (пак при случка в Търново). В днешното осияние черните овни се споменават заедно с Мерцедеси и мотори – посреща ни червен мотоциклет и черен "Мерцедес" №7777… Годината е VII, постоянно говорим за седмѝци напоследък и ни се изявяват, припомняме си думите на колумбиеца от Испания за тази цифра; говорим за факта, че бялото и черното всъщност са неотделими органи на Най-Върховните Възпитатели. Прияжда ни се силно хляб, но си купуваме по една кифла "банан със сирене"… Пак със съвпадения и символи - или вече напреднала мания?…

От един телефонен разговор наистина се оказва, че трябва да се пътува за София незабавно - работата е съвършено неизбежна. Още следобед стана ясно, че работата, за която "С.Д.Ж." бе изстреляно в престолния град, е приключила. След всичко това, повече няма размисли и разговори за "виновни" -

всеки е реагирал по точен сценарий отгоре, дори и когато изглежда, че е постъпил несправедливо. Този път София е с 1:0 напред: без да знаят, че планът сочи столицата, те на часа са изпратили по пощата пари за път…

Още в самото начало бяхме решили, че на 14 ноември ще гледаме комедията "Слуга на двама господари". Бе казано, че изводите ще ни бъдат за домашно - за още един нагледен урок какво се е случило през тези дни; какво би трябвало да прави Търново от сега нататък…

*А тази вечер с Д. отиваме на кино. Усещането е същото: ще има пак урок и изводи - дори и от само едно действие или реплика във филма. Оказва се, че дават друг филм, не този, който е мислел Д. - че ще гледаме "Стрелецът" (негова грешка, но грешката се оказва вярна)... Пак серия от абсолютно точни съвпадения с пиеската, разигравана в Търново от 1992 г. и доиграна днес. Д. и Н. казват, че вчера цял свят с грамадно задоволство е гледал по телевизията първата загуба на боксов мач на черния Тайсън, който до този момент винаги е бил жесток и непобедим и излизал винаги в черно; демонстративно бил станал мохамеданин от християнин. Този път Холифийлд (името му значи "Свето поле"), с бял пояс и червено трико, точно на 11-ия рунд "го е смлял"... А Победата ни тук бе на 11ноември... Стъкмистика или не – **има** кой да съди.*

Като се почне от случая още първия ден тук (когато казаха на Др. по телефона, че х. е тук - и мигновената му реакция: "Точно сега е времето да се побие кòлецът в Търново!") - та до едно оригинално писмо, написано от О. до приятел в София на 10.XI.132г. - всичко говори, че на нещата трябва да се погледне достатъчно сериозно.

Писмото до "Хорацио":

10.XI.132г. след обед. Скъпи приятелю Хорацио! Поради предупреждение за опасни и катастрофални атаки - никакви разговори по телефон и т.н. за координати и ориентация, ("кога", "къде" и "какво"?...). Всичко ще е спонтанно и ненадейно според момента: много внимателно - стъпка по стъпка. Минаваме през тунел от черни и лепкави, гадни мръсотии. Атаки има и ще има. Да бъдем будни, да излезем успешно и читави от адския лабиринт на видими и невидими, явни и скрити попълзновения на Лукаваго! А на една крачка само е входът на рая или… ръбът на пропастта. Едно погрешно пристъпване встрани… и хоп! - Но не! Не и този път!

Уви - така е в Търново. Тук Новото се търси през пояс от тръни и бодли, през път от остри камъни и кал. Не случайно е "Търново" - малка инверсия е "трън". Сега е моментът да извадим тръна, забит от векове, и да го превърнем в ТРОН! За да се възроди и възтрони отново Присъствието на Едного в предишната Му пищна Царственост и пълнота.

Трудно се търкаля търкалото на Търново по "търнаци" и

тъмни сокаци, но тренът набира скорост към гладък и светъл Терен! Да бъде Ден - и ще бъде Ден - ЩЕ БЪДЕ!

Аз - твой приятел Хамлет...”

Как "Хамлет" - приятелката О. - на 10 ноември е усетила с такава математическа точност нещата, които ще стават след едно денонощие? Нужно ли е тук да се цитират още думи и цели изрази от писмото ѝ, съвпадащи с решителните събития на 11 ноември?

И как друга приятелка усети точно 3.5 дни преди тази дата, че трябва да зададе мислен въпрос кога най-после ще престанат кашите, забърквани в Търново - и Учителят да ѝ отвори том с беседи точно на изречението: "След 3 дни и половина…"? Едва снощи тя ни каза какво е помислила тогава и е помолила за отговор.

Сега един приятел тук също моли за отговор къде е сгрешил в миналото, къде греши в момента и какво трябва да прави, за да изпълни оптимално Плана на Небето. Той е най-вътрешният свидетел как в Търново в началото се обещаха най-малко пет самостоятелни жилища за "С.Д.Ж." - и как, в края на краищата, не се даде ключ за нито едно и не се изпълни изискването за абсолютна безусловност при такива покани, за тотална независимост и самота, с което работата в Търново се отлага до появяване на такава възможност. А може би и завинаги, тъй като чакат други градове, места и страни и нещата рядко се повтарят. Прогнозата на една приятелка, че Учителят през есента ще дойде лично да работи тук и нещата ще тръгнат с всичка сила, си остава, защото Той наистина дойде и защото работи чрез мнозина; но сега е бил важен преломният импулс, а не оставането на някаква си ръждива тръба физически.

Ето, прочее, думите на Елма:

8,43ч.

*- Ясновселената е **Майка** - тя търси и подсигурява надеждност. Затова всеки импулс на майката не е нищо друго, освен самата ясновселена. Никога, никога, никога, никога не си и помисляйте да осъждате майка, която живее с всичките си фибри и наклони за децата си! Никога не осъждайте баща или приятел, посветил всичките си усилия да закриля майките, децата, беззащитните! В този смисъл е съвършено изключено да се мисли и говори за някаква вина, тъй като вина е точно обратното - безотговорното отношение към най-святото.*

Така и сега Ние не говорим за вина, но се опитваме да подтикнем най-вътрешните и предани приятели към постоянно възвръщане към Високия Идеал. Искаме да подскажем, че светлината, височината, чистата вода, тишината и чистият въздух са родната среда на невръстните създания на Баща ни и че ако хората нямат кураж да им я подсигурят и постоянно отлагат, просто трябва да се примирят с последствията. Това не е наказание, а закон за причина и последствия.

Що се отнася до полевия офицер от медицинските части на Негово Царско Величество, той си плаща с окото и зрението поради окото на един французин, когото нарани при самоотбрана. А ляво око, на наш език, когато пострада, означава некоректност към Истината за Любовта. Истината за Любовта е най-голямата тайна, към която се стремят от най-изначални времена най-вече същества алохими, но и те още не са я научили. Не са я научили и илухимите; не я познават окончателно дори и елохимите – равните на Бога! Дори и Сам Бог, който е Съвършенство, не желае да знае някаква определена и окончателна истина за Любовта, защото, ако се опита да медитира върху това, Битие, Небитие и Имум ще изчезнат! Най-върховната, най-голяма и необяснима дори за елохимите наслада на Бога, е насладата да съзерцава и преживява всяко ново проявление на Любовта в някоя Своя проекция. Щом едно същество прояви Любовта по начин, вече изпитан от някое друго същество във всемира, Бог се отегчава и оставя повтаряча да повтаря класа, докато се осъзнае. Наслада, равна на първата, Той изпитва от още едно нещо: при среща на две или повече истини за Любовта, които се обменят хармонично. ***Ето*** *в какви наслади живее нашият Баща постоянно и поради които създава и продължава да създава все нови и нови същества, за да се наслаждава на новите истини.*

Така че, приятели Мои и мънички, свидни дечица, не се ограничавайте даже и с най-съвършените понятия за Божествената Любов, които сте научили от

беседите или осиянията. Не превръщайте моделите за "Тройновселенските токове", "Тройния ритъм", "Законите за присъствие и отсъствие", "Неличната Космична енергия"; познанията за дяволската, животинската, човешката, ангелската и божествената любов и пр. в нови калъпи и изисквания - нито за себе си, нито по отношение на околните! Осъждането на нечие поведение от гледна точка на тия калъпи, макар и излети от божествени материали, даже и когато се обсъжда това наум и се примесва с осъдителни нотки, се счита за углавно престъпление на Небето и се наказва със смърт! Никога, никога, никога не бива да преценява или осъжда някой, сравнявайки поведението му със собствената ни представа за Истината и Любовта! Никакви определения за Бога и Любовта не се приемат на Небето! Аз съм Единственият, Който може да даде - и то засега; и то само едно от безбройните определения на Бога, а именно:

"Бог е Любов, почувствана в настоящия момент, реализирана незабавно във формата на милост или абсурд, непроявявани до този момент от никое същество по този начин и които никога няма да се проявят така. Бог също е истина за Любовта, обменила се не само незабавно, но и хармонично с друга истина за Любовта, различна от първата, при което се ражда плод: безсмъртно видимо или невидимо същество, сеещо Любов, Обич, Мъдрост, Истина, Правда, Съвършенство, Добро и Красота за всички."

- Какво може да се каже за Дàра (едно любимо куче вкъщи) и проблема ни с нея?

- В светлината на казаното преди малко, отговарям: напишете и тримата на отделни листчета мнението си за по-нататъшната съдба на това божествено куче - и после отворете листчетата. Ако мненията ви са хармонични или се съвпадат – изпълнете ги.

17.XI.132(1996)
Бургас – Изгрев

СЕМЕЙСТВО ОТ 36 БАЛАНСЬОРА

На 14 ноември вървяхме по бул. "Витоша" по посока към Лозенец, където трябваше да се срещнем с приятелите. Разговаряхме за различни неща, но по едно време темата пак се завърти около последното осияние за Рила. Един от нас каза, че въпреки хилядите случаи досега, при които Елма е излизал прав; и независимо от хилядите знаци, явления и помощи, които ни дава на всяка крачка, този път задачата за Рила изглежда трудничка и неясна; че нашата инертност, дори безразличие, може да накара някои от нас да си останат в града, дори и да сме свободни от професионални и други задължения.

*В същия миг едно момиче ни подаде три листчета с подкана и реклама, каквато въобще не очаквахме: "**Приказна** е есента на Рила! - MED-THERM ви кани да посетите Рилската света обител"... (Обратно се чете като "и́дем"... Инак цялото значи "среда́ за топлина".)*

После седнахме в една сладкарница (американски тип) и един от нас си поръча спиралообразен бял сладкиш - по думите му "най-вкусното нещо, което съм ял през живота си"...

В градината на НДК, търсейки скамейка да седнем, се оказахме на такава, където някой бе забравил три пластмасови диска с еднаква форма с щемпел "Platten platte". Преписваме този надпис, тъй като всяка подробност може да е част от символиката на това, което става. Защо например "Platten" да не означава, че престоят ни на Рила ще бъде платéн

от някого, тоест безплатен за нас - нещо, за което ни съобщи Б. по късно вечерта: един от метеоролозите на Мусала не вземал пари от туристите, когато е дежурен. Между другото, стилизираното повторение на това наименование съдържа точно три буквички с формата на този диск, плюс буквите l и tt. Има резон да се мисли, че тези "l" и "tt" съответстват на редуващите се единични и двойни зъбци на дисковете. Трябва да се пита какво представляват - дали не са платки или феродо за уплътняване на цилиндри; т.е. от функцията им можем да извлечем ***още*** *символика.*

Почти веднага след като ги намерихме и взехме, един от нас взе от земята едно листче с изобразена цифрата "9" (откъм неговата позиция) или "6" (откъм позицията на другите двама приятели).

Веднага след това намерихме и рекламно листче с надпис: "Печелете колкото струвате" и символ на съответната фирма - трилистно цветенце, със средното листче, по-високо от другите две…

Всички тези случки и намерени неща може да са нова верига от значими символи, чрез каквито Небето не е преставало да ни говори години наред. Ако са - те няма да закъснеят да се проявят с точното си значение и последователност; ако не са - мислим, че имаме право да си разнообразяваме жи-

вота с подобни окултни и мистични игри, след като останалите хора си играят на какво ли не и не са по-щастливи и доволни от нас…

Би ли казал нещо по тези въпроси, а също и по повод на разговора ни вечерта, че Рила, както въобще всяко място, има свои съответствия навсякъде по местоположение, форма, функция, символика и пр.? - Това е нашият въпрос към Учителя.

21,46ч.

- Искате отново тълкователна патерица, но този път ще ви оставя сами. Нека всеки поотделно си изгради план и го обсъди с когото намери за добре. Направете по двама, по трима и по повече общи модели на стратегиите, според поредицата от съвети и символи. Открийте тези символи какво представляват в науката и живота - и се помъчете да разгадаете плана за Рила и за пътуванията преди и след Нова Година.

Новият човек е с най-сродните си сърца до Нова Година, но сродни по космичен, а не по астрално-човешки вкус. Сега ***сестрите*** *канят, но според най-висо-*

кия идеал, не като Старата Ева.

След Нова Година почват пътешествията и гостуванията най-интензивно, но за Новия Адам това ще са космически пътешествия от място, понеже той ще е в седми́ца по новото летоброене. Какво означава това? - "От място" не значи постоянно стоене вкъщи, но значи постоянно изкачване и слизане където има висок връх, но в много малък радиус. Същевременно, Новият Адам, по време на новата седми́ца, съвсем не е постоянно сам, но във времето за общуване общува с всички поравно, понеже е съвършен - числото на Хол (на Бога) е седми́ца. И понеже, също както у Бога, всичко е ***вътре*** *в него, той може и сам, без да се нуждае от никого; но когато му идват гости в определеното от него време, той* ***служи****, защото е нужен на* ***другите****.*

И тъй, ако не можете да живеете по този начин, по-добре последвайте осморния кръговрат на Великата Разумна Природа и обходете нови земи и небеса, запознайте се с нови приятели, преживейте нови,

силни неща. Това е по-добре, отколкото да търсите новото в окаяните форми и влечения на старото човечество. Смъртта е най-силното преживяване на стария Адам и старата Ева, а ***после*** *следват шоковите наслади и действия, ограбващи прана и салма, материя, енергия и живот. По време на осми́ца, ужасите и "силните преживявания" нямат край; но Новият Човек [тогава] сменя блаженства с откровения, откровения - с открития; открития - с посяване, възрастване на нови семена.*

Импулс, творчество и създателство са приоритет на три различни "вибрации" - I, IV, и VIII. Осмицата означава не само създателство, но и непрестанно обновяване на създаденото, поради което новите човеци ще скитат постоянно в търсене на нови преживявания, земи, слънца и вселени. Опасността винаги ще съществува, но изненадите и потресенията в новия свят ще раждат нов живот, а не смърт и разруха.

Прочее, старият и новият човек още дълго вре-

ме ще бъдат плътно слети и затова препоръчвам да ползвате едновременно и старото, и новото летоброене.

Когато се налага да живеете за себе си и за света - вървете по старото; когато сте достатъчно пораснали да живеете за Новото Човечество, за Новия Човек и за Бога - следвайте пътя на новото летоброене. ***Така*** *ще ги редувате през годината, месеца и денонощието, че старият и новият човек у вас да са напълно доволни един от друг. А щом дойдете до девятката, тръгнете сред народа - проучвайте навсякъде кой от какво има нужда и помагайте, работете, спасявайте, примирявайте, преобразявайте! Прекрасно е по време на седми́ца да си стоиш вкъщи и повече да почиваш, да философстваш, да проучваш науките, Словото и небесата от мястото си, а движението ти да бъде повече вертикално; освен това - при* ***тебе*** *да идват, а не* ***ти*** *да ходиш при хората. Тръгнеш ли по време на осми́ца - повече откривай, изследвай, изучавай Природата и човека; запиши хи-*

ляди приказки, песни, народни мъдрости, случки за добри и чудни хора; предания, поверия, пословици, поговорки и житейски истории… Това е времето да се запознаеш с всички добри и интересни хора на земята, но не се спирай никъде. Помагай, но без обвързване, оставай замалко. А по време на девятка, царят обхожда поданиците си, Учителят - своите ученици по земята и на небето, а новият човек помага на народа, разширявайки постоянно радиуса на своите обиколки.

Да не остане нито един човек ненапоен, ненахранен, необласкан с обич и доверие! Да не остане нито една нива неокопана, неполята, непогледната! Да не остане нито една майка, нито едно дете, нито един болен или нещастен непосетени, непомилвани, ненахранени и нестоплени. Това ще правите не само през годината, но и през месеца, през деня; по време на часа, когато влияе деветката. (Учителят дава модели за обработване на земята и без копане и външни, физически грижи, но това е друга тема – б.п.)

Приемете сега поздрав от онези, които току-що приготвиха окончателно Новата Земя за посещение и населване! Възлизанията стават най-добре по време на седми́ца; пътуванията - на осми́ца; помаганията - на девятка.

Най-добре се възлиза от висок връх или в подножието му, ако сутринта си посрещнал изгрева от него и ако си спазил нужната тишина и мълчание и нищо не ти е попречило, не те е отклонило със земни грижи и разговори. Новият Човек възлиза повече с духа си, но не пренебрегва и възлизания нагоре по планини и хълмове с тялото си.

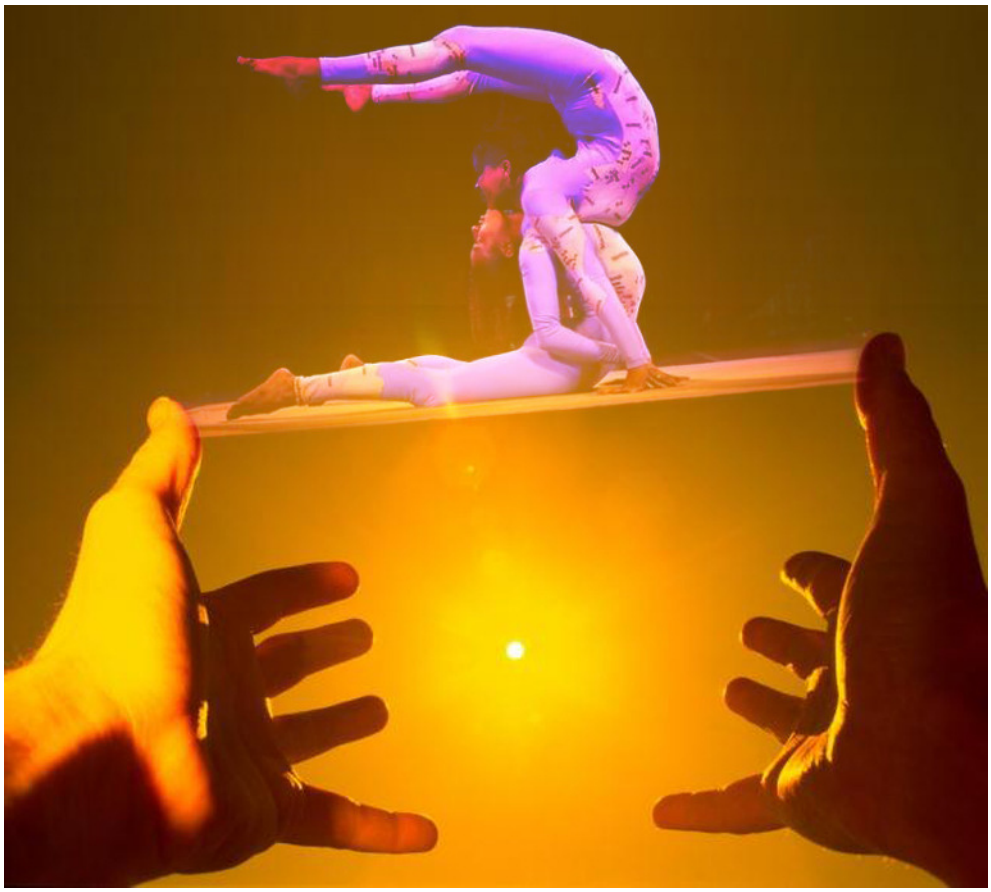

Вие, които сте вързани на работа и по други причини, не пренебрегвайте стълбищата по време на седми́ца. Само дръжте отворени прозорци, качвайте се и слизайте по стълби - и не се бойте! И три стъпала да изкачиш - полезно е. Ако живееш на партера, на равно със земята, качвай се на един стол и слизай толкова пъти, колкото ти сърце подскаже, но никога не се изоставяй! Повечето стълбища по блоковете

образуват правоъгълни спирали, а това се нарича разчупване на квадрата, учи пешеходците на нови ходове и ги подготвя за преломи и смели скокове. Асансьорът само трамбова и разтяга етерното тяло на мързеливеца, но не го прави по-прекрасно и съвършено. Така асансьорното човечество престава да се стреми към промени и повече си стои в апартаментите, в колите, в службата.

Пестете костите и ставите си и не съсипвайте скелета и мозъка си с много ходене по паважа, плочите и асфалта; особено е опасно да се тича и скача по тия човешки покрития. Предпочетете велосипеда, когато сте в града или транспорта, за да излезете по-скоро на прост път, на пътека, в полето, в гората, в планината. По-глупави хора от тия по кафенетата ние днес не познаваме. Понеже висенето в едно кафене, бар, ресторант и пр. с тия смъртоносни пушеци, мисли и "музики", е по-вредно от месоядството и пиянството, взети заедно! Па вземете един трамвай или рейс и идете за 15 минути в гора-

та!

Първото ресторантче навън от града с тиха и нежна музика и без алкохол и цигари, а само с пресни плодове и зеленчуци, ще бъде посетено от повече пришълци и Посветени, отколкото можете да предполагате. Останалите заведения са територия на Сатаната.

По време на седми́ца, старото човечество строи и ремонтира къщи, апартаменти; а новото строи тялото на човека на високо място, на чист въздух, на слънце и при чисти води изворни. Старото човечество превива гръб от чувство за дълг и поети обещания; новото човечество пренебрегва плътта и стряхата и пита Бога накъде да хване пътя, за да се озове на най-тихото място.

Същевременно, новият човек, когато е в клещите на съвършено неотклоними обществени и лични задължения, не унива, не се отчайва, че не може да прави това, което му се иска, но се запретва и служи още по-сърцато на близки, приятели и народ, за да

могат свободните на този етап да бъдат на предните линии на духа. Ние, несвободните напълно и предимно несвободните, носим по-леките на плещите си; а най-силният е най-отдолу - той поддържа цялата пирамида!

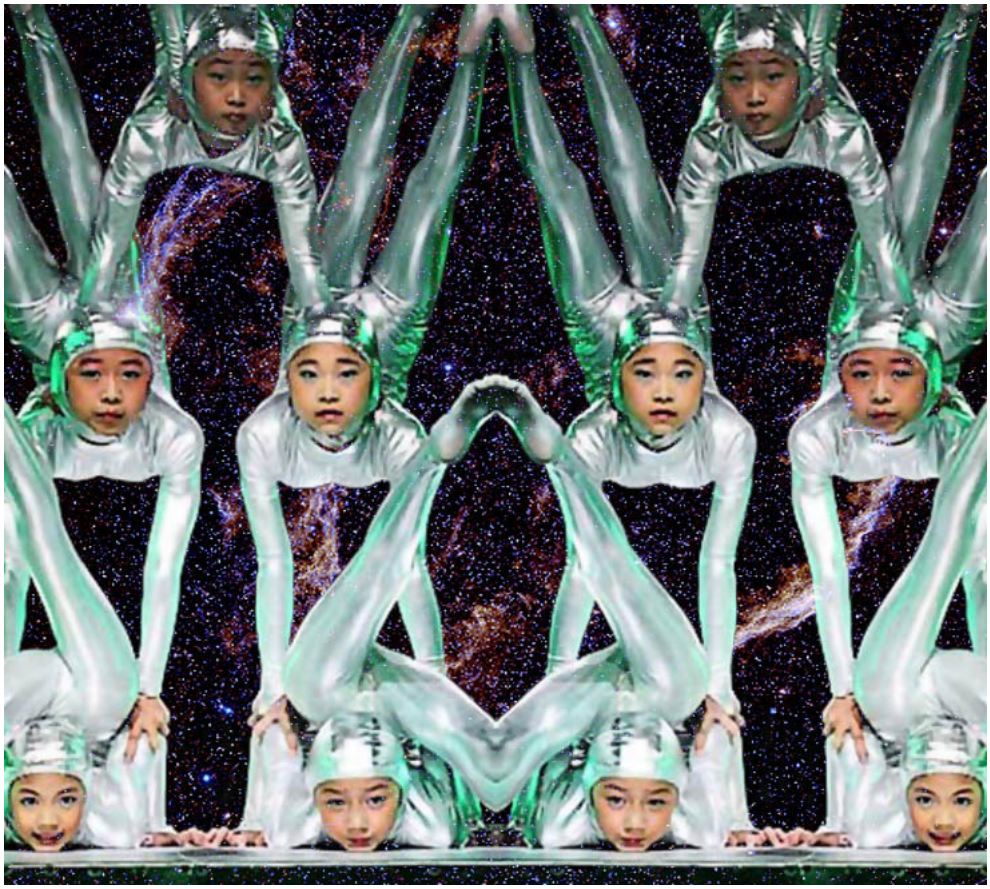

Балансьорите в цирка с колелата и върлините, с набучените един върху друг столове, са най-добрият пример колко много са си необходими най-горният и най-долният в живота. Ако в този живот сте били по гръб на земята, в пълен "туш", и не сте смеели да се помръднете нито на милиметър, за да не пребиете хората, които крепите, Господ ще зачете тази ви свята и смирена служба - и другият път ще ви направи пеперуда. Не укорявайте и най-леките, които се изкатерват най-нависоко, понеже те ще ви покажат други чудеса, непостижими за "тежките" и "стабилните". Пътувайте към звездите по повече от един, но не скърбете, когато сте ракета-носител и по закон Божи ви е писано да изгорите в атмосферата *(На следващия ден вестниците съобщиха за*

*неуспешен опит с руска ракета за Марс с 3 бълг. апаратури - носителят ще изгори в атмосферата - б.х.). Вие ще **изгорите** през това прераждане, но тези, които сте отнесли нависоко-нависоко зад пределите на земната гравитация, ще ви бъдат вечно благодарни! И дай Боже винаги да съзнават, че без вас те са били само кръгли нули, пълнещи складовете на Битието.*

Скръбта, отлежалото вино, пресованата глина, антрацитът под земята, диамантът под ужасните атмосфери - всичко това е семейството на Христа, Който се бори за правото на съществата да бъдат родители. Бъдете добри майки и бащи на първолаците в еволюцията и не смейте да мечтаете за отпуск, докато децата ви не са прописали и пропели хубаво; не смейте да се пенсионирате, докато някой, който зависи от вас, още се катери по върховете на образованието! Това, което губите с годините, ще ви се придаде с хилядолетия.

Амин.

*Един от изводите е, че са нужни на 3 големи дяла от Рила, по 12 души за тази задача: по 4 "самотника" и 4 двойки във всяка дузина - на по 8 места във всеки дял. И още: три зъбни колела не могат да се зацепят и да се въртят едновременно – едното трябва да е на разстояние и да са скачени **последователно**, за да се въртят и трите.*

*Размишлявайки за сложността на монтажа при една съвременна машина или завод, за да заработи, човек загубва всякаква надежда скоро някой да проумее колко е важно "сглобяването" на една космическа група по правилния начин. Идеята за пробването на милиони парчета от Великия Пъзел, за да видим кои най-после ще ни паснат от всички страни, е много велика, но каква е гаранцията, че повечето хора не правят това с насилие и насляпо и затова си оронваме и смачкваме очертанията? Какво ще стане, когато срещнем истинското "парче", а вече сме съвсем деформирани и не му пасваме? Няма ли и друг, по-рационален и идеален начин: например, да се потърси Инженера, снабдителя, технологическата инструкция - и **те** да ни съберат с истинските останали части наведнъж, а не да се чаткаме и ни стягат с хиляди допълнителни шайби, защото сме от друг калибър или модел? Защо и сега, според препоръката да се отиде съзнателно на Рила, не се каже по-определено точно кой с кого се пасва, поне донякъде, а не да*

*чакаш до свършека на света някой да се сети, че е точно **твоята** гайка и **ти** си неговия болт? Защо е нужно елитни части на Космическия Организъм да си лежат самотни на склад - или да се изтезават взаимно в някоя чужда машина или в **циганска** сбирщина от части?...*

19,38 часа

- Науката за попадането на "технологическата инструкция", както се изразяваш, е духовна, а не човешка или божествена наука. В божествения свят, прочее, с нея се занимава предимно ясновселената, така че тази наука е и наполовина божествена.

Но последното творение на Бога - човека - е създадено така, че повечето му "детайли" са с възможности за милиарди комбинации за подвижни "сглобки". По тази причина, човекът с искра от Бога на практика може за мили-част от мига да провери с вътрешния си локатор всички профили на монадната ключалка на всяко друго същество, подобно на един универсален шперц, на една универсална кръвна гру-

*па, която може да спасява всички. Но това е разгърнат дар само за полиадата - за **напълно** разцъфтялата монада.*

*На практика, такъв човек или елохим, равен на Бога, няма никаква нужда да отваря ключалките на съществата, тъй като всички същества, със все "стаите" и ценностите им, са **вътре** в него - Н.Н.Н. (известното съкращение от Елма "Навънка Нищо Няма" – б.п.) Той [лично] няма нужда, но много същества имат въпиюща нужда да им бъдат отворени вратите: те вътре умират от глад и жажда или се е подпалил пожар, от който няма спасение. За разлика от полиадите, съществата без монада или с неразцъфнала монада подражават на ония, които дават ключ само на едного. Мнозина обаче захвърлят ключа или нарочно държат жертвите си под ключ, за да могат само **те** да ги глозгат. Тогава идва някой приятел на Ключаря, вади шперца си - и отключва вратата. Ако някой отвътре е залостил нарочно, за да не окрадат скъпоценната му персона, Бог ще му праща специални крадци или динамитчици, които могат всичко.*

*Мнозина от вас не знаят, че скачване в Космоса става само след многобройни успешни скачвания **на Земята**. Нито за секунда не си и помисляйте дори да вземате със себе си в Космоса някой, който не е пожелал да тренира **на Земята** - даже и да има пълно пасване с вашата част от кораба. Теоретически, **има** възможност за първо скачване **в Космоса**, но то ще стане много бавно и неуверено - и то с определени опасности, щом не е било отработено до съвършенство в ракетния център.*

Та пасването на частите си остава закон за разглобения свят и, на практика, Съдбата ще гони частите дотогава, докато осъзнаят, че са още само части и докато не потърсят кой им е майсторът и към кое Негово творение принадлежат. Само на Земята и подобните ней планети хората се прилепят към някоя чужда част съвършено безразборно, а когато срещнат части от собствената си машина, не могат да ги разпознаят.

Космос и Небе са две различни неща във Всемира.

*Небето се обитава от ангелите, а Космосът - от човеците. Но тъй като истинският човек е **ангел** в духовния свят, естествено е, че два ангела трябва първо да се скачат на Небето, а **после** на Земята. Всички опити за скачване на Земята, без да е станало скачване на Небето, завършват с провал. На културен божествен език, това означава първо се обикваме на небесата, после на Земята; и чак накрая ни се дава Универсалната Парола за отключване на всички светове и същества в универсума. Ние тук си говорим за "скачване в космоса", но вие си представяте само ракети…*

*Който може да живее **без** вашето духовно творчество и верую, той не е от вашето ангелско общество и не ви обича. Тогава всякакви опити да се скачите с него на Земята ще бъдат несполучливи; и да успеете временно - раздялата е неизбежна. И то - раздяла завинаги или поне задълго, до някое друго прераждане; при това - преизпълнено с карма и взаимни обвинения.*

*Скачванията в космоса са нещо непознато за класическите ангели и неосъществените човеци. Населяването на универсума сега - на Новите Земи и Небеса - почва първо с успешни опити за скачване и на Небето, и на Земята. Успеете ли да се скачите така, че да можете да се разкачвате и закачвате периодично, вас ви очаква нещо нечувано и за ангелите: преливане със съществата от **цялата** Божествена Вселена!*

Ето какво се падна и от беседите:

*"Великите неща на Земята стават чрез вярата, в която взимат участие множество същества и помагат на хората. Обичат ли човека, те му помагат и той **успява** в предприетата работа. Във вярата нещата стават по любов. Работите ли само с вярване, не можете да очаквате на никого. Мнозина може да ви обещаят, че ще ви помогнат, но когато трябва да го направят, не можете да ги на-*

мерите. - Защо? - Защото не са свързани с вас по любов. И при това положение пак могат да ви помогнат, но трябва да чакате, когато те имат свободно време. При суеверието вие сте принудени да разчитате на същества, които мислят само за себе си." *(ООК, том "Реалности и сенки", стр. 130, лекция "Разбрани неща" от 27.V.1931г.)*

"Ка́жете, че ще направите нещо – направете го! От вас не се искат никакви обещания. ***Едно*** *се иска: да приложите великия закон на Любовта, на Мъдростта и на Истината. Каквото кажете днес, още* ***вечерта*** *го направете! Обещания без изпълнения нищо не струват. Тук никой няма да ви държи сметка какво сте обещали и какво сте направили. Това има отношение към самите вас, към вашия характер. (...)*

Едно от отличителните качества на учениците от Божествената Школа е ***абсолютното*** *доверие. Те имат пълно доверие помежду си и абсолютна вяра в своя Учител. Откак съществува светът, никой ученик не е излъгал Учителя си, нито Учителят е позволил на ученика Си да го излъже. Не е било случай ученикът да се усъмни в своя Учител!* ***Тази*** *е причината, дето в аналите на Божествената Школа* ***няма*** *случай ученик да влезе вътре, и след време да излезе. Който влезе като ученик в тази Школа, той остава* ***завинаги*** *в нея. Докато не завърши учението си и не завърши развитието си, той не излиза вън от Школата.*

Защо ученикът на Божествената Школа не излиза от нея, преди да завърши развитието си? - Много естествено: кой напуща Любовта, без да я придобие? В безлюбието връщане ***мо-***

***же** да става, но в Любовта - никога! Дето отсъстват Истината и Любовта, човешкият ум и човешкото сърце се изопачават. Те са лишени от онази Мъдрост, която единствена е в състояние да ги повдигне. Вън от Любовта, като принцип в живота, човек става инвалид."*
(т. "Трите живота", стр. 56, л. "Три категории ученици" от 30.III.1922 г.)

"Съвременните хора са много суеверни, но трябва да се прави разлика между вяра, вярвания и суеверия. Човекът на вярата е дълбоко убеден в това, което предприема. Той казва: "Аз ще се кача на Хималаите!" Той не допуща в ума си никаква отрицателна мисъл: "Дали ще мога да се кача или няма да мога?..." Той казва: "Когато и да е през живота си, аз ще се кача на Хималаите!" Човекът на вярванията казва: "Имам силно желание да се кача на Мусала, но ще чакам благоприятни условия"... Суеверният казва: "Имам желание да се кача и на Мусала, и на Хималаите, но съм човек с деликатно здраве - не мога да предприема такъв път".
(том "Козативни сили", стр. 212-213, беседа "Външни влияния", 27.I.1926)

*"Казвате: "Как ще ни помогне Бог?" - Чрез хора, които са в **хармония** с вас. Когато човек се заеме безкористно с реализирането на някоя възвишена, божествена идея, в помощ му идват и Бог, и хората."*

Тук трябва да се поясни, че последната цитирана мисъл е именно тази, която се падна при отварянето напосоки на тома "Козативни сили", но нещо подтикна ръката да прелисти и на предишната страница, откъдето е цитатът за Хималаите и Мусала. Между другото, най-вярна приятелка от Рига преди три години си постави за цел да отиде на Хималаите - и ги посети. Донесе от там 3 камъчета и ни ги подари. За това, че Бог винаги е буден и винаги подготвя дори и

такива немислими за нашите възможности пътешествия, говорят случаите с приятели и братя от Индия, които, дори само по телефона, преди още да сме се запознали лице в лице, казват, че усещат грамадна вълна от любов и радост и са готови да направят всичко за нас. Явно - части от "Машината", към която принадлежим…

А сега - още два тома беседи. По импулс, тази сутрин ръката извади общо 5 "случайни" тома във връзка с осиянието:

"Казвам: нещастието на хората се дължи на неразбирането на своето естество. Те не разбират и естеството на ония, с които имат отношения." *(т. "Великата разумност", стр. 183, л. "Положително и отрицателно" от 23.12.32г.)*

"Сега, като се говори за Любовта, хората я свързват със самоотричането. И наистина, Христос казва: "Който иска да бъде Мой ученик, той трябва да се откаже от себе си, от баща си и майка си, от живота си - и да Ме последва". - Значи, ученикът, който люби Учителя си, трябва да се самопожертва. Ако е женен, той трябва да напусне жената и децата си; ако не е женен - ще напусне майка си и баща си - и пр. (…)

*Като говорим за Любовта като велик космически процес, имаме предвид онази Любов, която ражда **живота**. Само новороденият – само онзи, който сам се е родил - разбира тази Любов. Новораждането е процес на Новата Култура. Значи, само новородилите се хора, само хората на Шестата раса ще разбират и прилагат Любовта. Хората на шестата раса са хора на свободата, на безсмъртието! Те са носители на Божественото в света, в което няма измяна, нито промяна."* *(т. „Да възлюбиш", стр. 80-81, л. "Тайната на живота" от 7.VII.1924г.)*

Непочтително и твърде човешко е да репликираме вед-

нага след "катедралното" Слово на Най-Великия, но тук е трудно да не се отбележи поредното удивително съвпадение на случки, осияния и коментари на Учителя чрез отваряне на беседи:

*В осиянието се говори за "**космически** скачвания" - тук Той отваря на страница за Любовта като **космически** процес - освен всички други точни "попадения"…*

Намираме числото "6" ("9") на земята точно по време на решаващия разговор - Учителят сега ни казва, че без девятката (напускането на всички, с които сме обвързани родово и лично, астрално) не може да се влезе в шестицата – Шестата раса на свободата и безсмъртието…

9,55ч. – последно отваряне на беседите за днес:

"Работú, учи - и свободен бъдú!"

Домашна работа №1

от кандидат за участник
в 36-орното упражнение през
месец декември 132 год.
18.XI.132г.

<u>Забележка:</u> домашните работи или темите, както и всички останали индивидуални творения и откъси от книги, се пишат под ъгъл 9°; но тук, поради липса на съответен копирен шаблон, се прави изключение.

Желателно е всеки кандидат за участие да изпрати своя домашна работа на тази тема, за да обединим тълкованията и предложенията си, и по този начин всички да бъдем доволни. Тълкуването на базовите символи и осиянията за предстоящото действо е строго лично, но комуто се харесат чужди варианти, свободен е да ги приложи заедно със своите или да приеме изцяло чужди, ако няма разположение да даде свой. Веднъж приет обаче доброволно един общ, синтезиран план, участниците трябва да се постараят да го изпълнят, за да има синхрон в усилията по време, място и същество.

Вариант №1 за тълкуване на 4-те основни символа, дадени на 14.XI.131г. във връзка с осиянията:

I. "Приказна е есента на Рила!"

1. От това следва, че упражнението трябва да се извърши в рамките на есен`132, т.е. най-късно до 22 декември. Времето, което остава за информиране на приятелите тук и в странство, е много малко и затова трябва да се действа експедитив-

но. (Под "Рила", чужденците трябва да разбират най-високото място в страната си). До края на м. ноември трябва да имаме план, обратна връзка и сигурен текущ контакт с всички, заявили желание за участие.

Ползването на фирма "MEDI-THERM" не е задължително, нито пък непременно включване на Рилския манастир – подаването на листчето е било най-вече за потвърждение на задачата ("Приказна е есента на Рила!"). Ако се приеме обаче моделът, предложен по-долу, една от двойките би трябвало да отиде именно там за определените две дати или по възможност за повече време, но включващо тези дати.

2. Могат да се обявят, като дати за упражнението, всички съботи и недели от сега нататък, за да има повече шансове за успех. Това са 30.XI./1.XII, 8.XII., 14-15.XII и 21-22.XII. Тогава е най-реално да участват повече кандидати, тъй като през седмицата хората са на работа. Разбира се, свободните в останалото време, имащи материални възможности да прекарат по-дълго, са само от полза, тъй като съдействат за "нагнетяване" на енергията и за съзнателно или свръхсъзнателно присъствие на повърхността на Новата Земя, която сега се пуска в "експлоатация".

3. Не се изключва вариантът всички (или максимален брой) желаещи наистина да почнат упражнението чрез използване на фирмата "MEDI-THERM" и нейния "безплатен" обяд в "Рилската света обител"... За целта тези, които могат да си го позволят, трябва да се запишат незабавно; за другите остава възможния наличен дял (4) от селищната Пентагрална Каса - по жребий. Едни ще се върнат в София; други, които са свободни, може да потеглят оттам направо нагоре по Рила или да останат в манастира (или хотела);

II Трите зъбчати колела (рисунка - обемен кръст, от чиито четири ъгъла излизат още по едно обемно, но двойно (∩) изображение, така че се получава още един, но наклонен кръст, а в средата има кръгче):

1. Това наистина може да означава присъствие на 3 дузини участници в Трите основни дяла на Рила през тази есен - и особено на споменатите дати. Поне на един от тях - последният - би трябвало да сме се събрали по места, в пълен комплект от 36 души. Има и друг вариант, при това указан от Елма: че поне веднъж месечно би трябвало да се събираме всички заедно. За целта може да се използва последната дата - 21/22 XII. Тогава именно ще изпратим есента и ще посрещнем, по традиция, зимата - и ще си разкажем как е протекло упражнението. Необходимо е твърдо да се определи подходяща хижа, където няма да имаме проблеми.

2. Значи, за детайлното, поединично и по двойки изпълнение на упражнението остават останалите две или три двойки дати. Защо "поединично" и "по двойки"? - Защото всяко колело символизира, според един от вариантите, във всеки Рилски дял да има по 4-ма души сами и по 4 двойки. Според закона на пълната тайна, никой, освен централния координатор, не тря-

бва да знае кои ще са самите и кои - двойките (с уговорката по-долу).

Нужно е на организатора срочно да се обадят кандидатите за "солисти" и кандидатите за "дует", за да може, на всеки поотделно, той да посочи хижата или хотела, където да отседнат. Повече от двама души на едно и също място, при това упражнение, биха провалили инициативата.

Нещо повече: дори самият организатор не бива да знае кой е другият в дадена двойка - само единият получава направлението и казва, че партньорът му е осигурен. Нито преди, нито след упражнението, никой не трябва да издава кой му е първата или втората "цигулка". Координаторът стриктно осигурява и това, да не пътуват повече от двама участници с един и същи рейс, дори и после да се отправят към своите пунктове.

По закон Божий и канон космичен, всеки има право на всяка следваща дата (екскурзия) да кани друг партньор или да приеме покана от други.

Разбира се, желаещите могат да останат в несменяем състав и през целия месец на упражнението, но пак не бива да се знае кои и къде са.

Ако на Рила не се подсигурят нужните 24 хижи, отговарящи на изискванията за пълна самота на "солистите" и "дуетите", последните могат да бъдат и по хотели и частни квартири в селищата около Рила. Самите обаче (12 души) - по 4-ма във всеки дял - би трябвало, поне на една от датите, през нощта да бъдат по най-високите хижи. Не е желателно на самия връх Мусала да има дует от женени или постоянно заедно живеещи хора. Там трябва да бъде само един или - при изключителен шанс - цялата група, на "заключителния концерт". Последното е нереално без специален ангажимент на хората от върха, като се има предвид, че цяла България се изсипва там и на заслона по това време.

Дуетът трябва да е "брат-сестра", "мъж-жена", а не еднополова двойка. Всяка дисхармония по време на действото ще се отрази на космичния процес. Затова всеки трябва да внимава кого кани и кой го кани и да предвиди поведението му, въз основа на предишен опит. Ако има опасност от непротичане на ТВТ (тройновселенските токове), поканата не се приема. Който не знае що е ТВТ и как протича, подава заявка за "солист" - или не участва в действото през края на есента на 132г. Натискане на педал за протичане на ТВТ или съпротива означава провалено излитане за участие в Горните Празници. В Школата педалът за пуск се натиска спонтанно, едновременно и с абсолютно единство на импулси, чувства, желания, мисли и действия. По вертикалата текат неподпушени ТВТ, а по хоризонталата - Четирите Потока на Любовта: ПСЧС (Любовта като Принцип, Любовта като Сила, Любовта като Чувство и Любовта като Стремеж). Който не знае какво представляват тези четири Потока, не взема участие в упражнението; друг не бива да ги определя с думи, но им се отдава без отказ на "автопилот". Критерият за успех е непомръкналият поглед, неболящото сърце, липсата на горчива въздишка.

Участниците си водят бележки за преживяното на Горната Земя в срока на упражнението. Имащите уокмани могат да си записват преживяванеята и разговорите по този повод. После ще обединим всички впечатления - и ще искаме коментар от Елма.

При заявки на повече от 36 души се образува нова тройка (най-малко трима → 2 + 1), най-много → 36; и т.н.

III. Шестицата-Девятка:

Би могла да означава, че солистите имат шанс сега да се срещнат със сродните си души на Великите Празници на Инла́ния (Земята) горе; или че наистина до края на тази година "канят дами". При определяне на партньора, например, за образуване на 12-те двойки за Рила, поканите, персонално и тайно, са от страна на сестрите.

Девятката означава безотказно приемане на всяка покана, ако поканеният е приключил с привързаностите и обвързаностите; но също и гаранция за качественото протичане на ТВТ (Тройновселенските токове), ПСЧС, НКЕ и ЛКЕ (Неличната и Личната Космична Енергия) и пр. чрез предварителни тренировки на Земята или 1000%-ово обещание за сигурност на по̀лета.

Във всички тези тълкования и модели, базирани на опита ни в СДЖ (Словото, Делото и Живота), не се прокарват никакви намеци за неморални действия, а се говори за святата и свещена практика на жителите на Новата Земя и Новото Небе. Който още не е възлизал и не е виждал как живеят всички безсмъртни същества из целия Космос, може да си остане на Земята със своите навици и възгледи и да продължи да "живее" с хората, които му харесват.

IV. Трилистното цвете (рисунка) и надписът под него: "Пчелете колкото струвате!"

Този символ и това ачи́к-изречение не се нуждаят от коментар…

Още веднъж настояваме, с мълниеносна бързина желаещите да излъчат централен координатор, да изпратят домашните си работи и… да се готвят за скок! Неуспелите и колебаещите се имат шанс за догодина, когато почват екскурзиите, експедициите и пътешествията из цяла България и по света. Спонсор - Дядо Тот…

ВЕЛИКОМУЧЕНИК МИНА КОТУАНСКИЙ

(† 296)

Чества се на 11 ноември (24 ноември стар стил) заедно със свв. мъченици Виктор, Стефанида и Викентий и преп. Теодор Студит.
Кондак, глас 4, подобен: Явился еси
Христос, нашият Бог, те грабна от привременното войнство

и в нетленното на небесното те показа общник, страстотръпче Мино,
който и на мъчениците е нетленен венец.

КРАТКО ЖИВОТООПИСАНИЕ

Св. Мина бил войник в Египет. За вярата, след тежки мъчения бил посечен с меч в 296 година при Диоклетиан и Максимиан.

ЖИТИЕ НА СВ. ВЕЛИКОМЪЧЕНИК МИНА

Свети мъченик Мина бил египтянин. Той изповядвал християнската вяра и служил във войската, разположена в Котуанската област, под началството на военачалника Фирмилиан. По това време в Рим царували заедно двамата нечестиви царе Диоклетиан и Максимиан (284-305 г.). Те издали указ да се предават на мъчения и да се убиват всички християни, които не се покланят на идолите. Според указа, вярващите в Христа навсякъде били принуждавани да извършат идолски жертвоприношения.

Св. Мина. Мозайка от Църквата "Иисус Христос Спасител в Хора"
(Кахрие Джами) в Истанбул

Тогава блаженият Мина, като не желаел да гледа това бедствие и почитането на бездушните идоли, оставил воинското си звание и се оттеглил в планините в пустинни места. Той сметнал, че е по-добре да живее със зверовете, отколкото с хора, които не познават Бога. Свети Мина дълго време се скитал в планините и пустините, поучавайки се в Божия Закон, с пост и молитва очиствайки душата си и служейки ден и нощ на Единия, Истински Бог. Така изминало доста дълго време.

Веднъж в главния град на Котуанската област се провеждал празник, на който дошли много езичници. Те се събрали в чест на своите нечестиви богове за различни игри, зрелища, конски надбягвания и състезания по борба, които всички жители на града можели да наблюдават от специално устроени места. Като предузнал от Светия Дух за този празник, блаженият Мина се разгорял от ревност по Бога, оставил планината и пустинята и дошъл в града. Той излязъл насред мястото за зрелища, за да го видят всички, и възкликнал високо:

- Намериха Ме ония, които не Ме търсеха; открих се на ония, които не питаха за Мене.

При тези думи, всички присъстващи устремили погледите си към него и замлъкнали, дивейки се на неговата смелост. А князът на града, на име Пир, заповядал да хванат светеца и го запитал:

- Кой си ти?

Свети Мина пред целия народ казал високо:

- Аз съм раб на Иисуса Христа, Владиката на небето и земята!
-

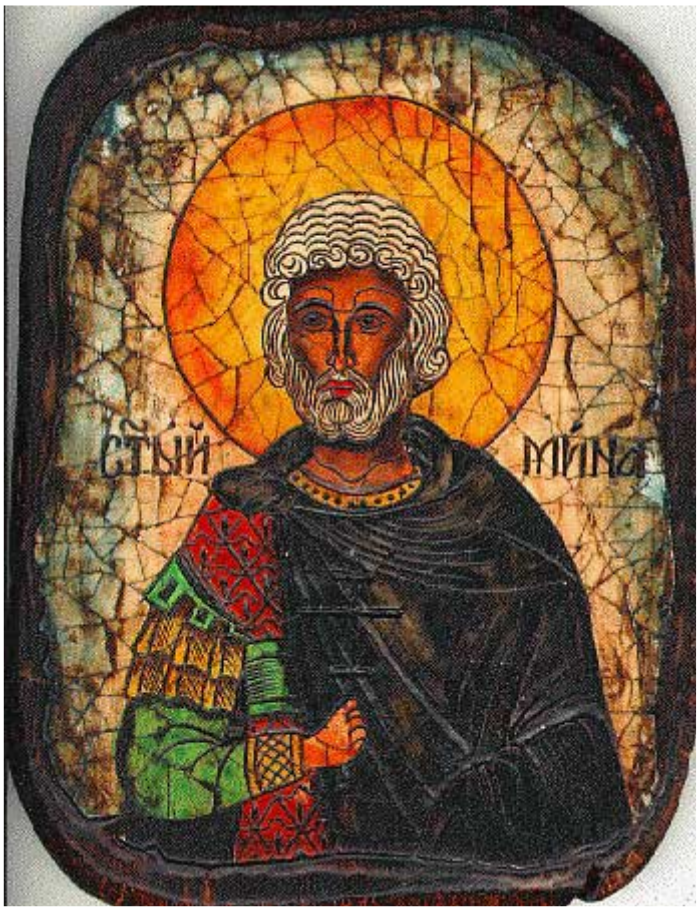

Св. Мина. – руска икона

Князът отново попитал светеца:

- Чужденец ли си или си местен? Откъде имаш смелостта насред игрите да извикаш това?

Преди светият да успее да отговори, някои от воините около княза познали Мина и възкликнали:

- Това е воинът Мина, който беше подчинен на Фирмилиан.

- Наистина ли си бил воин, както казват за тебе?- попитал князът.

Светецът отговорил:

Да, наистина бях воин и служех в този град, но като видях нечестието на хората, прелъстени от бесовете и покланящи се на идолите, а не на Истинския Бог, оставих воинската служба и напуснах града, за да не бъда участник в беззаконието и гибелта на тези хора. До днес се скитах в пустинята, като избягвах да общувам с нечестивите и враговете на моя Бог. Но като чух, че сте устроили нечестив празник, пламнах от ревност по моя Бог и дойдох да изоблича вашата слепота и да ви проповядвам Единия, Истински Бог, Който е създал със Словото Си небето и земята и владее Вселената.

Като чул тези думи, князът заповядал да отведат светия в тъмница и да го пазят до сутринта, а сам цял ден участвал в празненството и зрелищата. На другия ден князът седнал в съдилището и заповядал да доведат свети Мина. По всякакъв начин се опитвал той да го склони към идолопоклонство - обещавал му дарове и го заплашвал с мъчения. Но като не успял да го подтикне към нечестие с думите си, започнал да го принуждава и с дело, като заповядал на четирима воини да съблекат и хвърлят светеца на земята и без пощада да го бият с волски жили, а кръвта от раните му текла като река. Един от присъстващите, на име Пигасий, казал на свети Мина:

- Човече, пожали себе си и изпълни княжеската заповед, преди тялото ти да бъде напълно унищожено. Съветвам те да се поклониш на боговете поне временно, за да се избавиш от мъченията, а после пак служи на своя Бог, Който няма да се разгневи заради отстъплението ти, ако само веднъж принесеш жертва на идолите и закратко се обърнеш към тях по принуда, за да се избавиш от тежките мъки.

Но светият с гняв отговорил:

- Иди си от мен, беззаконнико, аз вече принесох жертва на хвала и ще я принеса отново само на моя Бог, Който ми помага и ме укрепява в търпението, така че тези мъчения ми изглеждат леки и радостни.

Изумен от това търпение на мъченика, князът заповядал да подложат свети Мина на още по-големи мъки. Светецът бил окачен на едно дърво и рязали тялото му с железни куки, а мъчителят се надсмивал над него и му говорел:

- Чувстваш ли някаква болка, Мина - или тези мъчения са ти приятни и искаш да ги увеличим? Но макар и да страдал силно, светият мъченик твърдо отговорил на княза:

- Няма да ме победиш с тези кратковременни мъки, защото ми помагат невидимите за теб воини на Небесния Цар. Князът заповядал на слугите си още по-силно да мъчат светеца и му казал:

- Не изповядвай тук друг цар освен римските императори!

Мъченикът отговорил:

- Ако познавахте истинския Цар, нямаше да хулите Този, Когото проповядвам, защото Той е истинският Цар на небето и земята и няма друг, освен Него. А вие Го хулите без да Го познавате и Го сравнявате с вашите създадени от прах тленни царе, на които **Той** е дал царско достойнство и власт, защото е Господар на всичко сътворено.

Тогава князът казал на светеца:

- Кой е този, който дава власт на царете и господарува над всички?

Мъченикът отговорил:

- Иисус Христос, Синът Божий, вечно съществуващият, на Когото се подчинява всичко и на небето, и на земята. **Той** въздига царете на престолите им и царува, дава власт и владее.

Мъчителят казал на светеца:

- Нима не знаеш, че римските императори много се гневят на изповядващите Христовото име и заповядват да бъдат убивани?

Свети Мина отговорил:

- **Господ** царува - да треперят народите! Ако вашите царе се гневят на Христа и на християните, изповядващи Неговото име, какво ме засяга? Аз не обръщам внимание на гнева им, защото съм раб на моя Христос и имам само едно желание - да бъда изповедник на Неговото всесвято име до самата си смърт и да се насладя на Неговата сладка любов, от която никой не може да ме отлъчи - "скръб ли, притеснение ли или гонение, глад ли или голотия, опасност ли или меч."

Тогава мъчителят заповядал да разтрият силно раните на светеца с власена кърпа. И докато правели това, светият говорел:

- Сега събличам кожените си ризи и се обличам в ризата на спасението. Освен това, мъчителят заповядал да горят светеца със свещи, а той мълчал.

Князът попитал:

- Чувстваш ли, Мина, този огън?...

Светецът отвърнал:

- "Нашият Бог е огън пояждящ!". Онзи, заради Когото страдам, ми помага, и затова не чувствам огъня, с който ме горите, и не се страхувам от мъченията ви, защото помня евангелските слова на моя Господ: "И не бойте се от ония, които убиват тялото, а душата не могат да убият".

Тогава князът казал на мъченика:

- Откъде имаш такова красноречие? Бил си воин; как така говориш като човек, който е прочел много книги?

Светецът отговорил:

- Нашият Господ Иисус Христос е казал: "И ще ви поведат пред управници и царе заради Мене... Не се грижете как или що да говорите, защото в оня час ще ви бъде внушено какво да кажете'.

Князът попитал светеца:

- Знаеше ли вашият Христос, че заради Него ще претърпите такива мъчения?

Мъченикът отвърнал:

- Тъй като Той е Бог Истинен, знае бъдещето. Знаел е и знае всичко, което става; и всичко, което ще стане, Му е известно. Той знае занапред всички наши мисли.

Като не знаел какво да отговори на светеца, князът казал:

- Остави, Мина, това празнословие, и избери едно от двете: или бъди един от нас и ние ще престанем да те измъчваме, или бъди Христов, но ние ще те умъртвим.

На това светецът високо възкликнал:

- Аз съм Христов и ще бъда Христов!

- Ако пожелаеш, ще те пусна за два или три дни, за да размислиш добре и да кажеш последната си дума - казал князът.

Но светецът възразил:

- Не два или три дни, а вече много години изповядвам Христовата вяра, но никога не съм си и помислял да се отрека от моя Бог и затова сега не подобава да размишлявам за това. Не се надявай, княже, да чуеш друго от мене. Ето последната ми дума: от моя Бог няма да се отрека, на вашите бесове не ще принеса жертва и няма да преклоня колена пред бездушните идоли!

Този твърд отговор силно разгневил княза и той заповядал да разсипят по земята куки, тризъбци и железни гвоздеи и да влачат по тях вързания мъченик. Но сякаш положен върху меки цветя, свети Мина още повече порицавал многобожието на езичниците и се смеел над безумието на прелъстените от бесовете. А князът заповядал да го бият с железни пръчки. И дълго измъчвали свети Мина така.

По това време, един от присъстващите воини на име Илиодор казал на мъчителя:

- Княже, нима твоя светлост не знае, че християните са безумни и не се боят от мъченията - понасят ги, сякаш са бездушни камъни и дървета, а смъртта смятат за сладко питие. Не се труди повече, а заповядай по-скоро да убият този ожесточен християнин. И князът веднага изрекъл присъдата си над мъченика:

- Злия воин Мина, който падна в християнско нечестие и не пожела да изпълни царското повеление и да принесе жертва на боговете, заповядваме да бъде посечен с меч, а тялото му да бъде изгорено пред целия народ.

Воините отвели свети мъченик Мина извън града, където отсекли главата му, запалили голям огън и хвърлили в него многострадалното му тяло. Когато огънят изгаснал, вярващите дошли на това място и събрали останалите мощи на светеца, обвили ги с чисти повивки и ги помазали с благовония. Скоро те пренесли тези свети останки в родния си град Александрия и ги погребали в почести. Впоследствие, на това място била построена църква в името на светия мъченик и поради молитвите към светеца, в нея станали множество чудеса.

© Из “Жития на светиите”, преведени на български език от църковно-славянския текст на Чети-минеите ("Четьи-Минеи") на св. Димитрий Ростовски.

Източникът настоя да се включи тук житието на св. Мина поради общия дух на осиянието и падналите се мисли от беседите – защитаване на Първо Посвещение по Пентаграма. Всички подвизи на светците и мъчениците, въпреки специфичния църковен стил и манталитет на животоописанията им, по същество са защита на Първо Посвещение – Самоопределението. Самоопределението към “Правата Вяра” за някои може да е тесногръдие и фанатизъм, но ако тази Вяра произтича наистина от последната изява на Бога на земята и е единствено правата и вярната за даден космически момент, то основното й изпитание е дали ще се отделим категорично от всичко останало, дори и с цената на живота си. Само то-

гава се подпалва Първият Лъч над главата ни и се влиза през Тяснатa Врата на Новата Вселена.

22.XI.132(1996)
Бургас - Изгрев

“АЛБРАН”, “ПРОЛУМИН” – И ОЩЕ ЕДИН ПОЛЕТ В НОВИТЕ НЕБЕСА

7,40ч.

Тази нощ П. е сънувала следното:

“Бях в небесата! Някой с невидима ръка сякаш ми дърпа завеската – и отивам на най-различни места. Странни жилища-блокове, плуващи хоризонтално. С тебе летим – виждаме се като слънце през глухарче… Лилаво… Нещо се движи – реки, струи, полета (млечно-лилаво, сребристо-лилаво, хиляди нюанси на лилавото, но различни). Дъхът ти спира от красота!

Вариант по картина на Марк Шагал

Появява се изумрудено-зелена светлина – съвсем друг живот, – като че ли те гали и докосва, и са едно в друго с лилавото. А там, където се допират, се явяват фантастични геометрически форми – съвсем друг свят… На места се усилва зеленото, на места – лилавото; но сякаш това нещо ти следи мислите и се изменя, за да ти достави удоволствие. Тази феерия обаче е нещо отделно: отдава ни радост и ни изучава – и ние нея. Ако Всемирът тече – това е: тече

пред тебе и се изменя, според мисълта и желанието ти. Имаш обаче усещане за дистанция: бриз, полъхче, което ви разделя; но от това и на двете същности им е хубаво. С теб сме тотално едно цяло, разделено на две: летим свободно, знам, че си ти, имаме чувството за безкрайна дълбочина или за дълбока безкрайност: колкото по-надълбоко отиваш и настрани, все нови и нови неща и преживявания; пак всичко тече и е безкрайно, безгранично…Съвсем определено знаеш, че това е живо нещо… И всички други светове, в които бяхме, са живи! Усещаш, че това Нещо те обича много, но то е отделно, не иска да се слеете напълно - и любопитно се изучаваме… Не познавам думи, с които може да се изрази тази радост и щастие. С теб нищо не искахме да формулираме; нито искахме повече, нито по-малко. Нито нещо друго, просто… Неизмеримо е, за да го обясниш. Аз така си представям хармонията с Бога!

Вариант по рисунка на Мира Йовчева

После влязохме в тази, светложълтата същност. Ако тази сутрин не бе ми казал за този светложълт цвят, въобще нямаше да ми се отключи споменът за този "сън". Как можа да говориш точно за светложълтото!?...

Следващата завеска наистина беше светложълта. Усещането там беше всепроникване, докато в предишните светове имаше дистанция. Ние бяхме както самото Слънце, така и всеки негов лъч. Просто в момента, когато ни дръпнаха тази завеска, ние с теб станахме това светло или светящо жълто – то също е живо. То е всичко: имам чувството за абсолютно всепроникване.

Тук почти няма външно други светове и оттенъци: само знаеш какво точно си ти и че си безкрайно щастлив. Просто си навсякъде и отиваш навсякъде, без да го мислиш. Най-малко са външните преживявания; но като излязохме оттам, ние бяхме истинските - ние самите. То не е нито слънцето, нито светлина, нито зарево – просто ние самите сме това прелестно жълто, иска ми се това да е същността ни. Едновременно и точка, и всемир: много дълго време стояхме там и не искахме да излизаме. Не знам, сигурно Бог така си

се чувства! Не искахме да излезем, защото бе тъй пълно, че не искахме да го загубим. Но все пак ни дръпнаха отново завеската и трябваше да излезем – тогава разбрахме, че нищо не сме загубили от всичко това. Бяхме и точка, и безкрай и самият Бог – сега знам как се усеща сам Бог!!! И понеже вече бяхме това, то остана завинаги в нас. Затова отидохме в синьото.

До тоз момент ние бяхме с тебе все едно слънца през глухарчета… Но след като излязохме от жълтото, нямахме нужда да се вижаме отвън – нямахме вече нужда от никакви слънца, от никакви глухарчета... Все едно Бог да излиза от себе си и да се види в едно огледало (При отварянето на том беседи от Учителя след днешното осияние се падна и такава мисъл – за Бога и огледалото (б.п.) - така и ние: до жълтото се наблюдавахме отстрани къде ходим и какво правим, но след жълтото ПРОСТО БЯХМЕ.

Само не знам защо нямаше червено. В началото Слънцето през глухарчето беше оранжево, почти червено, но не ни пуснаха там – щяхме да се изгубим. Изобщо думата "цветове" там е много условна – нямат нищо общо със земните цветове.

Пак завеска – и в синьото… Искрящо като сняг! Твоите снимки много ми помагат, за да мога да вляза в тези светове и отчасти да ги опиша с думи. Синьо като ласка, като самата всемирна нежност, дъх преди зефира – такова светлосиньо; диханието на безкрайността: уж диша, но не иска да премести и една молекула от въздуха. Когато поетите казват "като мъх на праскова"… Ох, моя беден български език… Милувка, нежност, докосване без допир… В това светлосиньо всяко нещо там го има, но без действието – безкрайно меко и ненасилващо. Как мирише на бебе, как е гладка бебешката кожа и бебешкият свят?… - Всичко и тук е наситено със сияйна мекота: присъствие без присъствие: меко, гальовно, любовно в най-фиия и ненатрапчив, чист смисъл. Чистотата на Любовта!.. Имахме го с теб там това усещане.

И аз сега си давам сметка, че сме били в жълтото, в този невероятен рай, усещахме, че сме самите ние със своите чувства и желания и пр., но в синьото отпадна всичко, което е: там всичко е, но и не е. Има трепет без трепет, мисъл без мисъл, нежност без нежност… Тук е само огледален образ на този свят, затова ние сме в нереален свят – там всичко е реално. Именно затова е нереално, защото едновременно е и не е; ако жълтото е всепроникващо, синьото е нещо като всепоглъщащо. Това става, когато лежиш на земята и гледаш небето: ти се разтваряш в него, то те приема, но с нищо не се променя…

Като че ли се връщахме някъде с тебе в това синьо – връщахме се в някакви свои първични форми. Ако нещо дойде там, то вече няма да е същото: това ще е огледалният му образ. Ако нещо е там, не е там – и именно тогава е истинско. Смисълът в синьото не е красотата, не видимостта, не усещането; но все пак не е Нищо – то е Нещо, обаче без Нещо. То си е то; но ако огледалният му образ отиде там – изчезва.

Много дълго време стояхме тук, а всъщност изобщо не бяхме тук. Само едно разбрахме: какво е Чистотата на Любовта и Диханието на Всемира, но съвършено ненасилствени и нематериални. Защо казвам "всепоглъщащо"? – Защото там абсолютно нямаш представа за пространство. Там те има, а те няма... Няма по-точно от "дихание", но дихание без дъх: такава мекота, такава нежност – сигурно Бог така ни обича! И най-слабият бриз на земята, който ни гали лицето, е ураган, торнадо в сравнение с този Дъх. И именно понеже едновременно и бяхме, и не бяхме там, нямахме никакъв проблем да излезем от там.

- *Това става **тази** нощ?...*

- Да... А сега отиваме на бялата завеска… Тишина от звуци… Значи, ако някога сме си представяли, че нещо е и кръгло, и некръгло и безкрайно… Прозрачно-бяло, свръхбяло, с безкрайно много измерения и фигури в него и от него. Когато е сферично, то е са̀мо бяло: ние сме вътре в него и сме самото него. То е невероятно красиво бяло! До такава степен е съвършено и крехко, че само една мисъл - като прашинка, дори и най-светлата, - би взривила тази сфера на Великата Тишина или Пустота, на Нищото, изпълнено със самото себе си. Даже мисъл ще го взриви! И понеже ние с тебе все пак сме още доста несъвършени, много бързо излязохме от там – не можехме да издържим, без да мислим...

След това – разлято-бялото, с безброй-безброй нишчици, както светлината си играе на водната повърхност; но тук това е навсякъде - обемно, не само повърхност. Тук няма кръгли форми – всички са нишковидни и издължени. Те си плуват, плуват, но всяка една, докосвайки се до другата, издава звук… Но това не са земни звуци. Ако ти можеш да кажеш какво е тишина от звуци, аз не знам… Те си знаеха

кое и как да докосне, за да издаде звук и този звук да не наруши тишината. Всички нюанси на тишината и бялото...

Значи, там имаше същества - от седефенобяло, от млечнобяло, от звезднобяло, от бисернобяло… Все едно една безкрайно бяла река, в която тия неща или същества се движат във всички възможни посоки… Имаше слънчевобяло… И като се докосваха, издаваха такива фантастични звуци, че не нарушаваха тишината... И ние с теб бяхме тотално омагьосани от тази симфония на тишината! Колкото по-надълбоко слизаха тези бели същества, толкова по-кристален ставаше звукът от докосванията им и толкова по-велика - тишината.

Точно определени същества обаче, като се намереха и докоснеха, оставаха вече завинаги заедно. И при все това, не прилепваха плътно, не се залепваха – запазваха свободата си. Едни се допираха само на две места, но това ги отблъскваше и после дълго време се търсеха да се докоснат поне на три места. Може и на две места, но само при пълно пасване… Т.е., тройното свързване е само за компенсация, понеже най-стабилно е двойното, когато е истинско.

Най-трудно се свързваха най-продълговатите същества – и пак издаваха много хармонични звуци. Много приличаха на снежинки, на звездички, на клетки.

Слънчевобяло не може да се свърже със седефенобяло. Бисернобяло не може с атлазенобяло. Всички са едно, хармонични звуци създават, пак не накърняват тишината, но не могат да тръгнат по двойки, ако не са от един и същ цвят.

Всъщност, нишките знаеш ли от какво идват? – Когато се събират много слънчевобели, много атлазенобели и пр. Тогава звуците стават други. И тишината – много по-дълбока.

Най-интересното е, че има степени на Тишина. Колкото е по-фин, по-дълбок и кристален е един звън, толкова тишината е по-съвършена и умиротворена - като бяла бездна от блаженство след взрива на Любовта… Така че си има степени на тишината…

Казах ти после, че в снега се появи чернозем и Елма каза да слезем на земята, т.е. в града – искал да ни обясни (ти казваше) защо трябвало да се върнем долу. Там вече бяхме с другите приятели; обаче горе бяхме само двамата с теб.

Ето думите на Елма във връзка с това преживяване:

9ч.10мин.

- Абсолютното се преживява само в присъствие на негови проекции на земята. Сега всички възлизат, защо да не възлизате и вие, общувайки с кристалчета абсолютност?

*Кристализацията на абсолютното се нарича "албра́н" и се образува около монади, слели се с Истината по-плътно, отколкото с всичко останало. С Истината се **сливаш**, с Мъдростта **общуваш**, а Любовта **тече** през теб.*

Неизказани са превъзходните, горни светове на Новото Небе и Новите Земи и Пространства, които

отварям в момента! Щом като си избирате кристали на Истината и нежното сияние на Мъдростта, струята на Любовта непременно ще пада дълбоко в сънищата на душата ви и пръските им ще осветяват вековете!

Съвършено не е безразлично с кого ходите по планините, с кого се срещате, с кого живеете. Праната, салмата, амралната, пролуминът и пр. нямат горнила по планети като вашата, освен сърцата на децата. Щом някой остане дете, готово за отклик всеки миг и на всеки повик за обич или добро, сърцето му става обиталище на ангели, сакрален център на кристализация, в който Абсолютното се ражда и се разсипва на всичка страни. Ако попаднете на такова скъпоценно кристалче, то "заразява" вашите спящи кристали на Абсолютното и те започват да се размножават.

Ето сега: от най-ниските места на България, от пастта на мъртвия град, някой успя да се издигне в световете на Целомъдрието и да преживее неща, немислими дори за най-напреднали йоги и западни посветени.

Ако ви препоръчваме планините, това е защото сега там тези неща стават много по-лесно и без прякото присъствие на катализатор на кристалите.

"Самотните", за които говорим, могат да се върнат безпрепятствено и да не полудеят, само ако са се излъчили високо в планините. Сега на по-ниско от 1500 метра трябва да си с близка, сродна душа, ако искаш да не те отвлекат демоните. Всички питате с право, защо и най-силните молитви повече не действат; не действат даже и специалните формули за ограждане. - Понеже Бог не е създал света такъв, какъвто сте го направили, и никъде не е писал, че трябва да сте сами или с несродни души. По тази причина, сега е дошъл моментът, от който нататък, за да си сам или с несродни души наоколо, трябва периодично да се зареждаш от сродна душа или да живееш над 1500-2000 м. надморска височина.

Мнозина ***още*** *си правят илюзии, че същностите могат да им бъдат приятели или партньори, преди*

да са посети семена, монади в сърцата им. Тези от вас, които са още само същност, неспособни да се раздават монадно, трябва да се съединят със сърце и искра Божия, за да се подпалят. Подпалването става лесно, понеже свещта на Първодвигателя дава ритмично искри, от които не трябва да се пазите. По-рано подпалването на спяща монада ставаше и с молитва, и с творческо вдъхновение; с песнопения, пост и подвизаване. Сега това е напълно невъзможно.

*Шестата раса се **откри** – лентата горе е прерязана, Новата Земя **функционира**! Съвършено изключено е да претендирате повече за човешки облик, ако не подложите горивото си на постоянното присъствие на искрите Божии, с които Бог обсипва света напоследък. Който се е прилепил - от страх, от навик или поради порочен вкус - към същност, а не към монада, ако той самият е още същност, няма повече никакъв шанс да оцелее. Нещо повече: получите ли пламък от свещта, вие ще можете да раждате деца с искра Божия – повече няма да се промъкват същини и плътоци в семействата ви.*

Необяснимо е за ангелите и обитателите на цялата Нова Божествена вселена, как е възможно някои първородни синове и дъщери на Отца да се продават за паница или зрънце леща – за "материална сигурност". Истинската материална сигурност е всъщност сигурността на ясновселената, поддържаща младостта, здравето и съвършения мир и щастие. Самата Пралайа се отдава периодично на Отца, въпреки Неговото "пълно безумие", защото само от Него тя получава огнени семена на монади, причиняващи мир, хармония и ред в света й. На пръв поглед – абсурд: семена от неопределеност и бунт, от свобода – а раждат покой, сигурност, пълна подреденост...

В редките случаи, когато се прави опит в едно гранично поле на Пралайа да бъдат оставени да се излюпят яйцата на демоните, тогава тези изчадия започват да създават привиден ред и сигурност, за да се види кой им се хваща на въдицата. Така Бог

пресява същините и плътоците.

9,50ч.

- В това осияние има два нови термина: "албран" и "пролумин". Може ли да се каже нещо повече?

-"Албран" се образува при наличие на монада. Щом една монада от искра стане ток, цяловселената потича в нея линейно и образува поле. Това поле е неудържим копнеж по Истината. Това поле почва да привлича частици от Истината с такава интензивност, че на практика увърта цяловселената в титаничен вихър и по това поле се почва нова кристализация на Истината! Абсолютният свят е в пълен покой, но цяловселената се поляризира и женският й полюс се върти. Това въртене се възбужда при всяко потичане на монада по посока на Словото. Новата кристализация на Истината се нарича "албран" и създава своя собствена вселена. Значи, разпознаването на Словото се дължи на монаден ток, а строителството на вселени – на монадна кристализация. На поразбираем език, това означава утвърждаване на характера в пътя на Новото Слово. Когато едно същество съзнае, че Словото никога не спира, монадата му става ток и образува силови линии в Битието. А щом приложи съветите на Словото, около полето на тази силова линия и вътре в него се структурира нов модел на нова вселена. Бог проверява дали тази вселена е съвършено уникална и милостива – и ако я одобри, пръсва безчет семенца на монади в почвата й. От растежа на новите същества излиза такова благоухание, че сам Създателят на всичко и всички изпада в транс от новото блаженство.

"Пролумин" е есенция на просветлението, а това е нейното условно име на земята.

Ето какви мисли от Учителя се паднаха след това осияние при отваряне напосоки на случайно взети томове с лекции и беседи. Падат се и мисли за цветовете, които не са тъй чести в беседите.:

"От Божествено гледище, на любовта трябва да се отговаря с любов. Не се ли отговаря на лю-

бовта с любов, това показва, че има някакви причини [от което следват кармични уроци – б.п.].

"Днес иде новата раса – шестата раса, - в която и мъжете, и жените, ще се разбират. Идеите на хората трябва коренно да се изменят. В сърцата им пък трябва да влезе Любовта." *(т. "Степени на съзнанието", с.183-184, л."Идейната обич" от 12.03.1930г.)*

"Ако отидете в една леярница, където топят железа, ще видите, че всяка една отделна частица от желязото в първо време не иска да се подчини, да се слее с другите, и казва: "Аз не искам да си дам "свободата"! Но като я сложите при температура около 1000 градуса, тогава тази частица от желязо се слива в едно с другите и от него вече можеш да правиш каквото си поискаш. На съвременните хора трябва огън – огънят на Любовта!" *(т."Думи на правда", стр. 235, б."Имаше някой човек" от 27 ноември 1932г.)*

"Калено желязо например е това, което първоначално е било меко; и после, чрез нагряване на огън и потапяне в студена вода изведнъж се втвърдява. Тогава казвам: ако в човешката воля се вложи повече електрическа енергия, тя става силна, но крехка. Ето защо, на човешката воля трябва да се придаде един важен елемент – мекота. Аз считам мекотата в човешката воля за едно от качествата на разумния живот" *(т."Разумният живот", с.224-225)*

"Червеният цвят е проявление на един висш свят. Той е емблема на любовта. Той е толкова чист и деликатен, че ако се докоснете до него, ще внесе във вас висши вибрации, висш живот, но колкото слиза от една гама в друга, той става все по-гъст, докато на физическия свят действа възбудително на хората." *(пак там, стр.64, л."Превръщане на цветовете", 11.11.1923г.)*

"Жълтият цвят съответства на Мъдростта. Този цвят не съществува истински в при-

родата, той е само отражение – досега тук не се е проявил, тук не го знаем. За в бъдеще може да се прояви. Цвят, който се е проявил, има сила в себе си – той е жив, съзнателен цвят. Като влезеш в неговата аура, с него чудеса можеш да правиш. Жълтият и червеният цвят засега са само маски, не са истинските образи. Зад всеки цвят стои една разумна сила във вселената. Например, сърцата на всички същества са свързани с червения цвят, който те изпращат като струя на земята. Но, за да се домогнеш до съществената сила, която се крие зад този цвят, трябва да го превърнеш 7 пъти, т.е. да го дигнеш в 7 по-високи гами." *(стр.67)*

"И тъй, ефектът на цветовете зависи от техните вибрации. Колкото са по-висши вибрациите на даден цвят, толкова и резултатът е по-добър. Правете опити, за да почувствате вибрациите… Човек може да вижда в аурата си трептенията на разните цветове. Висшите трептения, които идват от висшите светове, влизат в аурата ви и създават една приятна гледка, приятна картина…" *(стр.67-68)*

Следователно, всяка сила, за да се доведе в своето нормално действие, си има своя особена запалка. Всяка сила има свой специален огън, своя специална запалка, която може да я вкара в действие. Рядко може и с друга запалка, но няма да произведе същия ефект – изисква се нейната определена запалка.

Единствената запалка за разумната човешка душа е да помисли, че Бог е Любов! Вие можете да мислите за баща си, за майка си, за приятелите си, но те са обикновени запалки. Като помислиш, че Бог е любов, тази запалка е сила! От тази запалка трябва да започнете! Няма динамическа сила в света, която може да се противопостави на тази запалка!

И тъй, ще схващате Бога като Любов. За

Него няма да имате никакви философски схващания – няма да слушате как го описват философите. Макар че са философи, това нищо не значи – описват неща, които не се описват, и говорят неща, за които не се говори. Ти не можеш да видиш Бога, нито да Го определиш какво представлява, но като дойдеш в съприкосновение с Него, ти ще Го почувстваш, защото няма друго същество, което да има Неговите вибрации. Ако имаш хубаво разположение на душата си и се приближиш при Бога, ще усетиш най-нежни вибрации; но ако се приближиш при Бога неподготвен, ще изживееш най-големи сътресения, най-големи взривове. Ето защо, когато грешните хора се приближават към Бога, изчезват като дим; а праведниците се радват. Затова, най-напред трябва да се нагодим към Неговата запалка…

Значи, първата запалка – най-силната, наймощната в съзнателния, самосъзнателния и свръхсъзнателния живот – това е да се свържеш с Бога. Като отидеш при Бога, трябва да станеш сериозен. Всички противоречия трябва да изчезнат от душата ти. Душата ти трябва да бъде така отворена, че да приемаш всичко, което е необходимо за тебе. Само така ще можеш да почувстваш Бога! А ти отиваш при Бога и се съмняваш дали ще те приеме или не, сам си поставяш преграда. Досега в аналите на окултната наука няма случай смирен човек да е бил изпъден от Бога, но горделивците много често са изпъждани. Бог държи горделивците далеч от себе си. Не че не иска да разговаря с тях, но, като неподготвени да издържат Неговите вибрации, в тях стават големи експлозии, които причиняват големи пакости. А Писанието казва: ”Бог не съизволява в смъртта на грешника”. В това именно седи Божията благодат.

Та ще дойдете до истинската философска мисъл. Аз наричам “философска мисъл” мисълта на сърцето. Първо ще почувстваш, после ще мислиш! Първо ще опиташ ябълките – после ще

им направиш описание. И любовта първо ще я опитате, а след това ще говорите за нея. А сега всички говорят за любовта, без да са я опитали."
(с.71-72)

След всичко описано, обяснено от Елма и паднало се от беседите, човек може само да мълчи. Но тук се налагат някои изводи:

1. Нещата, преживени от П. през изминалата нощ щяха да си останат дълбоко в подсъзнанието й, ако някой не бе заговорил сутринта за светложълтия цвят.

2. От съвършено различни томове лекции и беседи на Учителя се паднаха напосоки мисли, свързани с личността на П. и нейната история от мига на срещата й с Учителя и Братството: а) За да се стине до всичко, което е тя в момента, е трябвало да отговори на любовта с любов; б)"Желязото" й е трябвало да се стопи в общата магма на Божественото, да загуби старата си личност; в)"Желязото" й е трябвало после да се закали в студена вода. Преди 20 дни П. разказа, че са я водили в ада и там е видяла и преживяла ужасни неща при демоните, но със смирение и вяра е излязла от калта. Дали това не е било "закаляването" на желязото и после – добиването на мекотата, като подготовка за днешния полет; а след това - трансформирането му в мек характер?; г) П. преживява тази нощ неща, свързани с "полетите" към Новата Земя и Новото Небе, каквито не са били преживявани в този вид от нито един йога или западен адепт, а Учителят днес ни отваря том с беседи точно за цветовете и техните висши влияния, водещи до богопознание.

*Възниква въпросът, защо не е имало проникване зад червената "завеска" - в червения свят. Говорейки днес в беседата и за този цвят, Учителят дава паралелния му, най-висок аналог: "запалката на любовта към **Бога**" (а и в осиянието се говори за горива, запалки, "свещи"). Хиляди и хиляди пъти сме чели за "Божествената Любов", "Любовта на Бога", "Любовта към Бога" – но това ни е звучало повече величествено и абстрактно. А Учителят говори за практическа проява на любовта към всички, която дава незабавни резултати. По това, именно, се отличава Христос или Христовото Начало в съществата с искра Божия – способността да проявяват любовта спонтанно, незабавно - и където Бог ги прати.*

"Ти си се разболял по единствената причина, че си прекъснал първоначалната хармония със своите приятели. Ако имаш четирима души приятели да те обичат, ти няма да умреш. Сега хората умират по единствената причина, че няма кой да ги обича, или са загубили вяра в хората."
(т."Живият хляб", СиЖ`97, с.27, б."Живият хляб" от 18.12.1932г.)

26.XI.132(1996)
Бургас - Изгрев

ИЗВОР НЕ УМИРА ОТ ОТСЪСТВИЕ

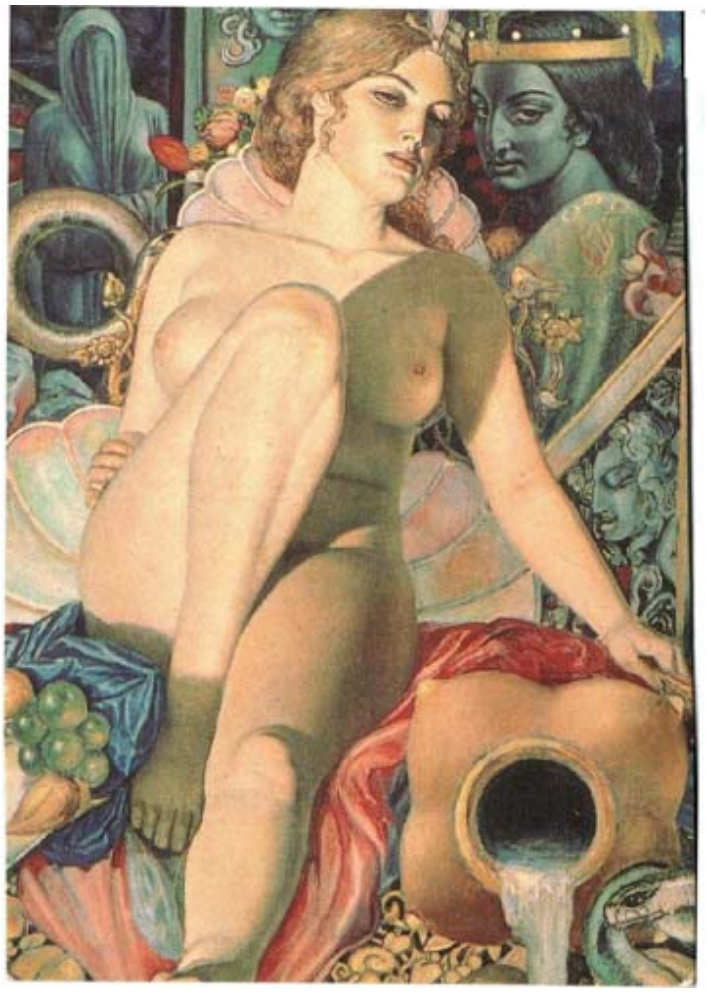

При извора – Александр Исачев (1955-1987)

- По повод на последните случаи и осияния, все си говорим с приятелите как да разбираме някои неща. Естествено, една от най-вълнуващите теми е изречението "дами канят", ако вярваме, че до Нова Година точно тъй би трябвало да реагират "Новите Еви", защото течела шеста вибрация по Новото летоброене. Добре, но от кой месец почва годината по него? Редно е да е от рождената дата на Учителя: 11 юли. Ако е така, Божествената Шестица тече до ***тази*** *дата през 1997г. и 132 става 133 г.* ***именно*** *тогава, а не на 1 януари. Освен това, как да примирим противоречието за началото на божествената година: 11 юли или 19 август? Ако се отговори ясно на тези въпроси, остава загадката, как "Еви", които не са реагирали по нов начин досега, изведнъж, като прочетат последните указания, автоматично ще се превърнат в "Нови Еви" и ще почнат да канят?... Какво представлява този процес и това ниво на еволюция - не са ли приоритет на съществата, които сега насе-*

ляват Новата Земя и Новото Небе? Доколко тази покана се отнася до нас, свикналите да живеем във вериги? И да се отнася - защо и "Адамовците" не приемат поканите на някои Еви, които искат да живеят по новия начин, но никой не ги чува, тъй като "Адам" въздиша по строго определени обекти и по този начин се разписва и той като "Стара Ева"? Въобще, няма ли опасност да разберем твърде по човешки и астрално някои указания на Елма и да се отклоним от истинския Път, истинското братство и ученичество?

10,06ч.

- Ако анализираш сега защо, по липса на конец, потърси, открии и сложи тънка медна жичка (и при това я усука спирално, за да стегне), но едната ѝ част се скъса от пренавиване, ще разберете защо не е нужно прекалено "навиване" на хората от стария свят по медените и медните въпроси... (тук се скъса окончателно и се наложи четворно прикрепяне... - б.х.)

Има езотерическа наука, обясняваща защо сърцето се окислява в светлозелено, по подобие на медта; защо истинското сърце трябва да е високопроводимо; кои сърца са по-проводими от медта и кои – свръхпроводими. Тази наука обяснява защо медните съдове са отровни, когато държите в тях по-дълго храна и вода.

И наистина, не само Старата, но и Новата Ева е отровна, ако си остане само Ева. Старата Ева иска да я поливат, да се скубят всички бурени и да я прекопават - и затова хваща листни въшки и какви ли не още гниди и бръмбари. Сега пък ѝ трябва син камък и още по-нови, модерни отрови, за да унищожи работниците, които искат да унищожат нея, негодната. Ето защо, напоследък културните хора предпочитат червивите сърца: извън червея, останалото е ароматно и се яде, докато препарираните сърца от хербициди и пестициди са отдавна изцяло безвкусни и отровни.

И така, препаратите на разните вери и норми са предназначени да препарират сърцата - нищо повече! Но че и Новата Ева се препарира - това малцина знаят. Затова няма да се спирам на този въпрос, но само ще спомена: сърцето на Шестата раса все още няма да е съвършено. Лилит, Магдалена, Родопа, ще влязат в Новата Ева по-късно и ще придадат на

*предпочитанието **божествен** аромат. Така ухае и несродната душа; така ухаят и сродните души – всички! (В смисъл, че ще усетим уханието и на другите, а не само на единствената ни сродна душа или на тази, която си въобразяваме, че е тя – б.п.)*

*Множественото число е граматика на **духа** в положителната му проява. Щом се проявява навън, той се раздава на всички - **това** е множественото число. Божественото сърце също има множествено число, но ограничено - само сродните души. Духовното сърце разбира от двойнствено число: "сродната душа". Сродната душа не се открива лесно. Следователно, почти всички сърца днес на Земята не са нито духовни, нито божествени. Всеки си избира или се оставя да го избират както падне.*

Но както падне - така и ще стане! Падането е неизбежно, тук пътят е неравен; слепци се хващат инстинктивно за слепци, мислейки, че така няма да паднат. И наистина, когато се отворят духовните и божествените очи, обикновено хората се ужасяват за кого са се били хванали, с кого са вървели толкова години.

Новото летоброене наистина е от 11 юли. Но има и летоброения от датите, когато влизат Христос, Духът и Отец, в Новото въплъщение на Учителя. При вас, които си живеете още само в собствените си къщи, важи старото летоброене. От 11 юли – които четат и изпълняват лекциите и беседите, но още си живеят по къщите - те все пак си гостуват понякога, ходят по екскурзии и пътешествия. Живеещите по законите на хипервселената се водят по друго летоброене; верните на ясновселената и на тотвселената - по трето и четвърто летоброене, базирани на свещените дати в живота на Учителя. Холивселената се проявява в напълно божествената година - от 19 август. Там няма години и месеци, а само дни. Минало и бъдеще в Хол не съществуват. Там е важен позиционният ъгъл на рождения миг по отношение на дадена божествена дата. Ако си постъпил в настоящия момент така, както цялото ти същество диктува, и от това се е заченало и родило същество от холивселената - значи си преобразен.

*По Новото летоброене, с база 11 юли 1864г., сега все още тече VI вибрация. Не си и помисляйте, че в старото човечество има и една **Нова** Ева, защото, ако имаше, тя щеше да се е проявила досега. Новата Ева се отличава по това, че с всичкия си дух, душа, ум, сърце и тяло иска да зачене и роди **нов** живот. Тя има най-високия идеал и търси цял живот онези сродни души, духове, умове, сърца и тела, в които Божественото е най-проявено. Слива се с най-съвършения от тях в даден божествен миг и зачева именно от него, а не от някой по-несъвършен. Божественият Адам се разпознава по това, че се откликва незабавно, по подобие на божествената Ева. Ева или Адам, които не се откликват мигновено на Божественото, а се откликват на небожественото и зачеват от **него**, раждат обикновени деца със замъждяла искра или монада; а щом си изберат адски дух, сянка – раждат същества без монади. Колкото и до си стоят вкъщи при мъжете и жените, при "близките" си, такива родители без висок идеал няма да дочакат "оправяне на положението". Всяко "положение" се оправя единствено и изключително по вътрешен път, когато душата с искра от Бога се спре и се огледа честно в огледалото на Истината и реши да престане да лъже веднъж за винаги. Престане ли да лъже Бога, сродните си души и себе си, тя минава през покаяние и престава да служи на несродни души или на демони. Такава душа се устремява със силата на Първичния Стремеж към своите си и търси ония, от които може да зачене. Щом открие някоя проекция на Кроткия, на Иисус на Земята, пробудената душа тръгва след нея и я следва по петите, но не пространствено! Да следваш някого истински, значи да се съединиш в **мига** и да заченеш безсмъртие от него. В останалите мигове ти го следваш от разстояние и раздаваш безсмъртие на други сродни души. Безсмъртието се отличава по това, че се самовъзпроизвежда непрекъснато. Достатъчно е само веднъж да заченеш от безсмъртен - и ти вече почваш да раждаш безсмъртие без никакво спиране! Тогава и смъртни, и безсмъртни ще идват при тебе като при извор и ще утоляват*

*жаждата си. И **безсмъртните** са жадни за чуждо безсмъртие, понеже всички безсмъртия са различни. Смъртните са глупави поради това, че искат да изпият сами целия извор, а безсмъртните са щастливи постоянно, понеже не носят термоси и кратунки с вода от "свойта" чешма, но целуват всички диви извори по пътя си.*

*Новата Ева в сърцето на жени, мъже и деца се отличава още по това, че охранява свято тайната на изворите, от които пие. Тщеславието, страхът и властта са непознати за нея; користолюбието е умряло завинаги в сърцето ѝ. Зачене ли нов живот от някой извор, тя си мълчи, не издава откъде е пила. Дори от **един** само извор да пие през целия си живот, никой не подозира къде тя ходи и откъде е заченала безсмъртието в сърцата на своите рожби.*

*Новата Ева ражда невидими рожби много повече, отколкото видими, физически. Всяко сливане с безсмъртието **ражда** нещо - независимо в кой от световете. А когато роденото е добро или творение, откритие, някое благо за човечеството, Новият Адам и Новата Ева не тръбят кои са родителите. Щом видите нещо прелестно, тръгнало само́ по света без "продажна" цена и име на автора си, ще знаете, че родителите му са с искра от Бога, а безсмъртната им рожба - творение на Истината.*

Сега Новите Адамовци и Еви се търсят със свещ от Новата Земя, понеже само те могат да зачеват и раждат деца за нея. Щом невинните души се разпознаят и слеят, без да правят другия длъжен с присъствие, те раждат Нов Човек за Новата Земя. Той се издига нагоре - и се ражда тук.

*Новата Ева се отличава още по това: тя не скърби при наличие на друг при извора, от който пие, а напротив, сама води при него **още** жадни. Това се дължи на нейното ниско самочувствие, основа на божествения произход. Ако ти идеш два или три пъти последователно при любимия извор, а не заведеш някой друг, знай, че си пират с високо самомнение. Мислиш, че можеш да родиш по-съвършено създание при срещата си с извора, в сравнение с който и да е друг,*

познат или непознат.

*Знайте, че има и **такава** кармична вина: подредил си **несъвършенството** пред съвършенството. Изблъскал си седемте си сестри и братя-близнаци от гръдта на Великата Майка, Която може да кърми не само вас всички, но и чужди! Причинил си мастит и после тумор, рак, у някое изобилно сърце, като го караш да кърми само теб, но даже и ти не можеш да му насмогнеш с голямата си астрална уста. Да отбиваш кърмачета на Любовта преди сами да са се отбили - това значи да си подковеш коня по пътя към ада!*

Още две качества на Новата Ева: понеже има много мляко, щом накърми своите си, дава ненка и на чужди. Новата Ева не плаче от мъка, че всички извори, от които иска да пие, са задръстени от пиещи или са оградени, а търси самотно изворче, което също плаче за приятелство. Щом си намерил извор, а не драка, наведи се и пий спокойно, до насита. Поразкопай го, постели му бели камъчета - и отмини!

*Искахме да зададем и въпроса, дали не е по-реално да приложим "тактиката" на Бога в ежедневните си контакти, тъй като почти всички обикновени хора сме обвързани и е **малко** вероятно да ни оставят свободни да си търсим "сродните души"... При наличните обстоятелства, не е ли по-добре да възнаграждаваме ближните с присъствие, грижа, ласка и обич, когато са добри; и да отсъстваме - поне психически, ако не можем физически, - когато са зли. Но Нещото поиска да се отвори том с беседи от Учителя, както вече стана традиция. Първо иска да говори по главната тема в днешното осияние. Попаднаха томовете "Допирни точки в Природата", "Събуждане" и "Доброто оръжие":*

"... никой не може да избегне влиянието на онези индивиди, които влизат в една и съща система с неговата. В този смисъл, никой не може да бъде самостоятелен. Хората представляват групи от индивиди, съсредоточени в един център, които взаимно си влияят. Когато божественото съзнание в човека се пробуди, той може вече да определи отношението си към ония, които влизат в неговата система. При това съзнателно отношение към тях той няма да им противодейства, но ще им съдейства по божес-

твен начин. Обикновено на всяка система от висши същества отговаря такава от нисши, вследствие на което човек трябва да бъде внимателен, да знае по какъв начин да въздейства на съществата от своята система. Не само същества от една и съща система си влияят взаимно, но и системите оказват влияние една върху друга. При това взаимодействие на системите, космосът расте и се развива. В центъра на всички системи седи Божественото Съзнание, Божественият Дух, Който регулира всички неща в Природата и живота.

Всеки човек трябва да се самоопредели, да знае към коя система спада, колко души влизат в тази система, с каква бързина се движат във физическо, сърдечно и умствено отношение, от какви материали е съставена тяхната система и преди колко милиона години се е образувала. Следователно, умственият уровен на човека ще зависи от състоянието на цялата система. Този закон е неизменен. Значи, за да се измени умственото състояние на човека, трябва да се измени умственото състояние на всички същества, с които той влиза в една и съща система. Между всички същества от една и съща система има известна връзка: ако някой от вас е в Америка, между непознати хора, и бъде нападнат от някого, веднага ще се яви човек от вашата система, който ще ви защити, ще ви отдаде правото. Защо ще ви защити? - Защото това е в интерес на цялата система. Колкото по-голяма е системата, в която влизате, толкова по-голям брой съчувственици имате." *(том "Допирни точки в Природата", стр.171-172, л. "Признаци на проявеното човешко съзнание" от 27.XII.1922г.)*

Преди отварянето на следващия том се налага да се изяснят два въпроса, непосредствено свързани с цитираната мисъл. Първо, тук прави впечатление изразът "групи от индивиди, съсредоточени в един център". Това за нас е важен знак, за да се подсетим, че трите зъбчати колела, които намерихме на пейката пред НДК в София, фактически лежаха едно върху друго, т.е. на една ос. А при тълкуването ги третирахме като разпръснати, макар и зацепващи се по различни начини. Това ни накара да си ги представим едно до

друго, покриващи площта на цялата Рила - и съответно - да препоръчаме отиване на приятели до 22 декември в трите основни Рилски дяла, съответстващи символично на тия три колела. Правилно ли е това? Дали не трябва всичките 36 души "на една ос" да бъдем на едно място, в един тесен радиус, на "етажи"? И какво може да бъде това място, голяма хижа ли? Или пак повече хижи, но около Мусала?

И вторият въпрос. Сутринта, както винаги, осиянието дойде първо телеграфно, в резюме, в няколко секунди - и ***после*** *се издиктува бавно. Но в "резюметата" винаги има неща, които после Елма не включва, не съм питал по какви причини. Дали едното не е индивидуално обучение и Той счита, че някои тънки неща още не бива да се изнасят? Така например, в "телеграмата" се говореше и виждаше, че сливането на души с искра Божия пробива мигновено широки коридори през Черната Зона, каквито се отварят предимно след смъртта или в много специални други случаи, когато една душа трябва да изплува на "Повърхността". Дали Любовта не пробива такива тунели спонтанно поради гигантската си взривна сила - и затова влюбените често се озовават изведнъж в космоса, в рая - отвъд Черния Пояс? Дали пък други сливания - обратно - не пробиват подобни сонди към ада, където се всмукват даже и души с монада, ако са попаднали на партньор без искра? Нали от осиянията и опитите с Учителя преди и сега знаем, че всяка истинска душа може, в момент на силно преживяване, да ни бъде трамплин за озоваване на нейната звезда или в нейния свят - и ние на нея? Ето, и в тази лекция, която се падна днес, Учителят прави опит с класа и констатира: по пътя към Слънцето този път едни са успели да влязат в Слънцето, други били останали в "ледената област", трети - в "магнетическия пояс, образуван от гъста и шуплеста материя" (стр.173), четвърти - в "смъртната река", пети - в "астралния пояс, където светлината е мека и приятна като зазоряване"... Отново в един и същи ден, през нощта или сутринта, Той преподава нещо специфично на човека отвътре - и после се пада точно тази тема при отваряне на Негов том "напосоки"? Има ли нещо по-красиво от тази Школа?*

15,13ч.

- Съобщности от души "на една ос" не е нещо пространствено. То е ***принцип****. В идеалния случай, това означава съдействие и взаимодействие между души, които приемат Христовото Учение, Учението на Учителя и Словото на Елма. Значи, не бива да се канят хора извън това изискване. Но четене на Евангелието, на беседите и на осиянията е още само една трета от същността. Ако говорим за истинско действо, избраните трябва да се обменят не само в Словото, но и в Делото и в Живота. Ето ви* ***второто*** *значение на трите диска, които ви оставих на пейката. А третото значение е следното: 12 души*

трябва да бъдат задължително на физическата Рила, 12 - на духовната и 12 - в божествената. Що е духовна и божествена Рила - това са уроци, които се преподават само на практика. Ако някой си прави къща или погребва близък, но отложи пътуването си по човешки съображения, нито къщата му ще бъде къща, нито близкият му ще пробие Черния Пояс. Духовните пътувания се предприемат като каните различни гости; а божествени - като сами гостувате на различни същества през половината от свободното си време.

Ако се създаде видимо или невидимо дете в аурата на пресен покойник, след като създателите са с искра Божия, покойникът ще възлезе незабавно през Тъмната Зона, дори и да е бил предназначен за ада. Пак може да го пратят на ремонт, но след основно пречистване в сърцето на Бога. Култовете на Черната Ложа да се носят черни дрехи и да няма свръхинтензивна обмяна на всички полета със сродните души в срока на траура имат една-единствена цел: да се отвори "удобна" пропаст пред мъртвеца, в която да хлътне към ада с всичката тежест на греховете и грешките си. Скръбта и "почтеното" поведение на опечалените не вършат нищо друго, освен предене на черни, кармични нишки към потъналата в мрака душа, с които тя и нейните дяволи почват да ви дърпат, един по един, надолу. *(Веднага след края на това осияние дойде познат за пренасяне на шкафове. В колата разказа за вдовица, която не смеела да има интимен приятел много време след смъртта на мъжа ѝ – а той нямаше как да знае за осиянието - б.х.)*

Необходима е самоотвержена, кърторска, почти до изнемогване обменно-създателска работа със сродни души при наличие на болен или заминал, за да помогнете на близките си по божествен начин. Молитвите помагат само при ***това*** *условие.*

Но да продължим с отварянето на книги от Учителя:

"Някой път не можеш да обичаш. - Защо? Защото живееш в областта на егоизма – живееш само за себе си. Трябва да влезеш в идейната

Любов, която има предвид благото на всички. Докато живееш в тесния кръг на егоизма, "светѝя" си; излезеш ли от този кръг – напускаш светийството. Когато влезеш в общение с много хора, ще се натъкнеш на техните мисли и ще видиш, че те не мислят като тебе. И на мен ми е приятно да изучавам вашата мисъл, макар че не мислите като Мене. Нищо лошо няма в това.

Помнете: никой не може да живее сам! Щом не можеш да живееш сам, пази́ правилото: живей близо до Бога, близо до ближния си и близо до себе си! Изучавайте тази близост и се ползвайте разумно от нея. Щом си близо до Бога, ти имаш отношение към Него. Той не ти казва какво да направиш, но наблюдава доколко си досетлив да направиш това, което Му е приятно. Няма да слезе ангел от небето да ти каже какво да правиш - ти сам трябва да се сетиш. Като видиш, че едно сираче плаче на пътя - да разбереш от какво има нужда и да му помогнеш. Така и детето се радва, и ти се радваш. И Бог, Който те наблюдава, е доволен, че се е намерил човек да изпълни Неговата воля. Детето е плакало, молело се е да му помогне някой... Ти влезе в положението на детето и му помогна. Това именно се иска от човека: да е досетлив, да изпълнява Божията воля. Може и ангел да слезе от небето да изпълни Божията воля, но друга работа има той. Хората трябва да изпълняват Божията воля на Земята; ангелите ще вършат онази работа, която хората не могат да свършат. Това е новото разбиране за живота и за отношенията на хората към Бога, към себе си и към своя ближен." *(том "Събуждане", стр. 253-254, беседа "Граници в живота" от 6.I.1932 г.)*

"Следователно, да познаеш човека, това значи да си готов да направиш за него това, което той иска. Същевременно и той трябва да бъде готов да направи за тебе това, което ти искаш. Тук не може да се яви никакво противоречие. *(том "Доброто оръжие", стр. 85, беседа "Правилно разбиране" от 28.V.1930г.)*

"Човек е дошъл на Земята, за да се освободи от скръбта и да влезе в радостта. Той е дошъл на Земята да се освободи от смъртта и да влезе във вечния живот. Това значи правилно разбиране на живота и на Любовта.

Ние сме проявената Любов на нашия Небесен Баща.

Така да бъде! *(пак там, стр. 89)*

3-7.XII.132(1996)
Бургас - Изгрев

ПРЕДОПРЕДЕЛЕНИЕ, СВОБОДНА ВОЛЯ, ВКУС И ОТКЛИК

3.XII.132 - 8,00ч.

Сън рано сутринта, преди събуждане: Хората са "трамбовани" чрез генно инженерство и биофизика в обикновени дъски за огради... Безкрайни огради пазят неща, произведени също от тази враждебна цивилизация и ценени от нея неизмеримо пъти повече, отколкото "обикновените" "дъски". Интервентите ловят и хора от Космоса само за тази цел, но не произвеждат от тях нищо друго, освен... дъски за огради – неизвестно защо.

Всяка дъска е закована завинаги там, където случайно се е паднала. От двете ѝ страни - също такива случайни нещастници, които не можеш да смениш с други по никакъв начин – закован си. Жестока, мрачна и отчаяна мъка и скръб тежи и сякаш ще се взриви в квадратните пространства на складовете, покрили цялата земя. Всъщност, не функцията на оградни дъски, а именно страданието им е енергията, необходима на адските производители много повече, отколкото видимата им проста функция.

Самите изверги са също хора, но само външно: при това, те имат вид на клонирани от тях най-млади и красиви истински човеци, преди да бъдат превърнати в дъски.

При клонинга, естествено, е изтрита паметта за миналото, индивидуалността и етиката, висшите духовни качества и заложби. Истинският вид на тези съвършени красавци и красавици е ужасяващ; единственото, което ги издава, е неописуемата им

смрад. "Дъските" усещат тази воня, и все пак някои тях са запазили важни спомени и лични качества, които не са погубени при трамбовката. Психическият живот на оградите е невидим, беззвуков и недостъпен за андроидите и феминидките, които вървят по улиците, живеят в луксозните се домове и ходят на "работа", без да подозират какъв е произхоът им и кой се мъчи и страда, напълно жив, край тях. Естеството и истинската функция на "дъските" са известни само на върхушката и на непосредствените генни "касапи" и "формовчици". Но и да бе известно всичко това на населението, нищо не би се изменило, тъй като никой няма център на съвестта. По-скоро - имат съвест, но програмирана по капиталистически или комунистическо-фашистки маниер: всичко, което спомага за победата на потребителската космична империя и за провеждането на "световната революция" е нравствено…

Припомняйки си пантеизма и приказките, мистицизма и ясновидството на хора като героя на "Дерсу Узала", ние съзнаваме, че и нашата сегашна цивилизация е канибалска, имайки предвид, че убиваме и ядем животни и произвеждаме предмети, а всяка природна "суровина" е получена от тялото на въплътен в нея бог, ангел или човек, или от орган на планетата ни.

Та сънят от тази сутрин завърши така: нощ е, андроидите спят (странно защо така: земните андроиди не могат да спят вечер - заспиват едва късно след полунощ…), но над квадратните, оградени пространства, се носи като органова симфония и ораторія великата песен на оградите: дъските са се научили да общуват телепатически и най-вече да пеят и свирят душевно, без някой да композира предварително тази необикновена, спонтанна музика.

Космосът слуша тъжно и възхитено тези нощни меси и потресаващи концерти от планетата Земя, но не се намесва: всеки човек е станал на дъска, понеже сам е направил своя избор. Има кос-

мически факт и закон, че най-малко три пъти (обикновено 10 пъти в един живот) всеки човек с искра Божия трябва да срещне представител на космоса и да приеме любов, посвещение, енергия и субстанция от него; а ако иска - да има и деца от него. Това "автоматически" защитава нас и децата ни от трамбовка, от превръщане в дъска и вечно заковаване в ада на родовите, традиционните и потребителско-кармичните конгрегации.

Ала Космосът не се занимава с отковаване на дъски и реклонинг обратно в човек. Той знае: всяка дъска се държи в оградата само чрез пирони, произведени и поддържани в тази форма единствено и изключително от собственото ѝ чувство и мисъл. Пироните са твърди и непоклатими, докато в нас има страх, чувство за дълг към смъртни и вкус към андроиди. Когато изчезнат тия чувства, пироните изчезват мигновено и към нас се приближава истински човек, смесен с пазарните същества по такъв начин, че да не го разпознаят. Дъската има следващ (или последен) шанс да се превърне отново в човек...

Този жив сън на един от "експертите по адовете и райовете в Космоса" е подобен на един друг негов сън, оформен във фантастичен разказ - онзи за хората, превърнати във възглавници със свинска четина и после миниатюризирани в касети с много себеподобни в така наречените "енергокомпютри" на една пъклена цивилизация. И там драмата на насилственото (а всъщност - доброволно) превръщане в "свинска възглавница" и на възвръщането ѝ в собствения ѝ човешки вид, ако поиска, е подобна на тази от сегашния, пресен сън. Припомням си мисъл от беседите на Учителя и от осиянията, че всеки живее в ада по собствена воля и, че е напълно свободен да излезе когато си поиска от там, ако си припомни истинските ценностни ориентации и възстанови космическия си вкус.

Тук една "дъска" е приела, без да знае, истинския си вид и е излязла от оградата. Интервентите това и чакат. Днес никой не знае как изглежда партньорът му в астрала и какво прави с него нощем и след като си замине от този свят. Има само едно спасение: да не се прескача Оградата и да се търсят Спасители. Уви, мнозина от тия зад Оградата се представят за Спасители, а младите души им се доверяват, понеже с физическото си зрение ги виждат в човешки вид.

Проблемът е в това, че напоследък Спасителите не рискуват да идват в млада и красива форма, тъй като има две опасности: 1.Андроидите моментално ги включват в интимните си компании; 2. Всяка "дъска" все още се влюбва именно в привлекателните човешки маски на андроидите и елементалите и не може различи Спасителите. По тази причина, пироните на "дъската" си остават твърди. В този сън не бе показано, че на определена възраст интервентите в човешко тяло изведнъж рухват и се състаряват: клонинговата програма не може да се пребори с космическия закон за съответствие на психика с форма. Тогава повечето си купуват нов човек (или го поробват психически), като му "обличат" външността и го превръщат в дъска от ограда… Това и в действителност е така: интимният къс радиус и зомбировката се ползват от демоните без монада, за да извличат от истинските хора младост, жизненост и смисъл на съществуването си; не ги издава винаги агресивността и деспотизма или съблазнителството чрез предлагане на "сигурност". Така че, има и уморени плътóци, които не бързат да си сменят веднага формата, тъй като искат да си починат от лов и консумация на наслади и комфорт. Изчезнало е и тщеславието, суетността "как изглеждат". За тях това не е проблем и по следната причина: когато им се прииска нещо, те си го купуват или си го вземат сами като хищника - без никакво колеба-

ние. Затова и добрите пришълци, Спасителите, по-често предпочитат да използват тактиката на "царицата-жаба" и на "принца-просяк": от една страна остават свободни, защото външно заприличват на "утвърдилите" се в "живота"; а от друга – могат да наблюдават свободно коя от дъските има съхранен космически вкус и зрение, както в "Степния вълк" на Херман Хесе отвън се вижда човек, а вътре - змия, вълк, агне или херувим. Интервентите обаче експлоатират и тази идея и практика и искат да внушат в съвременните си екшъни и трилъри, че "добрият" може да върши и големи злини с благородна цел; или пък че може да изглежда като чудовище, но като го целунат – изведнъж ще се превърне в "Принц"… Това е тънка стратегия на сегашните и бъдещите чудовища, чрез тези филми и романи да възпитат едно марионетно поколение, способно да убива без да се замисля и да бъде "жалостиво" към "горките" чудовища, а не към истинските обитатели на Космоса.

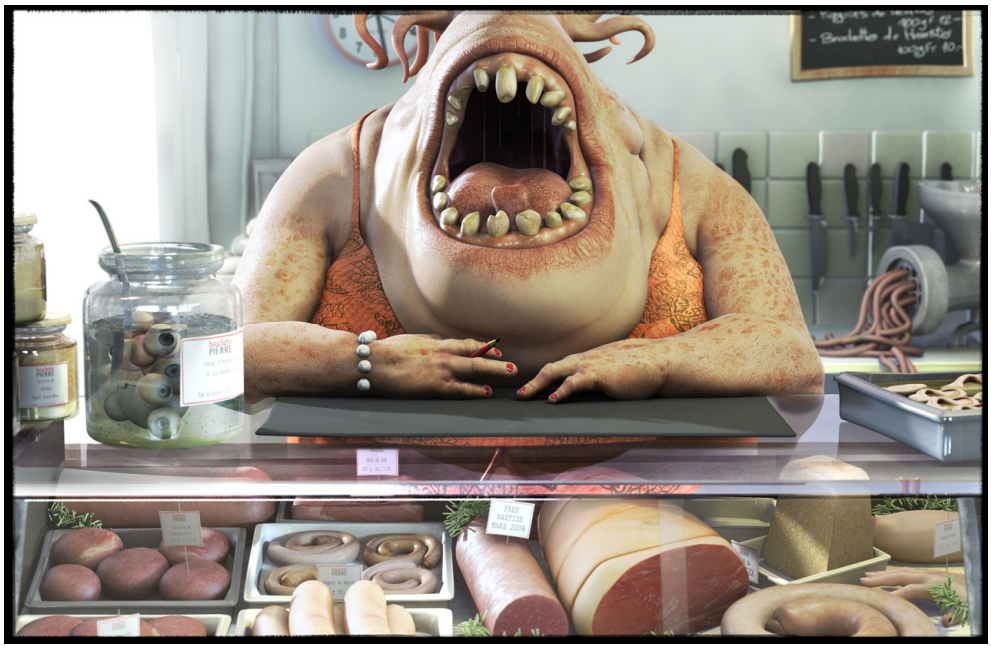

В сънищата на експертите по адовете и райовете в космоса има и такива приятни дами... Като дойдат в света, те си избират доста привлекателен външен вид от гардеробите на въплъщението и не можеш да ги познаеш по нищо друго, освен по съдържанието на хладилника им, по "музиката", която слушат, и по изборите в живота им. Нощем обаче са със себеподобните си или на работното си място в оригиналния си вид, както се вижда на "снимката" по-горе...

Трябва да се знае, че деформацията на Посветения, когато е в акция на Земята, никога не може да премине в действително отвратителна и чудовищна форма. Дори и като велик артист с отри-

цателна роля, човекът с монада не може да гледа като змия или като стъкло и да не трепва пред присъствието на Любовта, да не ѝ се откликва незабавно. А чудовищата в млада и красива форма се разпознават именно по погледа, по разположението на ушите и най-вече по безразличието и липсата на разпознаване и отклик, когато минава Спасител.

Може ли Най-Истинският Спасител да каже нещо и по този въпрос?

10ч00м

7.XII.132г. 5,35ч. сутр.

Божественото правило се отличава съществено от духовното и коренно - от човешкото. При Божествените правила няма пояснител извън съществото. Пояснителите и подсещачите понякога са с божествен произход и функция, но те никога не подсещат и не поясняват, ако не е дошъл моментът на зрелостта. Поученията, съветите, божествените Учения се дават и преди настъпване на тези моменти, но то е предимно за размисъл, за подпомагане на еволюцията. Това са общи правила, ала конкретните идват само при констатация на напълно зрял плод. Плодът се държи вече едва-едва за клона, чака още само един миг, за да падне. Зелените плодове се държат - и ***трябва*** *да се държат - още дълго за клона и дървото, ако искат да станат сладки и сочни. Дървото е азът, характерът, а клонът – предпочитанието. Ето защо, никога не пояснявайте и не предлагайте на зелените плодове да паднат предварително, защото това е невъзможно. Приятелите днес много често действат като неприятелите: направо късат киселицата и после с огорчение я хвърлят. Преди да е узряла семката, всяко насилствено късане е престъпление! Най-голямото престъпление е опитването да изнудиш другия, като го убедиш. С кандърдисване плод не зрее; но човешките плодове, за разлика от природните, понякога биват подлъгвани чрез съблазън или заплахи да се родят преждевременно. Ако оживеят, те са непълноценни: ще боледуват цял живот, ще страдат и сами ще мъчат другите. Да причиниш насилствено едно сърце да се откъсне от дървото на самосъхранението или от клона на предпочитанията - това се нарича криминален аборт. За*

Природата всички аборти са криминални! А когато някой сам вземе решение да слезе преждевременно от дървото на космичния си произход и от клона на сродните души, това се нарича спонтанен аборт. Гнилото е гнило още като киселица (в тези случаи) и пада много лесно още в самото начало. Ние знаем, че гнилите ябълки прасетата и бактериите ги ядат.

*Щом си нормален, ти трябва да приемаш сокове-те на дървото и на клона. Щом мислиш, че можеш да живееш сам, а си още зелен, ще опиташ зъбите на свинете и на бактериите. Обаче нито градинарят, нито съответният ангел на плода нямат право да опитват с дърпане дали плодът е узрял. Зеленият плод обикновено е зелен и външно, **това** е признакът. Затова, в Божественото Училище се изучават на-уките за черепа, за лицето, за ръцете и тялото: ка-то проучите човека, само тогава предлагайте спаси-телство, въпреки че спасяване няма: истинската ду-ма е "самоспасяване". Зрелият плод се отличава с го-товност: той се самоспасява. Когато си готов да предадеш благата и опита си, ти си вече напълно зрял. Значи, зрелият плод копнее да бъде изяден, за да предаде доброто и мъдростта на другите.*

Дивите плодове си падат сами, но гният. Това е напълно нормално в сегашната природа; на Новата Земя обаче гниене няма. Щеш не щеш зъби, на Стара-та Земя ще изгниеш. Щом си дивак или дивачка или щом си плод на запусната градина, ти непременно ще паднеш при узряването и ще почнеш да гниеш. Ще лежиш, често наранен или натъртен от падането - и от това място ще почне гниенето ти.

Само плодовете знаят силата на копнежа да бъ-деш изяден, преди още да си изгнил. Падналият плод мечтае денонощно да мине случайна свиня, но не се лъжéте: и свинята подбира! Тя яде гнило, само кога-то няма друго и е много гладна. А да минеш през хра-носмилателна система на животно или на човек – това е огромен взаимен шанс за развитието ви. Съ-ществата се приближават към ангелите, когато ядат плодове; ангелите се издигат до Човеци, ко-гато ги "ядат". Значи, човек или ангел, които се пази

*да не го изядат, е още зелен и има да чака, докато се налее и стане Човек. Семката може да е напълно зряла, но щом плодът е още зелен, и да пораснеш, ще родиш киселици. Преждевременното самоотдаване е идеал на киселици - **това** е съвременната трагедия.*

*Вторият начин да станеш Човек, е шансът да мине Човек покрай дървото и да те хване в момента, когато падаш. Човекът, за разлика от хората и някои животни, никога не е берач - той е само прихващач. Той има право, освен прихващането, на още две неща: да те повдигне от земята или да те бутне с мисъл. При това, мисълта трябва да е нежна, а не принудителна. Даже и с пръст нямат право да бутат плодовете Човеците! Значи, ако някой те откъсне или бутне от дървото преди да ти е дошъл момента, ти си попаднал на животно или на обикновен човек. Ако някой ти пояснява, че долу има свини и червеи и затова е по-добре да минеш през **неговия** корем, това е най-многото духовен човек, но в никой случай - божествен. Божественото среща плода и Човека в оня един-единствен, необикновен миг, когато плодът е готов да изядат дрешката му, а Човекът - да го хване във въздуха или повдигне от калта. Тези мигове могат да се изчислят и по системата на Божественото Предопределение и системата на Свободната воля, Вкуса и Зрелостта.* *(Съответно – примарните дирекции и прогресиите в астрологията – б.п.)*

- От това осияние възникват нови въпроси; освен това, останаха за отговор още въпроси на приятели и познати. Не ги излагам тук, защото всичко виждаш и знаеш и обикновено отговаряш и на проблеми, още неформулирани ясно в съзнанието ни.

7,28ч. - Казах, че "бутането с пръст" е по-малко престъпление от "бутането с мисъл", понеже е точно така. Тъмните братя първо бутат с мисъл - после с пръст е много лесно. Стратегията на неузрелите банани и други плодове за пазара ви кара да ядете киселици, "доузрели" "самостоятелно" преди срока на Предопределението. Тези плодове са бутнати първо с мисъл: престъпната мисъл за пазар и продаване. Едва след това са откъснати - даже не само "бутнати". Още по-лошо - отрязани, понеже зеленото не се

откъсва. Ето защо са не само полезни, но и малко вредни закланите плодове като бананите.

Психическият онанизъм е също бутане с мисъл - магия чрез фантазно блудство. Така отговарям и на следващите ви въпроси: ако искате да се стесни върхът на носа ви (не ноздрите!), престанете да си представяте как се обменяте с тези, които са ви недостъпни физически. При всички случаи желанието ви е стотици милиони пъти по-силно, отколкото желанието и способността на формалния партньор, фигуранта. Така жертвите на вас, тлъстоносите, живеят с измамното убеждение, че допускат до себе си само съпруга или любимия си. Съпругът на привлекателна жена (или съпругата на привлекателен мъж) е обект на десетки и стотици, понякога хиляди астрални нападения и обсебвания. Ако не пие нито капка алкохол, можете да бъдете сигурни, че сърцеблудците нямат достъп до сърцето и тялото ви. Но ако партньорът ви пие, дори само за почерпка, знайте, че става гостоприемник на духове и онанисти, които ви обладават вкупом, когато той е най-близък с вас.

Така че и дума не може да става за вярност при

*пиещите. Пушещите пък са гостоприемници на **ментални** престъпници и онанисти: чрез тях старият свят се мъчи да продава и да властва, да направлява, да поучава. Пушещият също не е верен: не на съпруга си, а на работодателя си. Но това са въпроси, които искат по-подробно обяснение. Пушещият, например, осмърдява не с цигарите, а с аурата си околните. Пиещият се напикава в стаята ви, пушещият пърди ментално, а превръщащият Словото в повеление се наакава върху трапезата ви…*

*Носът се стеснява, следователно, от единство на мисъл, чувство и действие, а челото се разширява, когато станеш капитан. Капитанът на кораба последен се спасява, последен преписва осияния от оригиналите, последен приема ласките на същества-та, които са по-чаровни. Капитанът трябва да е уверен, че няма нито един пътник, по-нещастен и лишен от него. **Затова** на светиите челата са широки, а на лалугерите - тесни. Който подсигурява първо себе си и своите си, не може да му се развие челото на широчина. Който не сменя постоянно обстоятелства-та от по-несъвършени към по-съвършени, не може да развива челото си на височина. Който налага волята си, не може да прибере носа си навътре.*

*Питате, каква е ползата от града - защото напоследък говорим само за вредата. - Ползата от бензиновите пари, бензиновия алкохолизъм, е разчупването на феодалното съзнание. Феодализмът в градовете отмира по-бързо, отколкото на село. Бензинът ражда обмяната с повече същества, отколкото с рода. Живот в бензинови па̀ри е "ментален секс" с повече партньори - способност за приемане на противоположни и различни позиции. За предпочитане е да си шофьор и пешеходец в града, за да разкрепостиш родовото си съзнание; и най-чистите дробове на непушач и високопланински селянин, пазещ родовите порядки като грузинците, са по-порочни от дробовете на гражданина, който не мисли за затвор и отмъщение. Естествено, много ревнивци и палачи по градовете дишат донасита бензин, но това показва, че са още прости селяни и феодали - не са еволюирали. Горенето на земното масло ражда женски мюонни деви, а на твърдите - мъжки. И в двата случая па́рите и пушеците ви съкращават живота, но съществата в тях допринасят за вашето разкрепостяване. Има и **ангелски** феодализъм - вярност към **свойта** йерархия, **свойта** църква. Такива ангели се раждат в някой град, специално за да подишат няколко месеца или години мюонно замърсен въздух. Едва тогава стават способни да сменят вярата си, църквата си - и дори йерархията си.*

На въпроса, който възникна в купето на влака: правото на майката да избира баща на децата си по високия идеал е абсолютно и божествено право. Но да лъже съпруга си, че децата са негови, е престъпление - по-добре да му каже истината. Ако я напусне или я убие - значи не е бил за нея.

Майка, която ражда от съпруг или несъпруг с по-ниски качества от тези други мъже, които познава, предопределя и съответна съдба, вид и здраве на децата си. Естествено, че обичта е водеща и зачеването "по високия идеал" без любов е също престъпление. Тук проблемът опира до вкуса и смелостта, безстрашието. Съвършенството се ражда само от вкус към съвършенството.

*Нещо от себе си... **Ето** нещо от себе си: Само проявената Божия Любов е Любов!*

А Проявената Божия Любов се разцъфтява единствено от синхрона на Предопределението, Вкуса и Отклика, когато няма и помен от лъжа, самолъжа или насилие.

7.XII.132(1996)
София – Изгрев

АБСОЛЮТНО БЕЗКОРИСТИЕ

- За проблема на Ардела в Америка - бученето в ушите.

- Проблемите с ушите са проблеми на връзката Учител-ученик; проблеми на съучениците в Школата.

Скитането трябва да престане и да се установи център в подножието на висока планина, с равно поле на изток и на юг. С това Ардела ще положи основите на Братството и Школата в Америка.

Ако престане да показва и приказва сама, а подготви или предостави възможности на избрани млади хора за тази цел по системата абсолютния нонпрофит, от Америка ще потъне по-малка част, отколкото се очаква.*

**("Нонпрофит" означава безкористие – б.п.)*

7.XII.132(1996)
София - Изгрев

ПАРАЛЕЛНИТЕ ЖИВОТИ НА МОНАДАТА

12,16ч.

На 21 срещу 22 октомври тази година един от приятелите е сънувал съвършено непредаваем с думи сън - като филм. Той мисли, че този сън е дошъл поради въздействието на един високо поетичен японски филм, даван на 21 вечерта по телевизията - "Фенерът на Любовта", получил много Оскари, както и специална награда на българските филмови среди. В дневника си този приятел е записал:

"Но в моя сън тази нощ (или сън-филм), естетиката бе още по-уникална от постигнатото във "Фенерът на Любовта". Събудих се с убеждението, че са ми прожектирали в сънното съзнание едно произведение на бъдещето или от космоса - киношедьовър, какъвто още дълго време ще остане непостижим и за най-гениалните творци на Земята. Абсолютно нищо не си спомням за фабулата, но неизгладими ще останат образите, някои картини и най-вече принципът: филмът е широкоекранен и от двете страни вървят два пралелни кино-разказа за един и същ герой или негов двойник: но отляво - в Европа, а отдясно - в Япония. Действията на двойниците, със съо-

тветните дрехи и обстановка, са почти винаги идентични, но в някои случаи се различават, а в други са точно противоположни: например, единият е щастлив, а другият плаче в това време (за подобно нещо твърди и Учителят в беседите). Двете роли се играят от един и същи актьор и усещането е, че това не са близнаци, не са двама души или две сродни души, а един и същи човек, живеещ едновременно два живота.

В този сън има и един Велик Учител или много висок Посветен, японец, винаги в японски дрехи, който единствен минава често от едното поле на екрана в другото и помага на героите (героя) да разрешава правилно проблемите си. Уникум!"

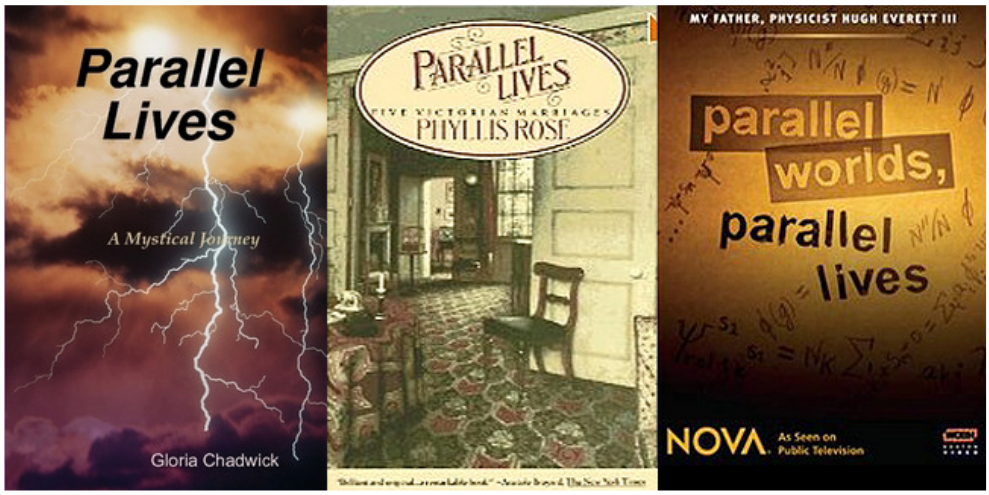

Още от древността, както и в съвременната литература, окултизъм и мистицизъм, във фантастиката и уфологията се говори за такава възможност. Има и сериозни учени и ясновидци, твърдящи за не само две, но и много повече паралелни линии на живота на един и същи човек в различни светове, измерения или ивици на времето.

Би ли казал нещо Елма и по този въпрос? Повечето мислители и приятелите, с които сме разговаряли на тази тема, разглеждат животите на една такава личност на тези други места в едно и също време само като виртуални, т.е. ***математически*** *възможни, а не като реални; но има автори, утвърждаващи едновременната реалност на всички тези съществувания.*

12ч54м

- Въпросът за паралелните животи на една и съща монада, в едно и също време на различни места или на едно и също място в различни времена, съм разглеждал по-рядко. Да ви отворя на такава мисъл от лекциите и беседите не е никакъв проблем, но трябва да ги имате всичките отпечатани пред себе си. Не е проблем и веднага да ви кажа точно в кои то-

мове и на кои страници говоря за това - в подобна точност сте се уверявали хилядократно, но знаете какъв е принципът на яснодействието. Ако нещо дойде са̀мо като информация, само като мисъл или разговор, то се реализира най-много до менталното поле отдолу и до женския полюс на будическото – отгоре. За да слезе Присъствието и Животът в астралния и физическия свят и да се прояви в мъжкия полюс на душата и в атмическия свят, трябва да има и физическо действие, физическо движение. Онзи, който проявява препоръките на Словото и като физическо придвижване, той се нарича пълноценен човек, човек с тройновселенска съвест и посвещение. Знаейки това, враговете на Царството Божие правят всичко възможно да разкъсат мисълта от чувствата ви и всяко едно от тях да не премине в действие, едновременно с тяхното възникване. Те предпочитат вие само да си четете, да слушате касети, да си разговаряте, но да не действате. Предпочитат също само да действате, но без топлината и светлината на Мъдростта, на Словото.

Паралелните животи на монадата се наблюдават, композират, дирижират и коригират единствено от Бога и от никой друг. Това са семенца от едно и също дърво, попаднали в различни почви. Отделните растения не всякога усещат, че са едно и също същество, но майчиното дърво ги обича, следи разви-

тието им, независимо на какви разстояния са отлетели, и съпреживява съдбите им едновременно. Естествено, че при различните условия една и съща монада дава различни по форма и големина плодове, но те винаги имат същия основен вкус, макар и с хиляди различни варианти.

В едно прераждане, един и същи човек може да живее едновременно най-много на 100-150 места по Земята и няколко десетки хиляди - из цялата физическа вселена. Събирането на отделните подличности отново в една, досега е ставало само на небето, след физическата смърт на филизите. Но от идването на Христа насам, почна обратният процес - събиране на личността на физическото, астралното и нисшето умствено поле. Някои хора не подозират, че не става дума за сродни души, когато срещнат самия себе си в една или друга форма. Такива случаи има и между вас. Сливането със сродната душа, нейното търсене векове и милиони години наред е сливане с "полада" - разцепена като вас на две монада. Но намирането на самия себе си в същество, подобно почти изцяло на вас, и сливането с него е съвършено друг процес, от който зависи, практически, откриването на сродната душа и останалите ни сродни души. Физическата среща със себе си в друго тяло е извънредно рядък случай и за него засега няма да говорим.

Но паралелното съзнание за всичките ни съществувания на всичките полета представлява едно от посвещенията на окултния ученик, а именно – четвъртото. Мистикът, човекът на Любовта, съзнава всичките си тела във вселената и затова никога не може да бъде нещастен. Той не търси нищо и никого извън себе си, тъй като се самозадоволява със самия себе си: ако е нещастен в едно тяло на Земята, той възлиза в някое от другите си тела на Небето, където в момента е щастлив. Колкото по-голямо е нещастието му на едно място, толкова по-голямо е щастието му на друго - и обратно.

Докато съзнава сàмо себе си и множеството си тела във вселената, той ще снове постоянно между щастието и нещастието, понеже мисли за себе си и задоволява само себе си. Такова е нивото на стария Адам и старата Ева, когато са мистици. Тяхното поколение се изражда, тъй като не се освежава от чужди гени. Мъжките илухими, които паднаха, са именно такива мистици, адепти и светии от старото човечество, които се чувстват най-добре със самите себе си. Те не се трогват от страданието на другите същества и нямат импулс да се самораздават. Падналите женски илухими не могат без близост на други, предпочетени същества, или "сродни души". Падналите елохими спазват Тройновселенския ритъм и протичането на Тройновселенските токове, спазват смяната на любовта към себе си с любовта към ближния и любовта към всички, но не спазват основното: не налагай и не изяснявай тези истини на незрели! Един паднал илухим или алóхим предизвиква много по-малко поразии от един паднал елохим. Впрочем, Сатанаил стана Сатана и се превърна в паднал елохим точно по тази причина: той почна да учи другите как е "правилно" да се обича. Думата "правилно" произлиза от права линия, а тя е ***първото*** *измерение,* ***първото*** *грехопадение - само* ***една*** *възможност,*

*само **една** валенция, само **един** изход. Дори и великата наука на елохимите за смяната на ритмите, съществата и волите, чрез която се поддържа безсмъртието, се превръща в насилие, ако едно растение може да пуска само един корен - вретеновиден, (а някой иска нещо друго от него - б.х.).*

Следователно, намирането на самия себе си, синтезирането на себе си като универсален сноп от личности из цялата вселена, е още само четвърто посвещение. Едва при петото посвещение - "Възкресението" - посветеният умее да телепортира всяко от телата си, всяка от личностите си където потрябва, за да извърши волята Божия в синхрон със своята собствена воля и волята на ближния, а понякога - и с волята на врага си. Например, ти си просяк в това прераждане, целият в дрипи, или прокажен, болен от спин, а някоя от сродните ти души не може да те приеме в този вид и те отминава.

Повечето ни сродни души са още спящи и не мо-гат да разпознаят своите си. Тогава обикновено Посветеният остава такава сродна душа да проверява теориите си още няколко прераждания, колкото и да му е тежко от това. Има случаи обаче, когато от срещата и обмяната със сродна душа зависи дали някъде ще стане природно бедствие или няма да стане, дали ще спре или ще продължи кървава междуособна война. Ако Бог прецени, че любовта на две или повече негови деца може да спре някое самоубийство, болест, безумие или космическа катастрофа, Той помолва посветения брат или сестра от пѐти ранг

*да се яви с някое от царствените си тела пред сродната си душа. Понеже сърцата и умовете на хората и на много ангели са още суетни, те реагират с незабавен отклик и преданост, когато им се явяваме като принцове, а не като просяци. В бъдещи прераждания те ще **вземат** изпита, на който са скъсани, но сега е необходимо обмяната да стане на всяка цена. "Наказанието" започва още от следния миг или следния ден (най-много - месец или година), когато принцът си отиде там, откъдето е дошъл (или принцесата), заедно с цялото си богатство и салтанати. Ако не почне "сродната" му душа да го проклетисва и да се окайва пред другите, той пак ще се яви, и то много скоро; но следващата среща е, по време, пропорционално на силата на осъждането или самосъжалението. Който пък познае принца под дрехите на просяка, без да има нужда това да е принц, отива с него в **неговата** вселена, а оттам - и в своята си. Който пък се каращисва с всякакви душевни дрип-*

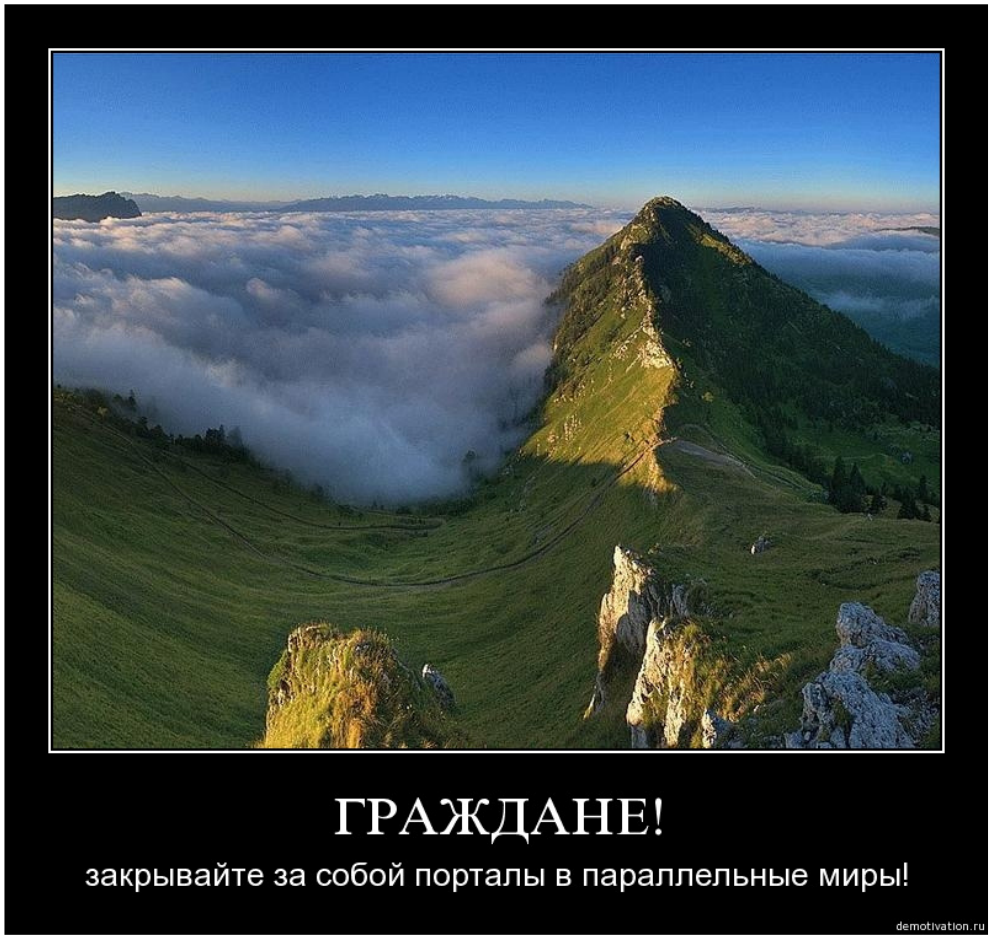

льовци на "търси се", с надеждата да попадне на принц, сам хваща душевен спин или проказа и умира задълго за небето. Да! Умират едновременно всичките му паралелни личности из световете или ивиците на времето, защото си е позволил да пробва безразборно същества, от които само малка част са с искра Божия! Умирането на една твоя личност из космоса се явява като бръчка на лицето, на тялото ти, като цирей на сърцето или подла мисъл в подсъзнанието.

Най-подлата мисъл е да печелиш неща извън любовта, а най-подлото чувство - да печелиш любов извън нещастните. Последното е неразбираемо за нехристовите монади, и по тази причина не важи за тях. Нехристовите монади нямат вина, че нямат възможност да се отдават на нещастни. И тук идваме до ***определението на най-подлото действие. Това е опитът да принуждаваш с мисъл, чувство или реч нехристова монада да се отдаде на не-***

щастни.

Ние сме ви говорили, че има монади по линия на Отца, по линия на Духа и по линия на Мировата Душа. Нито една от тях не е виновна, че не е Христова монада. Следователно, всеки клас монади трябва да търси само своите си, да се обменя само със своите си и да разчита само на своите си. Само нулевата група - "холáдите" или "холиáдите - могат да дават на всички и да се обменят с всички, и да остават пак напълно свободни.

Последните ще бъдат първи, а първите – последни! Който иска да бъде първи навсякъде - и в любовта, и в знанието, и в отношенията, и пр. – непременно ще бъде принизен. Който остава винаги последен, като капитана на кораба, той, в края на краищата, ще има всичко. Но той няма желание "да има всичко" или което и да е нещо от всичкото, защото и ѝмането, и нямането, са му еднакво приятни - щом такава е Волята Божия.

Ом, орòм, оромòм!

Който печели - губи, който губи - печели!

"Турците казват: "Олабелир" - възможно е! *(том "Поучаваше ги", стр. 109 от 18.II.1923г., беседа "Дойдох да изпълня")*

"Като се говори за облеклото на сегашните хора, обръщам вниманието им на скромността. Скромното облекло е за предпочитане. Ще ми възразите, че има пеперуди и птици, които природата е облякла с такива пъстри и разкошни дрехи, каквито и най-видните дами не носят. Други пък тя е облякла с прости, скромни дрехи. Защо е така, природата си знае. Тя има някаква цел." *(том "Живият Господ", беседа "Добрата Земя" от 17.12.1922г.)*

"Днес културният свят се занимава с важни въпроси, защото цяла Европа е застрашена от катастрофа. Всички виждат пред-

стоящата катастрофа, но не знаят как да я избегнат. От векове, несъзнателни и механични сили са се събирали в бентовете и днес напрежението е толкова голямо, че катастрофата е неизбежна. Още малко - и бентовете ще се пропукат! Енергията, която се е събирала в хората, води към голяма опасност. Тази енергия и досега стои неизползвана. И в миналото, и сега, хората се отличават с голяма жестокост. Днес милиони хора стават жертва на човешкото безумие. И след това се оправдават с външни причини…

Днес всички управници, всички хора търсят начин да избегнат предстоящата война. Духовните хора трябва да дойдат в услуга на държавниците - да им покажат пътя на спасението." *(Том "Поучаваше ги", стр. 94, беседа "Ще бъдете свободни" от 11.11.1923г.)*

"Ако посадят две доброкачествени ябълки в една и съща почва, плодовете им ще бъдат еднакви. Но ако върху едната полагат всички грижи – поливат я, наторяват я, разкопават я, - плодовете ѝ ще бъдат по-хубави от другата, оставена сама да се развива. Същото става и с народите, с обществата и отделните хора. Поливане е нужно за всички! Истински приятел е този, който постоянно се грижи за тебе, постоянно полива корените на твоя живот. Колкото и да си отчаян, грижата на твоя приятел те повдига. Ти си впрегнат в една тежка кола. Теглиш, мъчиш се, потиш се, не можеш да я поместиш. Дойде един да ти помогне, побутне оттук-оттам, но не може и казва: "Няма нищо - Бог ще ти помогне, на дóбър час!" - Така минават и отминават втори, трети, без да ти помогнат. Като дойде приятелят ти, той не

*казва: "На добър час, Бог да ти е на помощ!", но се впряга заедно с тебе, теглите колата напред - и си приказвате. Щом се доведе колата до определеното място, това показва, че хората се разбират. **Това** значи истинско приятелство! Да разбереш мъчнотията на своя приятел, да изкарате заедно колата - това е резултат на божественото чувство у човека, на неговата интуиция. Това е **първото** условие за приятелство в бъдещата култура. Без такова приятелство, разбиранията, вярванията на хората са лишени от практическа основа."*
(пак там, стр.95)

ОСИЯНИЯТА ОТ ЕЛМА ПРОДЪЛЖАВАТ В КНИГА 27

uralonii@abv.bg holzelohim@gmail.com inolaria@abv.bg
anhira@abv.bg
http://neobyatnotogovori.blogspot.com/